செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்
திட்ட இயக்ககம்

அயற்சொல் அகராதி

முனைவர் கோ.விசயராகவன்
இயக்குநர்

தமிழ்நாடு அரசு
2021

நூல் விளக்கம்

நூலின் பெயர்	:	அயற்சொல் அகராதி
முதல் பதிப்பு	:	திருவள்ளுவராண்டு 2052 துலை (ஐப்பசி) 2021 நவம்பர்
பதிப்புரிமை	:	தமிழ்நாடு அரசு
பக்கம்	:	8 + 392
தாள்	:	80 ஜி.எஸ்.எம். மேப்லித்தோ
விலை	:	உருபா
நூலின் அளவு	:	டெம்மி 1 /8
நூல் வெளியீடும், கிடைக்குமிடமும்	:	**செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்,** எண் 75, முதல் தளம், நகர் நிருவாக அலுவலக வளாகம், எம்.ஆர்.சி. நகர், சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை, சென்னை–28. தொலைபேசி எண்: 044–29520509 044–29520462 மின்னஞ்சல் முகவரி : dtedp1974@gmail.com
அச்சீடு	:	அரசு மைய அச்சகம், சென்னை–600 079.

தங்கம் தென்னரசு
மாண்புமிகு அமைச்சர்,
தொழில்துறை, தமிழ் ஆட்சிமொழி,
தமிழ்ப் பண்பாடு (ம) தொல்லியல் துறை

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை – 600 009.

வாழ்த்துரை

"என்றும் தமிழ் வளர்க – கலை
யாவும் தமிழ்மொழியால் விளைந்தோங்குக!"
– பாரதிதாசன்

பிள்ளைகள் கல்வி கற்காமலேயே பெற்றோரைப் பின்பற்றித் தாமே தம் பிள்ளைப் பருவத்தில் பேசக் கற்றுக்கொள்வதுதான் வழக்குமொழி; தாய்மொழி என்பது மொழியியல் பேராசிரியர்களின் கருத்து.

மொழியானது மேன்மேலும் வளர்ந்து மக்களை வாழ்விக்க வேண்டுமானால் அது பல்வேறு துறைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஏட்டிலே இடம்பெற்றால் மட்டும் போதாது. நாட்டு நடவடிக்கைகள் அதன்வழி நடைபெற வேண்டும்; மக்கள் நாவிலே வழங்க வேண்டும்; அன்றாட வாழ்விலே புழங்க வேண்டும்.

'புதிய புதிய துறைகள் தோன்றுந்தொறும், ஏராளமான கலைச்சொற்கள் தோன்றுதற்கும், வழங்கும் சொற்களில் புதிய பல பொருள்கள் இணைந்து விரிவடைவதற்கான சூழ்நிலையில் அகரமுதலி மிகவும் இன்றியமையாத நூலாகிறது' என்று 1974இல் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தை உருவாக்கிய **மேனாள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள்** எடுத்துரைத்தார்கள்.

இதுபற்றி **மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தளபதி திரு.மு.க.ஸ்டாலின்** அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை கொண்டு, செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் ஒரு செயலியை உருவாக்கி, அதன்வழி பல்வேறு துறைசார்ந்த வல்லுநர் குழு அமைத்து புதிய கலைச்சொற்களைத் திரட்டி சொற்குவையில் பதிவேற்றம் செய்யலாம் என்று அறிவிறுத்தினார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அவ்வாறான வளர்ச்சிக்கு மொழியில் பிறமொழிச்சொற்கள் கலக்கலாகாது. ஆனால், இன்றைய நிலையில் பன்னெடுங்காலமாகப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து பேசுவதென்பது தன்னுடைய மேதைமையைக் காட்டும் என்னும் பொய்யான கற்பனையின் அடிப்படையிலும், தனக்குத் தன் தாய்மொழியாம் தமிழ் மட்டுமின்றிப் பிறமொழியிலும் புலமையுண்டென்பதைக் காட்டுவதற்காகவும்

மொழிக்கலப்பை வலிந்து புகுத்துகின்ற போக்குக் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய போக்குகளாலும், வணிகத் தொடர்பு உள்ளிட்ட காரணங்களால் பிற மொழியாளர்களுடன் உறவாட வேண்டிய நிலையிலும் பிறமொழிச் சொற்களின் கலப்பு, நம் தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் நேர்ந்து விட்டது.

காலங்காலமாகப் பேசப்பட்டு வந்தமையால் அப்பிறமொழிச் சொற்களும் தமிழ்ச்சொற்கள்போல் தோன்றுவதால் அவையும் தமிழ்மொழிச் சொற்களே என்று கற்றாரும் கல்லாதாரும் மயங்கி இயங்குகின்றனர்.

இங்ஙனம் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலப்பதால் அச்சொற்களுக்கான தமிழ்ச்சொற்களின் வழக்காறுகள் மறைக்கப்பட்டு, மறக்கப்பட்டு அழிந்துவிடும் நிலை ஏற்பட்டுத் தமிழின் சொல்வளம் குன்றிப் போகும்.

அங்ஙனம் குன்றிப் போனால் மொழி வளர்ச்சியில் செழுமை மங்கிப் போகும். அவ்வாறு மங்குவதைத் தவிர்ப்பதே மொழி வளர்ச்சியில் முதன்மைக் கூறாகும்.

அந்த உண்மையை உணர்ந்த தமிழக அரசு தமிழில் கலந்துள்ள அயற்சொற்களைக் கண்டறிந்து அவற்றை அகரவரிசைப்படுத்தி அவற்றிற்கு இணையான தமிழ்ச்சொற்களைக்கூறும் அயற்சொல் அகராதியை உருவாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் தோன்றியதே அயற்சொல் அகராதி என்னும் இத்திட்டமாகும்.

தமிழில் அகராதிகளைத் தொகுப்பதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்டுச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் சார்பில் இத்திட்டத்தைச் செயற்படுத்திட சட்டமன்ற அறிவிப்பாக அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம் நிறைவெய்தி இன்று நூலாக உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது.

இந்நூலில் உள்ள தூயதமிழ்ச் சொற்கள் புதிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும். இனிவரும் தலைமுறை மக்கள் பிறமொழிச் சொற்களைத் தவிர்த்து தூயதமிழ்ச் சொற்களையே பயன்படுத்துவார்கள். எனவே, காலத்திற்கேற்ற சொற்கருவூலமாக வெளியிடப் பெற்றுள்ள இந்நூலை உருவாக்கிய செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் இயக்குநர் முனைவர் கோ.விசயராகவன் அவர்களின் தலைமையிலான இயக்கக் குழுவினருக்குப் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்த்துகளுடன்

(தங்கம் தென்னரசு.)

மகேசன் காசிராஜன் இ.ஆ.ப.,
அரசு செயலாளர்,
தமிழ் வளர்ச்சி (ம) செய்தித்துறை

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை – **600 009.**

நாள்: **29.09.2021**

அருந்தமிழுக்கு அணிகலம்

தமிழுணர்ச்சி – தமிழ் மலர்ச்சி – தமிழ் மணம் – தமிழ் ஒளி – தமிழ் முரசு – தமிழ்க் கலை – தமிழ் விருந்து – தமிழ் வெள்ளம் தமிழ்நாட்டின் மாட்சியாகும்.

தன்னேரில்லாத மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் தலைமையில் ‘எங்கும் தமிழ்’, ‘எதிலும் தமிழ்’, ‘எல்லாம் தமிழ்’ என்ற நிலை ஓங்கி வளர்கின்ற சூழலில் மாண்புமிகு தொழில்கள், தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல் துறை அமைச்சரின் சீரிய வழிகாட்டுதலில் தமிழ் வளர்ச்சி துறை தகத்தகாயமாக மின்னுகிறது.

ஒரு மொழியின் சொல்வளம் என்பது அம்மொழியில் வழங்கும் சொற்களின் எண்ணிக்கையைச் சார்ந்தது. 1500 ஆண்டுக்கால வரலாறு கொண்ட ஆங்கில மொழியில் 10,22,000 சொற்கள் வழங்குகின்றன. 98 நிமிடத்திற்கு ஒரு சொல் ஆங்கிலத்தில் வழக்கிற்கு வருகிறது. நாளொன்றுக்கு 14 சொற்கள் ஆங்கில வழக்கில் ஏறுகின்றன. ஆண்டொன்றுக்கு 8500 சொற்கள் நிலைபெறுகின்றன. ஆனால், 3200 ஆண்டுக்கால வரலாறு கொண்ட தமிழ் மொழியில் வழங்கும் சொற்களின் எண்ணிக்கை குறித்த கணக்கும், அச்சொற்களின் பட்டியலும், அவற்றின் வழக்காற்று விவரங்களும் நம்மிடையே உறுதியாக இல்லை என்ற குறையைக் களையும் நோக்கில், தமிழக அரசின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் அகர முதலிகளைத் தொகுத்து வழங்குவதைச் சிறப்பான பணியாகக் கொண்டு செயலாற்றுகிறது.

தமிழில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களை இனங்கண்டு, அவற்றைத் தனியே பிரித்து அச்சொற்களுக்கு நிகரான தூயதமிழ்ச் சொற்களை அகரவரிசைப்படுத்தி **அயற்சொல் அகராதி** வெளிவருவது சாலச்சிறப்பாகும்.

நான் பள்ளியில் பயின்றபோது, மாணவர்கள் அனைவரும் ஆங்கிலக் கையகராதி, உலக நாடுகள் வரைபடம், வரைகலைப் பேழை ஆகிய மூன்றையும் எப்போதும் வகுப்பிற்கு எடுத்து வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய நினைவு எனக்கு வருகிறது.

நல்ல மாணவன் எந்த நிலையிலும் ஒரு சொல்லுக்குப் பொருள் காணும் பயிற்சியை அகராதியின் வழியாகக் கண்டு தெளிகிற பழக்கம் அமைய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நல்லுணர்வுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற வகையில் மேற்குறித்த இந்தச் சிற்றகராதி வெளியிடப் பெறுகின்றது.

திராவிட மொழிகளின் பழம்பெருமைக்கும், கலப்பில்லாத தூய மொழி வளம், இலக்கிய வளம், பண்பாட்டு வளம் ஆகியவற்றுக்கு அரணாகத் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம் செழுமையான முறையில் பல அகராதிகளை வெளியிட்டு தமிழ் மொழியின் ஆக்கத்திற்கு அருந்தொண்டாற்ற வேண்டுகிறேன்.

அன்புடன்

(மகேசன் காசிராஜன்)

முனைவர் கோ.விசயராகவன்
இயக்குநர்,
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்
அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

நகர் நிருவாக அலுவலக வளாகம்
முதல்தளம், எண்.75
சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை,
எம்.ஆர்.சி.நகர்,
சென்னை – 600 028.

பதிப்புரை

**"வீறுடைய செம்மொழி தமிழ்மொழி – உலகம்
வேரூன்றிய நாள்முதல் உயிர்மொழி"**
– பெருஞ்சித்திரனார்.

மக்களின் எண்ணவோட்டங்களை வெளிப்படுத்தும் கருவியாக அமைவது மொழி. அம்மொழி தாய்மொழியாய் இருத்தலே சிறப்பு.

தமிழ்மொழி தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் வணிகம், சமயம், ஆட்சி, கல்வி, இடப்பெயர்வு ஆகியவற்றால் மொழிக்கலப்பு, கடன் வாங்கல், மொழித்திரிபு ஆகியன நிகழ்கின்றன. ஆட்சியாளர்களால் அவர்களது மொழிச்சொற்கள் ஆளப்படுவோரிடம் விரைந்து பரவுவதுமுண்டு.

அவ்வாறான பரவலும், கலப்பும், திரிபும் தாய்மொழியின் சொல் வளத்தைக் குறைத்துவிடும்; குறைத்துவிடுவதோடில்லாமல் மொழி வளர்ச்சியையும் தடைப்படுத்தும். அவ்வாறு தடைப்படுத்துவதால் மொழியின் சொல்லாக்கமும், சொற்புழக்கமும் நறுங்கிவிடும். அவ்வாறான நிலை மொழியின் இயல்பு வளர்ச்சிக்கு இடையூறென்பது வெள்ளிடை மலை.

அத்தகைய நறுங்குதலிலிருந்து தாய்மொழியைக் காப்பாற்றிட எல்லா மொழிவாணர்களும் மொழித்தூய்மை இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதை உலகம் முழுவதும் காணலாம்.

தமிழ்மொழி ஒரு இயற்கைமொழி. எழுத்துக் கூட்டலுக்கேற்ற பலுக்கலும், பலுக்கலுக்கேற்ற எழுத்துக் கூட்டலும் அமைந்த ஒட்டுநிலை மொழி. சொல்வளம் மிகுந்துள்ள இம்மொழியில் பிறமொழிச் சொற்களின் ஊடாட்டத்தைத் தவிர்க்க விழைந்த சான்றோர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதுதான் தனித்தமிழியக்கம்.

இத்தனித்தமிழியக்கத்தின் முன்னோடியாக மறைமலையடிகளாரையே தலைமைப் பொறுப்பில் முன்னிறுத்துவர். அவரை அடியொற்றித் தேவநேயப் பாவாணர், பெருஞ்சித்திரனார், அண்ணல் தங்கோ, பொன்னம்பலனார் எனப் பல பெருமக்களும் தமிழில் பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்க வலியுறுத்தினர்.

பிறமொழிச் சொற் கலப்புடன் பேசும் நடையால் தமிழ்மொழியில் சொற்பெருக்கம் தடைபெற்றுப்போனதையுணர்ந்த மொழிவாணர்கள் சமற்கிருதச் சொற்கலப்பை அறவே தவிர்க்கத் தலைப்பட்டனர்.

அவ்வாறு கலந்துவிட்ட சமற்கிருதச் சொற்களைத் தொகுத்து அகரமுதலி வடிவில் நிரல்படுத்தி அவற்றிற்கு இணையான நல்ல தமிழ்ச்சொற்களை வழங்கிட வேண்டுமென்னும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் விருப்பத்தை மாண்புமிகு தமிழ் ஆட்சி மொழி, தமிழர் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்ற அறிவிப்பாக வெளிப்படுத்தினார்கள்.

அந்த அறிவிப்புக்கிணங்க செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் தொகுப்பாளர்கள், பதிப்பாசிரியர்கள், உதவிப் பதிப்பாசிரியர், கணிப்பொறியாளர்கள் ஆகியோரைக் கொண்ட அகராதி உருவாக்கக் குழுவினர், தமிழிற் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களை, குறிப்பாகச் சமற்கிருதச் சொற்களைத் தொகுத்து வரிசைப்படுத்தி அவற்றிக்கு நேரிய செந்தமிழ்ச் சொற்களைப் புனைந்து வழங்கினர்.

அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட சொற்களை ஒருங்கிணைத்து நிரல்படுத்தி அகரமுதலி வடிவில் கணியச்சு செய்ததைத் தமிழக அரசின் எழுதுபொருள் மற்றும் அச்சுத்துறை இயக்ககத்தினர் அழகிய முறையில் அச்சிட்டு வழங்கினர்.

இந்த அகராதிப் பணிக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் வழங்கியுதவிக் கொண்டிருக்கும் **மாண்புமிகு முதலமைச்சர் திரு.மு.க.ஸ்டாலின்** அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு தொழில்துறை, தமிழ் ஆட்சிமொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு மற்றும் தொல்லியல்துறை அமைச்சர் **திரு.தங்கம் தென்னரசு** அவர்களுக்கும், இயக்ககப் பணிகளில் எங்களை ஆற்றுப்படுத்தும் மதிப்புமிகு தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும் செய்தித்துறை அரசு செயலாளர் **திரு. மகேசன் காசிராசன்** அவர்களுக்கும், இந்த அகராதியைச் சிறப்பாக உருவாக்கிய செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககத்தின் மேனாள் இயக்குநர் திரு. த.காமராசு அவர்களுக்கும் மற்றும் இயக்ககப் பதிப்பாசிரியர்கள் முனைவர் மா.பூங்குன்றன், திரு.சு.வீரவேலு, முனைவர் தி.பாலசுப்பிரமணியன், திரு.கி.தமிழ்மணி, மேனாள் பதிப்பாசிரியர்கள் முனைவர் மு.கண்ணன், முனைவர் மு.கோமதிவள்ளியம்மை, உதவிப் பதிப்பாசிரியர் திரு. ஏ. காந்தி, தொகுப்பாளர்கள் திரு.வே.பிரபு, திரு.கி.இராமர், திருமதி ஜெ. சாந்தி, முனைவர் வே. கார்த்திக், திருமதி கு.சங்கீதா, கணிப்பொறியாளர்கள் திருமதி க.கஸ்தூரி, திரு.ப.தீபக், மேனாள் கண்காணிப்பாளர் திரு.ஆ.சுந்தரவரதன், ஓவியர் சா.கி.கணேசன், கண்காணிப்பாளர் திருமதி ஆ.மு.பிந்து (ம) நிருவாகப் பணியாளர்கள் பா.சரண்யா, நா.பாலகிருஷ்ணன், வெ.சுதாகர், சீ.ஸ்ரீகாந்த், து.ரஜினிகாந்த், இரா.கற்பகம், ஆ.குணசுந்தரி உள்ளிட்ட அனைத்து பணியாளர்களுக்கும் மனமார்ந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(கோ.விசயராகவன்)

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் மா. பூங்குன்றன்

திரு சு. வீரவேலு

முனைவர் மு. கண்ணன்
(ஒருங்கிணைப்பாளர்)

முனைவர் தி. பாலசுப்பிரமணியன்

திரு. கி. தமிழ்மணி

முனைவர் மு. கோமதிவள்ளியம்மை

திரு. ஏ. காந்தி,
உதவிப் பதிப்பாசிரியர்

தொகுப்பாளர்கள்

முனைவர் வே. கார்த்திக்

திரு. கி. இராமர்

திருமதி ஜெ. சாந்தி

திரு. வே. பிரபு

திருமதி கு. சங்கீதா

திருமதி க. கஸ்தூரி
கணிப்பொறியாளர்

திரு. ப. தீபக்
கணிப்பொறியாளர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அக்கசாலை (ச)	–	மாழைப் பணியகம்
அக்கசூத்திரம் (த+ச)	–	உருத்திராக்க மாலை
அக்கதம் (ச)	–	பொரி, தவசம்
அக்கதயோனி (ச)	–	கன்னி
அக்கதை (ச)	–	அட்சதை பார்க்க
அக்கப்போர் (உ)	–	வம்புப்பேச்சு, வீண்பேச்சு
அக்கபாடம் (ச)	–	மற்போர் பயிற்சிக்களம்
அக்கம்[1] (ச)	–	அட்சரேகை பார்க்க
அக்கம்[2] (ச)	–	அக்ஷம் பார்க்க
அக்கமம் (ச)	–	பொறாமை
அக்கரச்சுதகம் (ச)	–	நீங்கெழுத்துப்பா
அக்கரதாரணை (ச)	–	சிவ ஓகங்களுள் ஒன்று
அக்கரம்[1] (ச)	–	அட்சரம் பார்க்க
அக்கரம்[2] (ச)	–	வானம், மேற்கட்டு
அக்கர வர்த்தனம் (ச)	–	சேர்பெழுத்துபா
அக்கரவிலக்கணம் (ச+த)	–	எழுத்திலக்கணம்
அக்கரன் (ச)	–	கடவுள்
அக்காணி (ச)	–	அச்சாணி
அக்கானி (ச)	–	பதநீர்
அக்கி[1] (ச)	–	அக்ஷி பார்க்க
அக்கி[2] (பி)	–	கொப்புளம்
அக்கிச்சூர் (ச)	–	அக்கிநோய் பார்க்க
அக்கிதாரை (ச)	–	விழி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அக்கிநோய் (ச)	–	கண்ணோய் வகை
அக்கியானம் (ச)	–	அறியாமை
அக்கியானி (ச)	–	புறச்சமயத்தான்
அக்கிரகாரம் (ச)	–	பார்ப்பனச்சேரி
அக்கிரசங்கை (ச)	–	பெருந்தகை மதிப்பு
அக்கிரசம்பாவனை (ச)	–	முதல் மரியாதை
அக்கிரசன் (ச)	–	அண்ணன்
அக்கிரணி (ச)	–	முதல்வன்
அக்கிரம்[1] (ச)	–	நுனி
அக்கிரம்[2] (ச)	–	படையலுணா
அக்கிர மண்டபம் (ச+த)	–	கோயிலின் முக மண்டபம்
அக்கிரமப் பேச்சு (ச+த)	–	கேடு விளைவிக்கும் சொல்
அக்கிரமம்[1] (ச)	–	அட்டூழியம், கொடுமை
அக்கிரமம்[2] (ச)	–	ஒழுங்கின்மை
அக்கிரமாமிசம் (ச)	–	நெஞ்சாங்குலை
அக்கிரமி (ச)	–	முறைகேடன்
அக்கிராசனம் (ச)	–	அவைத்தலைமை
அக்கிராசனர் (ச)	–	அவைத் தலைவர்
அக்கிராசனபதி (ச)	–	அவைத் தலைவர்
அக்கிராரம் (ச)	–	அக்கிரகாரம் பார்க்க
அக்கிலிப் பிக்கிலி (ச)	–	மனக்குழப்பம்
அக்கினி (ச)	–	நெருப்பு, தீ, அழல்
அக்கினிக்கண் (ச+த)	–	செங்கண்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அக்கினிக்கண்ணன்(ச+த)	–	செங்கண்ணன்
அக்கினிக்கணம் (ச)	–	தீப்பொறி
அக்கினிக்கப்பரை (ச)	–	தீச்சட்டி
அக்கினிக்கரப்பான் (ச)	–	கரப்பான்நோய்
அக்கினிக்கல் (ச+த)	–	சக்கிமுக்கிக்கல், அழற்கல்
அக்கினிக்காரியம் (ச)	–	எரியோம்பல், தீ வளர்த்தல்
அக்கினிக்காரியம் செய் (ச)	–	அழலோம்பு, எரியோம்பு
அக்கினிக்காற்று (ச+த)	–	வெப்பக்காற்று
அக்கினிக்குண்டம் (ச+த)	–	வேள்வித்தீ வளர்க்கும் குழி
அக்கினிக்குலம் (ச+த)	–	தீக் குலம்
அக்கினிக் கொழுந்து (ச+த)	–	தீ நாக்கு
அக்கினிக்கோணம்(ச+த)	–	தென்கிழக்கு மூலை
அக்கினிச்சட்டி (ச+த)	–	தீச்சட்டி
அக்கினிசக்தி (ச)	–	நெருப்பாற்றல்
அக்கினிசாட்சி (ச)	–	தீயின் முன்னிலை
அக்கினிசிலை[1] (ச)	–	நெருப்புக்கல்
அக்கினிசிலை[2] (ச)	–	தீத்தட்டிக்கல்
அக்கினிசுவாசம் (ச)	–	தீப்போல் சுடும் உயிர்ப்பு
அக்கினிசுவாலை (ச)	–	தீ நாக்கு, தீக்கொழுந்து
அக்கினித்தாழி (ச+த)	–	தீச்சட்டி
அக்கினித் திராவகம் (ச)	–	எரி நீர்மம்
அக்கினித் திசை (ச)	–	தென் கிழக்கு
அக்கினித் தேவன் (ச)	–	தீக் கடவுள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அக்கினித்தோஷம் (ச)	–	வளிநோய்
அக்கினி நட்சத்திரம் (ச)	–	கத்தரி வெயில்
அக்கினி நாள் (ச)	–	கத்தரி வெயில் நாள்
அக்கினி நிறத்தோன் (ச)	–	தீ வண்ணன்
அக்கினி நீர் (ச+த)	–	எரிநீர்
அக்கினிப் பரீட்சை (ச)	–	அழல்தேர்வு, கடுந்தேர்வு
அக்கினிப் பிரவேசம் (ச)	–	தீக்குளித்தல், தீப்பாய்தல்
அக்கினிப் பிரளயம் (ச)	–	தீயாலுண்டாகும் அழிவு
அக்கினிப் பிழம்பு (ச)	–	தீச் சுவாலை
அக்கினிமாந்தம் (ச)	–	செரியாமை நோய்
அக்கினிமானி (ச)	–	வெப்ப அளவி
அக்கினிமூலை (ச+த)	–	தென்கிழக்கு மூலை
அக்கினியன் (ச)	–	செவ்வாய்
அக்கினி ரணம் (ச)	–	தீப்புண், அழற்புண்
அக்கினி ரோகம் (ச)	–	கண்ணோய் வகை
அக்கினி லிங்கம் (ச)	–	தீ வடிவான சிவன்
அக்கினி மாகம் (ச)	–	புகை
அக்கினிவிரணம் (ச)	–	அக்கினி ரணம் பார்க்க
அக்கினி வீரியம் (ச)	–	பொன்
அக்கினி ஜாதன் (ச)	–	அனலிற் பிறந்தோன்
அக்கினி ஜூவாலை (ச)	–	தீப் பிழப்பு
அக்கீம் (உ)	–	மகமதிய மருத்துவன்
அக்கு (உ)	–	உரிமை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அக்குசு (உ)	–	அக்கறை
அக்குத்தார் (உ)	–	உரிமையாளன்
அக்குத்தொக்கு (உ)	–	ஒட்டுப்பற்று, தொடர்பு
அக்குரு (ச)	–	அகில்
அக்குரோணி (ச)	–	பெரும்படை
அக்குல்லி (ச)	–	பிட்டு
அக்ரகாரம் (ச)	–	அக்கிரகாரம் பார்க்க
அகங்கரி (ச)	–	செருக்கு
அகங்கரிப்பு (ச)	–	செருக்கு
அகங்காரம்[1] (ச)	–	தன்முனைப்பு, திமிர்
அகங்காரம்[2] (ச)	–	செருக்கு
அகங்காரி (ச)	–	திமிரானவள்
அகசியம் (ச)	–	வேடிக்கை
அகடம் (ச)	–	பொல்லாங்கு
அகடவிகடம் (ச)	–	பகடி, தந்திரம்
அகடன் (ச)	–	நெறியில்லாதவன்
அகடியம் (ச)	–	நயனின்மை
அகண்ட தீபம் (ச)	–	அணையாவிளக்கு
அகண்ட பரிபூரணம் (ச)	–	எங்கும் நிறைந்த தன்மை
அகண்டம்[1] (ச)	–	எல்லாம், எங்கும்
அகண்டம்[2] (ச)	–	மூளை
அகண்டன் (ச)	–	முழுமையானவன், கடவுள்
அகண்டிதன் (ச)	–	பிரிவிலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அகத்தியன் (ச)	–	ஆக்கத்தன்
அகத்தீஸ்வரப்புல் (ச+த)	–	அருகம்புல்
அகதக்காரன் (ச+த)	–	மருத்துவன்
அகதன் (ச)	–	நோயிலி
அகதி (ச)	–	ஏதிலி, புலம்பெயர்ந்தோன்
அகந்தை (ச)	–	தற்பெருமை
அகம்பன் (ச)	–	அசைக்கப்படாதவன்
அகம்பாவம் (ச)	–	செருக்கு
அகர் (ச)	–	அகில்
அகர்ணம் (ச)	–	செவிடு
அகர்பத்தி (ச)	–	அகில் மணத்தி
அகர்மம் (ச)	–	செயலின்மை
அகலிகை (ச)	–	கன்னி
அகற்பன் (ச)	–	ஒப்பிலாதவன்
அகஸ்மாத்து (ச)	–	எதிர்பாரா நேர்வு
அகாதம் (ச)	–	மிகுதி
அகாதன் (ச)	–	வஞ்சகன்
அகாயன் (ச)	–	கடவுள்
அகாரணம்[1] (ச)	–	காரணமின்மை
அகாரணம்[2] (ச)	–	நேர்ச்சி
அகாரம் (ச)	–	வீடு
அகாரியம் (ச)	–	தகாத செயல்
அகாருண்ணியம் (ச)	–	அருளின்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அகாலம் (ச)	–	தகாக்காலம்
அகால மரணம் (ச)	–	காலமல்லாக் காலச் சாவு
அகிதம் (ச)	–	உரிமையின்மை
அகிதர் (ச)	–	பகைவர்
அகிம்சை (ச)	–	கொல்லாமை
அகிலம்[1] (ச)	–	நிலவுலகம், ஞாலம்
அகிலம்[2] (ச)	–	எல்லாம்
அகிலாண்ட கோடி (ச+த)	–	எண்ணிலா உலகங்கள்
அகிலாண்ட நாயகி (ச)	–	அனைத்துலக இறைவி
அகிலாண்டம் (ச)	–	அனைத்துலகம்
அகினம் (ச)	–	குறைவின்மை
அகினன் (ச)	–	பெரியோன், மேலோன்
அகிற்கூட்டு (ச)	–	வாசனைக் கலவை
அகீர்த்தி (ச)	–	புகழ்க்கேடு, இகழ்
அகுணி (ச)	–	முடவன்
அகுதம் (ச)	–	அழிவு
அகூடகந்தம் (ச)	–	பெருங்காயம்
அகோச்சரம் (ச)	–	புலனுக்கு எட்டாதது
அகோரம்[1] (ச)	–	அழகின்மை
அகோரம்[2] (ச)	–	மிகு கொடுமை
அகோடம் (ச)	–	கமுகமரம்
அகோத்திரம் (ச)	–	தீய குலம்
அகௌரவம் (ச)	–	அவமதிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அங்காஈனம் (ச)	–	அங்கஹீனம் பார்க்க
அங்காஈனன் (ச)	–	அங்கஹீனன் பார்க்க
அங்ககணிதம் (ச+த)	–	எண்கணிதம்
அங்ககீனம் (ச)	–	அங்கஹீனம் பார்க்க
அங்கசங்கம் (ச)	–	புணர்ச்சி
அங்க சாசனம் (ச)	–	அடையாளம்
அங்கசேட்டை (ச)	–	அங்கசேஷ்டை பார்க்க
அங்கசேஷ்டை (ச)	–	உறுப்பசைப்பு
அங்கத்தவர் (ச)	–	அவை உறுப்பினர்
அங்கத்தினர் (ச)	–	உறுப்பினர்
அங்கதாரி (ச)	–	சிவன்
அங்கப் பிரதட்சிணம் (ச)	–	உடலுருளும் வழிபாடு
அங்கம்[1] (ச)	–	உறுப்பு, உடல்
அங்கம்[2] (ச)	–	அடையாளம், இடம்
அங்கம் வகி (ச)	–	பங்குபெறு
அங்கலக்கணம் (ச+த)	–	உடல் அழகு
அங்கலாய் (ச)	–	புலம்பு
அங்கலாய்ப்பு (ச)	–	மனக்குறை, வருத்தம்
அங்கயோகம் (ச)	–	எண் வகை ஓகம்
அங்கவத்திரம் (ச)	–	அங்கவஸ்திரம் பார்க்க
அங்கவஸ்திரம் (ச)	–	மேலாடை, மெய்யுடை
அங்கவித்திகை (ச)	–	கணக்கு
அங்கவியல் (ச+த)	–	உறுப்பிலக்கணம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அங்கனை (ச)	–	பெண்
அங்கஹீனம் (ச)	–	உறுப்புக்குறை
அங்கஹீனன் (ச)	–	உறுப்புக்கேடன்
அங்காரகம்[1] (ச)	–	மனக்கவலை
அங்காரகம்[2] (ச)	–	தீ, நெருப்பு
அங்காரகன் (ச)	–	செவ்வாய்க் கோள்
அங்காரன் (ச)	–	அங்காரகன் பார்க்க
அங்கி (ச)	–	நீள் சட்டை, நெட்டுடை
அங்கிசம் (ச)	–	ஒதிமம், எகினம்
அங்கித் தேவன் (ச)	–	நெருப்பிறை
அங்கிரகம் (ச)	–	உடல் நோவு
அங்கிரி (ச)	–	மரவேர்
அங்கீகரணம் (ச)	–	உடன்படுகை
அங்கீகரி (ச)	–	உடன்படு, ஏற்றுக்கொள்
அங்கீகரித்தல் (ச)	–	ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
அங்கீகாரம் (ச)	–	ஏற்பிசைவு
அங்கீகிருதம் (ச)	–	ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது
அங்குச முத்திரை (ச)	–	துரட்டி முத்திரை
அங்குட்டம்[1] (ச)	–	திறவுகோல்
அங்குட்டம்[2] (ச)	–	கட்டைவிரல்
அங்குட்டம்[3] (ச)	–	துரட்டி
அங்குரம் (ச)	–	முளை
அங்குரார்ப்பணம் (ச)	–	முளை விதைத் தெளிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அங்குரி (ச)	–	கைவிரல்
அங்குலம் (ச)	–	விரலம்
அங்குலி (ச)	–	தும்பிக்கை நுனி
அங்குலிகம் (ச)	–	அங்குலியம் பார்க்க
அங்குலித்திரம் (ச)	–	விரலுறை
அங்குலியம் (ச)	–	மோதிரம்
அங்குஸ்தான் (உ)	–	துன்னக்காரனின் விரலுறை
அச்சரம் (ச)	–	வரிவடிவம்
அச்சவாரம் (ச)	–	அச்சாரம் பார்க்க
அச்சா (உ)	–	நன்று, நல்லது
அச்சாரம் (ச)	–	முன்பணம்
அச்சாறு (ச)	–	ஊறுகாய்
அச்சானம் (ச)	–	அஞ்ஞானம் பார்க்க
அச்சானியம் (ச)	–	அமங்கலம்
அச்சிக்குதிரை (ச)	–	அயல்நாட்டுக் குதிரை
அச்சிரம் (ச)	–	முன்பனிக் காலம்
அச்சுதன் (ச)	–	திருமால்
அச்சுதை (ச)	–	மலைமகள்
அச்சுவாகனம் (த+ச)	–	அச்சுக்கருவி
அசகாய சூரன் (ச)	–	பெருவீரன்
அசகாயம் (ச)	–	துணை வேண்டாமை
அசங்கதம் (ச)	–	ஒழுங்கின்மை
அசங்கமம் (ச)	–	ஒற்றுமையின்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அசங்கன் (ச)	–	பற்றற்றவன்
அசங்கியம்[1] (ச)	–	எண்ணற்றது
அசங்கியம்[2] (ச)	–	அருவருப்பு
அசங்கியன் (ச)	–	இயலாதவன்
அசஞ்சலம்[1] (ச)	–	அசைவற்றது
அசஞ்சலம்[2] (ச)	–	உறுதியானது
அசட்டன் (ச)	–	கீழ்மகன்
அசட்டை (ச)	–	கவனமின்மை, பாராமுகம்
அசடன் (ச)	–	குற்றமுடையவன்
அசடி (ச)	–	பேதை
அசடு (ச)	–	பேதைமை
அசடு தட்டுதல் (ச+த)	–	பொலிவு அழிதல்
அசடு வழிதல் (ச+த)	–	அறியாமை பெருகுதல்
அசத்தன் (ச)	–	வலுவிலி
அசத்தியம் (ச)	–	பொய்
அசத்து[1] (ச)	–	பிறரை வியக்கச்செய்
அசத்து[2] (ச)	–	இல்லாதது, பொய்ந்நெறி
அசத்துரு (ச)	–	நண்பன்
அசதி (ச)	–	அயர்ச்சி
அசதிக் கிளவி (ச+த)	–	பகடிச்சொல்
அசதியாடுதல் (ச)	–	பகடியாடல்
அசதம் (ச)	–	காற்று
அசந்தர்ப்பம் (ச)	–	ஏலாக்காலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அசப்பியம் (ச)	–	அவையல்கிளவி
அசம்[1] (ச)	–	ஆடு
அசம்[2] (ச)	–	பிறவாததது
அசம்[3] (ச)	–	சந்தம்
அசம்பவம்[1] (ச)	–	வெறுமை
அசம்பவம்[2] (ச)	–	பிறவாமை
அசம்பாவிதம் (ச)	–	நேரக்கூடாதது
அசம்மதம் (ச)	–	உடன்பாடின்மை
அசமஞ்சன் (ச)	–	கொடியவன்
அசமந்தம்[1] (ச)	–	மந்தகுணம் உடையவன்
அசமந்தம்[2] (ச)	–	தொடர்பின்மை
அசமானம் (ச)	–	இணையற்றது
அசமுகன் (ச)	–	ஆட்டுமுகமுடையவன்
அசமுகி (ச)	–	ஆட்டு முகத்தி
அசரணம் (ச)	–	புகலின்மை
அசரீரன் (ச)	–	உடம்பிலி
அசரீரி (ச)	–	உருவிலி குரல்
அசல்[1] (உ)	–	மூலம்
அசல்[2] (உ)	–	உயர்ந்தது, தரமானது
அசல்பிரதி (உ+ச)	–	மூலப்படி
அசலம்[1] (ச)	–	மலை
அசலம்[2] (ச)	–	அசையாதது
அசலம்[3] (ச)	–	ஆப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அசலம்[4] (ச)	–	கனிம நஞ்சு
அசலனம் (ச)	–	அசைவின்மை
அசல லிங்கம் (ச)	–	கோபுர உச்சி
அசலன் (ச)	–	அசைவிலி
அசலை[1] (ச)	–	நிலவுலகம்
அசலை[2] (ச)	–	அசையாதது
அசற்காரியம் (ச)	–	தகாத செய்கை
அசன் (ச)	–	பிறப்பில்லாதவன்
அசனம் (ச)	–	உணவு, சோறு
அசனவேதி (ச)	–	சீரகம்
அசனி (ச)	–	தீச்சட்டி
அசாகசம் (ச)	–	அமைதி
அசாத்தியம் (ச)	–	செயற்கரியது, அருஞ்செயல்
அசாத்தியரோகம் (ச)	–	தீரா நோய்
அசாதசத்ரு (ச)	–	அஜாதசத்ரு பார்க்க
அசாதாரணம் (ச)	–	சிறப்பானது
அசாதி (ச)	–	செவ்வாய்
அசாதுரியம் (ச)	–	சொல்திறமின்மை
அசாரம்[1] (ச)	–	சாரமற்றது
அசாரம்[2] (ச)	–	பயனற்றது
அசாரம்[3] (ச)	–	ஆமணக்கு
அசி[1] (ச)	–	படைக்கருவி
அசி[2] (ச)	–	ஏளனச்சிரிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அசிகை[1] (ச)	–	நகைமொழி
அசிகை[2] (ச)	–	பொறாமை
அசிங்கம்[1] (ச)	–	அருவருப்பு
அசிங்கம்[2] (ச)	–	மாசு
அசித்திரன் (ச)	–	கள்வன்
அசித்து (ச)	–	அழிவில் பொருள்
அசிதம்[1] (ச)	–	கருமை
அசிதம்[2] (ச)	–	வெல்லக் கூடாதது
அசிதம்[3] (ச)	–	சிரிப்பது
அசிதன்[1] (ச)	–	திருமால்
அசிதன்[2] (ச)	–	காரி
அசிரத்தை (ச)	–	கவனிப்பின்மை
அசீரணம் (ச)	–	செரியாமை
அசுகம் (ச)	–	நலமின்மை
அசுத்தம் (ச)	–	தூய்மையின்மை
அசுத்தன் (ச)	–	தூய்மையில்லாதவன்
அசுத்தாவி (ச)	–	தீய ஆவி
அசுத்தை (ச)	–	ஒழுக்கமற்றவள்
அசுதை (ச)	–	நஞ்சு
அசுபக்கிரகம் (ச)	–	தீக்கோள்
அசுபக்கிரியை (ச)	–	அன்மங்கலச் செயல்
அசுபம்[1] (ச)	–	மங்கலமின்மை
அசுபம்[2] (ச)	–	தீமை, கரிசு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அசும்புசெய்தல் (ச+த)	–	வழுக்குதல்
அசுமம் (ச)	–	இடியேறு
அசுரம் (ச)	–	மறஞ்செய்து மணம்புரிகை
அசுரவாத்தியம் (ச)	–	முரசு
அசுரவைத்தியம் (ச)	–	அறுவை மருத்துவம்
அசுரவேகம் (ச)	–	மிகவிரைவு
அசுரன் (ச)	–	அரக்கன்
அசுவகந்தி (ச)	–	அமுக்கராக் கிழங்கு
அசுவசட்டிரம் (ச)	–	நெருஞ்சிமுள்
அசுவசாஸ்திரம் (ச)	–	பரிநூல்
அசுவந்தம்[1] (ச)	–	சாவு
அசுவந்தம்[2] (ச)	–	வயல்
அசுவந்தம்[3] (ச)	–	அடுப்பு
அசுவம் (ச)	–	குதிரை
அசுவமேதயாகம் (ச)	–	பரிவேள்வி
அசுவினி (ச)	–	முதல் நாண்மீன்
அசுனம் (ச)	–	வெள்ளுள்ளி
அசூதி (ச)	–	மலடு, பிறப்பின்மை
அசூயை[1] (ச)	–	அருவருப்பு
அசூயை[2] (ச)	–	பொறாமை
அசூரி (ச)	–	பெரியம்மை நோய்
அசேதனம்[1] (ச)	–	அறிவின்மை
அசேதனம்[2] (ச)	–	அறிவிலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அசேஷம் (ச)	–	முழுதும்
அசோகம் (ச)	–	கவலையின்மை
அசோகன் (ச)	–	துயரிலி
அசோகு[1] (ச)	–	பிண்டிமரம்
அசோகு[2] (ச)	–	நலம்
அசௌக்கியம் (ச)	–	நலக்கேடு
அசௌகரியம் (ச)	–	ஏந்தின்மை, வசதியின்மை
அஸ்தமனம் (ச)	–	மறைதல்
அஞ்சபாதம் (ச)	–	புல்லடிக்குறி
அஞ்சம்[1] (ச)	–	வெள்ளருகு
அஞ்சம்[2] (ச)	–	உயிர்வளி
அஞ்சன் (ச)	–	திருமால்
அஞ்சனகேசி (ச)	–	கருங்கூந்தல்
அஞ்சனம் (ச)	–	கண்மை
அஞ்சனவுருவன் (ச+த)	–	திருமால்
அஞ்சனாச்சி (ச)	–	மைவிழியாள்
அஞ்சிட்டன் (ச)	–	கதிரவன்
அஞ்சுகம் (ச)	–	மேலாடை
அஞ்ஞத்துவம் (ச)	–	அறியாமை
அஞ்ஞன் (ச)	–	அறிவிலி
அஞ்ஞனம் (ச)	–	அஞ்சனம் பார்க்க
அஞ்ஞாதவாசம் (ச)	–	கரந்துறைவு
அஞ்ஞானம்[1] (ச)	–	புறச்சமயம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அஞ்ஞானம்[2] (ச)	–	அறியாமை
அஞ்ஞானி (ச)	–	மெய்நெறியறியாதவன்
அஞ்ஞை (ச)	–	அறிவிலி
அட்சதை (ச)	–	மங்கலஅரிசி
அட்சம் (ச)	–	அக்ஷம் பார்க்க
அட்சமாலை (ச)	–	உருத்திராக்க மாலை
அட்சய பாத்திரம் (ச)	–	இரப்போர் கலம்
அட்சயம் (ச)	–	கேடின்மை
அட்சயன்[1] (ச)	–	கடவுள்
அட்சயன்[2] (ச)	–	கேடிலி
அட்சரசுத்தி (ச)	–	திருத்தக் கையெழுத்து
அட்சரப்புல் (ச+த)	–	சளிப்புல்
அட்சரம் (ச)	–	எழுத்து
அட்சரசீவிகன் (ச)	–	எழுத்தாளன்
அட்சரதோஷம் (ச)	–	எழுத்துப்பிழை
அட்சரமுகன் (ச)	–	மாணாக்கன்
அட்சராப்பியாசம் (ச)	–	எழுத்துப் பயிற்சி
அட்சரேகை (ச)	–	நிலக்கிடைக்கோடு
அட்சி (ச)	–	கண்
அட்டகாசம்[1] (ச)	–	ஆர்ப்பாட்டம்
அட்டகாசம்[2] (ச)	–	பெருஞ் சிரிப்பு
அட்டகிரி (ச)	–	எட்டுமலை
அட்டகுணம் (ச+த)	–	எண்குணம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அட்டாளகம் (ச)	–	மேல்மாடி
அட்டாளிகை (ச)	–	மேல்மாடி
அட்டாளை (ச)	–	காவல் பரண்
அட்டி (ச)	–	மிகயினிமை
அட்டைப்பிரயோகம் (த+ச)	–	உறிஞ்சு மருத்துவம்
அட்டைவிதி (த+ச)	–	உறிஞ்சு மருத்துவமுறை
அடனி (ச)	–	வில்நுனி
அடாநிந்தை (த+ச)	–	கொடும்பழி
அடாலத்து (உ)	–	நயன்மன்றம், அறமன்றம்
அடாவடி (அ)	–	கடுமுரண்டு
அடிநாதம் (த+ச)	–	உள்ளடக்க அடிப்படை
அடிமைப் பத்திரம் (த+ச)	–	ஆளோலை
அடிஸ்தானம் (த+ச)	–	அடிமனை
அண்டகம் (ச)	–	விதை, கொட்டை
அண்டகோசம் (ச)	–	விதைப்பை, கருப்பை
அண்டசம் (ச)	–	முட்டையிற் பிறந்தது
அண்டகை (ச)	–	மான்மதம்
அண்டத்தைலம் (ச+த)	–	கோழிமுட்டை நெய்மம்
அண்டப்புரட்டன் (ச)	–	பெருமோசக்காரன்
அண்டப்புளுகன் (ச)	–	பெரும்பொய்யன்
அண்டபகிரண்டம் (ச)	–	உலகமும் கோள்களும்
அண்டபௌத்திரம் (ச)	–	விதைமூல நோய்
அண்டம்[1] (ச)	–	முட்டை, உலகம், விதை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அண்டம்[2] (ச)	–	வான், பெருவெளி, புடவி
அண்டயோனி (ச)	–	முட்டையில் பிறக்கும் உயிர்
அண்டர் (ச)	–	வானோர், தேவர்
அண்டரசம் (ச)	–	இதளியம்
அண்டவாணர் (ச+த)	–	அண்டர் பார்க்க
அண்டவாதம் (ச)	–	குடலிறக்கம்
அண்டவிருத்தி (ச)	–	விதை வீக்கம்
அண்டவீக்கம் (ச+த)	–	விதைவீக்கம்
அண்டன் (ச)	–	கடவுள்
அண்டஜம் (ச)	–	அண்டயோனி பார்க்க
அண்டா (ச)	–	வாயகன்ற பெருங்கலம்
அண்ணை (ச)	–	அறிவிலி
அணு (ச)	–	மந்திரம்
அணுகன் (ச)	–	எளியன்
அணுத்துவம் (ச)	–	நுண்மை
அணுபை (ச)	–	மின்னல்
அணுவிரதம் (ச)	–	அணுநோன்பு
அத்தகடகம் (ச)	–	கைக்கடகம்
அத்தகம்[1] (ச)	–	ஆமணக்கு
அத்தகம்[2] (ச)	–	கணக்கன்
அத்தகானி (ச)	–	பொருட்கேடு
அத்தகிரி (ச)	–	மேற்கு மலை
அத்தம்[1] (ச)	–	கண்ணாடி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அத்தம்^{2} (ச)	–	ஆண்டு
அத்தம்^{3} (ச)	–	கை
அத்தம்^{4} (ச)	–	தும்பிக்கை
அத்தம்^{5} (ச)	–	மயிர்க் கற்றை
அத்தமம் (ச)	–	பொழுதுசாய்கை
அத்தர் (உ)	–	நறுமணத்தி
அத்தன் (பி)	–	தகப்பன், மூத்தோன்
அத்தவாளம் (ச+ம)	–	மேலாடை
அத்தாட்சி (ச)	–	சான்று
அத்தாணி^{1} (ச)	–	ஓலக்க மண்டபம்
அத்தாணி^{2} (ச)	–	உட்கமுக்கம்
அத்தாணிச் சேவகம் (பி)	–	அரசப் பணிவிடை
அத்தாந்தரம்^{1} (ச)	–	தொங்கல் நிலை
அத்தாந்தரம்^{2} (ச)	–	துணையிலாக் கட்டிடர்
அத்தானம் (ச)	–	கோபுரவாயில்
அத்தி^{1} (ச)	–	கடல்
அத்தி^{2} (ச)	–	இரவலன்
அத்தி^{3} (ச)	–	அஸ்தி பார்க்க
அத்தி^{4} (ச)	–	யானை
அத்தி^{5} (ச)	–	பொய்கை
அத்தி^{6} (ச)	–	ஆசை
அத்திக்கூடம் (ச+த)	–	யானைக் கொட்டில்
அத்தித்தந்தம் (ச)	–	முள்ளங்கி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அத்திநகம் (ச)	–	வாயிற் படிச்சுருள்
அத்தியக்கன் (ச)	–	தலைவன்
அத்தியட்சகர் (ச)	–	கண்காணி
அத்தியட்சம் (ச)	–	காண்டல் அளவை
அத்தியந்தம்[1] (ச)	–	மிகவும்
அத்தியந்தம்[2] (ச)	–	அறவே
அத்தியந்தா பாவம் (ச)	–	முழுது மின்மை
அத்தியாயம் (ச)	–	நூலின் பிரிவு, படலம்
அத்தியாவசியம் (ச)	–	கட்டாயத் தேவை
அத்தியாளி (ச+த)	–	யானையாளி
அத்திரம்[1] (ச)	–	கைவிடு படை
அத்திரம்[2] (ச)	–	மலை
அத்திரம்[3] (ச)	–	வில்
அத்திரயூகம் (ச)	–	வில்லுருப்படை வகுப்பு
அத்திரி[1] (ச)	–	மலை
அத்திரி[2] (ச)	–	அம்பு
அத்திரி[3] (ச)	–	கதிரவன்
அத்திரிச்சாரம் (ச)	–	இரும்பு
அத்திவாரம் (ச)	–	அஸ்திவாரம் பார்க்க
அத்தினி (ச)	–	பெண்யானை
அத்து (ச)	–	எல்லை, வரம்பு
அத்து மீறு (ச+த)	–	எல்லைகட, வரம்பு மீறு
அத்துவானம் (ச)	–	பாழிடம், பாழுங்காடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அத்வைதம் (ச)	–	இரண்டன்மை
அத்துவைதம் (ச)	–	அத்வைதம் பார்க்க
அதப்பு (உ)	–	மதிப்பு, அச்சம்
அதம்[1] (ச)	–	அழிப்பு
அதம்[2] (ச)	–	கீழுலகம்
அதமபட்சம் (ச)	–	குறைந்தளவு
அதமம் (ச)	–	குறைவு
அதர்மம் (ச)	–	அறமல்லாதது, அறக்கேடு
அதர்வணம் (ச)	–	தீமறை
அதரம்[1] (ச)	–	கீழ்
அதரம்[2] (ச)	–	உதடு
அதலகுதலம் (ச)	–	பெருங்குழப்பம்
அதலம்[1] (ச)	–	கீழ் முதலுலகம்
அதலம்[2] (ச)	–	கீழுலகம்
அதன்மம் (ச)	–	அதர்மம் பார்க்க
அதன்மர் (ச)	–	கீழ்மக்கள்
அதன்மி (ச)	–	அறக்கேடன்
அதனப்பிரசங்கி (ச)	–	அதிகப்பிரசங்கி பார்க்க
அதனம் (ச)	–	மிகுதி
அதாலத்து (உ)	–	நயன்மன்றம்
அதிகப்பிரசங்கம் (த+ச)	–	வாயாடித்தனம்
அதிகப்பிரசங்கி (த+ச)	–	வளவளத்த பேச்சாளி
அதிகபட்சம் (த+ச)	–	பேரெல்லை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அதிகாசம் (த+ச)	–	பெருஞ்சிரிப்பு
அதிகாரப் பத்திரிக்கை (த+ச)	–	உத்தரவுச்சீட்டு
அதிகாலங்காரம் (ச)	–	பெருமையணி
அதிசயம் (ச)	–	வியப்பு, வியக்கத்தக்கது
அதிசயி (ச)	–	வியப்படை
அதிசரம் (ச)	–	நெட்டுயிர்ப்பு
அதிசீக்கிரம் (த+ச)	–	மிகு விரைவு
அதிதி[1] (ச)	–	விருந்தினன்
அதிதி[2] (ச)	–	வையகன்
அதிதி[3] (ச)	–	மலைமகள்
அதிதிபூசை (த+ச)	–	விருந்தோம்பல்
அதிபதி (ச)	–	தலைவன்
அதிபர் (ச)	–	தலைவர்
அதிபன் (ச)	–	அதிபர் பார்க்க
அதிமதுரம்[1] (த+ச)	–	மிக இனிமை
அதிமதுரம்[2] (த+ச)	–	சாற்றுப்பூடு
அதியன் (ச)	–	மேற்பட்டவன்
அதிர்ஷ்டக்காரன் (ச+த)	–	ஆகூழன்
அதிர்ஷ்டசாலி (ச+த)	–	நற்பேறு பெற்றவர்
அதிர்ஷ்டம் (ச)	–	நற்பேறு, ஆகூழ்
அதிரசம் (த+ச)	–	மிகு சுவையம்
அதிராசன் (ச)	–	பேரரசன்
அதிருப்தி (ச)	–	மனநிறைவின்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அதிருஷ்டானுகூலம் (ச)	–	நற்காலப்பயிர்
அதிரோகம் (த+ச)	–	என்புருக்கிநோய்
அதிவாதம் (த+ச)	–	புனைந்துரை
அதிவிருத்தம் (த+ச)	–	வரம்பு மீறல்
அதிஷ்டானம்[1] (ச)	–	நிலைக்களம்
அதிஷ்டானம்[2] (ச)	–	இருக்கை
அதீதம் (ச)	–	மிதமிஞ்சியது
அதீதர் (ச)	–	முனிவர்
அதீதியம் (ச)	–	ஆசையின்மை
அதீனம்[1] (ச)	–	வயம், வசம்
அதீனம்[2] (ச)	–	உரிமை
அதுலம் (ச)	–	ஒப்பற்றது
அதுலன் (ச)	–	ஒப்பற்றவன்
அதுலிதம் (ச)	–	அசைவின்மை
அதைரியம் (ச)	–	துணிவின்மை
அதோகதி (ச)	–	தாழ்நிலை
அந்தக்கரணசாட்சி (ச)	–	மனச்சான்று
அந்தக்கரணம் (ச)	–	உடன்புலன்கள்
அந்தக்கேடு (ச+த)	–	சீர்கேடு
அந்தகன்[1] (ச)	–	அழிப்பவன்
அந்தகன்[2] (ச)	–	குருடன்
அந்தகாரம் (ச)	–	காரிருள், அறியாமை
அந்தகாரி (ச)	–	சிவபெருமான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அந்தப்புரம் (ச)	–	மகளிர் உறைவிடம்
அந்தம்[1] (ச)	–	அழகு
அந்தம்[2] (ச)	–	முடிவு, இறுதி, ஈறு
அந்தம்[3] (ச)	–	குருட்டுத்தன்மை
அந்தம்[3] (ச)	–	அறியாமை
அந்தம்[4] (ச)	–	கமுக்கம்
அந்தர் தர்பார் (ச+உ)	–	நயனினடை அரசாட்சி
அந்தர்த்தானம் (ச)	–	மறைகை
அந்தர்ப்பூதம் (ச)	–	உள்ளடங்கியது
அந்தர்முகம் (ச+த)	–	உள்நோக்குகை
அந்தரங்கத் தியானி (ச)	–	ஆமை
அந்தரங்கம் (ச)	–	மறைசெய்தி, மறைநிலை
அந்தரங்கன்(ச)	–	உற்ற நண்பன்
அந்தரசாரி (ச)	–	வானுலவி
அந்தரடி (ச)	–	தலைகீழாகப் பாய்
அந்தரத்தில் நில் (ச+த)	–	உதவியின்றி நில்
அந்தரப்படு (ச+த)	–	பெருந்துன்பப் படு
அந்தரம்[1] (ச)	–	வெளியிடம், வான்வெளி
அந்தரம்[2] (ச)	–	முடிவு
அந்தரம்[3] (ச)	–	தெய்வ உலகம்
அந்தர வனம் (ச)	–	ஆளில்லாக்காடு
அந்தரவீச்சு (ச)	–	பெரும்பொய்
அந்தரவுலகம் (ச+த)	–	துறக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அந்தராத்மா (ச)	–	உள்மனம், உளச்சான்று
அந்தராயம் (ச)	–	இடையூறு
அந்தராளம் (ச)	–	இடைப்பட்ட இடம்
அந்தராளமண்டபம் (ச+த)	–	கருவறையடுத்த மண்டபம்
அந்தரான்மா (ச)	–	அந்தராத்மா பார்க்க
அந்தரிட்சம் (ச)	–	துறக்கம்
அந்தரிதம் (ச)	–	எச்சம்
அந்தரிந்திரியம் (ச)	–	உள்மனவிருக்கை
அந்தரியாகப்பூசை (ச+த)	–	மனத்து வழிபாடு
அந்தரியாமி (ச)	–	கடவுள்
அந்தரேணம் (ச)	–	நடுவிடம்
அந்தளம் (ச)	–	சிவிகை, பல்லக்கு
அந்தன்[1] (ச)	–	குருடன்
அந்தன்[2] (ச)	–	அழகன்
அந்தஸ்து[1] (ச)	–	மதிப்பு, தகுதி
அந்தஸ்து[2] (ச)	–	தகுதிப்பாடு
அந்தாதி (ச)	–	ஈறு தொடங்கி
அந்தாஜ் (உ)	–	மதிப்பு
அந்தாஜ் கட்டு (உ+த)	–	மதிப்பிடு
அந்தாஜ் பட்டி (உ+த)	–	பயிரின் விலை மதிப்பீடு
அந்திமக் காலம் (ச+த)	–	சாகுங்காலம்
அந்திமக் கிரியை (ச)	–	இறுதிச்சடங்கு
அந்திமம் (ச)	–	இறப்பு வேளை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அந்நியம் (ச)	–	அயல், வேறு, பிறிது
அந்நியன் (ச)	–	வேற்றவன், அயலான்
அந்நியோன்யம் (ச)	–	நெருக்கம்
அநயம்[1] (ச)	–	தீவினை
அநயம்[2] (ச)	–	ஏதம், பேரிடர்
அநாசாரம் (ச)	–	தீ நடத்தை
அநாதரட்சகன் (ச)	–	ஏதிலியர்க்கருளி
அநாதி[1] (ச)	–	பிறப்பற்றது
அநாதி[2] (ச)	–	பழைமை
அநாதை (ச)	–	திக்கற்றவன், ஏதிலி
அநாமதேயம் (ச)	–	பெயரற்றது
அநாமதேயன் (ச)	–	பெயரற்றவன்
அநாமிகை (ச)	–	மோதிரவிரல்
அநாயம் (ச)	–	வீண்
அநாயாசம் (ச)	–	வருத்தமின்மை
அநாவசியம் (ச)	–	தேவையற்றது
அநித்தியம் (ச)	–	நிலையற்றது
அநிதம் (ச)	–	அளவற்றது
அநியாயம் (ச)	–	அன்முறை, முறையின்மை
அநிருத்தம் (ச)	–	மெய்ப்பிக்கப்பெறாதது
அநீதி (ச)	–	நேர்மைக் கேடு
அநுகூலம் (ச)	–	நன்மை, ஏந்து, சார்பு
அநுகூலி (ச)	–	நன்மை செய்பவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அநுசயம் (ச)	–	கழிவிரக்கம்
அநுசரணம் (ச)	–	சார்ந்தொழுகல்
அநுசரணை (ச)	–	ஒத்திசைவு
அநுசரி (ச)	–	பின்பற்று, ஒத்துப்போ
அநுசரிப்பு (ச)	–	பின்பற்றுகை, இணக்கம்
அநுசாகை (ச)	–	குறுங்கிளை
அநுசாசனம் (ச)	–	அறிவுரை
அநுசாரி (ச)	–	பின்பற்றுவோன்
அநுசிதம் (ச)	–	தகாதது, பொய்
அநுதாபம் (ச)	–	இரக்கம்
அநுதினம் (ச)	–	நாள்தோறும்
அநுநாசிகம் (ச)	–	மெல்லெழுத்து
அநுநாதம் (ச)	–	எதிரொலி
அநுபந்தம் (ச)	–	பிற்சேர்க்கை
அநுபல்லவி (ச)	–	இடைநிலை, உடனெடுப்பு
அநுபவ ஞானம் (ச+த)	–	பட்டறிவு
அநுபவம் (ச)	–	பட்டறிவு, வினையறிவு
அநுபவி (ச)	–	மகிழ்வுடன் நுகர்
அநுபானம்[1] (ச)	–	கூட்டு மருந்து
அநுபானம்[2] (ச)	–	துணை மருந்து
அநுபூதி (ச)	–	உணர்ந்துபெறும் அறிவு
அநுபோகம் (ச)	–	துய்ப்பு, இன்ப நுகர்ச்சி
அநுமதி (ச)	–	ஒப்பு, இசை, உடன்படு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அநுமரணம் (ச)	–	உடன்சாதல்
அநுமானம்[1] (ச)	–	உய்த்துணர்வு
அநுமானம்[2] (ச)	–	கருதலளவை
அநுமானி (ச)	–	கருது, உய்த்துணர்
அநுவாதம் (ச)	–	வழிமொழிவு
அநுவுரு (ச+த)	–	ஒத்தவுரு, இணையுரு
அநேகம் (ச)	–	பெரும்பான்மை
அப்தம் (ச)	–	ஓராண்டு
அப்தபூர்த்தி (ச)	–	ஆண்டு நிறைவு
அப்பட்டம் (ச)	–	கலப்பற்றது
அப்பவர்க்கம் (த+ச)	–	அப்பவகை
அப்பியங்கம் (ச)	–	எண்ணெய்த் தேய்ப்பு
அப்பியம் (ச)	–	வேள்வித் தீ உணா
அப்பியஸி (ச)	–	பழகு
அப்பியாஸம் (ச)	–	பயிற்சி
அப்பியாஸி (ச)	–	பயில்பவன்
அப்பிரகம் (ச)	–	காக்கைப்பொன்
அப்பிரகாசம் (ச)	–	விளக்கமின்மை
அப்பிரசித்தம் (ச)	–	வெளிப்படையாகாதது
அப்பிரதட்சனம் (ச)	–	இடப்பக்கம் வருகை
அப்பிரத்தியட்சம் (ச)	–	புலப்படாதது
அப்பிரதானம் (ச)	–	முதன்மையில்லாதது
அப்பிரம் (ச)	–	முகில்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அப்பிரமாணம் (ச)	–	ஆணை அல்லாதது
அப்பிராணி (ச)	–	ஏதுமறியாதவன்
அப்பிராமணன் (ச)	–	போலிப் பார்ப்பான்
அப்பிரியம் (ச)	–	வெறுப்பான செயல்
அபக்குவம்[1] (ச)	–	பக்குவப்படாத நிலை
அபக்குவம்[2] (ச)	–	முதிராமை
அபகரி (ச)	–	கவர்ந்துசெல்
அபகாரம் (ச)	–	தீமை, கவர்கை
அபகாரி (ச)	–	தீமை செய்வோன்
அபகீர்த்தி (ச)	–	புகழ்க்கேடு, புகழின்மை
அபங்கன் (ச)	–	குறைவில்லாதவன்
அபசகுனம் (ச)	–	தீக்குறி
அபசப்தம் (ச)	–	வழூஉமொழி
அபசரிதம் (ச)	–	தீயொழுக்கம்
அபசாரம்[1] (ச)	–	பொல்லாங்கு
அபசாரம்[2] (ச)	–	மதிப்பிழந்த செயல்
அபத்தம்[1] (ச)	–	பொய்ப்பழி
அபத்தம்[2] (ச)	–	பொருத்தமற்றது
அபத்தியம் (ச)	–	பிழையுணவு
அபதானம் (ச)	–	பெருஞ்செயல்
அபதேசம் (ச)	–	கீர்த்தி, மிகுபுகழ்
அபயகரம் (ச)	–	காக்கும் கை
அபயங்கொடு (ச+த)	–	தஞ்சமடைய இடம் கொடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அபயம் (ச)	–	புகலிடம், அடைக்கலம்
அபய முத்திரை (ச+த)	–	அடைக்கலக் கைக்குறி
அபயன்[1] (ச)	–	அருகக் கடவுள்
அபயன்[2] (ச)	–	இடர்த் துணை இறைவன்
அபரக்கிரியை (ச)	–	இறுதிச்சடங்கு
அபரஞ்சி (தெ)	–	புடமிட்ட பொன்
அபரபக்ஷம் (ச)	–	தேய்பிறை
அபரபுத்தி (ச)	–	பின்னறிவு
அபராதம் (ச)	–	ஒறுப்புக் கட்டணம்
அபராதி (ச)	–	குற்றவாளி
அபராஜிதன்[1] (ச)	–	வெல்ல இயலாதவன்
அபராஜிதன்[2] (ச)	–	இறைவன்
அபராஜிதை (ச)	–	கொற்றவை
அபரிமிதம் (ச)	–	மிக அதிகம்
அபலம் (ச)	–	பயனின்மை
அபலன் (ச)	–	வலிமையற்றவன்
அபலை[1] (ச)	–	பெண், பேதை
அபலை[2] (ச)	–	வலுவில்லாதவள்
அபவர்க்கம் (ச)	–	வீடுபேறு
அபவாக்கு (ச)	–	தீ விளைவுச் சொல்
அபவாதம் (ச)	–	அவதூறு
அபவிருத்தி (ச)	–	குறைவு
அபஸ்மாரம் (ச)	–	கால்கை வலிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அபஸ்வரம் (ச)	–	விலகி ஒலிக்கும் இசை
அபாக்கியம் (ச)	–	போகூழ்
அபாண்டம் (ச)	–	பெரும்பொய், வீண்பழி
அபாயகரம் (ச)	–	பேரேத நிலை
அபாயதந்திரம் (ச)	–	ஏமாற்றுந் திறவுத்தி
அபாயச்சங்கிலி (ச)	–	இடர்த்தொடரி
அபாயச்சங்கு (ச+த)	–	பேரிடர் ஒலிப்பான்
அபாயம் (ச)	–	பேரிடர், ஏதம், கேடு
அபாரசக்தி (ச)	–	பெரும் பேராற்றல்
அபாரம் (ச)	–	அளவின்மை, அருமை
அபானம் (ச)	–	எருவாய், குதம்
அபானவாயு (ச)	–	அபானன் பார்க்க
அபானன் (ச)	–	கீழ்நோக்கு வளி
அபிதா (ச)	–	சொல், மொழி
அபிதானம்[1] (ச)	–	பெயர்
அபிதானம்[2] (ச)	–	மறைவு
அபிநயம் (ச+த)	–	நளிநயம், மெய்ப்பாடு
அபிநயன் (ச+த)	–	நளிநயத்தன்
அபிப்பிராய பேதம் (ச)	–	கருத்து வேற்றுமை
அபிப்பிராயம் (ச)	–	கருத்து, நோக்கம்
அபிமானம் (ச)	–	அன்பு, தன்மதிப்பு
அபிமானி[1] (ச)	–	பற்றாளர்
அபிமானி[2] (ச)	–	ஆர்வமுடையவர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அபியுக்தன் (ச)	–	அறிஞன்
அபிராமம் (ச)	–	அழகானது
அபிராமன் (ச)	–	நெஞ்சுக்கினியன்
அபிராமி (ச)	–	மலைமகள், நல்லெழினி
அபிலாசை (ச)	–	அபிலாஷை பார்க்க
அபிலாசம் (ச)	–	விருப்பம்
அபிலாஷை (ச)	–	விருப்பம், விழைவு
அபிவிருத்தி[1] (ச)	–	மிகுவளர்ச்சி
அபிவிருத்தி[2] (ச)	–	முன்னேற்றம்
அபின் (ச)	–	போதைப்பொருள், கசினி
அபினி (பா)	–	அபின் பார்க்க
அபிஷேகம் (ச)	–	குட முழக்கு, திருமுழுக்கு
அபூர்வம் (ச)	–	அருமை, அரியது
அபேட்சகர் (ச)	–	வேட்பாளர்
அபேட்சி (ச)	–	விரும்பு
அபேட்சிதம் (ச)	–	விரும்பப்பட்டது
அபேட்சை (ச)	–	விருப்பம்
அபேதம் (ச)	–	வேற்றுமையின்மை
அம்சம் (ச)	–	கூறு, பகுதி, அழகு
அம்பகம் (ச)	–	கண்
அம்பட்டன் (ச)	–	மயிர்வினைஞன்
அம்பணம் (ச)	–	மரக்கால்
அம்பரம்[1] (ச)	–	வானம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அம்பரம்^{2} (ச)	–	வஞ்சன்
அம்பலி (உ)	–	அம்பிலி பார்க்க
அம்பாரம் (உ)	–	தவசக் குவியல்
அம்பாரி (உ)	–	யானை மேலிருக்கை
அம்பிகை (ச)	–	அம்மை, காளி
அம்பிலி (உ)	–	முட்டைக்கரு
அம்புதி (ச)	–	கால்வாய்
அம்புயம் (ச)	–	தாமரை
அம்புயன் (ச)	–	நான்முகன்
அம்புயை (ச)	–	திருமகள்
அம்புஜம் (ச)	–	தாமரை
அம்போசம் (ச)	–	தாமரை
அம்போதி (ச)	–	கடல்
அம்போருகம் (ச)	–	தாமரை
அம்மணம் (ச)	–	ஆடையின்மை
அமங்கலம் (ச)	–	அன்மங்கலம்
அமங்கலி (ச)	–	கைம்பெண்
அமரத்துவம் (ச)	–	இறப்பின்மை
அமரர் (ச)	–	வானோர்
அமரலோகம் (ச)	–	தேவருலகம்
அமரி (ச)	–	அமுது
அமருலகம் (ச)	–	துறக்கம்
அமரேசன் (ச)	–	தேவர்கோன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அமரோர் (ச)	–	தேவர்
அமல் (உ)	–	செயற்பாடு, நடைமுறை
அமலநாதன் (ச)	–	மாசிலாநம்பி
அமலம் (ச)	–	அருநெல்லி
அமலன் (ச)	–	மாசிலான்
அமலை (ச)	–	மாசிலி
அமாத்தியன் (ச)	–	அமைச்சன்
அமாவசியை (ச)	–	அமாவாசை பார்க்க
அமாவாசை (ச)	–	காருவா
அமித்திரன் (ச)	–	பகைவன்
அமிதம் (ச)	–	அளவற்றது
அமிர்தக்கலை (ச+த)	–	நிலாக்கலை
அமிர்தகுணம் (ச+த)	–	உயர்குணம்
அமிர்தசாகரம் (ச)	–	பாற்கடல்
அமிர்தயோகம் (ச)	–	அமுதவோகம்
அமிர்தப்பால் (ச+த)	–	தாய்ப்பால்
அமிர்தம்[1] (ச)	–	தேவருணவு
அமிர்தம்[2] (ச)	–	இனிமை
அமிர்தர் (ச)	–	தேவர்
அமிர்தவல்லி (ச)	–	சீந்தில்கொடி
அமிலம் (ச)	–	புளிமம்
அமீர் (உ)	–	தலைவன், படைத்தலைவன்
அமீன் (உ)	–	தண்டலன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அமீனா (உ)	–	தண்டலன்
அமூர்த்தன் (ச)	–	உருவிலி, சிவன்
அமுல் (உ)	–	நடைமுறை
அமுதகிரணன் (ச)	–	நிலவு
அமுதசுரபி (ச)	–	அமுதவூற்று
அமூர்த்தன் (ச)	–	உருவிலி
அமோகம் (ச)	–	ஏராளம்
அமோகன் (ச)	–	காம மயக்கமிலி
அயணம் (ச)	–	செலவு
அயம் (ச)	–	இரும்பு
அயிராவதன் (ச)	–	தேவர்கோன்
அயோக்கியதை (ச)	–	தீய நடை
அயோக்கியம் (ச)	–	தகுதியற்றது
அயோக்கியன் (ச)	–	கயவன்
அர்ச்சகன் (ச)	–	பூசகன்
அர்ச்சனை (ச)	–	தொழுகை, வழிபாடு
அர்ச்சித்தல் (ச)	–	பூசித்தல்
அர்ச்சுனன் (ச)	–	வெள்ளையன்
அர்த்த கோளம் (ச+த)	–	பாதியுருண்டை
அர்த்த சந்திரன் (ச)	–	பிறைநிலா
அர்த்த சம்பந்தம் (ச)	–	சொத்துரிமை
அர்த்த சாத்திரம் (ச)	–	அரசியல் பொருளியல் நூல்
அர்த்த சாமம் (ச)	–	நள்ளிரவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அர்த்தநாரீசுவரன் (ச)	–	உமையொருபாகன்
அர்த்தபிசகு (ச+த)	–	பொருட்பிழை
அர்த்த பிரபஞ்சம் (ச)	–	பொருளுலகம்
அர்த்தபுஷ்டி (ச)	–	பொருட்செறிவு
அர்த்தபேதம் (ச)	–	பொருள் வேறுபாடு
அர்த்தம்[1] (ச)	–	பொருள்
அர்த்தம்[2] (ச)	–	பாதி
அர்த்தமாகு (ச)	–	பொருள்படு, புரி
அர்த்த மானியம் (ச)	–	இறையிலி நிலம்
அர்த்த ராத்திரி (ச)	–	நள்ளிரவு
அர்த்த வேதம் (ச)	–	பொருள் நூல்
அர்த்தால் (ச)	–	கடையடைப்பு, பணிமறுப்பு
அர்ப்பணம் (ச)	–	ஈகை, கொடை
அர்ப்பணிப்பு (ச)	–	படையல்
அர்ப்பி (ச)	–	காணிக்கையாக்கு
அர்ப்புதம் (ச)	–	ஆயிரம்கோடி
அர்ப்பிதம் (ச)	–	உரியதாக்கப்பட்டது
அர்ஜி (உ)	–	வேண்டுகோள்
அரம்பை (ச)	–	தெய்வப்பெண்
அரரம் (ச)	–	கதவு, இரும்பு
அரவிந்தம் (ச)	–	தாமரை
அரவிந்தலோசனன் (ச)	–	தாமரைக் கண்ணன்
அரவிந்தன் (ச)	–	தாமரையான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அரவு (ச)	–	ஒலிஎழுப்பு
அராசகம் (ச)	–	அராஜகம் பார்க்க
அராஜகம் (ச)	–	வன்முறை, வன்செயல்
அரிகந்தம் (ச)	–	செஞ்சந்தனம்
அரிகாம்போதி (ச)	–	செம்பாலை
அரிசந்திரன் (ச)	–	ஒண்ணிலவன்
அரிதாரம் (ச)	–	பூச்சுப் பொன்துகள்
அரியாசனம் (ச)	–	அரியணை
அரிஹரன் (ச)	–	சிவனும் மாலும்
அருணோதயம் (ச)	–	வைகறை, விடியல்
அருத்த பேதம் (ச)	–	பொருள் வேறுபாடு
அருவம்[1] (ச)	–	அழகின்மை
அருவம்[2] (ச)	–	உருவின்மை
அரூபம் (ச)	–	உருவிலாத் தன்மை
அரூபி (ச)	–	உருவிலி
அல்பம் (ச)	–	அற்பம் பார்க்க
அல்பாயுசு (ச)	–	அற்பாயுசு பார்க்க
அல்வா (ச)	–	தேங்கூழ், இன்களி
அலக்கு (ச)	–	தனிமை, தனிப்பட்டது
அலங்கரி[1] (ச)	–	ஒப்பனை செய்
அலங்கரி[2] (ச)	–	அழகுபடுத்து
அலங்கார சாஸ்திரம் (ச)	–	அணியிலக்கணம்
அலங்காரம்[1] (ச)	–	ஒப்பனை, அழகு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அலங்காரம்[2] (ச)	–	அணி, அணியிலக்கணம்
அலங்கார லட்சணம் (ச)	–	அணியிலக்கணம்
அலட்சியம் (ச)	–	புறக்கணிப்பு, மதியாமை
அலட்சிய வார்த்தை (ச)	–	புறக்கணிப்புப் பேச்சு
அலப்படை (ச+த)	–	கலப்பை
அலம் (ச)	–	கலப்பை
அலமாரி (உ)	–	நிலைப்பேழை
அலாக்கு (உ)	–	தனி, தனிமை
அலாதி[1] (உ)	–	தனித்தது
அலாதி[2] (உ)	–	தனிச்சிறப்பானது
அலாபம் (ச)	–	ஊதியமின்மை
அலிக்கிரகம் (த+ச)	–	காரிக்கோள்
அலுத்தன் (ச)	–	ஆசையற்றவன்
அவ்வியத்தன்[1] (ச)	–	கடவுள்
அவ்வியத்தன்[2] (ச)	–	அறிவிலான்
அவ்வியம் (ச)	–	திருப்படையல்
அவகதி (ச)	–	அறிவு
அவகாசம்[1] (ச)	–	அமையம், சமையம்
அவகாசம்[2] (ச)	–	சொத்துரிமை
அவகாசமுறி (ச+த)	–	பாகஆவணம்
அவகாசி (ச)	–	மரபுரிமையான்
அவகாரன் (ச)	–	திருடன்
அவகீதம்[1] (ச)	–	அவதூறு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அவகீதம்[2] (ச)	–	வசைப்பாட்டு
அவகுணம் (ச)	–	தீக் குணம்
அவசகுணம் (ச+த)	–	தீக்குறி
அவசரம் (ச)	–	விரைவு, பதைப்பு, பரபரப்பு
அவசியம் (ச)	–	தேவை, கட்டாயம்
அவத்தானம் (ச)	–	இருப்பிடம்
அவத்தியம் (ச)	–	குற்றம்
அவத்தை[1] (ச)	–	தொல்லை, அல்லல்
அவத்தை[2] (ச)	–	துன்பம்
அவதாரம் (ச)	–	தோற்றரவு
அவதானம்[1] (ச)	–	கவனம், நினைவு, கவனகம்
அவதானம்[2] (ச)	–	முடிவு
அவதானி (ச)	–	கவனகர்
அவதி (ச)	–	துன்பம், துயர்
அவயவம் (ச)	–	உறுப்பு
அவராகம் (ச)	–	ஆசையில்லாமை
அவரோகணம் (ச)	–	இறங்கோசை
அவலட்சணம் (ச)	–	அருவருப்புத் தோற்றம்
அவவாதம் (ச)	–	அவச்செயல்
அவனி (ச)	–	நிலம், உலகம்
அவனிபன்[1] (ச)	–	அரசன்
அவனிபன்[2] (ச)	–	நிலத்தைக் காப்பவன்
அவஸ்து[1] (ச)	–	பொருளல்லாதது

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அவஸ்து^{2} (ச)	–	பயனற்றது
அவஸ்தை (ச)	–	துன்பம்
அவிசாரம் (ச)	–	கவலை இல்லாமை
அவிசாரி (ச)	–	விலைமகள், பரத்தை
அவிசு (ச)	–	வேள்வித்தீப் படையலுணா
அவித்தை (ச)	–	அறியாமை
அவிநயம் (ச+த)	–	நளிநயம்
அவிப்பலி (ச)	–	படைக்கும் உணவு
அவிப்பாகம் (ச)	–	தேவர் உணவுப் பங்கு
அவிவேகம் (ச)	–	பகுத்தறிவின்மை
அவிநாசி (ச)	–	அழிவிலான்
அவுதா (ச)	–	அம்பாரி
அவுல்தார் (உ)	–	சிறு படைத்தலைவன்
அவுஷதம் (ச)	–	ஔஷதம் பார்க்க
அவைராக்கியம் (ச)	–	ஒட்டாரமின்மை
அழல்விரணம் (த+ச)	–	தீப்புண்
அளகம் (ச)	–	மகளிர் கூந்தல்
அளகவள்ளி (ச)	–	மயிர்மாட்டி
அளிகம் (ச)	–	நெற்றி
அற்கம் (ச)	–	விலை
அற்பகந்தம் (ச)	–	செந்தாமரை
அற்பபதுமம் (ச)	–	செந்தாமரை
அற்பம் (ச)	–	சிறுமை, இழிவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அற்பாயுசு (ச)	–	குறைவாழ்நாள்
அற்புதம்[1] (ச)	–	மருட்கை, புதுமை
அற்புதம்[2] (ச)	–	வியப்பளிப்பது
அறப்பரிகாரம் (த+ச)	–	அறவழிப் பேணுகை
அறிவு ஜீவி (த+ச)	–	அறிவாளி
அன்னக்காவடி (ச+த)	–	சோற்றுக்காவடி
அன்ன சத்திரம் (ச)	–	ஊட்டுப்புரை
அன்னதாழை (ச+த)	–	செந்தாழை
அன்னதானம் (ச)	–	உணவுக்கொடை
அன்னநீர் (ச+த)	–	சோற்று நீர்
அன்னப் பறவை (ச+த)	–	ஓதிமப் பறவை
அன்னபானம் (ச)	–	சோறும் நீரும்
அன்னபிட்சை (ச)	–	சோற்றிரப்பு
அன்னம்[1] (ச)	–	சோறு
அன்னம்[2] (ச)	–	நீர்
அன்னம்[3] (ச)	–	பொன்
அன்னவட்டி (ச+த)	–	சோற்றுவட்டில்
அன்னவஸ்திரம் (ச)	–	ஊணுடை
அன்னாசி (போ)	–	செந்தாழை
அன்னாதாரம் (ச)	–	உணவு விருப்பம்
அன்னாபிஷேகம் (ச)	–	ஊண்முழுக்கு
அன்னாஹாரம் (ச)	–	சோறும் நீரும்
அன்னியக்குடி (ச+த)	–	புறக்குடி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அன்னியப்படு (ச+த)	–	தொடர்பற்றுப் போ
அன்னியம் (ச)	–	அயல், அயன்மை
அன்னியன் (ச+த)	–	அயலன், அயலான்
அன்னியோன்யம் (ச)	–	நெருக்கத் தொடர்பு
அனகம் (ச)	–	பாவமற்றது
அனகன் (ச)	–	கடவுள்
அனகை (ச)	–	கரிசற்றவள்
அனங்கன் (ச)	–	காமவேள்
அனந்தசயனம் (ச)	–	மால்படுக்கை
அனந்தசயனன் (ச)	–	திருமால்
அனந்தசுகம் (ச)	–	எல்லையில்லா இன்பம்
அனந்தம்[1] (ச)	–	அளவின்மை
அனந்தம்[2] (ச)	–	எல்லையின்மை
அனந்தன் (ச)	–	ஈறிலி
அனந்தேஸ்வரன் (ச)	–	அழிவிலாப் பெருவுடையார்
அனர்த்தம் (ச)	–	பொருளின்மை
அனவரதம் (ச)	–	இடையீடின்றி
அனன்னியம் (ச)	–	வேறன்மை
அனாசாரம் (ச)	–	தீ நடத்தை
அனாதி (ச)	–	தொடக்கமில்லாதது
அனாதை (ச)	–	காப்பிலி
அனாயசம் (ச)	–	வருத்தமின்மை
அனாமத்து (உ)	–	கேட்பாரில்லாதது

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அனாவசியம் (ச)	–	அநாவசியம் பார்க்க
அனிச்சை[1] (ச)	–	தன்னியல்பு
அனிச்சை[2] (ச)	–	விருப்பமின்மை
அனிசம் (ச)	–	எப்பொழுதும்
அனித்தம் (ச)	–	அநித்தியம் பார்க்க
அனிஷ்டம் (ச)	–	வெறுப்பானது
அனுக்கிரகம் (ச)	–	அருளல்
அனுக்கிரகி (ச)	–	அருள்செய்
அனுக்கிரமம் (ச)	–	ஒழுங்கு
அனுக்கிராமணி (ச)	–	நூற்பதிகம்
அனுகன் (ச)	–	பின்தொடர்வோன்
அனுகூலசத்துரு (ச)	–	அடுத்துக்கெடுக்கும் பகை
அனுகூலம் (ச)	–	நன்மை, பயன், உதவி
அனுசரணம் (ச)	–	சார்ந்தொழுகல்
அனுசரணை (ச)	–	சார்ந்தொழுகை, உதவி
அனுசரி (ச)	–	பின்பற்று , வழிபடு
அனுசரிப்பு (ச)	–	பின்பற்றுகை, இணக்கம்
அனுசன் (ச)	–	தம்பி
அனுசாசனம் (ச)	–	அறிவுரை
அனுசாரி (ச)	–	பின்பற்றுவோன்
அனுசிதம் (ச)	–	தகாதது
அனுசூயா (ச)	–	பொறாமையற்றவள்
அனுசுருதி (ச)	–	ஒத்தொலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அனுசூதம் (ச)	–	இடைவிடாதது
அனுதாபம் (ச)	–	இரக்கம்
அனுதினம் (ச)	–	நாள்தோறும்
அனுநாசிகம் (ச)	–	மெல்லெழுத்து
அனுபவம் (ச)	–	பட்டறிவு
அனுபவி (ச)	–	துய்
அனுபாவம் (ச)	–	பெருமைநிலை
அனுபூதி (ச)	–	பட்டறிவு
அனுமதி (ச)	–	இசைவு
அனுமதிபத்திரம் (ச)	–	இசைவுச்சீட்டு
அனுமரணம் (ச)	–	உடன் இறக்கை
அனுமானபிரமாணம் (ச)	–	கருதல் அளவை
அனுமானம் (ச)	–	ஐயம்
அனுமானி (ச)	–	கருது
அனுயாத்திரை (ச)	–	உடன்செலவு
அனுயோகம் (ச)	–	வினா
அனுராகம் (ச)	–	அன்பு, காமப்பற்று
அனுரூபம் (ச)	–	ஏற்றது
அனுலோமம் (ச)	–	வலப்பக்கம்
அனுவட்டம் (ச)	–	உருண்டை முத்து
அனுவாதம் (ச)	–	வழிமொழிதல்
அனுவிருத்தி (ச)	–	தொடர்ச்சி
அனுஷ்டானம் (ச)	–	புறத்தூய்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அனுஷ்டி (ச)	–	கைகொள், கடைப்பிடி
அனுஷம் (ச)	–	பதினேழாவது நாண்மீண்
அனூபம்[1] (ச)	–	சதுப்பு நிலம்
அனூபம்[2] (ச)	–	ஆற்றுப்படுகை
அனேகம் (ச)	–	மிகப்பல
அனேகமாய் (ச)	–	பெரும்பாலும்
அனேகன் (ச)	–	ஆதன்
அஜம் (ச)	–	ஆடு
அஜன் (ச)	–	இறைவன்
அஜாக்கிரதை (ச)	–	விழிப்பின்மை
அஜாதசத்துரு (ச)	–	பகையிலி
அஜீரணம் (ச)	–	செரியாமை
அஷ்டகம் (ச)	–	எண்மம்
அஷ்ட கோணம் (ச)	–	எண் கோணம்
அஷ்ட சித்தி (ச)	–	எண்வகை ஆற்றல்
அஷ்ட சுபம் (ச)	–	மங்கலப் பொருள் எட்டு
அஷ்ட தரித்திரம் (ச)	–	மிகு வறுமை
அஷ்ட தனம் (ச)	–	எட்டுவகைச் செல்வம்
அஷ்ட திக்கஜம் (ச)	–	எண்டிசையானை
அஷ்ட திக்கு (ச)	–	எண்டிசை
அஷ்ட திக்குப்பாலகன் (ச)	–	எண்டிசைக் காவலன்
அஷ்ட பந்தனம் (ச)	–	எண் சரக்குச்சுதை
அஷ்டம் (ச)	–	எட்டு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அஷ்டமங்கலம் (ச)	–	எண்மங்கலம்
அஷ்டமச்சனி (ச)	–	எட்டாமிடக் காரி
அஷ்டமம் (ச)	–	எட்டாவது
அஷ்டமா சித்தி (ச)	–	பெரும்பேறு எட்டு
அஷ்டமி[1] (ச)	–	நிழற் கோள்
அஷ்டமி[2] (ச)	–	எட்டாம் மதிநாள்
அஷ்டமூர்த்தம் (ச)	–	எண்ணுரு
அஷ்டாங்க நமஸ்காரம் (ச)	–	நிலங்கிடை வணக்கம்
அஷ்டாங்கம் (ச)	–	எண்ணுறுப்பு
அஷ்டாவதானம் (ச)	–	எண் கவனகம்
அஷ்டாவதானி (ச)	–	எண் கவனகர்
அஸ்தகடகம் (ச)	–	கைக்கடகம்
அஸ்தகிரி (ச)	–	மேற்கு மலை
அஸ்தம் (ச)	–	கை
அஸ்தமனம் (ச)	–	மறைவு
அஸ்தமி (ச)	–	மறைவு
அஸ்தரொக்கம் (ச)	–	கைப்பணம்
அஸ்தி[1] (ச)	–	சாம்பல்
அஸ்தி[2] (ச)	–	யானை
அஸ்திரப்பிரயோகம் (ச)	–	அம்புவிடுகை
அஸ்திரம்[1] (ச)	–	அம்பு, கைவிடுபடை
அஸ்திரம்[2] (ச)	–	நிலையின்மை
அஸ்திவாரம் (உ)	–	கடைக்கால்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
அஸ்வம் (ச)	–	குதிரை
அஹம் (ச)	–	நான்
அஹம்பாவம் (ச)	–	செருக்கு
அஹிம்சை (ச)	–	இன்னா செய்யாமை
அக்ஷயம் (ச)	–	அழிவின்மை
அக்ஷயன் (ச)	–	அழிவிலான்
அக்ஷரம் (ச)	–	எழுத்து
அக்ஷி (ச)	–	கண்

ஆ

ஆக்கிரகம்[1] (ச)	–	விடாப்பிடி
ஆக்கிரகம்[2] (ச)	–	அருளுகை
ஆக்கிரமி (ச)	–	வலிந்து கைப்பற்று
ஆக்கிரமிப்பு (ச)	–	வன்கவர்பு
ஆக்கிராணம் (ச)	–	மூக்கு
ஆக்கிரிஷம் (ச)	–	ஆக்குரோஷம் பார்க்க
ஆக்கினேயம் (ச)	–	திருநீறு
ஆக்கினை[1] (ச)	–	ஆணை, கட்டளை
ஆக்கினை[2] (ச)	–	கட்டைவிரல்
ஆக்குரோஷம் (ச)	–	கடுஞ்சினம், வெஞ்சினம்
ஆக்ஞை (ச)	–	ஆக்கினை பார்க்க
ஆகசு (ச)	–	தவறு, தாழ்ந்தது
ஆகதம் (ச)	–	பெருக்கல் தொகை
ஆகதர் (ச)	–	சமணர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆகந்துகம் (ச)	–	இடையில் வந்தோன்
ஆகம சாஸ்திரம் (ச)	–	மறைப் பனுவல், தோன்றியம்
ஆகமம்[1] (ச)	–	வருகை
ஆகமம்[2] (ச)	–	தோன்றியம்
ஆகம மலைவு (ச)	–	தோன்றியத்திற்கு மாறானது
ஆகமனம் (ச)	–	வருகை
ஆகர் (ச)	–	முடிவு
ஆகர்ஷணம்[1] (ச)	–	உள்வாங்குகை
ஆகர்ஷணம்[2] (ச)	–	ஈர்ப்பு, கவர்பு
ஆகரித்தல் (ச)	–	தருவித்தல்
ஆகாசத்தாமரை (ச+த)	–	வானத்தாமரை
ஆகாசப்புரட்டன் (ச+த)	–	பெரும் ஏய்ப்பன்
ஆகாசம் (ச)	–	ஆகாயம் பார்க்க
ஆகாயம் (ச)	–	வெளி, வான்வெளி
ஆகாய விமானம் (ச)	–	வானூர்தி
ஆகாரம்[1] (ச)	–	உருவம், உடம்பு
ஆகாரம்[2] (ச)	–	உணவு, தீனி
ஆகாஷ்வாணி (ச)	–	வானொலி
ஆகிருதி (ச)	–	உருவம்
ஆகுதி (ச)	–	தீ வேள்வி
ஆகுலம் (ச)	–	மனக்கலக்கம்
ஆங்காரம் (ச)	–	அகங்காரம் பார்க்க
ஆங்காரி (ச)	–	செருக்குள்ளவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆச்சரியப்படு (ச+த)	–	வியப்படை
ஆச்சரியம் (ச)	–	வியப்பு
ஆச்சாதனம் (உ)	–	ஆடை, மறைப்பு
ஆசங்கை (ச)	–	ஐயம், மறுதலிப்பு
ஆசத்தி (ச)	–	பற்று
ஆசம் (ச)	–	சிரிப்பு
ஆசயம் (ச)	–	உறைவிடம்
ஆசரணம் (ச)	–	வழக்கம், ஒழுக்கம்
ஆசரணை (ச)	–	ஒழுக்கம், வழக்கம்
ஆசனம்[1] (ச)	–	இருக்கை
ஆசனம்[2] (ச)	–	இருக்கைநிலை
ஆசனவாய் (ச+த)	–	மலவாய், எருவாய்
ஆசன வெடிப்பு (ச)	–	எருவாய் வெடிப்பு
ஆசாடபூதி (ச)	–	ஆஷாடபூதி பார்க்க
ஆசாபங்கம் (ச)	–	விருப்பம் ஈடேறாமை
ஆசாபாசம் (ச)	–	உலகப்பற்று
ஆசாமி (உ)	–	ஆள், தனியாள்
ஆசாமிக்களவு (உ+த)	–	ஆள் திருட்டு
ஆசாமிமாறாட்டம் (உ+த)	–	ஆள்மாறாட்டம்
ஆசாமிவாரி (உ)	–	தனித்தனியாக, இனவாரி
ஆசாமிவாரிச் சிட்டா (உ)	–	இனவாரி வரிக்கணக்கு
ஆசார்யன்(ச)	–	ஆசிரியன்
ஆசார்யஹ்ருதயம் (ச)	–	நல்லொழுக்க நெஞ்சம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆசாரக்கோவை (ச+த)	–	நல்லொழுக்கக் கோவை
ஆசாரப்பிழை (ச+த)	–	ஒழுக்கத்தவறு
ஆசாரம் (ச)	–	நல்லொழுக்கம், நன்னடை
ஆசாரி (ச)	–	காப்பாளன்
ஆசாரியன் (ச)	–	ஆசார்யன் பார்க்க
ஆசானுபாகு (ச)	–	நெடியோன்
ஆசி (ச)	–	வாழ்த்து
ஆசிகம் (ச)	–	முகம்
ஆசிரமம் (ச)	–	மடம், தவப்பள்ளி
ஆசீர்வதி (ச)	–	வாழ்த்து
ஆசீர்வாதம் (ச)	–	வாழ்த்து, வாழ்த்துரை
ஆசீல் (உ)	–	மதிப்பு
ஆசீல்கட்டு (உ)	–	மதிப்பிடு
ஆசு (ச)	–	விரைவு
ஆசுகம்[1] (ச)	–	காற்று
ஆசுகம்[2] (ச)	–	பறவை
ஆசுகவி (ச)	–	விரைவியப் பாவலன்
ஆசுகி (ச)	–	பறவை
ஆசுவாசம் (ச)	–	இளைப்பாறுகை
ஆசூசம் (ச)	–	தீட்டு
ஆசைவார்த்தை (த+ச)	–	ஏய்ப்புச் சொல்
ஆசௌசம் (ச)	–	ஆசூசம் பார்க்க
ஆஞ்ஞாபனம் (ச)	–	கட்டளையிடுகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆஞ்ஞாபி (ச)	–	கட்டளையிடு
ஆஞ்ஞை (ச)	–	கட்டளை
ஆட்சேபணை (ச)	–	எதிர்ப்பு, தடை
ஆட்சேபம் (ச)	–	ஆட்சேபணை பார்க்க
ஆட்சேபி (ச)	–	மறு, எதிர், தடு
ஆடகம்[1] (ச)	–	பொன்
ஆடகம்[2] (ச)	–	துவரை
ஆடகூடம் (ச)	–	செம்பு மலை
ஆடம்பரம் (ச)	–	பகட்டு, பகட்டுப்புனைவு
ஆடி மாதம் (ச+த)	–	கடகத் திங்கள்
ஆணவம் (ச)	–	செருக்கு
ஆத்திகம் (ச)	–	நம்புமதம்
ஆத்திகன் (ச)	–	நம்புமதத்தன்
ஆத்திரக்காரன் (ச+த)	–	விரைவுச் சினத்தன்
ஆத்திரகம் (ச)	–	இஞ்சி
ஆத்திரம்[1] (ச)	–	பரப்பரப்பு
ஆத்திரம்[2] (ச)	–	மனக்கொதிப்பு
ஆத்திரம்[3] (ச)	–	கடுப்பு
ஆத்திரேயன் (ச)	–	நிலவு
ஆத்திரேயி (ச)	–	பூப்புள்ளவள்
ஆத்மசிநேகிதன்(ச)	–	உயிர்த்தோழன்
ஆத்ம சுத்தி (ச)	–	மனத்தூய்மை
ஆத்மநிவேதனம் (ச)	–	உயிர் ஈகம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆத்மஞானி (ச+த)	–	தன்னையறிந்தோர்
ஆத்மா (ச)	–	உயிர், ஆதன்
ஆத்மார்த்தம்[1] (ச)	–	தன்பொருட்டு
ஆத்மார்த்தம்[2] (ச)	–	நனிநட்பு
ஆத்மாநந்தம் (ச)	–	தன்மகிழ்வு
ஆத்மானுபவம் (ச)	–	தன்னையறிகை
ஆத்மீகம் (ச)	–	ஆதனிகம்
ஆதங்கம்[1] (ச)	–	பொறுமல், குறை
ஆதங்கம்[2] (ச)	–	ஆற்றாமை
ஆதரவாளர் (ச)	–	உதவுபவர்
ஆதரவு (ச)	–	உதவி, துணை
ஆதரி (ச)	–	அரவணை
ஆதவம் (ச)	–	வெயில், ஒளி
ஆதவன் (ச)	–	கதிரவன்
ஆதாயம் (ச)	–	வரவு, ஊதியம், பயன்
ஆதாரம் (ச)	–	அடிப்படை, பற்றுக்கோடு
ஆதி (ச)	–	தொடக்கக் காலம்
ஆதிக்கம் (ச)	–	வல்லாண்மை
ஆதிக்கன் (ச)	–	மதிப்புரவாளன்
ஆதிஷேஷன் (ச)	–	ஆயிரத்தலைப்பாம்பு
ஆதித்தர் (ச)	–	தேவர்
ஆதித்தன் (ச)	–	கதிரவன்
ஆதித்தியன்[1] (ச)	–	கதிரவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆதித்தியன்[2] (ச)	–	விருந்தோம்பி
ஆதிநாதன் (ச)	–	கடவுள்
ஆதிபன் (ச)	–	இறைவன்
ஆதியந்தம் (ச)	–	முதலிறுதி
ஆதியாகமம் (ச)	–	பழந்தோன்றியம்
ஆதியோடந்தமாய் (ச)	–	முதலிலிருந்து முடிவுரை
ஆதிரை (ச)	–	ஆறாம் விண்மீன்
ஆதிவாசி (ச)	–	பழங்குடி
ஆதீனகர்த்தன் (ச)	–	நிலவுரிமையாளன்
ஆதீனகர்த்தா (ச)	–	சிவனிய மடத்துத் தலைவர்
ஆதீனம்[1] (ச)	–	மடத்தின் தலைமை
ஆதீனம்[2] (ச)	–	உரிமை
ஆதுலன் (ச)	–	வறியவன்
ஆந்திரபிரதேசம் (ச)	–	வடுகப்பைந்திரம்
ஆந்திரம் (ச)	–	வடுகநாடு
ஆந்திரன் (ச)	–	வடுகன்
ஆப்காரி (உ)	–	மது விற்பனை வரி
ஆப்தன் (ச)	–	நண்பன்
ஆபத்சகாயன்(ச)	–	இடரில் உதவுவோன்
ஆபத்து (ச)	–	இடையூறு
ஆபத்து சம்பத்து (ச)	–	வாழ்வு தாழ்வு
ஆபரணத்தங்கம் (ச)	–	அணிகலப் பொன்
ஆபரணப்பெட்டி (ச+த)	–	அணிகலச்செப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆபரணம் (ச)	–	அணிகலன், நகை
ஆபாசம் (ச)	–	நாணக்கேடு, அருவருப்பு
ஆமாத்தியன் (ச)	–	அமைச்சன்
ஆமோதி (ச)	–	ஒத்துக்கொள், வழிமொழி
ஆயத்தம்[1] (ச)	–	அணியம்
ஆயத்தம்[2] (ச)	–	முன்னேற்பாடு
ஆயம் (ச)	–	நிலம்
ஆயா (போ)	–	செவிலி
ஆயாசம் (ச)	–	களைப்பு, சோர்வு
ஆயிலியம் (ச)	–	அரவுநாள்
ஆயுசு (ச)	–	வாழ்நாள், அகவை
ஆயுட்காலம் (ச+த)	–	வாழ்நாள்
ஆயுதபாணி (ச)	–	கருவியுடையோன்
ஆயுதபூசை (ச+த)	–	கருவிப்பூசனை
ஆயுதம் (ச)	–	கருவி, படைக்கருவி
ஆயுர்வேதம் (ச)	–	வாணாள் நல மருத்துவம்
ஆயுள் (ச)	–	வாணாள்
ஆயுள் காப்பீடு (ச+த)	–	வாழ்நாள் காப்பீடு
ஆயுள் கைதி (ச+உ)	–	வாணாள் சிறையாளி
ஆயுள் சந்தா (ச+உ)	–	வாழ்நாள் கட்டணம்
ஆயுள் தண்டனை (ச)	–	வாழ்நாள் தண்டனை
ஆயுள் ரேகை (ச)	–	வாழ்நாள் வரிகை
ஆயுஷ் (ச)	–	வாழ்நாள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆயோதனம்[1] (ச)	–	போர்
ஆயோதனம்[2] (ச)	–	வேட்டை
ஆர்ச்சவம் (ச)	–	ஒத்த நோக்கம்
ஆர்ச்சனம் (ச)	–	வருமானம்
ஆர்ச்சி (ச)	–	ஈட்டு, சேர், பெறு
ஆர்ச்சிதம் (ச)	–	வருமானம்
ஆர்த்தம் (ச)	–	துன்பம்
ஆர்த்தவம் (ச)	–	மகளிர் பூப்பு
ஆர்த்தன் (ச)	–	நோயாளி
ஆர்த்தி (ச)	–	வேதனை
ஆர்ஜிதம்[1] (ச)	–	கையகப்படுத்தம்
ஆர்ஜிதம்[2] (ச)	–	நிலப்பறிப்பு
ஆரக்கம் (ச)	–	செஞ்சந்தனம்
ஆரண்யம் (ச)	–	காடு
ஆரணி (ச)	–	காளி
ஆரத்தி (ச)	–	ஆலத்தி
ஆரம் (ச)	–	மணிவடம், பூமாலை
ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் (ச+த)	–	நலவாழ்வு நிலையம்
ஆரம்பப் பள்ளி (ச+த)	–	தொடக்கப் பள்ளி
ஆரம்பம் (ச)	–	தொடக்கம்
ஆரம்பி (ச)	–	தொடங்கு
ஆரவடம் (ச)	–	ஆரம் பார்க்க
ஆரவம் (ச)	–	ஒலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆராதகர் (ச)	–	பூசகர்
ஆராதனம் (ச)	–	ஆராதனை பார்க்க
ஆராதனை (ச)	–	வழிபாடு, பூசை
ஆராதி (ச)	–	வழிபாடு, பூசை செய்
ஆராமம் (ச)	–	மலர்ச்சோலை, பூங்கா
ஆராவம் (ச)	–	பேரொலி
ஆரியக்கூத்து (ச+த)	–	கழைக்கூத்து
ஆரியப்பாவை (ச+த)	–	பாவைக்கூத்துவகை
ஆரியம் (ச)	–	சமற்கிருதம்
ஆரியமொழி (ச+த)	–	சமற்கிருத மொழி
ஆரியன் (ச)	–	ஆரிய வகுப்பினன்
ஆருகதம் (ச)	–	சமண சமயம்
ஆருகதன் (ச)	–	சமணன்
ஆரூடம் (ச)	–	குறிசொல்லுதல்
ஆரை (ச)	–	அச்சுமரம்
ஆரோக்கியசாலை (ச+த)	–	மருத்துவமனை
ஆரோக்கியம் (ச)	–	உடல் நலம், நலப்பாடு
ஆரோகணம் (ச)	–	எடுப்பிசை
ஆரோகம் (ச)	–	ஏறல்
ஆரோபிதம் (ச)	–	ஏற்றப்பட்டது
ஆலம்[1] (ச)	–	கலப்பை
ஆலம்[2] (ச)	–	கருமை, நஞ்சு
ஆலம்பம் (ச)	–	பற்றுக்கோடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆலம்பனம் (ச)	–	ஆலம்பம் பார்க்க
ஆலவட்டம் (ச+த)	–	பெருவிசிறி
ஆலவாய் (ச)	–	பாம்பு
ஆலவாலம் (ச)	–	விளைநிலம்
ஆலஸ்யம் (ச)	–	கவனக்குறைவு
ஆலாபனம் (ச)	–	ஆலோலம்
ஆலி (ச)	–	கள்
ஆலிங்கனம் (ச)	–	தழுவுகை
ஆலோகம் (ச)	–	பார்வை, ஒளி
ஆலோகனம் (ச)	–	பார்த்தல்
ஆலோசனை(ச)	–	கருத்துரை
ஆலோசி (ச)	–	எண்ணு, சூழ்
ஆவசியகம் (ச)	–	இன்றியமையாதது
ஆவணம்[1] (ச)	–	தெரு
ஆவணம்[2] (ச)	–	உரிமை
ஆவணவீதி (ச+த)	–	கடைத்தெரு
ஆவத்து (பி)	–	ஆபத்து பார்க்க
ஆவம் (ச)	–	அம்பாறாத்தூணி
ஆவர்த்தனம் (ச)	–	மறுமணம்
ஆவர்த்தி (ச)	–	தடவை
ஆவர்ஜா (ச)	–	நாள் கணக்கு
ஆவரணம் (ச)	–	மறைப்பு, ஆடை
ஆவரணீயம் (ச)	–	மறைப்பது

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆவரி (ச)	–	மறை
ஆவலிப்பு (ச)	–	செருக்கு
ஆவளி (ச)	–	வரிசை, கால்வழி
ஆவாசம் (ச)	–	நகரம்
ஆவாரகம் (ச)	–	மறைப்பு
ஆவாரம் (ச)	–	ஆவாரகம் பார்க்க
ஆவிருத்தியலங்காரம் (ச)	–	பின்வருநிலையணி
ஆவிபத்திரம் (ச)	–	புகையிலை
ஆவிர்ப்பாகம் (ச)	–	வெளிப்படுகை
ஆவிருத்தி (ச)	–	தடவை
ஆவிலம் (ச)	–	கலங்கல் நீர்
ஆவுதி (ச)	–	ஆகுதி பார்க்க
ஆவேசம் (ச)	–	வெறியாட்டு, வெறி
ஆவேசனம் (ச)	–	பொற்கொல்லர் தெரு
ஆவேதனம் (ச)	–	அறிக்கை
ஆளத்தி (ச)	–	ஆலாபனம் பார்க்க
ஆளானம் (ச)	–	தூண்
ஆற்பதம் (ச)	–	பற்றுக்கோடு
ஆன்மா (ச)	–	ஆதன்
ஆனந்தம் (ச)	–	பெருமகிழ்ச்சி
ஆனந்தமயம் (ச)	–	நிறையின்பம்
ஆனந்தவிகடன் (ச)	–	உவகைப் பகடியன்
ஆனந்தன்[1] (ச)	–	சிவன், அருகன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆனந்தன்[2] (ச)	–	பேரின்பன்
ஆனந்தி[1] (ச)	–	மகிழ்ச்சியடை
ஆனந்தி[2] (ச)	–	மணமகள்
ஆனந்தி[3] (ச)	–	மகிழ்னி
ஆனம் (ச)	–	தெப்பம், மரக்கலம்
ஆனனம் (ச)	–	முகம்
ஆனி (ச)	–	கேடு
ஆனியம்[1] (ச)	–	நாள், பருவம், விண்மீன்
ஆனியம்[2] (ச)	–	நாட்படி
ஆனுபூர்வி (ச)	–	சீரொழுங்கு
ஆஜ்யம் (ச)	–	நெய்
ஆஜர் (உ)	–	வருகை
ஆஜர்பட்டி (உ+த)	–	வருகைப்பட்டி
ஆஜானுபாகு (ச)	–	நெடியோன்
ஆஷாடபூதி (ச)	–	ஏய்ப்போன்
ஆஸ்தானகவி (ச)	–	அரசவைப் பாவலன்
ஆஸ்தானம் (ச)	–	அரசவை
ஆஸ்தானமண்டபம் (ச+த)	–	அவை மண்டபம்
ஆஸ்தி (ச)	–	சொத்து, உடைமை
ஆஸ்திகம் (ச)	–	நம்பு மதம்
ஆஸ்துமா (ச)	–	மூச்சிரைப்பு நோய்
ஆஸ்தை (ச)	–	முயற்சி
ஆஸ்பதம் (ச)	–	இடம், ஆதாரம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஆஸரா (ச)	–	ஆதாரம்
ஆஸராபூமி (ச)	–	நீர்ப்பாசனமுள்ள நிலம்
ஆஸனம் (ச)	–	இருக்கை
ஆஸாமி (உ)	–	தனியாள்
ஆஸாமிவார் (உ)	–	தனியாள் தொடர்பாக
ஆஸாமிவார்க் கணக்கு (உ+த)	–	தனியாள் கணக்கு
ஆக்ஷேபணை (ச)	–	எதிர்ப்பு, தடை
ஆக்ஷேபம் (ச)	–	எதிர்ப்பு, தடை
ஆக்ஷேபி (ச)	–	மறு, எதிர், தடு

இ

இகபரம் (ச)	–	இம்மை மறுமை
இகபோகம் (ச)	–	இவ்வுலக இன்பம்
இகம்[1] (ச)	–	இவ்வுலகம்
இகம்[2] (ச)	–	இம்மை
இகலோகம் (ச)	–	இவ்வுலகம்
இங்கிதக்காரன் (ச)	–	குறிப்பறிந்து நடப்பவன்
இங்கிதம் (ச)	–	சூழலறிந்து நடக்கை
இச்சகம் (ச)	–	முகமன்
இச்சா சக்தி (ச)	–	விருப்பாற்றல்
இச்சித்தல் (ச)	–	விரும்புதல்
இச்சை (ச)	–	விருப்பம்
இடபம் (ச)	–	ஏறு, பொலி எருது
இடபன் (ச)	–	விடையேறி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
(இ)டம்பம் (ச)	–	பகட்டு
(இ)டம்பன் (ச)	–	பகட்டன்
இத்திபார் (அ)	–	மதிப்பு
இத்திலா (உ)	–	செய்தி
இத்யாதி (ச)	–	மற்ற பிற
இதம் (ச)	–	இனிமை
இதயகமலம் (ச)	–	உள்ளத்தாமரை
இதயம் (ச)	–	நெஞ்சகம், நெஞ்சாங்குலை
இதர (ச)	–	பிற
இதரம் (ச)	–	கீழ்மை
இதரன் (ச)	–	பிறர்
இதாகிதம் (ச)	–	நன்மை தீமை
இதிகாசம் (ச)	–	மறவனப்பு,தொன்மம்
இதிபாரா (உ)	–	நம்பிக்கை
இதிபாராஸ்தன் (உ)	–	நம்பத்தக்கவன்
இதோபதேசம் (ச)	–	நல்லறிவுரை
இந்தம் (தெ)	–	புளி
இந்தனம் (ச)	–	விறகு
இந்திரகோபம் (ச)	–	தம்பலப்பூச்சி
இந்திரசாலம் (ச)	–	மாயக்கலை, வஞ்சகம்
இந்திரன் (ச)	–	வேந்தன்
இந்திரியம் (ச)	–	புலனுறுப்பு
இப்தார் (அ)	–	நோன்பு அறுதியூண்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
இம்சி (ச)	–	வருத்து, துன்புறுத்து
இம்சை (ச)	–	துன்பம், தொல்லை
இமம் (ச)	–	பனி
இமவான் (ச)	–	இமயம் பார்க்க
இமயம் (ச)	–	பனிமலை
இமாம் (அ)	–	தொழுகைத் தலைவர்
இயந்திரம் (ச)	–	பொறி
இலகு (ச)	–	எளிது, மெலிது
இலகுத்துவம் (ச)	–	நொய்ம்மை
இலச்சினை (ச)	–	அரசு சின்னம்
இலதை (ச)	–	படர்கொடி
இலம்பகம் (ச)	–	நூலின் உட்பிரிவு
இலாகா[1] (ச)	–	திணைக்களம்
இலாகா[2] (ச)	–	துறை, பிரிவு
இனாம்[1] (உ)	–	மானியம், இலவயம்
இனாம்[2] (உ)	–	கொடை
இனாம்தார் (ச)	–	மானிய நிலத்திற்குரியவர்
இனாயத் நாமா (உ)	–	கொடை யாவணம்
இஜ்ஜத்து (அ)	–	மதிப்பு
இஷ்டப்படி (ச)	–	விருப்பப்படி
இஷ்டப்படு (ச)	–	விரும்பு
இஷ்டபோகம் (ச+த)	–	விரும்பியதை நுகர்தல்
இஷ்டம் (ச)	–	விருப்பம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
இஷ்டன் (ச)	–	நண்பன்
இஷ்டதெய்வம் (ச)	–	விருப்பக்கடவுள்
இஷ்டதேவதை[1] (ச)	–	விருப்பக் கடவுள்
இஷ்டதேவதை[2] (ச)	–	வழிபடு கடவுள்
இஸ்திரி (உ)	–	தேய்ப்பு
இஸ்திரிப்பெட்டி (உ+த)	–	தேய்ப்புப் பெட்டி
இஸ்லாம் (அ)	–	அமைதி

ஈ

ஈசன் (ச)	–	ஈஸ்வரன் பார்க்க
ஈசானம் (ச)	–	வடகிழக்குத் திசை
ஈசானியம் (ச)	–	ஈசானம் பார்க்க
ஈசானிய மூலை (ச+த)	–	ஈசானம் பார்க்க
ஈசுவரன் (ச)	–	ஈஸ்வரன் பார்க்க
ஈட்டுப்பத்திரம் (த+ச)	–	அடைமான ஆவணம்
ஈடணை (ச)	–	ஆசை
ஈத் (அ)	–	பண்டிகை
ஈதிபாதை (ச)	–	அறக்கொடுமை
ஈதை (ச)	–	துன்பம்
ஈமவனம் (ச)	–	சுடுகாடு
ஈமவிதி (ச)	–	இறுதிச்சடங்கு
ஈமாந்தார் (அ)	–	நம்பிக்கையுள்ள
ஈமாம் (அ)	–	கொள்கை
ஈனக்கிரயம் (ச)	–	மிகக் குறைவான விலை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஈனசுரம் (ச)	–	தாழ்ந்த குரல்
ஈனதை (ச)	–	இழிவு
ஈனப்புத்தி (ச)	–	இழிந்த குணம்
ஈனம் (ச)	–	இழிவு, தாழ்வு
ஈனவன் (ச)	–	இழிந்தோன்
ஈனாயம் (ச)	–	இழிவு
ஈஜாபு (அ)	–	தூண்டுகை
ஈஸ்வரன் (ச)	–	இறைவன், சிவன்
ஈஸ்வரி (ச)	–	இறைவி, உமை

உ

உக்கம்[1] (ச)	–	கட்டித் தூக்கும் கயிறு
உக்கம்[2] (ச)	–	நெருப்பு
உக்கம்[3] (ச)	–	எருது
உக்கரி (ச)	–	உமட்டலெடு
உக்கா (உ)	–	புகைப்புக் குழல்
உக்காரம்[1] (ச)	–	வாயலெடுக்கை
உக்காரம்[2] (ச)	–	ஒலி எழுப்புகை
உக்கிரம் (ச)	–	சினம், கொடுமை
உக்கிராணம் (ச)	–	வீட்டுச் சரக்கறை
உக்கிருட்டம் (ச)	–	மேன்மை
உக்கும் (உ)	–	உத்தரவு, ஆணை
உக்கும்நாமா (உ)	–	உத்தரவு ஆவணம்
உக்குமத்து (உ)	–	செல்வாக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உகம் (ச)	–	ஊழிக்காலம்
உகளம் (ச)	–	இணை
உகாந்தம் (ச)	–	ஊழி முடிவு
உகுணம் (ச)	–	முகட்டுப் பூச்சி
உச்சரி (ச)	–	ஒலி எழுப்பு, பலுக்கு
உச்சரிப்பு (ச)	–	ஒலிப்புமுறை, பலுக்கல்
உச்சலம் (ச)	–	மனம்
உச்சவம் (ச)	–	உற்சவம் பார்க்க
உச்சாடனம் (ச)	–	சீராகப் பலுக்குகை
உச்சாரணம் (ச)	–	உச்சரிப்பு பார்க்க
உச்சாரணை (ச)	–	உச்சரிப்பு பார்க்க
உசிதம் (ச)	–	தக்க தன்மை, மேன்மை
உசூர் (உ)	–	மாவட்டம்
உஞ்சம் (ச)	–	உஞ்சவிருத்தி பார்க்க
உஞ்சவிருத்தி (ச)	–	இரந்து பிழைத்தல்
உண்ணாவிரதம் (த+ச)	–	உண்ணாநோன்பு
உத்கோஷம் (ச)	–	பெருமுழக்கம்
உத்தண்டம் (ச)	–	உக்கிரம், இறுமாப்பு
உத்தண்டன் (ச)	–	இறுமாப்புள்ளவன்
உத்தம்பரி (ச)	–	கொத்துமல்லி
உத்தம சன்மம் (ச)	–	உயர் பிறப்பு
உத்தம தானம் (ச)	–	அறக்கொடை
உத்தமபட்சம் (ச)	–	முதல் தரம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உத்தம புருஷன் (ச)	–	நற்குணமுடையோன்
உத்தம புருடன் (ச)	–	உத்தம புருஷன் பார்க்க
உத்தமம் (ச)	–	எவற்றுள்ளும் சிறந்தது
உத்தமர் (ச)	–	உத்தம புருஷன் பார்க்க
உத்தமாங்கம் (ச)	–	தலை
உத்தமி (ச)	–	சிறந்தவள், கற்புடையாள்
உத்தமை (ச)	–	உத்தமி பார்க்க
உத்தரக்கிரியை (ச)	–	இறுதிச்சடங்கு
உத்தரகாலம் (ச)	–	எதிர்காலம்
உத்தரணி (ச)	–	சிறு கரண்டி
உத்தர துருவம் (ச)	–	வடதுருவம்
உத்தரதேசம் (ச)	–	வடநாடு
உத்தரபாகம் (ச)	–	பிற்பகுதி
உத்தரம் (ச)	–	மறுமொழி
உத்தரவாதம்[1] (ச)	–	உறுதி, பொறுப்பு
உத்தரவாதம்[2] (ச)	–	எதிர்வாதம்
உத்தரவாதி (ச)	–	எதிர்வழக்காளி
உத்தரவு[1] (ச)	–	கட்டளை
உத்தரவு[2] (ச)	–	இசைவு, விடை, ஆணை
உத்தரவுகொடு[1] (ச+த)	–	கட்டளையிடு
உத்தரவுகொடு[2] (ச+த)	–	இசைவு கொடு
உத்தரவுச்சீட்டு (ச)	–	இசைவோலை
உத்தராயணம் (ச)	–	கதிரவனின் வடசெலவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உத்தாரணம் (ச)	–	தீங்கினின்று மீட்கை
உத்தானம்[1] (ச)	–	அடுப்பு
உத்தானம்[2] (ச)	–	உயிர்த்தொழுகை
உத்தியானம் (ச)	–	நந்தவனம்
உத்தியோகசாலை (ச+த)	–	பணிபுரியும் அலுவலகம்
உத்தியோகபுருஷன் (ச)	–	உயர் அதிகாரி
உத்தியோகம் (ச)	–	அலுவல், பதவி, தொழில்
உத்தியோகஸ்தன் (ச)	–	பணியில் இருப்போன்
உத்துங்கம் (ச)	–	உயர்ச்சி, உயர்ந்தது
உத்தேசம் (ச)	–	நோக்கம், மதிப்பீடு
உத்தேசி (ச)	–	நோக்கமாகக் கொள்
உத்தேசியம் (ச)	–	கருதிய பொருள்
உத்வேகம் (ச)	–	மிகு விரைவு
உதகக்கொட்டு (ச+த)	–	நீரிழிவுநோய்
உதககும்பம் (ச)	–	நீர்க்குடம்
உதகதானம் (ச)	–	நீர்வார்த்துக் கொடுக்கை
உதகம் (ச)	–	நீர்
உதகான்னம் (ச)	–	நீரும் சோறும்
உதயகாலம் (ச+த)	–	உதயகாலை பார்க்க
உதயகாலை (ச+த)	–	விடியற்காலை
உதயகிரி (ச)	–	ஞாயிறு தோன்றும் மலை
உதய சூரியன் (ச)	–	எழுஞாயிறு
உதயம் (ச)	–	தோற்றம், உதிக்கும் காலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உதயராகம் (ச)	–	காலைப்பண்
உதயன் (ச)	–	ஞாயிறு
உதயாதிபன் (ச)	–	உதயன் பார்க்க
உதரக்குடியினர் (ச+த)	–	ஒரு குடிப் பிறந்தார்
உதரகம் (ச)	–	சோறு
உதரத்துடிப்பு (ச+த)	–	மிகுபசி
உதரநெருப்பு (ச+த)	–	வயிற்றுத்தீ, பசித்தீ
உதரபந்தம் (ச)	–	அரைப்பட்டிகை
உதரம் (ச)	–	வயிறு
உதராக்கினி (ச)	–	வயிற்றுத்தீ, பசித்தீ
உதாசினம் (ச)	–	புறக்கணிப்பு, இகழ்வு
உதாசீனம் (ச)	–	உதாசினம் பார்க்க
உதார்[1] (ச)	–	போலிப்பெருமை
உதார்[2] (ச)	–	வெற்று வீம்பு
உதாரக்குணம் (ச)	–	கொடைக்குணம்
உதாரச்சிந்தை (ச)	–	பிறர்க்குதவுகை
உதாரணம் (ச)	–	எடுத்துக்காட்டு
உதாரதை (ச)	–	உதாரம் பார்க்க
உதாரம் (ச)	–	கொடை, மேம்பாடு
உதாரன்(ச)	–	கொடையாளி, சிறந்தவன்
உதாரி (ச)	–	உதாரன் பார்க்க
உதானன்(ச)	–	பத்து வளிகளுள் ஒன்று
உதி (ச)	–	தோன்று, பிற, எழு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உதிப்பு (ச)	–	தோற்றம்
உதிரக்கட்டு (ச+த)	–	பூப்புப்படாமை
உதிரக்கல் (ச+த)	–	மாணிக்க வகை
உதிரக்கலப்பு (ச+த)	–	குருதியுறவு
உதிரச்சிக்கல் (ச+த)	–	வலியுடன் மாதவிடாய்
உதிரச்சூலை (ச)	–	கருப்பை நோய்வகை
உதிரத்துடிப்பு (ச+த)	–	கொடுமனத் துயர்
உதிரத்தெறிப்பு (ச+த)	–	குருதித் தெறிப்பு
உதிர நரம்பு (ச+த)	–	அரத்த நாடி
உதிரப்பாடு (ச+த)	–	பெரும்பாடு
உதிரப்போக்கு (ச+த)	–	குருதி வெளிப்போகை
உதிரம் (ச)	–	குருதி
உதிரன் (ச)	–	செவ்வாய்
உதிரி (ச)	–	செவ்வாழை
உதும்பரம் (ச)	–	செம்பு
உந்துரு (ச)	–	பெருச்சாளி
உப்பசம் (தெ)	–	நுரையீரல் நோய், வீக்கம்
உப்பரம் (தெ)	–	வயிற்றுப்பொருமல்
உப்பரிகை (ச)	–	மேல்மாடம்
உப்பிசம் (தெ)	–	உப்பசம் பார்க்க
உப்புக்காகிதம் (த+ம)	–	உப்புத்தாள்
உப[1] (ச)	–	துணை
உப[2] (ச)	–	இரண்டாம் நிலை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உபக்கிரகம் (ச)	–	துணைக்கோள்
உபக்கிரமம் (ச)	–	மறம்
உபகரணம் (ச)	–	துணைக்கருவி
உபகாரச்சம்பளம் (ச+த)	–	உதவித்தொகை
உபகாரம் (ச)	–	உதவி, ஒப்புரவு
உபகுல்லியை (ச)	–	கிளைவாய்க்கால்
உபசத்தி (ச)	–	ஐக்கியம், உதவி, ஈகை
உபசரி (ச)	–	விருந்தோம்பு
உபசருக்கம் (ச)	–	முன்னொட்டு
உபசாரகன் (ச)	–	மதிப்புச் செய்வோன்
உபசாரம் (ச)	–	விருந்தோம்பல்
உபசாரவசனம் (ச)	–	முகமன்மொழி
உபசார வழக்கு (ச+த)	–	ஒப்புக்கான சொல்
உபசாரி (ச)	–	உபசாரகன் பார்க்க
உபஜீவனம் (ச)	–	பிறரைச் சார்ந்த வாழ்க்கை
உபத்திரவம் (ச)	–	தொல்லை, தொந்தரவு
உபதாபம் (ச)	–	வெப்பம்
உபதானம் (ச)	–	நோன்பு
உபதேசம் (ச)	–	நல்லுரை, அறிவுரை
உபதேசி[1] (ச)	–	அறிவுரை கூறு
உபதேசி[2] (ச)	–	சொல்லித் தருபவர்
உபதேசி[3] (ச)	–	மந்திரம் சொல்லிக்கொடு
உபதை (ச)	–	காணிக்கை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உபந்நியாசம் (ச)	–	சொற்பொழிவு
உபநதி (ச)	–	கிளை ஆறு
உபநயனம் (ச)	–	பூனூல் அணியும் சடங்கு
உபநிடதம் (ச)	–	அடியருகமர்வு
உபநிஷத் (ச)	–	மறைமம்
உபபதி (ச)	–	கள்ளக் காதலன்
உபபலம் (ச)	–	துணைவலி
உபம் (ச)	–	இரண்டு
உபமலம் (ச)	–	மனமாசு
உபமானம் (ச+த)	–	உவமை
உபமை (ச)	–	உவமை
உபய குலம் (ச)	–	தாய் தந்தை மரபுகள்
உபயம் (ச)	–	திருப்பணிக் கொடை
உபயானுசம்மதமாய் (ச)	–	இருமையால் நேர்ந்து
உபயோகம் (ச)	–	பயன், பயன்பாடு
உபரி (ச)	–	மிகை
உபரிகை (ச)	–	உப்பரிகை பார்க்க
உபலம் (ச)	–	கல், சிறுகல்
உபவசி (ச)	–	உபவாசி பார்க்க
உபவனம் (ச)	–	சோலை, கா, பொழில்
உபவாசகன் (ச)	–	நோன்பிருப்பவன்
உபவாசம் (ச)	–	உண்ணா நோன்பு
உபவாசனை (ச)	–	தீவிர வழிபாடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உபவாசி[1] (ச)	–	உண்ணா நோன்பிரு
உபவாசி[2] (ச)	–	உண்ணா நோன்பாளி
உபாக்கியானம் (ச)	–	கிளைக்கதை
உபாசகன் (ச)	–	வழிபடுவோன்
உபாசனம் (ச)	–	உபாசனை பார்க்க
உபாசனை (ச)	–	வழிபாடு
உபாசி (ச)	–	வழிபடு
உபாத்தியாயன் (ச)	–	கற்பிப்பவன், ஆசிரியன்
உபாத்தியாயனி (ச)	–	கற்பிப்பவள், ஆசிரியை
உபாதை (ச)	–	நோய்த்துன்பம்
உபாயம் (ச)	–	வழிவகை, சூழ்ச்சி
உபேட்சி (ச)	–	புறக்கணி
உருத்திரன்(ச)	–	சிவன்
உருத்திராக்கம் (ச)	–	அக்கமணி பார்க்க
உருமால் (ச)	–	தலைப்பாகை
உரோகிணி (ச)	–	செங்கோள்
உரோமபுளகம் (ச)	–	மயிர்ச்சிலிர்ப்பு
உரோமம் (ச)	–	மயிர், முடி
உல்கு (ச)	–	இறக்குமதி வரி
உல்லாசம் (ச)	–	களிப்பு, உவப்பு
உலுத்தன்(ச)	–	இவறன், கீழ்மகன்
உலோகம் (ச)	–	கனிமம், மாழை
உலோபம் (ச)	–	பேராசை, இவறன்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
உலோபன்(ச)	–	உலோபி பார்க்க
உலோபி (ச)	–	இவறன், பேராசைக்காரன்
உற்சவம் (ச)	–	திருவிழா, கொண்டாட்டம்
உற்சவமூர்த்தி (ச)	–	உலாத் திருமேணி
உற்சாகம் (ச)	–	ஊக்கம், முயற்சி, மகிழ்ச்சி
உற்சாக மருந்து (ச+த)	–	களிப்புண்டாக்கும் மருந்து
உற்பத்தி (ச)	–	விளைச்சல், ஆக்கம்
உற்பத்தியாகு (ச)	–	தோன்று, தொடங்கு
உற்பவம் (ச)	–	உற்பத்தி பார்க்க
உற்பாதம் (ச)	–	தீக்குறி
உற்பாதி (ச)	–	உண்டாக்கு
உன்னதம் (ச)	–	மேன்மை, உயர்வு
உன்னதஸ்தானம் (ச)	–	மேலான இடம்
உஷ்ணம் (ச)	–	வெப்பம்
உஷ்ணமண்டிலம் (ச+த)	–	வெப்பப் பகுதி
உஷ்ணமானி (ச+த)	–	வெப்ப அளவி
உஷ்ண வலயம் (ச)	–	உஷ்ண மண்டிலம் பார்க்க
உஷ்ணாதிக்கம் (ச)	–	வெப்பத்தாக்கம்
உஷ்ணோதகம் (ச)	–	வெந்நீர்
உஷகாலம் (ச)	–	வைகறை
உஷார்[1] (ச)	–	எச்சரிக்கை, கவனம்
உஷார்[2] (ச)	–	விழிப்பு
உஸ்தாத்து (ச)	–	ஆசிரியர்

ஊ

ஊதா (ச)	–	கருநீலம்
ஊதாரி (ச)	–	வீண்செலவுக்காரன்
ஊதுவத்தி (ச)	–	நறுமணத்தி
ஊர்ச்சிதம் (ச)	–	ஊர்ஜிதம் பார்க்க
ஊர்த்துவம் (உ)	–	மேல்
ஊர்ஜிதம் (ச)	–	மெய்ப்பித்தல், உறுதிப்பாடு
ஊனக்கண்(ச)	–	கண்பொறி
ஊனம் (ச)	–	குறைவு, குற்றம்

எ

எக்கியம் (ச)	–	வேள்வி
எக்கீன் (ச)	–	நம்பிக்கை
எகத்தாளம் (ச)	–	பரிகாசம்
எச்சம் (ச)	–	எக்ஷம் பார்க்க
எச்சன்(ச)	–	எக்ஷன் பார்க்க
எசமானி (ச)	–	எஜமானி பார்க்க
எசமான்(ச)	–	எஜமானன் பார்க்க
எசர் (தெ)	–	உலைநீர்
எசுர்வேதம் (ச)	–	வேள்விமறை
எட்டன் (க)	–	மூடன்
எடார்(தெ)	–	மைதானம்
எடார்வெளி (தெ)	–	எடார் பார்க்க
எத்தனம் (ச)	–	யத்தனம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
எத்தினி (ச)	–	முயற்சி செய்
எத்துவாதம் (ச)	–	எதிர்ப்போச்சு
எத்துவார்த்தை (ச)	–	ஏமாற்றுப் போச்சு
எதாசத்தி (ச)	–	கூடியவரை
எதாப்பிரகாரம் (ச)	–	வழக்கம்போல
எதார்த்தம் (ச)	–	மெய்ம்மை, இயல்பு
எதார்த்தவாதம் (ச)	–	நடப்பியியல், மெய்ம்மியம்
எதார்த்தவாதி (ச)	–	மெய்ம்மையாளர்
எதிர்வாதம் (த+ச)	–	எதிர் வழக்காளியின் உரை
எதிர்வாதி (த+ச)	–	எதிர் வழக்காளி
எதேச்சதிகாரம் (ச+த)	–	தன் விருப்பதிகாரம்
எதேச்சை (ச)	–	தற்போக்கு
எந்திரம் (ச)	–	பொறி
எமகாதகன் (ச)	–	யமகாதகன் பார்க்க
எரிசக்தி (த+ச)	–	எரியாற்றல்
எரிநட்சத்திரம் (த+ச)	–	எரிகல்
எஜமான்[1] (ச)	–	முதலாளி
எஜமான்[2] (ச)	–	தலைவன்
எஜமானன்(ச)	–	எஜமான் பார்க்க
எஜமானி (ச)	–	தலைவி, இல்லத்தரசி
எஸ்தர் (ச)	–	விண்மீன்
எக்ஷம் (ச)	–	வேள்வி
எக்ஷன் (ச)	–	வேள்வி செய்வோர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

ஏ

ஏக[1] (ச)	–	மிகுதியாக
ஏக[2] (ச)	–	ஒன்று
ஏகத்துவம் (ச)	–	ஒன்றாம் தன்மை
ஏகதேசம் (ச)	–	ஏறத்தாழ, ஒருபுடை
ஏகப்பட்ட (ச)	–	மிகையான, அதிகமான
ஏகபாதன் (ச)	–	ஒரு பாதன்
ஏகபுத்திரன் (ச)	–	ஒற்றை மகன்
ஏகபோகம் (ச)	–	முற்றுரிமை
ஏகம் (ச)	–	ஒன்று, தனிமை
ஏகவசனம் (ச)	–	ஒருமை
ஏகாதசி (ச)	–	பதினோரமை
ஏகாதிபத்தியம்[1] (ச)	–	தனியரசாட்சி
ஏகாதிபத்தியம்[2] (ச)	–	முற்றாளியம்
ஏகாதிபதி (ச)	–	பேரரசன்
ஏகந்த நித்திரை(ச)	–	அமைதியான உறக்கம்
ஏகாந்தம் (ச)	–	தனிமை, ஒன்றுபடுதல்
ஏகாந்த வாழ்வு (ச+த)	–	தனிமையான வாழ்க்கை
ஏகி (ச)	–	கைம்பெண்
ஏகீபவி (ச)	–	ஒன்றுபடு
ஏகீபாவம் (ச)	–	ஒன்றுபடுகை
ஏகோதகம் (ச)	–	கூடுதுறை
ஏடணை (ச)	–	ஆசை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஏடன் (ச)	–	தொழும்பன்
ஏடை (ச)	–	ஆசை
ஏத்திரி (ச)	–	சாதிபத்திரி
ஏமம் (ச)	–	பொன்
ஏமகூடம் (ச)	–	பொற்கூடம்
ஏராளம் (தெ)	–	பேராளம்
ஏலம்[1] (போ)	–	பெருவிலை
ஏலம்[2] (ச)	–	மணகம்
ஏலாதி (ச)	–	மணகமுதலி
ஏளனம் (ச)	–	இகழ்ச்சி
ஏஷ்யம் (ச)	–	கருத்தீடு, எண்ணப்பாங்கு
ஏஷணை (ச)	–	ஆசை

ஐ

ஐக்கியம் (ச)	–	ஒருங்கிணைவு
ஐகிகம் (ச)	–	இம்மைக்குரியது
ஐங்கரன் (த+ச)	–	பிள்ளையார்
ஐச்சுவரியம் (ச)	–	ஐஸ்வர்யம் பார்க்க
ஐசுவரியம் (ச)	–	ஐஸ்வரியம் பார்க்க
ஐதிகம் (ச)	–	உலக வழக்கம், மரபு
ஐப்பசி (ச)	–	துலாம் மாதம்
ஐம்பூதம் (த+ச)	–	ஐந்து மூலக்கூறுகள்
ஐராவதம் (ச)	–	தேவர்கோன் யானை
ஐஸ்வர்யம் (ச)	–	செல்வம், செழிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

ஒ

ஒச்சம் (தெ)	–	குறைவு
ஒட்டகம் (ச)	–	பாலைவிலங்கு
ஒட்டி (ச)	–	ஒட்டாரம்
ஒட்டியாணம் (ச)	–	பெண்கள் இடுப்பணி
ஒட்டுவியாதி (த+ச)	–	தொற்றுநோய்
ஒட்டை (ச)	–	ஒட்டகம் பார்க்க
ஒத்து (ச)	–	விலகு
ஒப்பாசாரம்[1] (ச)	–	உடன்படிக்கை
ஒப்பாசாரம்[2] (ச)	–	ஒத்த ஒழுக்கம்

ஓ

ஓக்கியம் (ச)	–	ஏற்றது
ஓகம் (ச)	–	பெருங்கூட்டம்
ஓங்காரம் (ச)	–	பிரணவம்
ஓமசாலை (ச+த)	–	வேள்விச்சாலை
ஓமமண்டபம் (ச+த)	–	ஓமசாலை பார்க்க
ஓலைப்பத்திரம் (த+ச)	–	ஓலையாவணம்
ஓஷ்டம் (ச)	–	உதடு, இதழ்

ஔ

ஔடதம் (ச)	–	ஔஷதம் பார்க்க
ஔதா (உ)	–	அம்பாரி
ஔலாத்து (அ)	–	வழித்தோன்றல்
ஔஷதம் (ச)	–	மருந்து

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
	க	
கக்கம் (ச)	–	அக்குள்
கக்குரீதி (தெ)	–	கடுமை, துன்பம்
கக்கூஸ் (ட)	–	கழிவறை, ஒதுங்கறை
ககபதி (ச)	–	கருடன்
ககம் (ச)	–	அம்பு
ககன் (ச)	–	கதிரவன்
ககனம் (ச)	–	வானம், காடு, படை
ககனாக்கிரகம் (ச)	–	அண்டமுகடு
ககோளம் (ச)	–	வான் மண்டலம்
ககோளசாஸ்திரம் (ச)	–	வானியல்
கங்கணம் (ச)	–	வளையல், காப்பு
கங்கண விஸர்ஜனம் (ச)	–	காப்பு நீக்கும் சடங்கு
கங்கதம் (ச)	–	சீப்பு
கங்கர் (உ)	–	சுக்கான்கல், பருக்கைக்கல்
கங்காதரன் (ச)	–	கங்கை தாங்கி
கங்காளம் (ச)	–	எலும்புக்கூடு
கச்சகம் (ச)	–	குரங்கு
கச்சடா (ச)	–	கழிசடை
கச்சதூஷன் (ச)	–	தவளை
கச்சபம் (ச)	–	ஆமை
கச்சலாட்டம் (ச)	–	கலகம்
கச்சா (உ)	–	குப்பை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கச்சிதம் (ச)	–	பொருத்தம், சரியானது
கச்சூரம் (ச)	–	பேரீந்து
கச்சேரி (ச)	–	அரங்கம், கூடம்
கச்சேரிக் கரைவாசல் (உ+த)	–	பணிபுரியுமிடம்
கசகசா (உ)	–	கயத்தரிசி
கசம்[1] (ச)	–	கயம் பார்க்க
கசம்[2] (ச)	–	கஜம் பார்க்க
கசமடையன்(ச)	–	பெருமூடன்
கசர் (உ)	–	மிச்சப்பணம், எச்சம்
கசர்பாபத்து (உ)	–	மீதம்
கசரத்து (உ)	–	உடற்பயிற்சி, களரி
கசாப்பு (உ)	–	இறைச்சி விற்போன்
கசாப்புக்கடை (உ+த)	–	இறைச்சிக்கடை
கசாப்புக்கிடங்கு (உ+த)	–	இறைச்சிக் கூடம்
கசாயம் (பி)	–	கருக்கு, கருக்கு நீர்
கசாலா (உ)	–	துன்பம், வருத்தம்
கசான்சி (உ)	–	கருவூல அலுவலர்
கசானா (உ)	–	கஜானா பார்க்க
கசுமாலம் (ச)	–	அருவருப்பு
கஞ்சன்(ச)	–	இவறன்
கஞ்சா (ச)	–	குல்லைச் செடி
கஞ்சிரா(உ)	–	மணிக்கப் பறை
கட்கம் (ச)	–	வாள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கட்காதளம் (ச)	–	வாளுறை
கட்டுமஸ்து (ச)	–	கட்டுடல்
கடகம் (ச)	–	படைவீடு, பாசறை
கடாகம் (ச)	–	கொதிகலன்
கடாகாயம் (ச)	–	உருவுக்குள் வெளி
கடாகு (ச)	–	பறவை
கடாட்சம் (ச)	–	கடைக்கண்
கடுத்திரயம் (ச)	–	நெல்லிக்காய்,கடுக்காய்
கடுதாசி (போ)	–	மடல், தாள்
கடூரம் (ச)	–	கொடுமை
கடோரம் (ச)	–	கடினம், கொடுமை
கண்டகன் (ச)	–	கொடியோன், அரக்கன்
கண்டகி (ச)	–	தீயவள்
கண்டகிரயம் (ச)	–	பிரித்து விற்கும் விற்பனை
கண்டம்[1] (ச)	–	தொண்டை, கழுத்து
கண்டம்[2] (ச)	–	பேரிடர்
கண்டம்[3] (ச)	–	மணி
கண்டமாலை (ச+த)	–	கழுத்துப் புண்
கண்டயம் (ச)	–	வீரக்கழல்
கண்டராவி (ச)	–	கண்ராவி பார்க்க
கண்டரை(ச)	–	மூலநாடி
கண்டன்(ச)	–	வீரன், கணவன்
கண்டனம் (ச)	–	மறுப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கண்டாரவம் (ச)	–	மணியோசை, ஓர் இசை
கண்டி (ச)	–	கண்டிகை பார்க்க
கண்டிகை(ச)	–	கழுத்தணிவகை
கண்டிதம் (ச)	–	கண்டிப்பு
கண்டீரவம் (ச)	–	அரிமா
கண்டு[1] (தெ)	–	நூற்பந்து
கண்டு[2] (ச)	–	கற்கண்டு
கண்டூதி (ச)	–	தினவு
கண்ணராவி[1] (ச)	–	கண்ராவி பார்க்க
கண்ணராவி[2] (ச)	–	கண்ராவி பார்க்க
கண்ணியம் (ச)	–	மதிப்பு
கண்ணுராவி (ச)	–	கண்ராவி பார்க்க
கண்திருஷ்டி (த+ச)	–	கண்ணெச்சில், கண்ணேறு
கண்ராவி (ச)	–	இரங்கத்தக்க நிலை
கண்ரெப்பை (த+தெ)	–	கண்ணிதழ்
கத்தபம் (ச)	–	கழுதை
கத்தூரி (ச)	–	கஸ்தூரி பார்க்க
கதர் (உ)	–	கைந்நூல்துணி
கதம்பம் (ச)	–	கலம்பம்
கதாகாலட்சேபம் (ச)	–	கதையுரைக்கோவை
கதாநாயகன்(ச)	–	கதைத் தலைவன்
கதாநாயகி (ச)	–	கதைத் தலைவி
கதாபாத்திரம் (ச)	–	கதை மாந்தர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கதாபாணி (ச)	–	கையிலே தண்டுடையான்
கதாயுதம் (ச)	–	தண்டெனுங்கருவி
கதி (ச)	–	அடைக்கலம்
கதிசதம் (ச)	–	கூறியது கூறல்
கதிப்பு (ச)	–	எழும்பல்
கதிரை (போ)	–	நாற்காலி
கதை (ச)	–	தண்டக்கருவி
கதைவசனம் (த+ச)	–	உரையாடல்
கதைவசனகர்த்தா (த+ச)	–	உரையாடல் ஆசிரியர்
கந்திரி (உ)	–	இரவலன்
கப்சா (உ)	–	கட்டுக்கதை, அளப்பு
கப்சாவிடு (உ+த)	–	கட்டுக்கதை பரப்பு
கபட்டுநாக்கு (ச+த)	–	வஞ்சகம் பேசும் நா
கபட்டுப்படிக்கல் (ச+த)	–	கள்ளநிறைகல்
கபடக்காரன்(ச+த)	–	கபடன் பார்க்க
கபடதாரி (ச)	–	கபடன் பார்க்க
கபட நாடகம் (ச+த)	–	போலி நடிப்பு
கபடம் (ச)	–	வஞ்சகம்
கபடவித்தை (ச)	–	மாயக்கலை
கபடன் (ச)	–	வஞ்சகன்
கபடஸ்தன்(ச)	–	கபடன் பார்க்க
கபடி (ச)	–	கபடன் பார்க்க
கபடு (ச)	–	கபடம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கபந்தம் (ச)	–	கவந்தம் பார்க்க
கபம் (ச)	–	சளிக்கோழை
கபர் (உ)	–	செய்தி
கபரோகம் (ச)	–	கோழை நோய், ஈளை
கபளீகரம் (ச)	–	முழுதும் கவர்தல்
கபாடம் (ச)	–	கதவு
கபாத்து[1] (உ)	–	நெறிக் கத்தரிப்பு
கபாத்து[2] (உ)	–	படைப்பயிற்சி
கபாலக்கரப்பான் (ச+த)	–	தலை கரப்பான் நோய்
கபாலக்குத்து (ச+த)	–	கடும் தலைவலி
கபாலநீர் (ச+த)	–	தலையில் படியும் தீயநீர்
கபாலம் (ச)	–	மண்டையோடு, தலையோடு
கபாலரேகை (ச)	–	தலையெழுத்து
கபால வாடை (ச+த)	–	தலைநோய்
கபி (ச)	–	குரங்கு
கபிலை (ச)	–	குரால் நிறம், புகர் நிறம்
கபோதகம் (ச)	–	புறா
கபோதி (தெ)	–	கண்ணிலி
கபோலம் (ச)	–	கவுள், கன்னம்
கம்பட்டம் (ச)	–	காசு
கம்பத்தம் (தெ)	–	வேளாண்மை
கம்பத்தன் (ச)	–	இராவணன்
கம்பபம் (ச)	–	கம்பளம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கம்பவம் (ச)	–	சீலைப்பேன்
கம்பாரி (ச)	–	குமிழஞ்செடி
கம்பித்தல் (ச)	–	அசைதல், நடுங்கல்
கம்பீரம்[1] (ச)	–	ஆர்ப்பரிப்பு, செருக்கு
கம்பீரம்[2] (ச)	–	பெருமிதம், வீறு
கம்பீர வாக்கு (ச+த)	–	வீறார்ந்த குரல்
கம்மவார் (தெ)	–	உழவர்
கம்மி (உ)	–	குறைவு
கமண்டலம் (ச)	–	துறவியின் நீர் ஏனம்
கமண்டலு (ச)	–	கண்டலம் பார்க்க
கமலகுண்டலமாய் (ச)	–	தலைகீழாய்
கமலம் (ச)	–	தாமரை
கமலாலயம் (ச)	–	தாமரைக் கோயில்
கயம் (ச)	–	கஜம் பார்க்க
கயரோகம் (ச)	–	க்ஷயரோகம் பார்க்க
கயிங்கரியம் (ச)	–	கைங்கிரியம் பார்க்க
கயிலி (ச)	–	கைலி பார்க்க
கயிலை (ச)	–	கைலாய மலை
கயாணனன் (ச)	–	பிள்ளையார்
கர்க்கடகம் (ச)	–	நண்டு, அலவன்
கர்க்கிரி (ச)	–	கரகம்
கர்ச்சி (ச)	–	கர்ஜி பார்க்க
கர்ச்சினை (ச)	–	கர்ஜனை பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கர்ச்சித்தல் (ச)	–	கர்ஜித்தல் பார்க்க
கர்ச்சு (உ)	–	செலவு
கர்ச்சூரம் (ச)	–	பேரீந்து
கர்த்தமம் (ச)	–	இறைச்சி
கர்த்தவியம் (ச)	–	செய்யத்தக்கது
கர்த்தன்(ச)	–	முதலோன், செய்வோன்
கர்த்தா (ச)	–	எழுவாய்,வினைமுதல்
கர்ப்பக்கிருகம் (ச)	–	கருவறை
கர்ப்பக்கிருகவாயில் (ச+த)	–	அணுக்கத் திருவாயில்
கர்ப்பக்குழி (ச+த)	–	கரு தங்கும் உறுப்பு
கர்ப்பத்தடை (ச+த)	–	கருத்தடை
கர்பதம் (ச)	–	கழுதை
கர்ப்பப்பை (ச+த)	–	கருப்பை
கர்ப்பம் (ச)	–	கரு, சூல்
கர்ப்பம் தரி (ச)	–	கருவுறு
கர்ப்பவாதி (ச)	–	கர்ப்பிணி பார்க்க
கர்ப்பஸ்திரீ(ச)	–	சூலி
கர்ப்பாசயம் (ச)	–	கருப்பை
கர்ப்பிணி (ச)	–	சூல்கொண்டவள், சூலி
கர்ப்பூரம்[1] (ச)	–	சூடம்
கர்ப்பூரம்[2] (ச)	–	பொன்
கர்பரி (ச)	–	குழப்பம்
கர்ம பந்தம் (ச)	–	பிறவித்தொடர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கர்மபலம் (ச)	–	வினைப்பயன்
கர்மம் (ச)	–	செயல், வினை
கர்மயோகி (ச)	–	பயன் கருதா வினையாளன்
கர்மவீரர் (ச+த)	–	செயல் மறவர்
கர்மாந்திரம் (ச)	–	கருமாந்திரம் பார்க்க
கர்மிகள்(ச)	–	தொழிலாளிகள்
கர்லா (உ)	–	கர்லாக்கட்டை பார்க்க
கர்லாக்கட்டை (உ+த)	–	சுழற்றுக் கட்டை
கர்வம் (ச)	–	செருக்கு, திமிர்
கர்னகடோரம் (ச)	–	காதுக்குக் கடுமையானது
கர்னசூலை (ச)	–	காதுவலி
கர்னபத்திரம் (ச)	–	காதோலை
கர்னபரம்பரை (ச)	–	செவிவழி
கர்னம்[1] (ச)	–	கன்னம்
கர்னம்[2] (ச)	–	காது
கர்ன மந்திரம் (ச+த)	–	செவிமந்திரம்
கர்னன் (ச)	–	கன்னன்
கர்ஜனை (ச)	–	உரப்பல், உருமல், பேரொலி
கர்ஜி (ச)	–	முழங்கு, உரப்பு
கர்ஜித்தல் (ச)	–	முழங்குகை
கர்ஜிப்பு (ச)	–	முழங்கு, உரப்பு
கரக்கிரகணம் (ச)	–	கைப்பிடித்தல் (திருமணம்)
கரகண்டாகம் (ச)	–	நகம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கரகம் (ச)	–	கெண்டிகை, வட்டில்
கரகோஷம் (ச)	–	கையொலி
கரண்டகம் (ச)	–	சுண்ணாப்புச் செப்பு
கரண்டம் (ச)	–	நீர்க்காக்கை
கரண்டை (ச)	–	நீர்க்கலம்
கரணம்[1] (ச)	–	அறுதிச்சீட்டு
கரணம்[2] (ச)	–	கைத்தொழில்
கரணி (ச)	–	செய்யுநன்
கரதல ஆமலக்கம் (ச)	–	உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி
கரதலம் (ச)	–	உள்ளங்கை, கையிடம்
கரதாளம் (ச)	–	கைத்தாளம்
கரதம்[1] (ச)	–	மனம்
கரதம்[2] (ச)	–	கூட்டம்
கரபத்திரம்[1] (ச)	–	ஈர்வாள்
கரபத்திரம்[2] (ச)	–	கைவாள்
கரபம்[1] (ச)	–	கழுதை
கரபம்[2] (ச)	–	மணிக்கட்டு
கரபம்[3] (ச)	–	யானை
கரபரிசம் (ச)	–	கைத்தொடுகை
கரபாத்திரம் (ச)	–	இரப்போர் கலம்
கரபி (ச)	–	யானை
கரபீரம் (ச)	–	சிங்கம்
கரம் (ச)	–	கை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கரம் பற்று (ச+த)	–	கைப்பிடி, திருமணம் செய்
கரமுகன் (ச+த)	–	கைமுகன்
கரவொலி (ச+த)	–	கைத்தட்டல் ஒலி
கரனம் (ச)	–	கையணி
கராசலம் (ச)	–	யானை
கராசனம் (ச)	–	புலி
கராசு (ச)	–	மரக்கலம்
கரார் (உ)	–	உறுதி
கரார்காரன் (உ+த)	–	கண்டிப்புள்ளவன்
கரார்நாமா (உ)	–	உறுதி ஆவணம்
கராளம் (ச)	–	தீய பண்பு
கராளி (ச)	–	கராளம் பார்க்க
கரிசனம் (ச)	–	மருப்பு
கருடன் (ச)	–	கலுழன்
கருணா கடாட்சம் (ச)	–	அருட்பார்வை
கருணாநிதி (ச)	–	அருட்செல்வர்
கருணாமூர்த்தி (ச)	–	அருளுருவன்
கருணி (ச)	–	வெற்பு, குகை
கருணிகை (ச)	–	தாமரைப் பொகுட்டு
கருணீகன் (ச)	–	கணக்கன்
கருணை(ச)	–	அறவருள்
கருத்தரி (ச)	–	கருக்கொள், சூலுறு
கருப்பகோசம் (ச)	–	கருப்பை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கருமகாரன் (ச)	–	வேலையாள்
கருமசுத்தி (ச)	–	செயல்தூய்மை
கருமபூமி (ச)	–	சுடுகாடு
கருமம் (ச)	–	செயற்பாடு, முன்வினை
கருமாதி (ச)	–	இறுதிக்கடன்
கருமாந்திரம்[1] (ச)	–	இழிசெயல்
கருமாந்திரம்[2] (ச)	–	இறுதிக்கடன்
கருமி[1] (ச)	–	தீவினையோன்
கருமி[2] (ச)	–	இவறன்
கருடன் (ச)	–	செம்பருந்து
கருஷித்தல் (ச)	–	இழுத்துக் கொள்ளுதல்
கருவிகரணம் (ச)	–	பொறிபுலன்
கரேசுரம் (ச)	–	குத்துச்சண்டை
கரோடிகை (ச)	–	கழுதை, முடிமாலை
கலாச்சாரம் (ச)	–	பண்பாடு
கலாசாலை (ச)	–	கல்வி நிறுவனம்
கலாசி (உ)	–	கப்பல் தொழிலாளி
கலாட்டா (ச)	–	கலவரம்
கலாநிதி (ச)	–	கலைச்செல்வன்
கலாநிலையம் (ச+த)	–	கலைக்கழகம்
கலாபம் (ச)	–	மயில் தோகை
கலாம் (ச)	–	போர், மாறுபாடு
கலாய் (ச)	–	கலகமுண்டாக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கலாயி (உ)	–	ஈயப்பூச்சு
கலால் (உ)	–	கள்
கலால் தீர்வை (உ+த)	–	ஆயத் தீர்வை
கலால் வரி (உ+த)	–	கள்வரி
கலாவம் (பி)	–	கலாபம் பார்க்க
கலிகலாம் (ச+த)	–	கலியுகம் பார்க்க
கலிகை (ச)	–	மொட்டு
கலிங்கம்[1] (ச)	–	ஆடை
கலிங்கம்[2] (ச)	–	குதிரை
கலியப்தம் (ச)	–	கலியாண்டு
கலியன் (ச)	–	இருப்பூழியிறை
கலியாணக்காரர் (ச+த)	–	மணமக்களின் பெற்றோர்
கலியாணக் கோலம் (ச+த)	–	திருமண ஒப்பனை
கலியாணப்பந்தல் (ச+த)	–	மணப் பந்தல்
கலியாணம் (ச)	–	திருமணம்
கலியாணன் (ச)	–	நற்குண நற்செய்கையன்
கலியுகம் (ச)	–	நான்காம் ஊழி
கலினம் (ச)	–	கடிவாளம்
கலுடம் (ச)	–	கலங்கனீர்
கவயம் (ச)	–	காட்டு மாடு
கவடம் (ச)	–	கபடம் பார்க்க
கவந்தம் (ச)	–	அறிவிலி
கவம் (ச)	–	கபம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கவாட்சி (ச)	–	சாளரம்
கவாடம் (ச)	–	கதவு
கவாத்து (ச)	–	மறவர் உடற்பயிற்சி
கவாரம் (உ)	–	தாமரை
கவி (ச)	–	பாட்டு, செய்யுள்
கவிகம் (ச)	–	கடிவாளம்
கவிஞன் (ச)	–	பாவலன்
கவிதை (ச)	–	பாட்டு
கவியரங்கம் (ச)	–	பாட்டரங்கம்
கவிராஜன் (ச)	–	பாவேந்தன்
கவிராயர் (ச)	–	பாவேந்தர்
கவிவாணன் (ச)	–	பாவணன்
கவுமாரம் (ச)	–	கௌமாரம் பார்க்க
கவுரவம் (ச)	–	கௌரவம் பார்க்க
கவுல்[1] (உ)	–	நிலக் குத்தகை
கவுல்[2] (உ)	–	கன்னம்
கவுல்[3] (உ)	–	யானையின் கன்னம்
கவுல்தார் (உ)	–	நிலக் குத்தகைக்காரன்
கவுல்நாமா (உ)	–	நிலக் குத்தகை ஆவணம்
கவுனி (தெ)	–	கோட்டைவாயில்
களங்கம் (ச)	–	குற்றம்
களத்திரம் (ச)	–	மனைவி
களப்பலி (ச)	–	போர்களக் காவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
களபம் (ச)	–	யானைக்கன்று, யானை
களிகை (ச)	–	மொட்டு, கழுத்தணி வகை
களேபரம் (ச)	–	உடம்பு, எலும்பு, பிணம்
களேவரம் (ச)	–	குழப்பம்
கற்பகநாடு (ச+த)	–	தேவருலகம்
கற்பகச்சோலை (ச+த)	–	தேவர்கோன் சோலை
கற்பகம் (ச)	–	விண்ணுலகத்து மரம்
கற்பனை (ச)	–	பாணிப்பு, உருவலிப்பு
கறார்[1] (உ)	–	உறுதி
கறார்[2] (உ)	–	நிலை விலை
கறார்நாமா (உ)	–	உறுதியாவணம்
கன்மம் (ச)	–	வினைப்பயன்
கன்னயாகம் (ச)	–	கருமவேள்வி
கன்மி[1] (ச)	–	தீவினையாளன்
கன்மி[2] (ச)	–	தொழிலாளி
கன்மேந்திரியம் (ச)	–	வினை உறுப்புகள்
கன்னி (ச)	–	குமரி
கன்னிக்குட்டி (ச+த)	–	முதலீற்றுக்குட்டி
கன்னிகாதானம் (ச)	–	மகட்கொடை
கன்னிகாஸ்திரீ (ச)	–	கிறித்துவப் பெண் துறவி
கன்னிகை (ச)	–	குமரி
கன்னியீற்று (ச+த)	–	முதலீற்றுக் கன்று
கனக்குறைவு (ச+த)	–	பெருமைக்கேடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கனகசபை (ச)	–	பொன்னம்பலம்
கனகத்தும்பி (ச)	–	பொன்வண்டு
கனகம் (ச)	–	பொன்
கனகமலை (ச)	–	பொன்மலை
கனகமாழை (ச+த)	–	பொற்கட்டி
கனகரேகை (ச)	–	பொன்வரை
கனகலிங்கம் (ச)	–	பொற்குறியன்
கனகவர்ஷம் (ச)	–	பொன்மழை
கனகா (ச)	–	பொன்னி
கனகாசலம் (ச)	–	பொன் மலை
கனகாபிஷேகம் (ச)	–	பொன் முழுக்கு
கனகாம்பரம் (ச)	–	பொன்னாடைப்பூ
கனகு (ச)	–	பொன்
கனதி (ச)	–	எடை, இறுமாப்பு
கனதை (ச)	–	கௌரவம்
கனபரிணாமம் (ச)	–	நீள அகல உயரம்
கனபாடி (ச)	–	மறையுரை வல்லான்
கனம்[1] (ச)	–	சுமை, எடை
கனம்[2] (ச)	–	பெருமை
கனம் கொள் (ச)	–	பெருமையடை
கனிஷ்ட குமாரன் (ச+த)	–	கடைசி மகன்
கனிஷ்டன் (ச)	–	கனிஷ்டகுமாரன் பார்க்க
கஜக்கோல் (ச+த)	–	நீட்டலளவைக் கோல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கஜகர்ணம் (ச)	–	பெரு முயற்சி
கஜபோக்கிரி (ச)	–	பெரும்போக்கிலி
கஜம்[1] (ச)	–	யானை
கஜம்[2] (ச)	–	இரண்டு முழம்
கஜமடையன் (ச)	–	பெருமூடன்
கஜலட்சுமி (ச)	–	கரிமாத் திருமகள்
கஜவேட்டை (ச+த)	–	யானை வேட்டை
கஜானா (அ)	–	கருவூலம்
கஜேந்திரன் (ச)	–	அண்ணல் யானை
கஷ்டம் (ச)	–	திண்டாட்டம், தொல்லை
கஷ்தி (தெ)	–	துன்பம்
கஷ்மாலம் (ச)	–	அருவருப்பு
கஷ்மாலி (ச)	–	அருவருப்பானவன்
கஷாயம்[1] (ச)	–	துவராடை
கஷாயம்[2] (ச)	–	கருக்குநீர்
கஸ்து (உ)	–	இரவுக்காவல்
கஸ்தூரி (ச)	–	மான் மணத்தி
கஸரத்து (உ)	–	உடற்பயிற்சி

கா

காக்கி (பா)	–	பழுப்பு நிறத்துணி வகை
காகத்துவசம் (ச)	–	வடவைத் தீ
காகதாலியம் (ச)	–	தற்செயலானது
காகதுண்டம் (ச)	–	அகில்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
காகருகம் (ச)	–	எள்செடி
காகிதம்[1] (உ)	–	தாள்
காகிதம்[2] (உ)	–	கடிதம்
காகுத்தன் (ச)	–	ஈர்ப்பவன்
காங்கேசன் (ச)	–	கங்கைக் கடவுள்
காங்கிசை (ச)	–	விருப்பம்
காசம் (ச)	–	ஈளைநோய்
காசியர் (உ)	–	காஜி பார்க்க
காசிவாசநி (ச)	–	காசிநகரத்தான்
காசினி (ச)	–	நிலவுலகம்
காட்டுத்தர்பார் (த+உ)	–	முறையில்லா நிருவாகம்
காட்டுமிராண்டி (த+ச)	–	விலங்காண்டி
காடாந்தகாரம் (த+ச)	–	பேரிருள்
காடி[1] (உ)	–	வண்டி
காடி[2] (உ)	–	பொளிவாய்
காடிகானா (உ)	–	வண்டிக்கொட்டில்
காடிவாலா (உ)	–	வண்டிக்காரன்
காண்டாமிருகம் (ச)	–	கல்யானை
காண்டிபம் (ச)	–	காண்டீபம் பார்க்க
காண்டீபம் (ச)	–	வில்
காண்டீபன்(ச)	–	வில்லாளன்
காண்டு (தெ)	–	சினம்
காணபத்தியம் (ச)	–	ஆனைமுகவம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
காத்தியம் (ச)	–	கடித்துண்ணும் உணவு
காத்திரம் (ச)	–	சினம்
காதன் (ச)	–	கொலைகாரன்
காதகன்[1] (ச)	–	கொலைகாரன்
காதகன்[2] (ச)	–	கொடியவன்
காதா (உ)	–	பற்றுவரவுக் கணக்கு
காதி (உ)	–	கைந்நூலாடை
காதுகன்(ச)	–	காதன் பார்க்க
காதை[1] (ச)	–	பாட்டு
காதை[2] (ச)	–	வரலாறு
காந்தம் (ச)	–	ஈர்ப்பழகு, ஈர்ப்பு
காந்தர்வம் (ச)	–	ஒத்துக்கூடல்
காந்தர்வ மணம் (ச+த)	–	ஒத்துக்கூடும் திருமணம்
காந்தன்(ச)	–	கணவன்
காந்தா (ச)	–	மனைவி
காந்தாரம் (ச)	–	காடு
காந்தை (ச)	–	பெண், மனைவி
காந்தி (ச)	–	அழகு, ஒளி
காந்துகம் (ச)	–	வெண்காந்தள்
காந்தை (ச)	–	தலைவி, மனைவி
காப்பியம் (ச)	–	பாவியம்
காபணம் (தெ)	–	ஒத்தடம்
காபந்து (உ)	–	பாதுகாவல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
காபரா (உ)	–	குழப்பம்
காபாலி (ச)	–	சிவன்
காபில் (உ)	–	திறமையாளன்
காபோதி (ச)	–	கண்ணிலி
காம்காரி (உ)	–	அரசாங்கக் கட்டட வேலை
காம்வார் (உ)	–	ஊர்தோறும்
காமகமணம் (ச)	–	மிகுகாதல் நடத்தை
காமகாரம் (ச)	–	பொறாமை
காமகேளி (ச)	–	புணர்ச்சி
காமதகனன் (ச)	–	சிவன்
காமதேனு (ச)	–	தேவருலக ஆன்
காமபீடம் (ச)	–	காமயிருக்கை
காமரூபம் (ச)	–	விருப்பவுரு
காமவேதம் (ச)	–	காமநூல்
காமாட்சி (ச)	–	அருட்கண்ணி
காமாட்டி (ம)	–	மண்வெட்டுவோன், மூடன்
காமாலை (ச)	–	மஞ்சள் நோய்
காமியம் (ச)	–	காமம், விழைபொருள்
காமினி (ச)	–	காமகி, மகள்
காமுகன் (ச)	–	காமகன், காமத்தன்
காயகம் (ச)	–	தொழில்
காயகற்பம் (ச)	–	உறுதிசெய் மருந்து
காயகன் (ச)	–	பாடுவோன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
காயசலம் (ச)	–	சிறுநீர்
காயசித்தி (ச)	–	நிலையான நலம்
காயத்திரி (ச)	–	தலைமகள்
காயத்தீர்வை (உ+த)	–	வரையிட்ட நிலவரி
காயம்[1] (ச)	–	உடம்பு
காயம்[2] (ச)	–	நிலைபேறு
காயம்[3] (ச)	–	உடற்புண்
காயம்படு (ச+த)	–	புண்படு
காயலா (உ)	–	காய்ச்சல்
காயிகம் (ச)	–	உடல் உழைப்பு
கார்க்கோடகன் (ச)	–	தெய்வப்பாம்பு
கார்கானா (ச)	–	தொழில் செய்யும் இடம்
கார்த்தபம் (ச)	–	கழுதை
கார்த்திகேயன் (ச)	–	முருகன்
கார்த்திகை (ச)	–	அறுமீன்
கார்த்திகைப் பூ (ச+த)	–	காந்தள் பூ
கார்பார் (உ)	–	அதிகாரம்
கார்பாரி (உ)	–	அதிகாரி
கார்முகம் (ச)	–	மூங்கில்
காரகம் (ச)	–	வினைமுடிபு
காரகன் (ச)	–	செய்வோன்
காரணம் (ச)	–	ஏது, நோக்கம், முதன்மை
காரியக்காரன் (ச+த)	–	தன்னலக்காரன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
காரியகுரு (ச+த)	–	பொருள் கருதும் ஆசான்
காரிய சித்தி (ச)	–	செயல் கைகூடுகை
காரியதரிசி (ச)	–	செயலாளர், செயலர்
காரியம் (ச)	–	செயல், வேலை, பணி
காரியம் பார் (ச+த)	–	தொழிலைக் கவனி
காரியஸ்தன் (ச)	–	காரியக்காரன் பார்க்க
காரியாலயம் (ச)	–	அலுவலகம், செயலகம்
காருகபத்தியம் (ச)	–	வேள்வித்தீயுள் ஒன்று
காருகம் (ச)	–	தீக்கடவுள், சமயம்
காருணிகன்(ச)	–	இரக்கமனம் கொண்டவன்
காருணியம்[1] (ச)	–	தயை, மிக அன்பு
காருணியம்[2] (ச)	–	இரக்கம், பரிவு
காரூகன் (ச)	–	வறியன்
காலக்கிரமம் (ச)	–	நாளடைவு
காலகண்டகம் (ச)	–	நச்சுக்கருவி
காலட்சேபம் (ச)	–	காலக்ஷேபம் பார்க்க
காலசந்தி (ச)	–	வைகறை
காலதேசவர்த்தமானம் (ச)	–	இடம் பொருளேவல்
காலநியமம் (ச)	–	காலக்கடன்
காலபாசம் (ச)	–	இயமன் கயிறு
காலவேகம் (ச)	–	மிகு விரைவு
காலாக்கினி (ச)	–	ஊழித்தீ
காலாந்தகன் (ச)	–	மிக வல்லோன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
காலாந்தரம் (ச)	–	வேறுபட்டகாலம்
காலாவதி (ச)	–	காலக்கெடு முடிந்த நிலை
காலி[1] (உ)	–	வெறுமை
காலி[2] (உ)	–	ஆளில்லாத நிலை
காலிசெய் (உ+த)	–	இடத்தைவிட்டு வெளியேறு
காலிவிப்புருதி (ச)	–	நாட்பட்டபுண்
காலேயம்[1] (ச)	–	அகில்
காலேயம்[2] (ச)	–	அரக்கு மஞ்சள்
காவாலி (உ)	–	பொறுப்பில்லாதவன்
காவியம் (ச)	–	வனப்பு, பாவியம்
காவு (ச)	–	உயிர்ப்படையல்
காளகண்டம் (ச)	–	மயில், கரிக்குருவி
காளமேகம் (ச)	–	கருமுகில்
காளஸ்திரி (ச)	–	காளத்தி
காளிதாசன் (ச)	–	காளியடியான்
கானம் (ச)	–	இசைப்பா
கானரசம் (ச)	–	இசைச்சுவை
கானா (பா)	–	இல்லம்
கானாப்பாட்டு (பா+த)	–	நாட்டுப்புறப்பாட்டு
கானூன் (உ)	–	சட்டம்
காஜா (உ)	–	துளைத்தையல்
காஜி (அ)	–	இசுலாமிய நடுவர்
காஷாயம் (ச)	–	துவராடை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

கி

கிங்கரர் (ச)	–	ஏவல் செய்வோர்
கிச்சடி (ச)	–	இறுகின கூழ்
கிசுமிசு (உ)	–	கொடிமுந்திரி
கிசோரம் (ச)	–	இளமை
கிஞ்சித்து (ச)	–	கொஞ்சம்
கிஞ்சித்துவம் (ச)	–	சிற்றறிவு
கிஞ்சிரி (ச)	–	கீழ்மை
கிஞ்சுகம் (ச)	–	கிளி
கிஞ்சுமாரம் (ச)	–	முதலை
கிட்டங்கி (தெ)	–	பொருட்கிடங்கு
கிட்டம் (ச)	–	மாழைக்கட்டி
கித்தான் (ச)	–	உரப்புத்துணி
கியாதன் (உ)	–	புகழோன்
கியாதி (ச)	–	புகழ், மேன்மை
கிரகசம் (ச)	–	துளையிடுகருவி
கிரகசாரம் (ச)	–	கோள்களின் போக்கு
கிரகணம் (ச)	–	கோள்மறைப்பு, பற்றுகை
கிரகணித்தல் (ச)	–	ஒளி மறைதல்
கிரகதோஷம் (ச)	–	கோள்தீட்டு
கிரகநீதி (ச)	–	இல்லொழுக்கம்
கிரகப்பிரவேசம் (ச)	–	புதுமனை புகுதல்
கிரகபதி (ச)	–	கோளரசு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கிரகபலன் (ச)	–	கோளதிகாரம்
கிரகம் (ச)	–	கோள்
கிரகவீதி (ச+த)	–	கோள்கள் செல்லும் வழி
கிரகன்(ச)	–	ஒழுங்காய் நடப்பவன்
கிரகஸ்தி (ச)	–	மனையாட்டி
கிரகி (ச)	–	பற்றிக்கொள், ஏற்றுக்கொள்
கிரகித்தல் (ச)	–	உள்வாங்குதல்
கிரஞ்சனம் (ச)	–	முருங்கை
கிரணம் (ச)	–	கதிர், ஒளி
கிரணம்வீசு (ச+த)	–	ஒளிவீசு
கிரணமாலி (ச)	–	கதிரவன்
கிரணமாலின்(ச)	–	கிரணன் பார்க்க
கிரணன்(ச)	–	ஞாயிறு, கதிரவன்
கிரது (ச)	–	வேள்வி
கிரந்தகர்த்தா (ச)	–	நூலாசிரியன்
கிரந்தம்[1] (ச)	–	ஆரியம்
கிரந்தம்[2] (ச)	–	நூல், புத்தகம்
கிரந்தனம் (ச)	–	அழுகை, ஒலி
கிரந்தாட்சரம் (ச)	–	எழுத்து
கிரந்தாலயம் (ச)	–	நூல்நிலையம், நூலகம்
கிரந்தி (ச)	–	புண்வகை
கிரந்திகம் (ச)	–	திப்பிலி வேர்
கிரமக்காரன் (ச)	–	ஒழுங்காக நடப்பவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கிரமம் (ச)	–	ஒழுங்கு
கிரமி (ச)	–	ஒழுங்கி
கிரயக்காரன்(ச)	–	விற்பவன்
கிரயசாஸனம் (ச)	–	கிரயபத்திரம் பார்க்க
கிரயபத்திரம் (ச)	–	விற்பனை ஆவணம்
கிரயம் (ச)	–	விற்பனை, விற்பனை விலை
கிரவுஞ்சம் (ச)	–	அன்றில்
கிராக்கி (உ)	–	உயர்ந்த விலை,
கிராசாரம் (ச)	–	கிரகசாரம் பார்க்க
கிராதகன்(ச)	–	கொடியவன்
கிரதன்(ச)	–	வேடன்
கிராதி (போ)	–	கைப்பிடிச்சுவர்
கிராமணி (ச)	–	ஊர்த்தலைவன்
கிராம்பு (ச)	–	காராம்பூ
கிராமத்தான்(ச)	–	ஊரன்
கிராமபதி (ச)	–	ஊர்த் தலைவன்
கிராமம் (ச)	–	சிற்றூர்
கிராம முன்சீப்பு (ச+அ)	–	ஊர் நயனாளர்
கிராமியம் (ச)	–	சிற்றூர் வழக்கு
கிராமியன்(ச)	–	நாட்டுப்புறத்தான்
கிரி[1] (ச)	–	மலை
கிரி[2] (ச)	–	பன்றி
கிரிகித்தல் (ச)	–	கிரகித்தல் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கிரிச்சம் (ச)	–	வருத்தம்
கிரிசம் (ச)	–	மென்மை
கிரிசுக்கத்தி (ச+த)	–	குறுவாள்
கிரிதுர்க்கம் (ச)	–	மலையரண்
கிரிமிஞ்சி (ச)	–	சிவப்புச்சாய வகை
கிரியா சக்தி (ச)	–	வினையாற்றல்
கிரியா பதம் (ச)	–	வினைமுற்றுச்சொல்
கிரியை (ச)	–	செய்கை, வினை, தொழில்
கிரியைக்கெடு (ச+த)	–	ஒழுங்குகெடு
கிரியைக்கேடு (ச+த)	–	முறைகேடு
கிரிராசன்(ச)	–	இமயமலை
கிரிவலம் (ச+த)	–	மலை வலம்
கிரிஜா (ச)	–	மலைமலர்
கிரீசன் (ச)	–	சிவன்
கிரீடதாரி (ச)	–	முடிவேய்ந்தோன்
கிரீடம் (ச)	–	மணிமுடி
கிசீடாதிபதி (ச)	–	முடிவேந்தன்
கிரீடை[1] (ச)	–	மகளிர் விளையாட்டு
கிரீடை[2] (ச)	–	புணர்ச்சி
கிருகதேவதை (ச)	–	இல்லுறை தெய்வம்
கிருகப்பிரவேசம் (ச)	–	புதுமனை புகுவிழா
கிருகம் (ச)	–	கிரகம் பார்க்க
கிருகஸ்தம் (ச)	–	இல்வாழ்க்கை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கிருகஸ்தன் (ச)	–	இல்வாழ்வான்
கிருசம் (ச)	–	மெலிவு
கிருத்தி (ச)	–	அறிவு
கிருத்திகை (ச)	–	கார்த்திகை பார்க்க
கிருத்திமம் (ச)	–	கடமை
கிருத்திர்மம் (ச)	–	பொய்
கிருத்திரமபுத்திரன் (ச)	–	வளர்ப்புப்பிள்ளை
கிருத்திவாசன் (ச)	–	சிவன்
கிருதகபடம் (ச)	–	வஞ்சகம்
கிருத சங்கேதம் (ச)	–	இணக்கம்
கிருத சூடன் (ச)	–	உச்சிக்குடுமியன்
கிருதநாசனம் (ச)	–	நன்றியின்மை
கிருதபலம் (ச)	–	செயலாற்றல்
கிருதம்[1] (ச)	–	நெய்
கிருதம்[2] (ச)	–	முதல்யுகம்
கிருதம்[3] (ச)	–	செய்யப்பட்டது
கிருதயுகம் (ச)	–	முதலூழி
கிருதா (உ)	–	கன்னத்தாடி
கிருதாஞ்சலி (ச)	–	கை கூப்பிக் கும்பிடுதல்
கிருதார்த்தன்(ச)	–	நமன்
கிருதி[1] (ச)	–	செய்கை, நடுக்கம்
கிருதி[2] (ச)	–	சீர்த்திப் பா
கிருபாகடாட்சம்(ச)	–	அருட்பார்வை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கிருபாகரன் (ச)	–	அருளிருப்பன்
கிருபாமூர்த்தி (ச)	–	அருளுருவன்
கிருடியம் (ச)	–	இறைச்சி
கிருபை (ச)	–	அருள், இரக்கம்
கிருபைக்கண் (ச+த)	–	அருட்பார்வை
கிருமி (ச)	–	நுண்ணுயிரி
கிருமிச் சைலம் (ச)	–	கறையான் புற்று
கிருமிசுத்தி (ச)	–	மட்டி, புழுநீக்கி
கிருமிநாசனி (ச)	–	நுண்ணுயிரிக் கொல்லி
கிருஷ்ண சர்பம் (ச)	–	கருநாகம்
கிருஷ்ண பட்சம் (ச)	–	கரும்பக்கம்
கிருஷ்ணம் (ச)	–	கருமை, கறுப்பு
கிருஷ்ணமணி (ச)	–	விழிப்பாவை
கிருஷ்ணன்(ச)	–	கண்ணன்
கிருஷ்ணை[1] (ச)	–	கடுகு, வால் மிளகு
கிருஷ்ணை[2] (ச)	–	ஓர் ஆறு
கிருஷ்ணஜெயந்தி (ச)	–	கண்ணன் பிறப்பு
கிருஷ்ணசாரம் (ச)	–	கறுப்பு மான்
கிருஷகம் (ச)	–	படைவாள்
கிருஷம் (ச)	–	உழவு
கிருஷி (ச)	–	கிருஷிகம் பார்க்க
கிருஷிகம்(ச)	–	உழவுத்தொழில்
கிருஷிகன்(ச)	–	உழவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கிரேதம் (ச)	–	கிருதயுகம் பார்க்க
கிரேதயுகம்(ச)	–	கிருதயுகம் பார்க்க
கிரேதாயுகம் (ச)	–	கிருதயுகம் பார்க்க
கிரேதை (ச)	–	கிருதயுகம் பார்க்க
கில்லாடி (ச)	–	சூழ்ச்சித்திற முடையவன்
கிலம் (ச)	–	அழிவு, சிறுமை
கிலி (தெ)	–	பேரச்சம்
கிலேசம் (ச)	–	துயர்
கிலேசித்தல் (ச)	–	துன்பப்படுதல்
கிலேசு (ச)	–	கீழ்மை
கிள்ளாக்கு (தெ)	–	அதிகார ஆவணம்
கிஷ்ணி (ச)	–	காக்கனஞ்செடி
கிஸ்தி (பா)	–	நிலவரி

கீ

கீசகம்[1] (ச)	–	குரங்கு
கீசகம்[2] (ச)	–	மூங்கில்
கீதம்[1] (ச)	–	வண்டு
கீதம்[2] (ச)	–	இசைப்பாட்டு
கீதம்[3] (ச)	–	மூங்கில்
கீதை (ச)	–	இசைப்பாத்தொகை
கீர்த்தனம் (ச)	–	பாடல்
கீர்த்திமான்(ச)	–	புகழோன், புகழுடையோன்
கீர்த்தனை(ச)	–	புகழ்ப்பாட்டு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கீல் (ச)	–	பொருத்தி
கீலகம் (ச)	–	பொருத்து

கு

குக்குடம் (ச)	–	கோழி
குக்குடாசனம் (ச)	–	கோழியிருக்கை
குக்குரன் (ச)	–	நாய்
குகம்[1] (ச)	–	நுட்பம்
குகம்[2] (ச)	–	அணிதல்
குகம்[3] (ச)	–	குகை
குகன்[1] (ச)	–	வேடர்தலைவன்
குகன்[2] (ச)	–	முருகன்
குகன்[3] (ச)	–	குரு
குகிலம் (ச)	–	மலை
குகூமுகம் (ச)	–	குயில்
குகை (ச)	–	அளை, முழைஞ்சு
குங்கிலியம் (ச)	–	வாலுளுவை
குங்குமம் (ச)	–	செஞ்சாந்து
குங்குதல் (ச)	–	குறைதல்
குச்சம் (ச)	–	கொத்து
குசந்தனம் (ச)	–	செஞ்சந்தனம்
குசப்பிரியம் (ச)	–	பவளம்
குசலகுமாரி (ச)	–	நன்னலக்குமரி
குசலம் (ச)	–	நன்னலன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
குசலர் (ச)	–	வல்லவர், அறிஞர்
குசலன்[1] (ச)	–	நனிதிறத்தோன்
குசலன்[2] (ச)	–	நுண்ணுத்தியன்
குசாட்சம் (ச)	–	குரங்கு
குசால் (உ)	–	மகிழ்ச்சி, வேடிக்கை
குசிருதம் (ச)	–	பொல்லாங்கு
குசினி (பிரஞ்)	–	சமயலறை
குசூலம் (ச)	–	குதிரை
குசை[1] (ச)	–	கடிவாளம்
குசை[2] (ச)	–	புல்
குசைத்தீவு (ச)	–	புல் தீவு
குஞ்சரி (ச)	–	யானை
குஞ்சித பாதம் (ச)	–	தூக்கிய திருவடி
குஞ்சிதம் (ச)	–	வளைவு
குடாகந்தகோளம் (ச)	–	நிலவுலகின் மேற்பாதி
குடாசம் (ச)	–	ஏய்ப்பு
குடாரம் (ச)	–	கோடரி
குடிலை (ச)	–	தூய மாயை
குடூசகம் (ச)	–	கழுதை
குடுத்தா (ச)	–	குடுத்துணி பார்க்க
குடுத்துணி (ச)	–	அரைக்கைச் சட்டை
குடும்பபாரம் (த+ச)	–	இல்லறப் பொறுப்பு
குடும்பஸ்தன் (ச)	–	இல்லறத்தான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
குடேரம் (ச)	–	துளசி
குடேரஜம் (ச)	–	வெண்துளசி
குடோரம் (ச)	–	கடுமை
குண்டலி[1] (ச)	–	கொப்பூழகம்
குண்டலி[2] (ச)	–	பாம்பு, மயில், மான்
குண்டலி[3] (ச)	–	தாளகம், மூலக்காற்று
குண்டலினி (ச)	–	மாமாயை
குண்டீரன் (ச)	–	வலுவுள்ளவன்
குண்டோதரன்(ச)	–	பெருவயிற்றுக்குறு வடிவன்
குணகம் (ச)	–	பெருக்குத் தொகை
குணகன் (ச)	–	கணக்கன்
குணசாகரன் (த+ச)	–	குணக்கடலன்
குணசீலன் (த+ச)	–	குணவொழுக்கத்தன்
குணரி (ச)	–	பண்பி (பண்புள்ளவன்)
குணசாலி (த+ச)	–	நற்பண்புளான்
குணஷ்டை (ச)	–	தொந்தரவு
குணவதி (த+ச)	–	நற்குணத்தி
குணவாகடம் (த+ச)	–	நோய்க்குறி நூல்
குணவான் (த+ச)	–	பண்பன்
குணவுவமம் (த+ச)	–	பண்புவமம்
குணாதிசயம் (த+ச)	–	குணவியல்பு
குணி (ச)	–	வில்
குதக்கேடு (ச)	–	சீர்கேடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
குதபம் (ச)	–	தருப்பை
குதபன் (ச)	–	கதிரவன்
குதர்க்கம்[1] (ச)	–	முறையற்ற பேச்சு
குதர்க்கம்[2] (ச)	–	குறுக்குரை
குதரம் (ச)	–	மலை
குதிரையிராவுத்தன் (த+உ)	–	பரிமறவன்
குதுகலம் (ச)	–	குதூகலம் பார்க்க
குதூகலம் (ச)	–	எக்களிப்பு
குந்தகம் (ச)	–	குழப்பம், கோள்மூட்டுதல்
குந்தம் (ச)	–	ஈட்டி
குந்தா (உ)	–	துமுக்கியடி
குபங்கம் (ச)	–	அருவருப்பு, சோறு
குபலம் (ச)	–	வலுவின்மை
குபேரன்[1] (ச)	–	வடதிசைப்பாலன்
குபேரன்[2] (ச)	–	செல்வன்
குபேரசம்பத்து (ச)	–	செல்வப்பேறு
கும்பகர்ணன் (ச)	–	கும்பகன்னன்
கும்பகோணம் (ச)	–	குடந்தை
கும்பன் (ச)	–	இழிஞன்
கும்பகம் (ச)	–	மூச்சுப்பயிற்சி
கும்பம்[1] (ச)	–	நெற்றி
கும்பம்[2] (ச)	–	குடம்
கும்பம்[3] (ச)	–	யானை, மத்தகம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கும்ப முனி (ச)	–	அகத்தியன்
கும்பலம் (ச)	–	பூசுணி
கும்பாபிஷேகம் (ச)	–	குடமுழக்கு
கும்பிகம் (ச)	–	நீலலோற்பல விதை
கும்பிகை (ச)	–	குடைப்பாசி
குமரேசன் (த+ச)	–	குமரக்கடவுள்
குமாரகாலம் (த+ச)	–	குமரப்பருவம்
குமாரசுவாமி (த+ச)	–	குமரக்கடவுள்
குமாரராஜா (த+ச)	–	அரசிளங்குமரன்
குமாஸ்தா (உ)	–	எழுத்தன்
குமுக்கு (உ)	–	உதவி
குமுதநாதன் (ச+த)	–	நிலவன்
குமுதம்[1] (ச)	–	ஆம்பல்
குமுதம்[2] (ச)	–	அடுப்பு
குமுதம்[3] (ச)	–	தருப்பை
குய்யதீபகம் (ச)	–	மின்மினி
குய்யபீசகம் (ச)	–	எட்டி மரம்
குயுக்தி (ச)	–	கீழுத்தி
குர்தா (உ)	–	அரைக்கைச்சட்டை
குர்மா (பா)	–	பால்கறிக்குழம்பு
குருசுவாமி (த+ச)	–	இறைக்குருவன்
குருதட்சணை (த+ச)	–	குருகாணிக்கை
குருநாதன் (த+ச)	–	குருநம்பி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
குருமூர்த்தி (த+ச)	–	குருவடிவன்
குருபத்தினி (த+ச)	–	ஆசான் மனைவி
குருபக்தி (த+ச)	–	ஆசானன்பு
குருவாரம் (த+ச)	–	வியாழக்கிழமை
குரூபம் (ச)	–	கொடுந்தோற்றம்
குரூபி (ச)	–	கொடுந்தோற்றத்தன்
குரூரம் (ச)	–	கொடுமை, கொடூரம்
குரூரன் (ச)	–	கொடியவன்
குரோதம் (ச)	–	உட்பகை, சினம்
குரோதன் (ச)	–	கடுஞ்சினத்தன்
குரோதி (ச)	–	செற்றங்கொள்ளி
குர்ப்பரம் (ச)	–	முழந்தாள்
குர்வாணன் (ச)	–	தொண்டன்
குல்கந்து (ச)	–	முளரிப்பச்சம்
குல்மம் (ச)	–	குலைநோய்
குல்மால் (உ)	–	புரட்டு
குல்லகன் (ச)	–	அற்பன்
குல்லா (உ)	–	தலையில் அணியும் கவிப்பு
குல்லாய் (உ)	–	குல்லா பார்க்க
குலகருமம் (த+ச)	–	குடிசெயல்
குலசேகரன் (த+ச)	–	குலத்தலைவன்
குலதருமம் (த+ச)	–	குடியறம்
குலபத்தினி (த+ச)	–	கற்பரசி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
குலவீனன் (த+ச)	–	கீழ்மகன்
குலாகுலதிதி (ச)	–	ஆறாந்திதி
குலாசாரம் (ச)	–	பிறப்பொழுக்கம்
குலாபிமானம் (ச)	–	சாதிப்பற்று
குலாம் (உ)	–	அடிமை
குலாயம் (ச)	–	கூண்டு
குலிசம்[1] (ச)	–	அளறு
குலிசம்[2] (ச)	–	இருதலைச் சூலை
குலோத்துங்கன் (ச)	–	குலமேன்மையன்
குவலயம்[1] (ச)	–	நிலம்
குவலயம்[2] (ச)	–	குவளை
குறடா (ச)	–	குதிரைச் சவுக்கு
குன்மக்கட்டி (ச+த)	–	அகட்டுக்கட்டி
குனஷ்டை[1] (ச)	–	குறும்பு
குனஷ்டை[2] (ச)	–	துடுக்கு, கோணல்
குனாசம் (ச)	–	குன்றிமணி
குனாபி (ச)	–	சுழிக்காற்று
குஷ்டம் (ச)	–	தொழுநோய்
குஷ்ட ரோகம் (ச)	–	குஷ்டம் பார்க்க
குஷ்டரோகி (ச)	–	தொழுநோயாளி
குஷால் (உ)	–	மகிழ்ச்சி, மனக்களிப்பு
குஷி (உ)	–	மகிழ்ச்சி
குஜிலி (ச)	–	பழம்பொருள் வணிகம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
குஸ்தி (ச)	–	குத்துச் சண்டை
குஹ்யம் (ச)	–	மறைத்தற்குரியது

கூ

கூகம் (ச)	–	ஆந்தை
கூகாகம் (ச)	–	கழுகு
கூசம் (ச)	–	குயம், முலை
கூசிதம் (ச)	–	புட்குரல்
கூடகிருதன்(ச)	–	சிவன்
கூடசாசனம் (ச)	–	கள்ளத்தீர்வை
கூடஸ்தன் (ச)	–	குல முதல்வன்
கூடபாதரம் (ச)	–	பாம்பு
கூடபுருஷர் (ச)	–	ஒற்றர்
கூடம் (ச)	–	மறைவு
கூடமார்க்கம் (ச)	–	கள்ளவழி
கூதை (ச)	–	பருந்து
கூர்ச்சகன் (ச)	–	தையற்காரன்
கூர்ச்சேகரம் (ச)	–	தென்னை
கூர்ப்பாசகம் (ச)	–	மார்க்கச்சு
கூர்மம் (ச)	–	ஆமை
கூரம்[1] (ச)	–	கொடுமை
கூரம்[2] (ச)	–	பொறாமை
கூலங்கஷம் (ச)	–	கடல்
கூனிகுயம் (ச)	–	அரிவாள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கூஷ்டரம் (ச)	–	வண்டில்
கூஷ்மாண்டம் (ச)	–	நீற்றுப்பூசுணி
கூஜா (உ)	–	நீர் ஏனம்
கூஜா தூக்கு (ச+த)	–	எடுபிடி வேலைசெய்

கெ

கெக்கலி (ச)	–	குலுங்கிச் சிரித்தல்
கெச்சக்காய் (தெ)	–	கழற்சிக்காய்
கெசக்கன்னி (ச)	–	வெருகு
கெசக்கன்னிவாழை (ச)	–	மொந்தன் வாழை
கெங்காதீரம் (ச)	–	கங்கைக் கரை
கெண்டி (ம)	–	குழைக்கலம்
கெந்தகப்பாளை (ச+த)	–	ஆடுதின்னாப்பாலை
கெந்தகம் (ச)	–	கந்தகம் பார்க்க
கெருடன் (ச)	–	கருடன் பார்க்க
கெர்வம் (ச)	–	கர்வம் பார்க்க
கெவுரா (ச)	–	துளசி
கெவுளி (ச)	–	பல்லி
கெவுனி (தெ)	–	கோட்டைவாயில்
கெற்பம் (ச)	–	கர்ப்பம் பார்க்க
கெற்சித்தல் (ச)	–	கர்ஜித்தல் பார்க்க
கெற்பினி (ச)	–	கர்ப்பிணி பார்க்க
கெற்போட்டம் (ச)	–	கர்போட்டம் பார்க்க
கெஜம் (ச)	–	கஜம் பார்க்க

கே

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கேகம்[1] (ச)	–	மயில்குரல்
கேகம்[2] (ச)	–	இல்லம்
கேகயம் (ச)	–	மயில்
கேகரன் (ச)	–	ஓரக்கண்ணன்
கேகலன் (ச)	–	கூத்தாடி
கேகுந்தம் (ச)	–	கொழுக்கட்டை
கேகை (ச)	–	மயிற்குரல்
கேசகன் (ச)	–	நாவிதன்
கேசதம் (ச)	–	கரிசலாங்கண்ணி
கேசபந்தம் (ச)	–	பூமுடிக்கொண்டை
கேசபாரம் (ச)	–	பெண்மயிர், அடர் மயிர்
கேசம் (ச)	–	தலைமயிர், முடி
கேசரம்[1] (ச)	–	பூந்தாது
கேசரம்[2] (ச)	–	வண்டு
கேசரி[1] (ச)	–	அரிமா, கோளரி
கேசரி[2] (மரா)	–	செழும்பம்
கேசவன் (ச)	–	திருமால்
கேசாதிபாதம் (ச+த)	–	முடி முதல் அடி வரை
கேசி (ச)	–	அழகிய முடியுள்ளவள்
கேசிகை(ச)	–	திருமால்
கேசினி (ச)	–	சங்கங்குப்பி
கேத்திரம்[1] (ச)	–	விளைநிலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கேத்திரம்[2] (ச)	–	க்ஷேத்திரம் பார்க்க
கேத்து (உ)	–	வயல்
கேத்துவாரி (உ)	–	விளைச்சலில் கோயிற் பங்கு
கேதம் (ச)	–	துயர், இளைப்பு
கேதம் விசாரி (ச)	–	துயரங்கேட்பு
கேதன் (ச)	–	காமன்
கேதனம் (ச)	–	கொடி
கேதாரன் (ச)	–	சிவன்
கேது[1] (ச)	–	விளைநிலம்
கேது[2] (ச)	–	நிழற்கோள்
கேதுக்கல் (ச)	–	வயலின் எல்லைக்கல்
கேதுபம் (ச)	–	முகில்
கேந்திரம் (ச)	–	வட்டநடுவம்
கேந்துகம் (ச)	–	தவளை
கேயிகம் (ச)	–	செங்கல்
கேலி (ச)	–	விளையாட்டுப் பேச்சு
கேலிக்காரன் (ச+த)	–	நகைச்சுவையாளன்
கேவர்த்தன் (ச)	–	கரையான்
கேவலதிரவியம் (ச)	–	மிளகு
கேவலம் (ச)	–	அவமானம், இழிவு
கேளி (ச)	–	மகளிர் விளையாட்டு
கேளிக்கை (ச)	–	பொழுதுப்போக்கு
கேனிபாதசம் (ச)	–	ஓடம் தள்ளும் துடுப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

கை

கைக்கரத்தை (த+பி)	–	கையிழுவை
கைகராதம் (ச)	–	நிலவேம்பு
கைங்கரியம் (த+ச)	–	திருப்பணி
கைசியம் (ச)	–	முடி
கைதி (உ)	–	சிறையாளி
கைது (உ)	–	தளை
கைதுசெய் (உ+த)	–	தளைப்படுத்து
கைரவம் (ச)	–	அல்லி
கைரவி (ச)	–	நிலவு
கைராத்து (அ)	–	கையேந்தி
கைரிகம் (ச)	–	பொன்
கைரேகை (த+ச)	–	கைவரை
கைரேயம் (த+ச)	–	மலை
கைலாகு (த+ச)	–	கைத்தாங்கல்
கைலாசநாதன் (ச)	–	சிவன்
கைலாசபதி (ச)	–	சிவன்
கைலாசம் (ச)	–	கைலாயம் பார்க்க
கைலாயம் (ச)	–	வெள்ளிமலை, கயிலை மலை
கைலி (உ)	–	மூட்டி, சாரம்
கைவல்லியம் (ச)	–	வீடுபேறு
கைவிஸ்தாரம் (த+ச)	–	கை விற்பன்னம்
கை விசேஷம் (த+ச)	–	கைவாசி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

கொ

கொசுறு (அ)	–	குறைவு
கொத்தவால்சாவடி (உ+ம)	–	காவல் நிலையம்
கொப்பரம் (தெ)	–	முழங்கை
கொய்யா (பி)	–	காழ்ப்பழம்
கொரடா (போ)	–	குதிரைச் சாட்டை
கொலு (ச)	–	வீற்றிருப்பு
கொலுசு (தெ)	–	கல கலலை

கோ

கோகண்டம் ((ச)ச)	–	நெருஞ்சில்
கோகதேவம் (ச)	–	புறா
கோகநதம் (ச)	–	செந்தாமரை, செவ்வாம்பல்
கோகயம் (ச)	–	தாமரை
கோகருணம் (ச)	–	பிடிமூக்குச்சட்டி
கோகனத்தி (ச)	–	திருமகள்
கோகிதம் (ச)	–	குதிகால்
கோகிரந்தி (ச)	–	எருவராட்டி
கோகிலம்[1] (ச)	–	குயில், கிளி
கோகிலம்[2] (ச)	–	உலக்கை
கோகிலவாசம் (ச)	–	மாமரம்
கோகிலானந்தம் (ச)	–	மாமரம்
கோகுலம் (ச)	–	இடையர் ஊர், ஆயர்பாடி
கோங்கிருதம்[1] (ச)	–	ஆன்நெய்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கோங்கிருதம்[2] (ச)	–	ஆப்பீ
கோசகம் (ச)	–	முட்டை
கோசகாரம் (ச)	–	கரும்பு
கோசம்[1] (ச)	–	ஆண்குறி
கோசம்[2] (ச)	–	முட்டை
கோசரம் (தெ)	–	பொறியுணர்வு
கோசலம் (த+ச)	–	ஆன் மூத்திரம்
கோசலிகம் (ச)	–	கைக்கூலி
கோசவதி (ச)	–	பீர்க்கு
கோசவம் (ச)	–	கோமேதகம்
கோசாலம் (ச)	–	அகங்கை
கோசிகம் (ச)	–	பட்டாடை
கோசு (ச)	–	கயிறு, தெரு, முறை
கோடகம் (ச)	–	குதிரை
கோடரம் (ச)	–	மரப்பொந்து
கோடவதி (ச)	–	வீணை
கோடவி (ச)	–	கொற்றவை
கோடாங்கி (ச)	–	வரிப்புடவை
கோடிகம் (ச)	–	அணிகலச்செப்பு
கோடிரம் (ச)	–	கீரி
கோடீஸ்வரன்(ச)	–	பெருஞ்செல்வன்
கோடை வாசஸ்தலம் (த+ச)	–	மலைவாழிடம்
கோணம் (ச)	–	மூக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கோணி[1] (ச)	–	சணற்பை
கோணி[2] (ச)	–	பன்றி
கோத்திரம்[1] (ச)	–	கால்வழி, கொடிவழி
கோத்திரம்[2] (ச)	–	குடி, காடு, வரகு
கோத்திரி[1] (ச)	–	முந்திரிக்கொடி
கோத்திரி[2] (ச)	–	குலத்தோன்றல்
கோத்திரி[3] (ச)	–	மலை
கோத்திரை(ச)	–	நிலவுலகம்
கோதண்டபாணி (ச)	–	விற்கைவீரன், வில்லாளி
கோதண்டம் (ச)	–	வில்
கோதனம் (ச)	–	ஆன்கன்று
கோதானம் (ச)	–	ஆன்கொடை
கோதி (ச)	–	நெற்றி
கோதிகை (ச)	–	உடும்பு, முதலை
கோதுகம் (ச)	–	உள்ளக்களிப்பு
கோதுகலம் (ச)	–	அகமகிழ்வு
கோதேரன் (ச)	–	காவல்காரன்
கோதை (ச)	–	உடும்பு
கோந்தி (தெ)	–	குரங்கு
கோந்து (உ)	–	பிசின்
கோநசம் (ச)	–	பாம்பு
கோப்பியம் (ச)	–	மந்தணம்
கோப்பை[1] (போ)	–	பருகு கலன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கோப்பை[2] (போ)	–	வாகைக் கலன்
கோபகன் (ச)	–	சினமுடையான்
கோபதாபம் (ச)	–	பெருஞ்சினம், வருத்தம்
கோபதி (ச)	–	கதிரவன்
கோபம் (ச)	–	சினம், வெறுப்பு
கோபன்[1] (ச)	–	இடையன்
கோபன்[2] (ச)	–	சிவன்
கோபனீயம் (ச)	–	மறைபொருள், கமுக்கம்
கோபாக்கினி (ச)	–	சினநெருப்பு
கோபாலகன்(ச)	–	இடையன்
கோபாலன்(ச)	–	கோவலன்
கோபி[1] (ச)	–	சினத்தன்
கோபி[2] (ச)	–	திருமண்
கோபிகாஸ்திரீ (ச)	–	இடையர்குலப்பெண்
கோபிநாதன் (ச)	–	ஆய்ச்சியர் நம்பி
கோபிஷ்டன் (ச)	–	கடுஞ்சினத்தன்
கோபேந்திரன் (ச)	–	திருமால்
கோமயம் (ச)	–	ஆன் சிறுநீர்
கோமளம் (ச)	–	மென்மை, எழில், அழகு
கோமளா (ச)	–	எழிலி, இளமகள்
கோமியம் (ச)	–	கோமயம் பார்க்க
கோமுகி (ச)	–	கோமுகவாய்
கோமேதகம் (ச)	–	திருமணி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கோரபுஷ்பம் (ச)	–	வெண்கலம்
கோரம் (ச)	–	அழகின்மை
கோரி (உ)	–	கூம்புக் கல்லறை
கோரோசனை(ச)	–	ஆமணத்தி
கோல்மால் (உ)	–	ஏமாற்று, புரட்டு
கோலாகலம் (ச)	–	ஆரவாரம்
கோலிகன் (ச)	–	நெசவாளி
கோவணம் (ச)	–	நீர்ச்சீலை
கோவர்த்தனம் (ச)	–	மலை
கோவிந்தன் (ச)	–	திருமால்
கோளகஸ்தானம் (ச)	–	உருண்டை வடிவிடம்
கோஷ்டகம்[1] (ச)	–	பண்டசாலை
கோஷ்டகம்[2] (ச)	–	உறவு
கோஷ்டகம்[3] (ச)	–	நீர்த்தொட்டி
கோஷ்டம்[1] (ச)	–	ஆராவரம்
கோஷ்டம்[2] (ச)	–	ஆன் மடம்
கோஷ்டி (ச)	–	குழாம்
கோஷணை(ச)	–	பேரொலி
கோஷம் (ச)	–	முழக்கம், முழக்கு
கோஷா (உ)	–	மூடாப்பு, முகத்திரை
கோஷி (ச)	–	மாமரம்
கோஷித்தல் (ச)	–	முழங்குதல்
கோஷை (ச)	–	பேரொலி, இரைச்சல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

கௌ

கௌசல்யம் (ச)	–	திறமை
கௌசல்யா (ச)	–	திறத்தி
கௌசிகம்^{1} (ச)	–	ஒரு பண்
கௌசிகம்^{2} (ச)	–	பட்டாடை
கௌசிகம்^{3} (ச)	–	கூகை
கௌசிகன் (ச)	–	தேவர்கோன்
கௌசிகாயுதம் (ச)	–	வானவில்
கௌடிகம் (ச)	–	கண்ணி, வலை
கௌடில்யன் (ச)	–	சாணக்கியன்
கௌடிலம் (ச)	–	வளைவு, குடிலம்
கௌண்டிகர் (ச)	–	தோல் வினைஞர்
கௌணாத்மா (ச)	–	மகன்
கௌதமி (ச)	–	அறிவை
கௌதமம் (ச)	–	சிச்சிலிக்குருவி
கௌதமன் (ச)	–	அறிவன்
கௌதுகம்^{1} (ச)	–	மகிழ்ச்சி
கௌதுகம்^{2} (ச)	–	தாழி
கௌபீனம் (ச)	–	நீர்ச்சீலை
கௌமாரம் (ச)	–	இளமை, குமரனியம்
கௌமாரி (ச)	–	மலைமகள், குமரி
கௌமுகி (ச)	–	திங்களொளி
கௌமேதகம் (ச)	–	கார்த்திகைத் திங்கள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
கௌரம் (ச)	–	வெண்மை, பொன்னிறம்
கௌரவம் (ச)	–	மேன்மை, மதிப்பு
கௌரவர் (ச)	–	நூற்றுவர்
கௌரி[1] (ச)	–	மலைமகள், காளி
கௌரி[2] (ச)	–	துழாய், நிலனுலகு
கௌரிபாத்திரம் (ச)	–	பாத்திரச் சங்கு
கௌரியம் (ச)	–	கருவேம்பு
கௌரியர் (ச)	–	பாண்டியர்
கௌரிலலிதம் (ச)	–	பூச்சுப்பொற்றுகள்
கௌலி (ச)	–	பல்லி
கௌலிகன்(ச)	–	எத்தன், எதிர்வழக்காடி
கௌவியம் (ச)	–	ஆமணகம்
கௌஸ்துபம் (ச)	–	மால் மார்பு மணி

ச

சக்கட்டை (ச)	–	திறனின்மை
சக்கப்பிரதமன் (ச)	–	பலாக் கன்னலமுது
சக்கரதரன் (ச)	–	சக்கரமேந்தி
சக்கரதாரி (ச)	–	திருமால்
சக்கரபாணி (ச)	–	சக்கரக்கையன்
சக்கரவர்த்தி (ச)	–	பேரரசன்
சக்கரவர்த்தினி (ச)	–	பேரரசி
சக்கரவாகம் (ச)	–	ஒரு பறவை
சக்கரவாணம் (ச)	–	சக்கரப் பொறிவெடி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சக்கரவியூகம் (ச)	–	சக்கர வடிவப் படையமைப்பு
சக்கரவிருத்தி (ச)	–	வட்டிக்கு வட்டி
சக்கரன் (ச)	–	தேவர்கோன்
சக்கராகாரம் (ச)	–	வட்டவடிவு
சக்கராயுதன் (ச)	–	சக்கரப் படையன்
சக்கல் (தெ)	–	சாரமற்றது
சக்களத்தி (ச)	–	இணை மனைவி
சக்களமை (ச)	–	இணை மனைவி பகைமை
சக்காத்து (உ)	–	இலவசம்
சக்காந்தம் (ச)	–	பகடி
சக்கிதரமூர்த்தி (ச)	–	ஆற்றல் தோற்றி
சக்கிமுக்கி (உ)	–	சக்கிமுக்கிக்கல் பார்க்க
சக்கிமுக்கிக்கல் (உ+த)	–	தீத்தட்டிக்கல்
சக்கிமுக்கித் தட்டு (உ+த)	–	சண்டை மூட்டு
சக்கியம் (ச)	–	நட்பு
சக்கியன் (ச)	–	தோழன்
சக்கிரகம்[1] (ச)	–	வளைய வளையப் பேசுகை
சக்கிரகம்[2] (ச)	–	சுழல்காற்று
சக்கிரதை (ச)	–	முழந்தாள்
சக்கிரம்[1] (ச)	–	சுத்தி, தகரை
சக்கிரம்[2] (ச)	–	எல்லாம்
சக்கிரமுகம் (ச)	–	பன்றி
சக்கிரயானம் (ச)	–	பன்றி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சக்கிரன் (ச)	–	தேவர்கோன்
சக்கிராடி[1] (ச)	–	ஏய்ப்பன்
சக்கிராடி[2] (ச)	–	பாம்பாட்டி
சக்கிராவர்த்தம் (ச)	–	சுழற்றுதல்
சக்கிரி[1] (ச)	–	திருமால்
சக்கிரி[2] (ச)	–	குயவன்
சக்கிரி[3] (ச)	–	செக்கான்
சக்கு (ச)	–	கண்
சக்குப்பிடித்தல் (ச+த)	–	பூஞ்சாளம் பூத்தல்
சக்குப்பூத்தல் (ச+த)	–	பூஞ்சாளம் பூத்தல்
சக்தி (ச)	–	ஆற்றல், திறன், வல்லமை
சக்தியம் (ச)	–	அன்பு, நட்பு
சக்தியானுசாரம் (ச)	–	ஆற்றலுக்கேற்ப
சக்திமான் (ச)	–	ஆற்றல் உள்ளவன்
சக்பந்தி (பார)	–	உரிமை வரம்பு
சக்கிரம் (ச)	–	சுழல்காற்று, சேனை, திசை
சக (ச)	–	உடன்
சகக்கிழத்தி (ச+த)	–	சக்களத்தி பார்க்க
சககமனம் (ச)	–	உடன் கட்டையேறல்
சககாரி (ச)	–	துணைக்காரணம்
சகசண்டி (ச)	–	பெருமுருடன்
சகசரிதம் (ச)	–	உடன் நிகழ்வது
சகசம்[1] (ச)	–	சகஜம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சகசம்[2] (ச)	–	உடன் உண்டானது
சகசன் (ச)	–	உடன் பிறந்தான்
சகசாலம் (ச)	–	ஜகஜாலம் பார்க்க
சகஸ்திரநாமம் (ச)	–	ஆயிரம்பேர் போற்றி
சகட்டுக்கு (உ)	–	ஒட்டுமொத்தமாக
சகட்டு மேனிக்கு (உ)	–	சகட்டுக்கு பார்க்க
சகடம்[1] (ச)	–	தேர்
சகடம்[2] (ச)	–	ஊர்க்குருவி
சகடான்னம் (ச)	–	தீய உணவு
சகடை[1] (ச)	–	வண்டி
சகடை[2] (ச)	–	முரசு
சகண்டை (ச)	–	முரசு வாச்சியம்
சகணம் (ச)	–	ஆப்பீ, சாணம்
சகத்து (ச)	–	உலகம், பட்டறிவு
சகத்ரட்சகன்(ச)	–	ஜகத்ரட்சகன் பார்க்க
சகதண்டம் (ச)	–	உலகம், முழுவதும்
சகதி (ச)	–	சேறு
சகதீசன்(ச)	–	ஜகதீசன் பார்க்க
சகந்தம் (ச)	–	உலகு முடிவு
சகநாதன் (ச)	–	ஜகநாதன் பார்க்க
சகபதி (ச)	–	மன்னன்
சகபாடி[1] (ச)	–	உடன்படிப்போன்
சகபாடி[2] (ச)	–	உடன்பாடுவோன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சகம்[1] (ச)	–	ஜகம் பார்க்க
சகம்[2] (ச)	–	வெள்ளாடு
சக மார்க்கம் (ச)	–	தோழமை நெறி
சகரர் (ச)	–	கடல் தோண்டியோர்
சகரிகம் (ச)	–	நாயுருவி
சகருவம் (ச)	–	பெருமை
சகரூபம் (ச)	–	உடன் பிறந்தான்
சகலகம் (ச)	–	வெள்ளாடு
சகலகலா வல்லவன் (ச+த)	–	பல்கலை வல்லவன்
சகலபாடி (ச)	–	ஓரகன்
சகலம்[1] (ச)	–	எல்லாம், முழுவதும்
சகலம்[2] (ச)	–	துண்டு
சகலர் (ச)	–	மும்மல ஆதன்கள்
சகலன் (ச)	–	ஓரகன்
சகலை (ச)	–	சகலன் பார்க்க
சகவாசம் (ச)	–	தொடர்பு, நட்பு
சகவாசி (ச)	–	நண்பன்
சகளம் (ச)	–	உருவத் திருமேனி
சகளன் (ச)	–	திருமேனிச் சிவன்
சகன்[1] (ச)	–	கூட்டாளி, தோழன்
சகன்[2] (ச)	–	ஜகன் பார்க்க
சகன்மோகினி (ச)	–	ஜகன்மோகினி பார்க்க
சகனம் (ச)	–	பொறுமை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சகஜம்[1] (ச)	–	பொதுநிலை, இயல்பு
சகஜம்[2] (ச)	–	வழக்கம்
சகஜாலம் (ச)	–	மாயவேலை
சகஸ்ரநாமம் (ச)	–	பேராயிரம்
சகஸ்ரம் (ச)	–	ஆயிரம்
சகா[1] (ச)	–	தோழன், நண்பன்
சகா[2] (ச)	–	உதவி
சகாத்தம் (ச)	–	தோழமை
சகாத்தன் (ச)	–	தோழன்
சகாப்தம் (ச)	–	ஆண்டு மானம்
சகாமியம் (ச)	–	பயன் விழைவுக்கருமம்
சகாயதனம் (ச)	–	உதவிப்பணம்
சகாயம் (ச)	–	மலிவு, துணை
சகாயன் (ச)	–	தோழன்
சகாரம் (ச)	–	ஏச்சி
சகாலம் (ச)	–	மிகுகாலம்
சகி[1] (ச)	–	தாங்கு, பொறு
சகி[2] (ச)	–	தோழன்
சகி[3] (ச)	–	தோழி
சகித்தல் (ச)	–	பொறுத்தல்
சகித்துவம் (ச)	–	தோழமை
சகிதம் (ச)	–	உடன், கூட
சகிதன்[1] (ச)	–	உடன் கூடியவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சகிதன்[2] (ச)	–	அஞ்சி நடுங்கி
சகிப்பாளி (ச)	–	பொறுமைசாலி
சகிப்பு (ச)	–	பொறுமை, மன்னிப்பு
சகிப்புத்தன்மை (ச+த)	–	பொறுமைக் குணம்
சகுடம் (ச)	–	நாய்
சகுணம் (ச)	–	நற்குணம்
சகுலி (ச)	–	ஒலிமீன்
சகுனசாஸ்திரம் (ச)	–	நிமித்த நூல்
சகுனத்தடை (ச+த)	–	தீ நிமித்தம்
சகுனம் (ச)	–	புட்குறி, நிமித்தம்
சகுனி[1] (ச)	–	பறவை
சகுனி[2] (ச)	–	குறி பார்ப்போன்
சகோடம் (ச)	–	நால்வகையாழுள் ஒன்று
சகோதரத்துவம் (ச)	–	உடன்பிறப்பு நீர்மை
சகோதரம் (ச)	–	உடன்பிறப்பு
சகோதரன் (ச)	–	உடன்பிறந்தான்
சகோதரி (ச)	–	உடன் பிறந்தாள்
சகோரம்[1] (ச)	–	நிலாமுகிப் புள்
சகோரம்[2] (ச)	–	செம்போத்து
சங்கட்டம் (ச)	–	இடைஞ்சல்
சங்கடம்[1] (ச)	–	இடர்ப்பாடு
சங்கடம்[2] (ச)	–	தடுமாற்றம், வருத்தம்,
சங்கடை (ச)	–	இறப்பின் தறுவாய்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சங்கதம் (ச)	–	பொருந்துதல், நட்பு
சங்கதி[1] (ச)	–	தொடர்பு
சங்கதி[2] (ச)	–	செய்தி, சேதி, வரலாறு
சங்கநாதம் (த+ச)	–	சங்கொலி
சங்கபாணி (த+ச)	–	சங்கக் கையன்
சங்கபுஷ்பம் (த+ச)	–	சங்குப் பூ
சங்கம்[1] (ச)	–	கூட்டம், கழகம், அவையம்
சங்கம்[2] (ச)	–	சேர்க்கை புணர்ச்சி
சங்கமம்[1] (ச)	–	கூடுதுறை, கலத்தல்
சங்கமம்[2] (ச)	–	அசையும் சொத்து
சங்கமேஸ்வரர் (ச)	–	கூடு துறையர்
சங்கயம் (ச)	–	ஐயம்
சங்கர நாராயணன் (ச)	–	மாலிடங் கொண்டான்
சங்கரம் (ச)	–	சாதிக் கலப்பு
சங்கரர்[1] (ச)	–	போர் வீரர்
சங்கரர்[2] (ச)	–	அழிப்பாளர்
சங்கரன்[1] (ச)	–	சிவன்
சங்கரன்[2] (ச)	–	கலப்புச்சாதி பிறப்பன்
சங்கராந்தி (ச)	–	சுறவ மாதம் முதல் நாள்
சங்கராபரணம் (ச)	–	அரும்பாலை
சங்கரி[1] (ச)	–	அழி
சங்கரி[2] (ச)	–	பார்வதி, உமையவள்
சங்கரித்தல் (ச)	–	அழித்தல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சங்கல்பம் (ச)	–	தீர்மானம், முடிவு, உறுதி
சங்கலனம் (ச)	–	தொகுக்கை
சங்கலார் (ச)	–	பகைவர்
சங்கலிதம் (ச)	–	கலப்பு
சங்கற்பம் (ச)	–	மனவுறுதிப்பாடு
சங்கற்பித்தல் (ச)	–	உறுதி செய்து கொள்ளுதல்
சங்காசம் (ச)	–	ஒப்புமை
சங்காட்டம் (ச)	–	சேர்க்கை
சங்காத்தம் (ச)	–	இணக்கம், நட்பு
சங்காத்தி (ச)	–	தோழன்
சங்காதம்[1] (ச)	–	கூட்டம்
சங்காதம்[2] (ச)	–	உடன் வருவது
சங்காரம் (ச)	–	அழிக்கை
சங்காரன்[1] (ச)	–	அழிப்பவன்
சங்காரன்[2] (ச)	–	கொலைஞன்
சங்கித்தல் (ச)	–	ஐயுறுதல்
சங்கிதம் (ச)	–	ஐயுறப் பெற்றது
சங்கிதை (ச)	–	தொகை நூல்
சங்கிரகம் (ச)	–	உயர்ச்சி, திரட்சி
சங்கிரதம் (ச)	–	காதலர் கூடல்
சங்கிரம் (ச)	–	காடு
சங்கிராந்தி (ச)	–	சங்கராந்தி பார்க்க
சங்கிலி (ச)	–	தொடரி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சங்கீதக் கச்சேரி (ச)	–	இசைநிகழ்ச்சி
சங்கீதக்காரன் (ச+த)	–	இசைவல்லான்
சங்கீதம்[1] (ச)	–	இசைப்பாட்டு
சங்கீதம்[2] (ச)	–	இசை, இன்னிசை
சங்கீத வாத்தியம் (ச)	–	இசைக்கருவி
சங்கீத வித்துவான் (ச)	–	சங்கீதக்காரன் பார்க்க
சங்கீதி (ச)	–	உரையாடல்
சங்கீர்த்தனம் (ச)	–	புகழ்ந்துரைக்கை
சங்குட்டம் (ச)	–	எதிரொலி
சங்குலம் (ச)	–	கூட்டம்
சங்கேதம்[1] (ச)	–	ஏற்பாடு, கட்டுப்பாடு
சங்கேதம்[2] (ச)	–	குழூஉக்குறி
சங்கேதம்[3] (ச)	–	உறுதிமொழி
சங்கேதம்[4] (ச)	–	குறியீடு
சங்கை[1] (ச)	–	ஐயப்பாடு
சங்கை[2] (ச)	–	எண்
சங்கை[3] (ச)	–	கணைக்கால்
சங்கை[4] (ச)	–	வழக்கம்
சங்கோஜம்[1] (ச)	–	அடக்கம்
சங்கோஜம்[2] (ச)	–	கூச்சம், வெட்கம்
சங்கோபனம் (ச)	–	மறைவு, கமுக்கம்
சச்சிதானந்தம்[1] (ச)	–	மெய்யறிவின்பம்
சச்சிதானந்தம்[2] (ச)	–	உண்மை, அறிவு, மகிழ்வு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சச்சிதானந்தன் (ச)	–	மெய்யறிவின்பன்
சசாங்கன் (ச)	–	நிலவன்
சசி (ச)	–	தேவர்கோன் மனைவி
சசிசேகரன் (ச)	–	சிவன்
சசிதரன் (ச)	–	மதியேந்தி
சசிப்பிரபை (ச)	–	நிலா
சசிபதி (ச)	–	தேவர்கோன்
சசியம் (ச)	–	பயிர்
சசிவன் (ச)	–	அமைச்சன், நண்பன்
சசுபம் (ச)	–	அசோகு
சஞ்சகாரம் (ச)	–	அச்சாரம்
சஞ்சம் (ச)	–	பூ
சஞ்சயம்[1] (ச)	–	கூட்டம்
சஞ்சயம்[2] (ச)	–	ஐயம்
சஞ்சயன்(ச)	–	பெருவெற்றியன்
சஞ்சரி[1] (ச)	–	உலவு, திரி
சஞ்சரி[2] (ச)	–	தேனீ
சஞ்சரிகம் (ச)	–	வண்டு
சஞ்சரித்தல் (ச)	–	திரிதல், அலைதல்
சஞ்சலம்[1] (ச)	–	நடுக்கம், வருத்தம்
சஞ்சலம்[2] (ச)	–	காற்று, மின்னல்
சஞ்சலனம் (ச)	–	அச்ச வழிநடுக்கம்
சஞ்சனம் (ச)	–	அணிகளால் எழும் ஒலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சஞ்சாரப் பிரதேம் (ச)	–	நடைப் பிணம்
சஞ்சாரம்[1] (ச)	–	உலாவல்
சஞ்சாரம்[2] (ச)	–	ஏற்றி இறக்கிப் பாடுதல்
சஞ்சார வியாதி (ச)	–	தொற்றுநோய்
சஞ்சாரிகன் (ச)	–	தூதன்
சஞ்சிகை (ச)	–	செய்தியிதழ்
சஞ்சிதம்[1] (ச)	–	எஞ்சியது, எச்சம்
சஞ்சிதம்[2] (ச)	–	ஈட்டியது
சஞ்சிதம்[3] (ச)	–	கட்டுப்பட்டவினை
சஞ்சீவன் (ச)	–	உயிர்ப்பிக்கும் மூலிகை
சஞ்சீவனம் (ச)	–	உயிர்ப்பித்தல்
சஞ்சீவனி (ச)	–	உயிர்ப்பிக்கை
சஞ்சீவி (ச)	–	உயிர்ப்பு மருந்து
சஞ்சீவிபருவதம் (ச)	–	நன் மருந்து மலை
சஞ்சீவிராயர் (ச)	–	நன் மலை அரசர்
சஞ்சேபம் (ச)	–	அடையாளம்
சஞ்சை (ச)	–	பெருமலை
சட்டபூர்வமாக (த+ச)	–	சட்டப்படி
சட்டவிரோதம் (த+ச)	–	சட்டத்திற்குப் புறம்பானது
சட்பம் (ச)	–	இளம்புல், அறுகு
சட்னி (இ)	–	தொடுகறி, பச்சினி
சடகம் (ச)	–	ஊர்க்குருவி
சடகோபன்(ச)	–	நம்மாழ்வார்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சடங்கம்[1] (ச)	–	ஆறுறுப்பு
சடங்கம்[2] (ச)	–	ஊர்க்குருவி
சடங்கு (ச)	–	செய்முறை
சடதி (ச)	–	சடுதி பார்க்க
சடப்பால்(ச)	–	தாய்ப்பால்
சடபம் (ச)	–	அறுகு
சடம்[1] (ச)	–	வெற்றுடல்
சடம்[2] (ச)	–	அறிவின்மை
சடர் (ச)	–	மூடர்
சடரம் (ச)	–	வயிறு
சடன் (ச)	–	மடயன்
சடாதரன் (ச)	–	சடைதாங்கிய சிவன்
சடாதரி (ச)	–	மலைமகள்
சடாரன் (ச)	–	சிவன், முனிவன்
சடாமுடி (ச+த)	–	சடைமுடி
சடாயு (ச)	–	கழுகரசன்
சடாரி (ச)	–	காப்புக்கருவி
சடாலம் (ச)	–	ஆலமரம்
சடாவு (ச)	–	ஏற்றம்
சடானனன் (ச)	–	அறுமுகன்
சடு (ச)	–	வயிறு
சடுதி (ச)	–	விரைவில்
சடுலம் (ச)	–	நடுக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சடுலை (ச)	–	மின்னல்
சண்டகோபி (ச)	–	கடுஞ்சினத்தன்
சண்டப்பிரசண்டம் (ச)	–	மிகு கடுமை
சண்டம்[1] (ச)	–	கொடுமை
சண்டம்[2] (ச)	–	பெருமை
சண்டமாருதம் (ச)	–	பெருங்காற்று
சண்டாளம்[1] (ச)	–	இழிகுணம்
சண்டாளம்[2] (ச)	–	இழிசெயல்
சண்டாளன் (ச)	–	இழிந்தவன்
சண்டாளி (ச)	–	இழிந்தவள்
சண்டி (ச)	–	காளி
சண்டிகை (ச)	–	கொற்றவை
சண்டித்தனம் (ச)	–	பிடிவாத குணம்
சண்டினன் (ச)	–	சிவன்
சண்முகப்பிரியை (ச)	–	ஷண்முகப் பிரியை பார்க்க
சண்முகன் (ச)	–	ஷண்முகன் பார்க்க
சத்தகம் (ச)	–	சப்தகம் பார்க்க
சத்தகன்னிகை (ச)	–	சப்த கன்னிகை பார்க்க
சத்தசமுத்திரம் (ச)	–	சப்த சமுத்திரம் பார்க்க
சத்தபுரி (ச)	–	சப்தபுரி பார்க்க
சத்தம்[1] (ச)	–	சப்தம்[1] பார்க்க
சத்தம்[2] (ச)	–	சப்தம்[2] பார்க்க
சத்தம்[3] (பி)	–	சப்தம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சத்தம்[4] (ச)	–	வண்டிக்கூலி
சத்தம்போடு (ச+த)	–	சப்தம் போடு பார்க்க
சத்தமன் (ச)	–	மீச்சிறப்பன்
சத்த மாதர் (ச)	–	சப்தமாதர் பார்க்க
சத்தமி (ச)	–	சப்தமி பார்க்க
சத்தயோனி (ச)	–	மலைமகள்
சத்தரிஷிகள் (ச)	–	சப்தரிஷிகள் பார்க்க
சத்தன் (ச)	–	ஆற்றலாளி
சத்தார்த்தம் (ச)	–	ஒலிப்பொருள்
சத்தி[1] (ச)	–	உமையவள்
சத்தி[2] (ச)	–	இந்துப்பு
சத்தி[3] (ச)	–	கைவேல்
சத்திகம் (ச)	–	குதிரை
சத்திதரன்(ச)	–	குமரக்கடவுள், வேல்தாங்கி
சத்தியக்காரன்(ச+த)	–	உண்மை விளம்பி
சத்தியசந்தன்(ச)	–	வாய்மையன்
சத்தியசந்தை (ச)	–	வாய்மையள்
சத்தியநாதன்(ச)	–	மெய்ம்மை விரும்பி
சத்தியப்பிரமானம் (ச)	–	உறுதிமொழி
சத்தியபாமா (ச)	–	மெய்யொளியள்
சத்தியம்[1] (ச)	–	உண்மை, வாய்மை
சத்தியம்[2] (ச)	–	ஆணை
சத்தியமூர்த்தி (ச)	–	உண்மைக்கடவுள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சத்திய வசனம் (ச)	–	உண்மைப்பேச்சு
சத்திய வாசகம் (ச)	–	சத்திய வசனம் பார்க்க
சத்தியவான் (ச)	–	வாய்மையன்
சத்திய விரதன் (ச)	–	மெய்யுரை நோன்பன்
சத்தியாகிரகம்[1] (ச)	–	அறப்போராட்டம்
சத்தியாகிரகம்[2] (ச)	–	ஒத்துழையாமை
சத்திரகன்மம் (ச)	–	சத்திர சிகிச்சை பார்க்க
சத்திர சிகிச்சை(ச)	–	அறுவை மருத்துவம்
சத்திரபதி (ச)	–	அரசன்
சத்திரம்[1] (ச)	–	குடை
சத்திரம்[2] (ச)	–	ஓய்வு விடுதி
சத்திரம்[3] (ச)	–	ஊண் கொடையகம்
சத்திரவித்தை (ச)	–	ஆயுதப் பயிற்சி
சத்திரித்தல் (ச)	–	அறுவை செய்தல்
சத்திரியர் (ச)	–	அரசர்
சத்து (ச)	–	ஊட்டம், ஆற்றல்
சத்துரு (ச)	–	பகைவன், எதிரி
சத்துருசகம் (ச)	–	பொறுமை
சத்துருசங்காரம் (ச)	–	பகைவரழிப்பு
சத்துவகுணம் (ச)	–	நற்பண்பு
சத்துவம் (ச)	–	உட்சாரம், மெய்ப்பாடு
சத்துவரம் (ச)	–	விரைவு
சத்துவாரி (ச)	–	வெள்ளெழுத்து

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சத்துவேது (ச)	–	நேர்மையான காரணம்
சத்புத்திர மார்க்கம் (ச)	–	நன்மக நெறி
சதக்கிரதம் (ச)	–	மின்னல்
சதக்கினி (ச)	–	நூற்றுவரைக்கொல்லி
சதகுப்பி (ச)	–	வெந்தயச்செடி
சதகோடி[1] (ச)	–	பெருங்கூட்டம்
சதகோடி[2] (ச)	–	இடி
சதகோடி[3] (ச)	–	நூறுகோடி
சதசஞ்சீவி (ச)	–	நீடுவாழி
சதசத்து (ச)	–	உளதும் இலதும்
சதத்துவம் (ச)	–	இயல்பு
சததம் (ச)	–	எப்பொழுதும்
சதபதுமம் (ச)	–	தாமரை
சதம்[1] (ச)	–	நூறு
சதம்[2] (ச)	–	நிலையானது
சதமானம் (ச)	–	நூற்றுமானம்
சதமூலி (ச)	–	தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கு
சதயம் (ச)	–	செக்கு நாண்மீன்
சதவிகிதம் (ச)	–	நூற்று விழுக்காடு
சதவீதம் (ச)	–	சதவிகிதம் பார்க்க
சதவீரியம் (ச)	–	வெள்ளறுகு
சதஸ் (ச)	–	கற்றோர் அவை
சதா(ச)	–	எப்பொழுதும், எக்காலும்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சதாக்கினி (ச)	–	தேள்
சதாகதி[1] (ச)	–	ஓயா நடை
சதாகதி[2] (ச)	–	காற்று
சதாங்கம் (ச)	–	தேர்
சதாசர்வகாலம் (ச)	–	எந்நேரமும்
சதாசாரம் (ச)	–	நல்லோரொழுக்கம்
சதாசம் (ச)	–	வண்டு
சதாசிவம் (ச)	–	அருட்சிவம்
சதாசேர்வை (ச)	–	நித்தல் ஊழியம்
சதாஸ்தி (ச)	–	எப்போதுமிருத்தல்
சதாட்டகம் (ச)	–	நூற்றெட்டு
சதாநந்தம் (ச)	–	நிலைமகிழ்ணன்
சதாநாஸ்தி (ச)	–	எப்போதுமில்லாமை
சதாபிஷேகம் (ச)	–	நூற்று முழுக்கு
சதாய்த்தல் (ச)	–	கிண்டலடித்தல்
சதாயுசு (ச)	–	நூறகவையன்
சதாரம் (ச)	–	இடி
சதாவதானி (ச)	–	நூற்றுத்திறக் கவனகர்
சதானகம் (ச)	–	சுடுகாடு
சதானந்தம் (ச)	–	இடையறாவின்பம்
சதானிகன் (ச)	–	காலாட்படைத் தலைவன்
சதி[1] (ச)	–	சூழ்ச்சி, ஏய்ப்பு, வஞ்சகம்
சதி[2] (ச)	–	அழிவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சதி[3] (ச)	–	கற்பினள்
சதிகாரன்(ச)	–	வஞ்சகன்
சதிகாரி (ச)	–	வஞ்சகி
சதிபதி (ச)	–	கணவன் மனைவி
சதியாலோசனை (ச)	–	வஞ்சகச் சூழ்வு
சதிர்[1] (ச)	–	இலகு, எல்லை
சதிர்[2] (ச)	–	நாட்டிய அவை
சதுகம் (ச)	–	பெருங்காயம்
சதுர்[1] (ச)	–	திறன்
சதுர்[2] (ச)	–	நான்கு
சதுர்க்குணர் (ச)	–	நாற்குணத்தார்
சதுர்த்தசி (ச)	–	நான்காம் நாள்
சதுர்த்தி (ச)	–	நான்காம் நிலவு நாள்
சதுர்தசம் (ச)	–	பதினான்கு
சதுர்ப்பாகம் (ச)	–	நாலாம் பங்கு
சதுர்ப்புயன் (ச)	–	திருமால்
சதுர்முகன் (ச)	–	நான்முகன்
சதுர்யுகம் (ச)	–	நாலூழி
சதுர்வர்ணம் (ச)	–	நால் வகுப்பு
சதுர்வேதம் (ச)	–	நான்மறை
சதுர்வேதி (ச)	–	நான்மறை வல்லான்
சதுரங்கம்[1] (ச)	–	நாற்படை விளையாட்டு
சதுரங்கம்[2] (ச)	–	கட்டரங்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சதுரங்கம்^{3} **(ச)**	–	நாற்கோணம்
சதுரப்பாடு (ச)	–	அறிவுக்கூர்மை, திறமை
சதுரம் (ச)	–	விரைவு
சதுரர் (ச)	–	அறிஞர், திறனுடையார்
சதுரன்(ச)	–	திறத்தன்
சதேரன் (ச)	–	பகைவன்
சந்தகம் (ச)	–	இடியப்பம்
சந்தகன் (ச)	–	திங்கள், நிலா
சந்தடி (தெ)	–	சந்தை ஓசை, இரைச்சல்
சந்ததம் (ச)	–	எப்பொழுதும், பலகாலும்
சந்ததி (ச)	–	பிறங்கடை
சந்தம்^{1} **(ச)**	–	அழகு
சந்தம்^{2} **(ச)**	–	செய்யுளின் வண்ணம்
சந்தமகம் (ச)	–	இருள்
சந்தமாமா (ச)	–	நிலவு
சந்தயாநிலம் (ச)	–	பொதுநிலம்
சந்தயம் (ச)	–	ஐயம்
சந்தர்ப்பம் (ச)	–	தருணம். அமயம்
சந்தனக்கட்டை (ச+த)	–	மணக்கும் மரத்துண்டு
சந்தனக்கழி (ச+த)	–	நறுமணக்குழம்பு
சந்தனக்குறடு (ச)	–	சந்தனக் கட்டை பார்க்க
சந்தனம்^{1} **(ச)**	–	நறுமணப் பொருள்
சந்தனம்^{2} **(ச)**	–	தேர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சந்தனவத்தர் (ச)	–	நறுமண நீர்மம்
சந்தனாகரு (ச)	–	சாந்தகில்
சந்தனாபிஷேகம் (ச)	–	நறுமண முழுக்கு
சந்தா (உ)	–	தவணை
சந்தாதாரர் (உ)	–	தவணை கொடுப்பவர்
சந்தானகுரவர் (ச)	–	சைவ மரபு ஆசான்மார்
சந்தானகுரு (ச)	–	மரபுக்குரு
சந்தானபரம்பரை (ச)	–	மரபு முறை
சந்தானம்[1] (ச)	–	தொடர்பு, கூடல்
சந்தானம்[2] (ச)	–	திருக்குரவர், மகப்பேறு
சந்தானம்[3] (ச)	–	பிறங்கடை
சந்தானரேகை (ச)	–	பேற்று வரை
சந்தானவிரதம் (ச)	–	மகப்பேற்று நோன்பு
சந்தி[1] (ச)	–	தலைக்கூடு
சந்தி[2] (ச)	–	புணர்ச்சி
சந்திதம் (ச)	–	கோர்க்கப்பட்டது
சந்தியக்கரம் (ச)	–	உயிர்க்கூட்டொலி
சந்தியாகாலம் (ச+த)	–	கதிர்சாயுங் காலம்
சந்தியாவந்தனம் (ச)	–	அந்திவழிபாடு
சந்திரகம் (ச)	–	மயிற்றோகை
சந்திரகலை (ச+த)	–	நிலாக்கூறு
சந்திரகாசன்(ச)	–	சிவக்கொடைவாளன்
சந்திரகாந்தம் (ச)	–	நிலவில் நீர்காலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சந்திரகாந்தி (ச)	–	நிலாக்காந்தி
சந்திரகிரகணம் (ச)	–	நிலாப்பிடிப்பு
சந்திரசூடன் (ச)	–	பிறைசூடி
சந்திரசேகரன் (ச)	–	நிலாவேந்தன்
சந்திரதரிசனம் (ச)	–	பிறைதொழுதல்
சந்திரதிசை (ச)	–	வடக்கு
சந்திரப்பிறை (ச)	–	நிலாப்பிறை
சந்திரபதம் (ச)	–	நிலாமண்டிலம்
சந்திரபிரபை (ச)	–	நிலவொளி
சந்திரபுஷ்கரணி (ச)	–	நிலவுப் பொய்கை
சந்திரமண்டிலம் (ச+த)	–	நிலா மண்டிலம்
சந்திரமானம் (ச)	–	திங்கள் மானம்
சந்திரமௌலி (ச)	–	நிலாமுடி வேந்தன்
சந்திரரேகை (ச)	–	வானிலா வரை
சந்திரரோகம் (ச)	–	நிலாக்கூட்டம்
சந்திரலோகம் (ச)	–	நிலாவுலகம்
சந்திரவமிசம் (ச)	–	திங்கள் குல மரபினர்
சந்திரன் (ச)	–	நிலவு
சந்திராயுதம் (ச)	–	பிறையுரு அம்பு
சந்திரிகா (ச)	–	மதியள்
சந்திரிகை[1] (ச)	–	நிலவு
சந்திரிகை[2] (ச)	–	பெருமணகம்
சந்திரோதயம் (ச)	–	நிலவுதித்தல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சந்திவந்தனம் (ச)	–	சந்தியா வந்தனம் பார்க்க
சந்து விப்புருதி (ச)	–	இடுப்பு மூட்டுப் புண்
சந்துஷ்டன் (ச)	–	நிறை நெஞ்சன்
சந்துஷ்டி (ச)	–	மனநிறைவு
சந்தேகப் பிராணி (ச)	–	ஐயப்பாட்டாளர்
சந்தேகம்[1] (ச)	–	ஐயம், ஐயறவு
சந்தேகம்[2] (ச)	–	அயிர்ப்பு
சந்தேகாலங்காரம் (ச)	–	ஐயவணி
சந்தேகி (ச)	–	ஐயங்கொள், ஐயுறு
சந்தேகித்தல்[1] (ச)	–	அச்சப்படுதல்
சந்தேகித்தல்[2] (ச)	–	ஐயப்படுதல்
சந்தேசம் (ச)	–	தூது
சந்தோஷம் (ச)	–	மகிழ்ச்சி
சந்தோஷி (ச)	–	மகிழ்ச்சியடை
சந்நிகிதம் (ச)	–	அண்மையானது
சந்நிதானம் (ச)	–	திருமுன்
சந்நிதி (ச)	–	கருவறை
சந்நிபம் (ச)	–	உவமை
சந்நியம் (ச)	–	பேரார்
சந்நியாசம் (ச)	–	துறவு
சந்நியாசி (ச)	–	துறவி
சப்தசந்தானம் (ச)	–	ஏழுபேற்றுச் சீர்த்தி
சப்தசமுத்திரம் (ச)	–	ஏழுகடல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சப்தசுரம் (ச)	–	ஏழிசை
சப்ததீவுகள் (ச)	–	ஏழுதீவுகள்
சப்தபதி (ச)	–	ஏழுபதிச் சடங்கு
சப்தபாலம் (ச)	–	அழுக்ககற்றி
சப்தம்[1] (ச)	–	ஒலி
சப்தம்[2] (ச)	–	சொல்
சப்தம்[3] (ச)	–	ஏழு
சப்தமி (ச)	–	ஏழாம் நாள்
சப்தரிஷி மண்டிலம் (ச+த)	–	ஏழுமுனி மண்டிலம்
சப்தலோகம் (ச)	–	ஏழுலகம்
சப்தவர்க்கம் (ச)	–	ஏழுறுப்புகள்
சப்தவர்ஷிகர் (ச)	–	ஏழுமுனிபுங்கவர்
சப்தஜாலம் (ச)	–	ஒலித்திரள்
சப்தார்த்தம் (ச)	–	சொற்பொருள்
சப்பணம் (ச)	–	அட்டணைக்கால்
சப்பரம்[1] (ச)	–	யானை மேற்றவிசு
சப்பரம்[2] (ச)	–	கூம்பில்லாத் தேர்
சப்பாத்தி (உ)	–	கோதடை
சப்பாத்து[1] (போ)	–	புதையடி, தொடுதோள்
சப்பாத்து[2] (போ)	–	நாகதாளி
சப்பியம்[1] (ச)	–	அவைக்கேற்ற சொல்
சப்பியம்[2] (ச)	–	நெறியுரை
சப்பிரமை (ச)	–	வாஞ்சை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சப்பு (அ)	–	காரணம்
சப்பைக் கட்டு (அ+த)	–	காரணங்காட்டியுரைக்கை
சப்போட்டா (இசு)	–	உருளம் பழம்
சப்ஜா (உ)	–	விதை
சபட்சம் (ச)	–	நற்பக்கம்
சபதம் (ச)	–	சூளுரை, சூள், வஞ்சினம்
சபதரித்தல் (ச)	–	ஆதரித்தல்
சபதி (ச)	–	விரைவு
சபம் (ச)	–	ஜெபம் பார்க்க
சபர் (ச)	–	ஆன்மிகச் செலவு
சபரன் (ச)	–	வேடன்
சபரி (ச)	–	வேட்டுவச்சி
சபரியை (ச)	–	பூசனை
சபலம்[1] (ச)	–	நிலையில்லாவுள்ளம்
சபலம்[2] (ச)	–	நற்பயன்
சபலம்[3] (ச)	–	நிறைவேற்றம்
சபலன் (ச)	–	அலைபாயும் மனத்தன்
சபலி (ச)	–	மாலை வெளிச்சம்
சபலை[1] (ச)	–	திருமகள்
சபலை[2] (ச)	–	மின்னல்
சபா (ச)	–	அவை
சபாகம்பம் (ச)	–	அவைக்கஞ்சல்
சபாசனம் (ச)	–	மகிழ்தல் மரியாதை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சபாத்தியட்சன் (ச)	–	அவைத் தலைவன்
சபாநாதன் (ச)	–	அவை நம்பி
சபாநாயகர் (ச)	–	பேரவைத் தலைவர்
சபாநாயகன் (ச)	–	அவைத் தலைவன்
சபாபதி (ச)	–	நடவரசன்
சபாமண்டபம் (ச+த)	–	அவை மண்டபம், அவை
சபாஷ் (உ)	–	நன்று
சபி (ச)	–	சாவி
சபித்தல் (ச)	–	சாவமிடுதல்
சபேடம் (ச)	–	உள்ளங்கை
சபை (ச)	–	அவை, அரங்கு
சபையார்[1] (ச)	–	அவை உறுப்பினர்
சபையார்[2] (ச)	–	அவையினர்
சபையேற்றுதல் (ச+த)	–	அரங்கேற்றுதல்
சம்சயம் (ச)	–	ஐயம்
சம்சர்க்கம்[1] (ச)	–	சேர்க்கை
சம்சர்க்கம்[2] (ச)	–	புணர்ச்சி
சம்சா[1] (உ)	–	கரண்டி
சம்சா[2] (உ)	–	கறிப்பொதி
சம்சாரம் (ச)	–	மனைவி
சம்சாரி (ச)	–	இல்லறத்தான்
சம்பத்து[1] (ச)	–	செல்வம், பேறு
சம்பத்து[2] (ச)	–	பொன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சம்பந்தங் கலத்தல் (ச+த)	–	மணவழி கலத்தல்
சம்பந்தம்[1] (ச)	–	தொடர்பு
சம்பந்தம்[2] (ச)	–	மணவழியுறவு
சம்பந்தி[1] (ச)	–	கோட்கொடையுறவன்
சம்பந்தி[2] (ச)	–	தொடர்பன்
சம்பந்தி[3] (ச)	–	இணக்க முடையவர்
சம்பம்[1] (ச)	–	இடி
சம்பம்[2] (ச)	–	எலுமிச்சை
சம்பம்[3] (ச)	–	மரக்காழ்
சம்பரசூதனன் (ச)	–	காமக்கடவுள்
சம்பரம்[1] (ச)	–	உடல் அசைதல்
சம்பரம்[2] (ச)	–	நீர்
சம்பரம்[3] (ச)	–	ஆடை
சம்பராரி (ச)	–	காமன்
சம்பவம் (ச)	–	நிகழ்ச்சி, நிகழ்வு
சம்பவி (ச)	–	நிகழ், நேர்
சம்பவித்தல் (ச)	–	நடந்தேறுதல், நிகழ்தல்
சம்பவை (ச)	–	மலைமகள்
சம்பளம் (ச)	–	எலுமிச்சை
சம்பாத்தியம் (ச)	–	வருவாய், வரும்படி, ஈட்டம்
சம்பாதனை (ச)	–	வருமானம்
சம்பாதித்தல் (ச)	–	ஈட்டுதல், தேடல்
சம்பாரம்[1] (ச)	–	கூட்டுக் குழம்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சம்பாரம்[2] (ச)	–	நீர் மோர்
சம்பாரம்[3] (ச)	–	கைமரந்தாங்கி
சம்பாலம் (ச)	–	ஆட்டுக்கடா
சம்பாவனம் (ச)	–	மதிப்பளிக்கை
சம்பாவனை (ச)	–	வெகுமதி
சம்பாவிதம் (ச)	–	நிகழக் கூடியது
சம்பான் (சீ)	–	தோணி
சம்பாஷணை (ச)	–	உரையாடல், கூடிப்பேசல்
சம்பாஷித்தல் (ச)	–	உரையாடுதல்
சம்பிரதம்[1] (ச)	–	விளைவு
சம்பிரதம்[2] (ச)	–	மாயவேலை
சம்பிரதாயம் (ச)	–	மரபார்ந்த வழக்கம்
சம்பிரதானம் (ச)	–	கொடை
சம்பிரமம் (ச)	–	பரபரப்பு, களிப்பு
சம்பிரமித்தல் (ச)	–	மகிழ்தல்
சம்பிராப்தி (ச)	–	நற்பேறு
சம்பிரேட்சியம் (ச)	–	ஆராய்ந்தறிகை
சம்பீரம் (ச)	–	எலுமிச்சை
சம்பு[1] (ச)	–	ஒருபுல்
சம்பு[2] (ச)	–	அருகன், சிவன்
சம்புகம் (ச)	–	நரி
சம்புகேஸ்வரம் (ச)	–	ஆனைக்கா
சம்புடகம் (ச)	–	சிமிழ்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சம்புடம்[1] (ச)	–	சிறு செப்பு
சம்புடம்[2] (ச)	–	புத்தகப் பகுதி
சம்புத்தி (ச)	–	ஒருமை விளி
சம்புத்தீவு (ச)	–	நாவலந் தீவு
சம்புரோட்சணம் (ச)	–	தூய்மிப்புக்கரணம்
சம்பூ (ச)	–	நாவற்பழம்
சம்பூர்த்தி (ச)	–	நிறைவு
சம்பூரணம் (ச)	–	முழுநிறைவு
சம்பூரணராகம் (ச)	–	நிறைப்பண்
சம்பேசன் (ச)	–	கன்னன்
சம்பை (ச)	–	மின்னல்
சம்போக்கு (பா)	–	கப்பற் கூட்டம்
சம்போகம் (ச)	–	புணர்ச்சி
சம்போதனம் (ச)	–	பன்மை விளி
சம்போதனை (ச)	–	விளிவேற்றுமை
சம்மதம் (ச)	–	இசைவு, உடன்பாடு
சம்மதித்தல் (ச)	–	உடன்படுதல்
சம்மதிப்பு (ச)	–	உடன்படுகை
சம்மாரம் (ச)	–	பேரழிவு, அழிப்பு
சம்மானம் (ச)	–	சன்மானம் பார்க்க
சம்மியஞானம் (ச)	–	பேரறிவு
சம்மியாகம் (ச)	–	கொன்றை
சம்மேளனம் (ச)	–	கூட்டகம், கூட்டம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சம்ரட்சணம் (ச)	–	காப்பாற்றுகை
சம்வேகம் (ச)	–	அறப்பயன் பெருவிழைவு
சம்ஸ்கிருதம் (ச)	–	கலவைமொழி
சம்வேதம் (ச)	–	நுகர்தல்
சம்ஹாரம் (ச)	–	பேரழிவு, அழிப்பு
சமக்காளம் (ச)	–	ஜமுக்காளம் பார்க்க
சமகை (ச)	–	முழுமை
சமசந்தி (ச)	–	இணக்கம்
சமஞ்சிதன்[1] (ச)	–	ஊரவைக் கணக்கன்
சமஞ்சிதன்[2] (ச)	–	கோயிற் பணியாளன்
சமட்டி[1] (ச)	–	சமஷ்டி[1] பார்க்க
சமட்டி[2] (ச)	–	சமஷ்டி[2] பார்க்க
சமணம் (ச)	–	அருக மதம்
சமணர் (ச)	–	அருகர், அமணர்
சமத்காரம்[1] (ச)	–	பேச்சுத் திறமை
சமத்காரம்[2] (ச)	–	வனப்பு
சமத்துவம் (ச)	–	நிகர்நிலை, ஒத்த தன்மை
சமதக்கினி (ச)	–	ஒரு முனி
சமதர்மம் (ச)	–	சமமுறைமை
சமதம் (ச)	–	பொறுமை
சமதி (ச)	–	சமதை பார்க்க
சமதை (ச)	–	ஒப்பு, நிகர்
சமந்தம் (ச)	–	பலவிதம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சமபந்தி (ச)	–	பொது விருந்து
சமபாகம் (ச)	–	சரிப்பங்கு
சமயசாஸ்திரம் (ச)	–	சமய அறம், சமய நூல்
சமயதீட்சை (ச)	–	மதத்தீக்கை
சமயபேதம் (ச)	–	மத வேறுபாடு
சமயாசாரம் (ச)	–	மதவொழுக்கம்
சமயாசிரியர் (ச)	–	மதக்குருக்கள்
சமயுத்தம் (த+ச)	–	ஒத்தப்போர்
சமயோஜிதம் (ச)	–	சூழலுக்கேற்ற அறிவு
சமர்த்தன் (ச)	–	வல்லவன்
சமர்த்து[1] (ச)	–	வீரம், வல்லமை
சமர்த்து[2] (ச)	–	திறமை, கெட்டி
சமர்ப்பணம் (ச)	–	படையல், காணிக்கை
சமர்ப்பதம் (ச)	–	ஒப்புக் கொடுத்தல்
சமர்ப்பி (ச)	–	படை
சமர்ப்பித்தல் (ச)	–	படையல்
சமர கவி (ச)	–	கையறம்
சமரகேசரி (ச)	–	போர் வீரன்
சமரசம்[1] (ச)	–	ஒன்றிப்பு
சமரசம்[2] (ச)	–	இணக்கம், இசைவு
சமரசர் (ச)	–	ஒன்றிப்புடையோர்
சமரம் (ச)	–	போர்
சமரிகம் (ச)	–	மலையகத்தி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சமரேகை (ச)	–	நண்ணிலக்கோடு
சமலம் (ச)	–	அழுக்கு
சமலன் (ச)	–	உயிராதன்
சமவாசி (ச)	–	நடுத்தரம்
சமவாயம் (ச)	–	கூட்டம்
சமவேதம் (ச)	–	நீக்கமில்லாப் பொருள்
சமற்காரம்[1] (ச)	–	நற்காட்சி, திருவிழா
சமற்காரம்[2] (ச)	–	வியப்பு
சமற்சனம் (ச)	–	வணக்கம்
சமனம் (ச)	–	தணியச்செய்கை
சமனிக்கை (ச)	–	கவனித்தல்
சமனிகை (ச)	–	இடுதிரை
சமனித்தல் (ச)	–	தணியச்செய்தல்
சமஷ்டி[1] (ச)	–	குழு, தொகுதி
சமஷ்டி[2] (ச)	–	கூட்டமைப்பு
சமஸ்காரம் (ச)	–	நினைவு கூர்தல்
சமஸ்கிருதம் (ச)	–	சம்ஸ்கிருதம் பார்க்க
சமஸ்தம் (ச)	–	எல்லாம்
சமஸ்தானம் (ச)	–	அவையம், கழகம்
சமாகாரம் (ச)	–	எழுத்துப் புணர்ச்சி
சமாகிதம் (ச)	–	ஏற்புடையது
சமாசம் (ச)	–	சமாஜம் பார்க்க
சமாசாரம் (ச)	–	செய்தி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சமாதானம்[1] (ச)	–	அமைதி
சமாதானம்[2] (ச)	–	உடன்பாடு, இணக்கம்
சமாதானி (ச)	–	அமைதியன்
சமாதி[1] (ச)	–	கல்லறை, ஒடுக்கம்
சமாதி[2] (ச)	–	பிணக்குழி
சமாப்தம் (ச)	–	முடிவு, முற்றும்
சமாப்தி (ச)	–	முடிவு
சமாராதனை(ச)	–	பார்ப்பனவிருந்து
சமாலி (ச)	–	பூச்செண்டு
சமாளி (ச)	–	சரிசெய், எதிர்கொள்
சமாளித்தல்[1] (ச)	–	ஏற்கச் செய்தல்
சமாளித்தல்[2] (ச)	–	சரிகட்டுதல்
சமாளிப்பு (ச)	–	ஏற்றல், மீளுதல்
சமானம்[1] (ச)	–	மகிழ்ச்சி
சமானம்[2] (ச)	–	ஒப்பு, உவமை
சமாஜம் (ச)	–	அவை, கழகம்
சமிக்கை (ச)	–	சீரணிக்கை
சமிக்ஞை (ச)	–	சைகை, குறிப்புக்காட்டல்
சமித்தம் (ச)	–	வேள்வி மண்டபம்
சமித்தல் (ச)	–	பொறுத்தல்
சமித்து (ச)	–	சமிதை பார்க்க
சமிதம் (ச)	–	அமைதி
சமிதி (ச)	–	அவை, கூட்டம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சமிதை (ச)	–	வேள்விச் சுள்ளி
சமிந்தனம் (ச)	–	விறகு
சமிப்பு (ச)	–	பொறுப்பு
சமிபாகம் (ச)	–	கொன்றை
சமியன் (ச)	–	அருகன்
சமியாமை (ச)	–	செரிக்காமை
சமிர்த்தி (ச)	–	நிறைவு
சமீகம் (ச)	–	அம்பு, போர்
சமீந்தார் (ச)	–	ஜமீன்தார் பார்க்க
சமீபம் (ச)	–	அண்மை, அருகு
சமீபித்தல் (ச)	–	கிட்டுதல்
சமீரம் (ச)	–	போர்
சமீன் (ச)	–	ஜமீன் பார்க்க
சமுக்காளம் (ச)	–	ஜமுக்காளம் பார்க்க
சமுக்கு (ச)	–	மாவிருக்கை
சமுகங்கொடுத்தல் (ச)	–	நேர்தோன்றுதல்
சமுகம்[1] (ச)	–	மன்பதை
சமுகம்[2] (ச)	–	திருமுன்பு
சமுசயப்பட்டவன் (ச)	–	ஐயத்திற்குரியவன்
சமுசயம் (ச)	–	அச்சம், ஐயம்
சமுசார பந்தம் (ச)	–	குடித்தனக்கட்டு
சமுசாரம் (ச)	–	மனைவி, குடும்பம்
சமுசாரி (ச)	–	இல்லறத்தான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சமுத்தா (ச)	–	நிறைவு
சமுத்திரகபம் (ச)	–	கடல்நுரை
சமுத்திரோதயம்[1] (ச)	–	கடல்நிலம்
சமுத்திரோதயம்[2] (ச)	–	முடக்கொற்றான்
சமுத்திரம்[1] (ச)	–	ஒரெண், மிகுதி
சமுத்திரம்[2] (ச)	–	கடல், பெருங்கடல், வாரி
சமுதாயம் (ச)	–	குமுகாயம்
சமுற்பவம் (ச)	–	பிறப்பு
சமுன்னிதி (ச)	–	தற்செருக்கு
சமூகசேவை (ச)	–	பொதுத்தொண்டு
சமூக நீதி (ச)	–	குமுகாய நயன்மை
சமூகம்[1] (ச)	–	திரள், குமுகம்
சமூகம்[2] (ச)	–	முன்னிலை
சமேதம் (ச)	–	உடனுறை
சமேதர் (ச)	–	கூடி ஒன்றாயிருப்பவர்
சமேதன் (ச)	–	கூடியிருப்பவன்
சமேதார் (உ)	–	படை அலுவலர்
சமை[1] (ச)	–	பொறுமை
சமை[2] (ச)	–	ஆண்டு
சயகண்டி (ச)	–	ஜயகண்டி பார்க்க
சயகண்டை (ச)	–	ஜயகண்டை பார்க்க
சயசய (ச)	–	ஜய ஜய பார்க்க
சயத்தம்பம் (ச)	–	ஜயஸ்தம்பம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சயந்தனம் (ச)	–	தேர்
சயபாளம் (ச)	–	நேர்வாளம்
சயம்[1] (ச)	–	கூட்டம்
சயம்[2] (ச)	–	க்ஷயரோகம் பார்க்க
சயம்பு (ச)	–	சிவன்
சயமகள் (ச+த)	–	ஜய மகள் பார்க்க
சயமகன் (ச+த)	–	ஜய மகன் பார்க்க
சயமடந்தை (ச+த)	–	ஜய மடந்தை பார்க்க
சயரோகம் (ச)	–	க்ஷயரோகம் பார்க்க
சயலட்சுமி (ச)	–	ஜயலட்சுமி பார்க்க
சயனம்[1] (ச)	–	படுக்கை, தூக்கம்
சயனம்[2] (ச)	–	புணர்ச்சி
சயனாதனம் (ச)	–	துயிலிருக்கை
சயனி (ச)	–	தூக்கம்கொள்
சயனித்தல் (ச)	–	தூங்குதல்
சயித்தான் (ச)	–	பேய், பிசாசு
சர்க்கம்[1] (ச)	–	பாடப்பகுதி
சர்க்கம்[2] (ச)	–	படைப்பு
சர்க்கா (உ)	–	கைராட்டை
சர்க்கார்[1] (உ)	–	அரசு, அரசாங்கம்
சர்க்கார்[2] (உ)	–	தாழ்வாரம்
சர்க்கார் உத்தியோகம் (உ+ச)	–	அரசுப் பணி
சர்ச்சை[1] (ச)	–	இகழ்ச்சி, சொல்லாடல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சர்ச்சை[2] (ச)	–	நேராடல், கலந்துரையாடல்
சர்தார் (உ)	–	அரசாங்க மேலதிகாரி
சர்நாமா (உ)	–	மேல் முகவரி
சர்ப்பணை (ச)	–	வஞ்சனை
சர்ப்பம் (ச)	–	பாம்பு
சர்பத் (உ)	–	நறுமட்டு
சர்மக்கருவி (ச)	–	தோற்கருவி
சர்மம் (ச)	–	தோல்
சர்ம வியாதி (ச)	–	தோல்நோய்
சர்வதா (ச)	–	எப்போதும்
சர்வக்கியனி (ச)	–	அனைத்தும் அறிந்தவன்
சர்வக்கியானம் (ச)	–	முழுஅறிவு
சர்வகம் (ச)	–	வானம், நீர்
சர்வகலாசாலை (ச)	–	பல்கலைக்கழகம்
சர்வகொள்ளை (ச)	–	முழுக்கொள்ளை
சர்வசக்தி (ச)	–	அனைத்து வல்லமையள்
சர்வசங்காரகாலம் (ச)	–	ஊழி முடிவுக்காலம்
சர்வசாதாரணம் (ச)	–	மிக எளிது
சர்வசாமானியம் (ச)	–	மிக எளியது
சர்வசித்து (ச)	–	அனைத்தையும் வென்றான்
சர்வ சுதந்திரம் (ச)	–	முழு உரிமை
சர்வ சுவாதீனம் (ச)	–	முற்றும் வசமாகை
சர்வ தேசம் (ச)	–	பன்னாடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சர்வ பரித்தியாகம் (ச)	–	முற்றத் துறத்தல்
சர்வம் (ச)	–	முழுவதும்
சர்வ மானியம் (ச)	–	முற்றூட்டு, இறையிலி
சர்வ முகூர்த்தம் (ச)	–	நன் முழுத்தம்
சர்வ முட்டாள் (ச)	–	அடிமடையன்
சர்வயினாம் (ச)	–	முற்றூட்டு
சர்வவியாபி (ச)	–	எங்கும் நிறைந்தோன்
சர்வாங்க சவரம் (ச)	–	முழுவுடல் மயிர்மழிப்பு
சர்வாணி (ச)	–	சிவன் மனைவி
சர்வாத்து மகத்துவம் (ச)	–	அனைத்திலும் ஊடுவுருதல்
சர்வாதிகாரம் (ச)	–	முற்றதிகாரம்
சர்வாதிகாரி (ச)	–	முற்றதிகாரி
சர்வானுகூலம் (ச)	–	அனைத்தும் நல்லன
சர்வானுபூதி (ச)	–	கழிச்சற்கிழங்கு
சர்விகற்பம் (ச)	–	வேறுபாடுடையது
சர்வேசன் (ச)	–	இறைவன்
சர்வேஸ்வரன் (ச)	–	இறைவன்
சர்வோதயம் (ச)	–	அனைத்தெழுச்சி
சரகம் (ச)	–	வட்டாரம்
சரச சல்லாபம் (ச)	–	காதற் களியாட்டம்
சரசப் பேச்சு (ச)	–	காதற்பேச்சு
சரசம் (ச)	–	இன்ப விளையாட்டு
சரசவித்தை (ச)	–	இன்பச்சேட்டைப் பயிற்சி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சரசாத்திரம் (ச)	–	மூச்சுயிர்ப்புமுறை நூல்
சரசி (ச)	–	இனியவள்
சரசிகம் (ச)	–	தாமரை
சரசு (ச)	–	நீர்நிலை
சரசுவதி (ச)	–	சரஸ்வதி பார்க்க
சரசுவதி பண்டாரம் (ச)	–	சரஸ்வதி பண்டாரம் பார்க்க
சரசொத்து (ச)	–	அசையுஞ் சொத்து
சரஞ்சாம் (உ)	–	தட்டுமுட்டு
சரடம் (ச)	–	ஓந்தி
சரண் (ச)	–	அடைக்கலம்
சரணகமலம் (ச)	–	பாதத்தாமரை
சரணடை (ச)	–	அடைக்கலம் புகு
சரணம்[1] (ச)	–	புகலிடம்
சரணம்[2] (ச)	–	ஒழுங்கு, தடையின்மை
சரணம்புகுதல் (ச)	–	அடைக்கலம் புகுதல்
சரணாகதி (ச)	–	அடைக்கலம் புகுகை
சரணாபரணம் (ச)	–	காலணி
சரணாயுதம் (ச)	–	கோழி
சரணாரவிந்தம் (ச)	–	திருவடித் தாமரை
சரணாலயம் (ச)	–	கூடுமிடம்
சரணி (ச)	–	வழி
சரணியன்(ச)	–	காவலன்
சரதம் (ச)	–	உண்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சரதல்பம் (ச)	–	அம்புப் படுக்கை
சரதிகம் (ச)	–	கோடை, வேனிற்காலம்
சரந்தம் (ச)	–	எருது
சரப்பணி (ச)	–	வயிர மாலை
சரப்பம் (ச)	–	மயிர்
சரபம் (ச)	–	வரையாடு
சரம்[1] (ச)	–	அம்பு, அசைவு
சரம்[2] (ச)	–	மாலை
சரமகவி (ச)	–	இரங்கற்பா
சரமகிரியை (ச)	–	இறப்புச்சடங்கு
சரமதசை (ச)	–	சாகும் தறுவாய்
சரமம் (ச)	–	முடிவு
சரமூர்த்தி (ச)	–	சிவனடியார்
சரமை (ச)	–	வெண்ணெய்
சரலம் (ச)	–	அறுகு
சரவணப்பொய்கை (ச+த)	–	நாணாற்காட்டுப் பொய்கை
சரவணபவன் (ச)	–	ஆறெழுத்து மந்திரம்
சரவணம் (ச)	–	நாணல்
சரவன்(ச)	–	அம்பெய்வோன்
சரவியம் (ச)	–	அம்பிலக்கு
சரவை (ச)	–	அற்பம்
சரளி (ச)	–	இசைவரி
சரற்காலம் (ச)	–	மாரிக்காலம், கார்காலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சரசப் பேச்சு (ச+த)	–	காதற்பேச்சு
சரசம் (ச)	–	மகிழாடல்
சரசி (ச)	–	இனியவள்
சரஸ்வதி (ச)	–	கலைமகள்
சரஸ்வதிபண்டாரம் (ச)	–	நூல் நிலையம்
சராகம் (ச)	–	வட்டாரம்
சராசரி (உ)	–	சரிக்குச் சரி
சராசனம் (ச)	–	அரசமரம், வில்
சராரோபம் (ச)	–	சராசனம் பார்க்க
சரிகை (உ)	–	பொன்னூல், வெள்ளிநூல்
சரிசமானம் (த+ச)	–	ஏற்றத் தாழ்ச்சியின்மை
சரித்திரம்[1] (ச)	–	வரலாறு
சரித்திரம்[2] (ச)	–	ஒழுக்கம்
சரித்திரை (ச)	–	புளியமரம்
சரித்து (ச)	–	ஆறு
சரிதம் (ச)	–	வரலாறு
சரிதன் (ச)	–	வினைத்திறத்தன்
சரிதை (ச)	–	வரலாறு
சரியை[1] (ச)	–	சைவநெறியுள் ஒன்று
சரியை[2] (ச)	–	ஒழுக்கம்
சரீரக்கட்டு (ச)	–	உடல் உறுதி
சரீரக் கொழுப்பு (ச+த)	–	உடற் கொழுப்பு
சரீரகம் (ச)	–	இன்பவுடல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சரீரசாஸ்திரம் (ச)	–	உடற்கூற்றியல்
சரீரசுகம் (ச)	–	உடலின்பம்
சரீரசுத்தம் (ச)	–	உடற்றூய்மை
சரீரரபிபானம் (ச)	–	உடற்கவர்ச்சி
சரீரம் (ச)	–	உடம்பு
சரீரி (ச)	–	ஆதன்
சருக்கம் (ச)	–	சர்க்கம் பார்க்க
சருமகாரன் (ச)	–	செம்மான்
சருவச்சட்டி (ச)	–	அகற்சட்டி
சரூபம் (ச)	–	ஒப்பு
சரேந்திரன் (ச)	–	வில் வல்லவன்
சரோசம் (ச)	–	தாமரை
சரோவரம் (ச)	–	கவின் பொய்கை
சரோஜம் (ச)	–	தாமரை
சரோஜனி (ச)	–	தாமரையோடை
சல்லகம்[1] (ச)	–	முள்ளம்பன்றி, நார்
சல்லகம்[2] (ச)	–	கைத்தாளம்
சல்லகம்[3] (ச)	–	கைத்தடி
சல்லகி (ச)	–	தேட்கொடுக்கி
சல்லம் (ச)	–	பன்றிமுள்
சல்லரி (ச)	–	பம்பை மேளம்
சல்லா (ச)	–	மெல்லிய சீலை
சல்லாபம்[1] (ச)	–	கூடிப்பேசுதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சல்லாபம்[2] (ச)	–	உறவாடல், களியாட்டு
சல்லாபம்[3] (ச)	–	காமப் பேச்சு
சல்லாபன் (ச)	–	காமியல் உரைஞன்
சல்லி[1] (ச)	–	பொய்
சல்லி[2] (ச)	–	பழைய சிறுகாசு
சல்லிசு (உ)	–	மலிவு
சல்லியம்[1] (ச)	–	முட்பன்றி
சல்லியம்[2] (ச)	–	அம்பு, ஈட்டி, கலக்கம்
சல்லுதல் (ச)	–	அரித்தல், நீர் தெளித்தல்
சலக்கம் (ச)	–	நீராட்டு
சலக்கிரீடை (ச)	–	நீர் விளையாட்டு
சலகண்டம் (ச)	–	மிகு வேர்வை
சலகம் (ச)	–	பொட்டுப் பூச்சு, சிலந்தி
சலகரங்கம் (ச)	–	தாமரை
சலகற்பம் (ச)	–	சேறு
சலகாங்கம் (ச)	–	தாமரை, சங்கு
சலகாரம் (ச)	–	நீரியம்
சலகிராகம் (ச)	–	முதலை
சலகு (ச)	–	விதையடித்தல்
சலகை (ச)	–	தெப்பம், மரக்கலம்
சலசந்தி (ச)	–	நீரிணைப்பு
சலசயனம் (ச+த)	–	நீர்ப்படுக்கை
சலசரம் (ச)	–	நீர்க்களம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சலசலோசனன் (ச)	–	தாமரைக் கண்ணன்
சலசவிலோசனன் (ச)	–	தாமரை நற்கண்ணன்
சலசன்மம் (ச)	–	தாமரை
சலசாதி (ச)	–	நீர் வாழ்வன
சலசூசி (ச)	–	நீரட்டை
சலசூரகம் (ச)	–	முதலை, கடற்பன்றி
சஞ்சலம் (ச)	–	சங்கு, மனவுளைச்சல்
சலணி (ச)	–	வால்மிளகு
சலத்திரம் (ச)	–	ஓலைக்குடை
சலத்துவாரம் (ச)	–	நீர்வழி, ஓட்டை
சலதம் (ச)	–	முகில், மேகம்
சலதரம் (ச)	–	குளம், கடல்
சலதாரி[1] (ச)	–	நீர் தாங்கி, சிவன்
சலதாரி[2] (ச)	–	நீர்க்கால்
சலதாரை (ச)	–	சாய்கடை, நீர்க்கால்
சலதி (ச)	–	பெருங்கடல்
சலதோஷம் (ச)	–	நீர்க்குற்றம், நீர்ப்பிடிப்பு
சலநிதி (ச)	–	நீர்நிதி, கடல்
சலஸ்தானம் (ச)	–	ஏரி
சலப்பிரியம் (ச)	–	மீன், பன்றி
சலபடலம் (ச)	–	மேகம்
சலபத்திரம் (ச)	–	அரசமரம்
சலபம் (ச)	–	விட்டிற்பூச்சி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சலபரிகம் (ச)	–	நீராட்டு
சலபாதை (ச)	–	கழிப்பு இடர்
சலபுஷ்பம் (ச)	–	மீன்
சலம்[1] (ச)	–	நடுக்கம்
சலம்[2] (ச)	–	இயங்குதிணை
சலம்பிடித்தல் (ச)	–	சீழ்வைத்தல்
சலமடைப்பு (ச)	–	சிறுநீர் அடைபடல்
சலமேகம் (ச)	–	சிறுநீர் நோய்
சலமி (ச)	–	அசைவு, மணம், குளிர்
சலரசம் (ச)	–	உப்பு
சலராசி (ச)	–	கடல்
சலருகம் (ச)	–	தாமரை
சலவாதை (ச)	–	சிறுநீர் கழித்தல்
சலவாழைக்காய் (ச+த)	–	மீன்
சலவு (ச)	–	ஆண்குறி
சலவை[1] (தெ)	–	வெளுத்தல்
சலவை[2] (தெ)	–	குளிர்ச்சி
சலவைக்கல் (தெ+த)	–	வெள்ளைக்கல்
சலனம் (ச)	–	அசைவு, இலக்கம், காற்று
சலனன் (ச)	–	காற்று
சலாக்கியம் (ச)	–	மெச்சத்தக்கது
சலாகம் (ச)	–	உப்பு
சலாகு (ச)	–	அம்பு, ஈட்டி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சலாகை (ச)	–	சூதுகருவி
சலாபத்து (உ)	–	எளிது, தாராளம்
சலாம் (உ)	–	வணக்கம்
சலித்தல்[1] (ச)	–	துக்கப்படுதல்
சலித்தல்[2] (ச)	–	அசைதல்
சலியாமை (ச)	–	அசையாமை
சலிலம் (ச)	–	நீர்
சலுகை[1] (ச)	–	தள்ளுபடி
சலுகை[2] (ச)	–	தனியன்பு
சலோதரம் (ச)	–	பெருநீரகடு
சவ்வரிசி (உ+த)	–	நெய்ப்பரிசி
சவ்வாது (உ)	–	நறும்பூதி, நறும்புழுகு
சவ்வாதுப்பூனை (உ+த)	–	நறும்பூதிப்பூனை
சவ்வியம்[1] (ச)	–	மிளகு
சவ்வியம்[2] (ச)	–	இடப்பக்கம்
சவக்கிரியை (ச)	–	பிணச்சடங்கு
சவச்சேமம் (ச)	–	பிணமடக்கல்
சவடால் (உ)	–	அடாவடி, வீராப்பு
சவண்டி (ச)	–	நற்பிண்டம்
சவணம் (ச)	–	கேள்வி
சவர்க்கம் (ச)	–	கல்லுப்பு
சவரட்சணை செய்தல்[1] (ச+த)	–	உற்றுழியுதவுதல்
சவரட்சணை செய்தல்[2] (ச+த)	–	காப்பாற்றுதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சவர்ணவிருத்தி (ச)	–	ஆவண எழுத்துப்பணி
சவரம் (ச)	–	மழிக்கை
சவரன் (ச)	–	காட்டுவேடன்
சவரி[1] (ச)	–	இடுமயிர்
சவரி[2] (ச)	–	வேட்டுவப்பெண்
சவலை (ச)	–	மெலிவு
சவாசனம் (ச)	–	அவையோர்
சவாதி (ச)	–	மணப்பொருள்
சவாப் (உ)	–	ஜவாப் பார்க்க
சவாரி (உ)	–	உலாத்து
சவால் (உ)	–	அறைகூவல், வெல்விளி
சவி (ச)	–	அழகு, ஒளி, செவ்வை
சவிகற்பம் (ச)	–	வேறுபிரிப்பு
சவிகற்பித்தல் (ச)	–	வேறுபிரித்துக் குறிப்பிடல்
சவிகை (ச)	–	ஆனைத்திப்பிலி
சவித்தல் (ச)	–	வழிபடுதல்
சவிதா (ச)	–	கதிவரன்
சவுக்கண்டி (உ)	–	தோப்பில்லம்
சவுக்கம் (உ)	–	சதுக்கம்
சவேசம் (உ)	–	அருகில்
சவுக்கியம் (ச)	–	சௌக்கியம் பார்க்க
சவுகரியம்[1] (ச)	–	சௌகர்யம்[1] பார்க்க
சவுகரியம்[2] (ச)	–	சௌகர்யா்ம்[2] பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சவுதம் (ச)	–	இளைத்தல்
சவுத்து (ச)	–	முன்மாதிரி
சவுந்திரம் (ச)	–	சௌந்திரியம் பார்க்க
சவுந்திரமுகம்[1] (ச)	–	சௌந்திரமுகம்[1] பார்க்க
சவுந்திரமுகம்[2] (ச)	–	சௌந்திரமுகம்[2] பார்க்க
சவுந்தரி (ச)	–	சௌந்தரி பார்க்க
சவுபாக்கியம் (ச)	–	சௌபாக்கியம் பார்க்க
சவை (ச)	–	அம்பலம்
சற்காரியம் (ச)	–	நற்செயல்
சற்கிருதி (ச)	–	நல்லொழுக்கம்
சற்குணம் (ச)	–	நற்பண்பு
சற்குரு (ச+த)	–	அறிவாசான்
சற்பிதம் (ச)	–	விக்கிப் பேசுதல்
சற்புத்தி (ச)	–	நல்லறிவு
சற்புத்திரன் (ச)	–	நற்புதல்வன்
சற்புருஷன் (ச)	–	நற்பண்பாளன்
சன்ம சாபல்லியம் (ச)	–	ஜன்மசாபல்யம் பார்க்க
சன்மதன் (ச)	–	தந்தை
சன்மபூமி (ச)	–	ஜன்மபூமி பார்க்க
சன்மார்க்கம் (ச)	–	நல்வழி, நன்னெறி
சன்மானம் (ச)	–	மதிப்பூதியம், அன்பூதியம்
சன்மித்தல் (ச)	–	ஜனித்தல் பார்க்க
சன்னாகம் (ச)	–	போர்க்கவசம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சன்னாசி (ச)	–	சந்நியாசி பார்க்க
சன்னதம் (ச)	–	தெய்வங் கூறுகை
சன்னல் (ச)	–	ஜன்னல் பார்க்க
சன்னி (ச)	–	ஜன்னி பார்க்க
சன்னிதானம் (ச)	–	சந்நிதானம் பார்க்க
சன்னியாசம் (ச)	–	சந்நியாசம் பார்க்க
சன்னியாசி (ச)	–	சந்நியாசி பார்க்க
சனசமூகம் (ச)	–	ஜனசமூகம் பார்க்க
சனசுருதி (ச)	–	உலகோர் இட்டு பேச்சு
சனர்ப்பியம் (ச)	–	மூழ்குதல்
சபைதம் (ச)	–	சிற்றூர், நாடு
சனம் (ச)	–	ஜனம் பார்க்க
சனாதியம் (ச)	–	தலைமை
சனாதிகம் (ச)	–	கமுக்கம்
சனிதம் (ச)	–	பிறப்பு, பெண்
சனார்த்தனன் (ச)	–	ஜனார்த்தனன் பார்க்க
சனனகாலம் (ச)	–	ஜனன காலம் பார்க்க
சனனபூமி (ச)	–	ஜனன பூமி பார்க்க
சனனம் (ச)	–	ஜனனம் பார்க்க
சனி (ச)	–	காரி, காரிக்கோள்
சனிக்கிழமை (ச+த)	–	காரிக்கிழமை
சஷ்டி (ச)	–	ஆறாம் நாள்
சஷ்டியப்தபூர்த்தி (ச)	–	60 ஆண்டு நிறைவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

சா

சாக்கிரதை (ச)	–	ஜாக்கிரதை பார்க்க
சாக்கேயம் (ச)	–	உமை வழிபாடு
சாக்தம் (ச)	–	காளியம்
சாகசம் (ச)	–	வீரம், திடம், கொடுமை
சாகரம் (ச)	–	விழிப்பு
சாகரம் (ச)	–	கடல்
சாகித்தியம் (ச)	–	இலக்கியம், வனப்பு
சாகை[1] (ச)	–	வீடு
சாகை[2] (ச)	–	மறையிற்பிரிவு
சாசனம் (ச)	–	பட்டயம், ஆவணம்
சாசுவதம் (ச)	–	நிலையானது
சாட்சாத் (ச)	–	கண்கூடு
சாட்சி (ச)	–	சான்றாளான்
சாட்சியம் (ச)	–	சான்றுரை
சாடை (ச)	–	ஜாடை பார்க்க
சாண் (ச)	–	ஜாண் பார்க்க
சாண்டோ (க)	–	மதவலி
சாத்தியம் [1](ச)	–	கைகூடல்
சாத்தியம்[2] (ச)	–	இயல்வது
சாத்திரம்[1] (ச)	–	சாஸ்திரம் பார்க்க
சாத்திரம்[2] (ச)	–	சாஸ்திரம் பார்க்க
சாத்திரி (ச)	–	சாஸ்திரி பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சாத்மீகம்[1] (ச)	–	பொதுமைப் பண்பு
சாத்மீகம்[2] (ச)	–	இன்னா செய்யாமை
சாதகபலன்[1] (ச)	–	பிறப்பின்படி
சாதகபலன்[2] (ச)	–	பிறப்பின் விளைவு
சாதகம் (ச)	–	பிறப்புக் கணக்கு
சாதம்[1] (ச)	–	பிறப்பு
சாதம்[2] (ச)	–	உண்மை, சோறு
சாதன் (ச)	–	சாதனையுடையவன்
சாதனம்[1] (ச)	–	கருவி, பயிற்சி, வாயில்
சாதனம்[2] (ச)	–	துணைக்கருவி, செல்வம்
சாதனி (ச)	–	சாதனையாள்
சாதனை (ச)	–	அருஞ்செயல்
சாதனையாளர் (ச)	–	அருஞ்செயலாளர்
சாதரூபம் (ச)	–	ஒருவகைப் பொன்
சாதாரணம் (ச)	–	பொது, இயல்பு
சாதி[1] (ச)	–	குலம், இனம்
சாதி[1] (ச)	–	வகுப்பு, பிரிவு
சாதி[3] (ச)	–	நிறைவேற்று, நிலைநாட்டு
சாதிக்காய் (ச+த)	–	நறுமணப் பொருள் வகை
சாதித்தருமம் (ச)	–	குலவழக்கம், குலவறம்
சாதித்தல் (ச)	–	வெல்லுதல்
சாதிபத்திரி (ச)	–	சாதிப்பூ
சாதியாச்சாரம் (ச)	–	குலவொழுக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சாது[1] (ச)	–	துறவி, அமைதியானது
சாது[2] (ச)	–	அருகன்
சாது[3] (ச)	–	நற்பண்பினன்
சாதுரியம் (ச)	–	திறமை, அறிவுக்கூர்மை
சாந்தம்[1] (ச)	–	அமைதி
சாந்தம்[2] (ச)	–	குளிர்ச்சி, சந்தனம்
சாந்தமூர்த்தி (ச)	–	அமைதியுருவன்
சாந்தன் (ச)	–	அமைதியுடையவன்
சாந்தி[1] (ச)	–	ஆற்றுதல், ஓமம், தணிவு
சாந்தி[2] (ச)	–	அமைதி
சாப்பா (உ)	–	முத்திரை
சாபம் (ச)	–	கெடுசொல், கனிவு
சாப ராசி (ச)	–	சிலை(வில்) ஓரை
சாம்பசிவன் (ச)	–	அம்மையப்பன்
சாம்பமூர்த்தி (ச)	–	சம்பாசிவன் பார்க்க
சாம்பவம் (ச)	–	சிவனியம்
சாம்பவி (ச)	–	பெருநாவல்
சாம்பன் (ச)	–	சிவபெருமான்
சாம்பார் (ச)	–	பருப்புக் குழம்பு
சாம்பிராணி (ம)	–	நறுமணப் புகைப்பி
சாம்ராச்சியம் (ச)	–	சாம்ராஜ்யம் பார்க்க
சாமகம் (ச)	–	சாணைக்கல்
சாமதம் (ச)	–	கடுக்காய்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சாமந்தர்[1] (ச)	–	அமைச்சர்
சாமந்தர்[2] (ச)	–	தானைத்தலைவர்
சாமர்த்தியம் (ச)	–	வல்லமை
சாமரபுட்பம் (ச)	–	கமுகு. மாமரம்
சாமரம் (ச)	–	கவரி, விசிறி
சாமரி (ச)	–	குதிரை
சாமாசி (ச)	–	தூதன்
சாமார்த்தியம் (ச)	–	திறமை
சாமாளம் (ச)	–	பச்சை
சாமளாதேவி (ச)	–	காளி, உமை
சாமான் (ச)	–	பண்டம், பொருள்
சாமானியம்[1] (ச)	–	பெறுவதற்கு எளிதானது
சாமானியம்[2] (ச)	–	பொதுவானது
சாமானியன் (ச)	–	பொதுவன்
சாமி (ச)	–	இறைவன், கடவுள்
சாமிகாரியம் (ச)	–	இறைப்பணி
சாமித்துரோகம் (ச)	–	இறையிரண்டகம்
சாமிநாதன் (ச)	–	இறைக்குருவன்
சாமியம் (ச)	–	ஒப்புமை
சாமியார் (ச)	–	துறவி
சாமீப்பியம் (ச)	–	சாமீபம் பார்க்க
சாமீபம் (ச)	–	உடனண்மம்
சாமீன் (ச)	–	ஜாமீன் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சாமுண்டி[1] (ச)	–	கொற்றவை, காளி
சாமுண்டி[2] (ச)	–	நாணல்
சாமுத்திரிகம் (ச)	–	உறுப்பமைப்பு
சாமுத்திரிகா லட்சணம் (ச)	–	அங்க விலக்கணம்
சாயரட்சை (ச)	–	கோயிலின் மாலைப்பூசை
சாயா (மலை)	–	கொழுந்து நீர், தேநீர்
சாயுச்சியம் (ச)	–	உடனொன்றம்
சாயந்திரம் (ச)	–	அந்திப் பொழுது
சாயாபதி (ச)	–	கதிரவன்
சார்க்கம் (ச)	–	கற்கண்டு
சாரகந்தகம் (ச)	–	சந்தனம்
சாரகன் (ச)	–	குதிரையோட்டி
சாரங்கபாணி (ச)	–	திருமால்
சாரங்கம்[1] (ச)	–	மான்
சாரங்கன்[2] (ச)	–	திருமால்
சாரங்கி (ச)	–	வில்யாழ்
சாரசம் (ச)	–	இனிய ஓசை, இனிமை
சாரசி (ச)	–	திருமகள்
சாரணர்[1] (ச)	–	ஒற்றர், சமணமுனிவர்
சாரணர்[2] (ச)	–	நலத்தொண்டர்
சாரணி (ச)	–	மதகு
சாரத்தியம் (ச)	–	தேர்த்தொழில்
சாரதம் (ச)	–	இனிய பண்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சாரதரு (ச)	–	கலைமகள், வீணை
சாரதா (ச)	–	கலைமகள்
சாரதி (ச)	–	தேர்ப்பாகன், வலவன்
சாரபூமி (ச)	–	நன்னிலம்
சாரன் (ச)	–	ஒழுக்கம் கெட்டவன்
சாரஸ்திரி (ச)	–	விலைமகள், பரத்தை
சாராம்சம் (ச)	–	தொகுப்புரை, பிழிவு
சாரிதம் (ச)	–	ஒழுக்கம்
சாரீரம்[1] (ச)	–	இசைக்குரல்
சாரீரம்[2] (ச)	–	இன்னிசை, குரல்
சாருவம் (ச)	–	பொன்
சாருஹாசன் (ச)	–	எழில் நகையன்
சாரூப்பியம் (ச)	–	இறையுருவெய்தல்
சாரூபம் (ச)	–	சாரூப்பியம் பார்க்க
சால்வை (உ)	–	கம்பளிப்போர்வை
சால்ஜாப்பு (ச)	–	சாக்குப்போக்கு, ஏய்ப்பு
சாலக்கிராமம் (ச)	–	புனிதக்கல்
சாலக்கு (உ)	–	ஜாலாக்கு பார்க்க
சாலூகம் (ச)	–	சாதிக்காய்
சாலேகம்[1] (ச)	–	சந்தனம், சிந்தூரம்
சாலேகம்[2] (ச)	–	பூவரும்பு
சாலேசரம் (ச)	–	வெள்ளெழுத்து
சாலேயம் (ச)	–	சிறுதேக்கு, வயல்வெளி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சாலோகம் (ச)	–	இறையொடுறைவு
சாவகர் (பி)	–	படைவீரர், அமணர்
சாவகாசம்[1] (ச)	–	விரைவீக்கம்
சாவகாசம்[2] (ச)	–	ஒழிவு, ஒய்வு
சாவடி[1] (ச)	–	நிலையம்
சாவடி[2] (ச)	–	ஊர்ப்பொதுவகம்
சாவி (போ)	–	திறவுக்கோல், திறப்பு
சாவித்திரி (ச)	–	உமை
சாவித்திரி விரதம் (ச)	–	உமை நோன்பு
சானங்கி (ச)	–	துளசி
சானத்தனம் (ச)	–	வம்பு
சானித்யம் (ச)	–	கிட்டுதல், முதற்படுதல்
சானு (ச)	–	தோள், மலைச்சாரல்
சாஸ்தா (ச)	–	ஐயனார்
சாஸ்திரம்[1] (ச)	–	கலை
சாஸ்திரம்[2] (ச)	–	மறைநூல்
சாஸ்திரி (ச)	–	கற்றோன், நூல்வல்லான்
சாக்ஷி (ச)	–	சான்றாளன்

சி

சிக்கிலிதம் (ச)	–	ஈரம்
சிகண்டம் (ச)	–	உச்சிகை, மயில்தோகை
சிகம் (ச)	–	ஒளிக்கீற்று
சிகமதம் (ச)	–	அரத்தை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சிகரம்[1] (ச)	–	உயர்ச்சி
சிகரம்[2] (ச)	–	மலையுச்சி, மலைமுகடு
சிகரி (ச)	–	எலி
சிகாதாரம் (ச)	–	மயில்
சிகாமணி (ச)	–	முதல்வன்
சிகாவரம் (ச)	–	பலாமரம்
சிகிச்சை (ச)	–	மருத்துவம்
சிகிலம் (ச)	–	ஏறு
சிகை (ச)	–	தலைமயிர், முடி
சிகையலங்காரம் (ச)	–	முடி ஒப்பனை
சிங்கநாதம்[1] (ச)	–	அரியுறல்
சிங்கநாதம்[2] (ச)	–	ஊதுகொம்பு
சிங்கப்பல் (ச)	–	நீண்டபல்
சிங்கம் (ச)	–	அரிமா, மடங்கல்
சிங்காசனம் (ச)	–	அரியணை, அரசுக்கட்டில்
சிங்காரம் (ச)	–	ஒப்பனை, எழில்
சிங்காரி[1] (ச)	–	ஒப்பனை செய்
சிங்காரி[2] (ச)	–	புனைவு எழிலி
சிங்கி[1] (ச)	–	நஞ்சு
சிங்கி[2] (ச)	–	குறத்தி
சிங்கி[3] (ச)	–	மான் கொம்பு
சிசியன் (ச)	–	சிஷ்யன் பார்க்க
சிசிரம்[1] (ச)	–	சந்தனம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சிசிரம்[2] (ச)	–	பின் பனிக்காலம்
சிசினம் (ச)	–	ஆண்குறி
சிசு (ச)	–	குழந்தை
சிசுருட்சை (ச)	–	பணி செய்தல்
சிட்டா (உ)	–	குறிப்பேடு
சிட்டி (ச)	–	சிறு மட்கலம்
சித்தசுத்தி (ச)	–	மனத்தூய்மை
சித்த சுவாதீனம் (ச)	–	மனத்தெளிவு
சித்தப்பிரமை (ச)	–	மனமயக்கம்,கோட்டி
சித்தம்[1] (ச)	–	மனம், உள்ளம்
சித்தம்[2] (ச)	–	உண்மை. அறிவு
சித்தலயம் (ச)	–	மனவொழுக்கம்
சித்தாந்தம் (ச)	–	கொண்முடிபு
சித்தார் (ச)	–	அரவீணை
சித்தாராகம் (ச)	–	விருப்பம்
சித்திரவதம் (ச)	–	உடலூறு செய்தல்
சித்திரவதை (ச)	–	சித்திரவதம் பார்க்க
சித்து (ச)	–	அறிவு
சித்திரான்னம் (ச)	–	ஓவச்சோறு
சித்திரி (ச)	–	அழகுபடப் பேசு
சித்து (ச)	–	அறிவு, தெய்வீக ஆற்றல்
சிந்தாகுலம் (ச)	–	மனக்கவலை
சிந்தாமணி (ச)	–	கொடைத்திருமணி

அயற்சொல்		**தமிழ்ச்சொல்**
சிந்தூரம் (ச)	–	செந்தூளம்
சிநேகபந்து (ச)	–	நட்புறவு, நட்புறவினர்
சிநேகபாவம் (ச)	–	நட்புணர்வு
சிநேகம் (ச)	–	நட்பு
சிநேகன் (ச)	–	சிநேகிதன் பார்க்க
சிநேகிதம் (ச)	–	சிநேகம் பார்க்க
சிநேகிதன் (ச)	–	நண்பன்
சிநேகிதி (ச)	–	தோழி
சிப்பந்தி (உ)	–	ஊழியர் கூட்டம்
சிப்பாய் (பா)	–	பொருநன், போர்மறவன்
சிப்பாய் மூட்டினி (பார)	–	பொருநர் கலகம்
சிபாரிசு (ச)	–	பரிந்துரை, தகவுரை
சிம்மம் (ச)	–	சிங்கம் பார்க்க
சிம்மாசனம் (ச)	–	சிங்காசனம் பார்க்க
சிமி (ச)	–	குடுமி
சிரக்கம்பம் (ச)	–	தலையசைப்பு
சிரகபாலம் (ச)	–	தலையோடு
சிரசு (ச)	–	சிரம் பார்க்க
சிரஞ்சீவி[1]	–	நெடுநாள் வாழ்பவன்
சிரஞ்சீவி[2]	–	நீடுவாழி
சிரத்தை[1] (ச)	–	அக்கறை
சிரத்தை[2] (ச)	–	விருப்பம்
சிரம் (ச)	–	தலை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சிரமம் (ச)	–	துன்பம், தொல்லை
சிராத்தம் (ச)	–	நீத்தார் இறுதிக்கடன்
சிராய் (உ)	–	காற்சட்டை
சிருங்காரம் (ச)	–	அன்பு, காதல்சுவை
சிருஷ்டி[1] (ச)	–	உருவாக்கு, படை
சிருஷ்டி[2] (ச)	–	படைப்பு, ஆக்கம்
சிரவணம் (ச)	–	திருவோண மீன்
சிருஷ்டிகர்த்தா (ச)	–	கடவுள்
சிருஷ்டித்தல் (ச)	–	பிறப்பித்தல்
சிரேஷ்டம் (ச)	–	சிறந்தது
சிரோசம் (ச)	–	மயிர்
சிரோமணி (ச)	–	முடிமணி
சில்மிஷம் (ச)	–	சேட்டை
சில்விஷம் (ச)	–	சிறுநஞ்சு
சிலதி (ச)	–	ஏவல் செய்பவள், தோழி
சிலாக்கியம் (ச)	–	உரிமை, புகழ்ச்சி
சிலாசாசனம் (ச)	–	கல்வெட்டு
சிலாசானம் (ச)	–	சிலா சாசனம் பார்க்க
சிலாபம் (ச)	–	முத்துக்குளிப்பு
சிலீமுகம் (ச)	–	அம்பு, வண்டு
சிலுவை (அ)	–	குறுக்கை
சிலேட்டுமம் (ச)	–	கோழை, சளி
சிலேடை (ச)	–	இரட்டுற மொழிதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சிலையாதனம் (த+ச)	–	படிம இருக்கை
சிவபோகம் (ச)	–	சிறந்த மகிழ்ச்சி
சிவாசாரியர் (ச)	–	சிவ பார்ப்பனர்
சிவாலயம் (ச)	–	சிவன்கோயில்
சிறீமான் (ச)	–	ஸ்ரீமான் பார்க்க
சினேகம் (ச)	–	சிநேகம் பார்க்க
சினேகி (ச)	–	சிநேகிதி பார்க்க
சினேகிதம் (ச)	–	சிநேகம் பார்க்க
சினேகிதன் (ச)	–	சிநேகிதன் பார்க்க
சினேகிதி (ச)	–	சிநேகிதி பார்க்க
சிஷ்யன் (ச)	–	சீடன் பார்க்க
சிக்ஷை (ச)	–	தண்டனை

சீ

சீக்கிரபுத்தி (ச)	–	விரைவறிவு
சீக்கிரம் (ச)	–	சுருக்கு, விரைவு
சீகத்தம் (ச)	–	அழகிய கை
சீகரம் (ச)	–	நீர்த்துளி, ஆலங்கட்டி
சீசம் (ச)	–	ஈயம்
சீசா (உ)	–	ஆடிக் குப்பி
சீட்டி[1] (ச)	–	அச்சடித்துணி
சீட்டி[2] (மரா)	–	சீழ்க்கை
சீட்டியடி (மரா+த)	–	சீழ்க்கையடி
சீட்டு (உ)	–	எழுத்துக்குறிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சீடன் (ச)	–	மாணாக்கன், மாணவன்
சீடு (தெ)	–	நூற்கண்டு
சீண்டரம் (தெ)	–	தொந்தரவு
சீண்டிரம் (தெ)	–	சீண்டரம் பார்க்க
சீணம் (ச)	–	சோர்வு, அழிவு
சீத்தாப் பழம் (ச+த)	–	நளிரம்பழம்
சீத்தியம் (ச)	–	தானியம்
சீத்துவம் (ச)	–	வளமை, தூய்மை
சீதக்கழிச்சல் (ச+த)	–	வயிற்றளைச்சல்
சீதக்கழிவு (ச+த)	–	சீதக்கழிச்சல் பார்க்க
சீதகந்தம் (ச)	–	வெண்சந்தனம்
சீதசுரம் (ச)	–	குளிர்காய்ச்சல்
சீதநீர் (ச+த)	–	குளிர்நீர்
சீதபுஷ்பகம் (ச)	–	எருக்கு
சீதபேதி (ச)	–	சீதக்கழிச்சல் பார்க்க
சீதம்[1] (ச)	–	குளிர்
சீதம்[2] (ச)	–	குளிர்ச்சி, அகில்
சீதமண்டிலம் (ச+த)	–	குளிர்ப்பகுதி
சீதவாதம்[1] (ச)	–	குளிர்முடக்கு
சீதவாதம்[2] (ச)	–	குளிர்ந்த காற்று
சீதளக்காரி (ச+த)	–	குளிர்ச்சிதரும் மருந்து
சீதளக்காலம் (ச+த)	–	குளிர்காலம்
சீதளகம் (ச)	–	வெள்ளாம்பல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சீதளம்[1] (ச)	–	குளிர்ச்சி
சீதளம்[2] (ச)	–	ஈரம், சந்தனம்
சீதனக்காரி (ச)	–	பொருளொடு வந்தவள்
சீதனம் (ச)	–	மணக்கொடை
சீதாத்திரி (ச)	–	இமயமலை
சீதாபதி (ச)	–	சீதைகேள்வன்
சீதுகந்தம் (ச)	–	மகிழமரம்
சீதேவி (ச)	–	ஸ்ரீதேவி பார்க்க
சீதை[1] (ச)	–	குளிர்ச்சியாள்
சீதை[2] (ச)	–	உழுபடைச்சால்
சீதோஷ்ணம் (ச)	–	தட்பவெப்பம்
சீபண்டாரம் (ச)	–	ஸ்ரீபண்டாரம் பார்க்க
சீமந்தபுத்திரன் (ச)	–	தலைமகன், செல்வமகன்
சீமந்த புத்திரி (ச)	–	தலைமகள், செல்வமகள்
சீமந்தம் (ச)	–	வளைகாப்பு
சீமான் (ச)	–	ஸ்ரீமான் பார்க்க
சீமுகம் (ச)	–	ஸ்ரீமுகம் பார்க்க
சீமை (ச)	–	எல்லை, நாடு
சீமைக்கரி (ச+த)	–	நிலக்கரி
சீமைச்சரக்கு (ச+த)	–	வெளிநாட்டுச் சரக்கு
சீமைச் சுண்ணாம்பு (ச+த)	–	சுண்ணாம்புக் கட்டி
சீமைத்துணி (ச+த)	–	அயல்நாட்டுத் துணி
சீமைப்பற்று (ச)	–	நாட்டு எல்லை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சீமையெண்ணெய் (ச+த)	–	மண்ணெண்ணெய்
சீர்க்காரம் (ச)	–	எதிரொலி
சீர்வஸ்திரம் (ச)	–	பழந்துணி
சீரங்கம் (ச)	–	ஸ்ரீரங்கம் பார்க்க
சீரணம் (ச)	–	செரிமானம்
சீரணி (ச)	–	செரி
சீரணித்தல் (ச)	–	செரித்தல்
சீராம நவமி (ச)	–	ஸ்ரீராமநவமி பார்க்க
சீராமன் (ச)	–	ஸ்ரீராமன் பார்க்க
சீலம் (ச)	–	ஒழுக்கம்
சீலன் (ச)	–	பண்புடையான்
சீவதம் (ச)	–	ஆமை, மயில்
சீவன் (ச)	–	உயிர்
சீவனம் (ச)	–	வாழ்க்கை, பிழைப்பு
சீவாதாரம் (ச)	–	வாழ்வடிப்படை
சீவானந்தன் (ச)	–	துறவி
சீவாந்தம் (ச)	–	உயிர் முடிவு
சீவிதம் (ச)	–	உயிர்வாழ்க்கை
சீவோற்பத்தி (ச)	–	உயிர்த் தோற்றம்

சு

சுக்கான் (அ)	–	கப்பல் திருப்பும் கருவி
சுக்கான்கிரி (அ)	–	கப்பலோட்டி, மாலுமி
சுக்கான்கூடு (அ+த)	–	சுக்கானிருக்கும் கட்டை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுக்கிரன் (ச)	–	வெள்ளிக்கோள்
சுக்கிரவாரம் (ச+த)	–	வெள்ளிக்கிழமை
சுக்கிராச்சாரி (ச)	–	ஒற்றைக் கண்ணன்
சுக்கிரீவன் (ச)	–	குரக்கரசன்
சுக்கிரோதயம் (ச)	–	அதிகாலை
சுக்கிலபக்கம் (ச)	–	சுக்கிலபட்சம் பார்க்க
சுக்கிலபட்சம் (ச)	–	வளர்பிறைக் காலம்
சுக்கிலம் (ச)	–	வெள்ளை, விந்து, கருநீர்
சுககீனம் (ச)	–	நலமின்மை
சுகசரீரம் (ச)	–	நலமிகுவுடல்
சுகசீவி (ச)	–	சுகஜீவி பார்க்க
சுகஜீவி (ச)	–	நல்வாழ்வுடையான்
சுகசெய்தி (ச+த)	–	நற்செய்தி
சுகத்தாழ்வு (ச)	–	நலக்குறைவு
சுகதுக்கம் (ச)	–	இன்பதுன்பம்
சுகந்தம் (ச)	–	நறுமணம்
சுகப்பிரசவம் (ச)	–	சுகப்பேறு பார்க்க
சுகப்பேறு (ச+த)	–	இயல்பான பிள்ளைப்பேறு
சுகபோகம் (ச)	–	இன்பநுகர்ச்சி
சுகபோசனம் (ச)	–	சுகபோஜனம் பார்க்க
சகபோஜனம் (ச)	–	நல்லூண், நல்ல உணவு
சுகம்[1] (ச)	–	கிளி
சுகம்[2] (ச)	–	இன்பம், உடல்நலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுகவழி (ச)	–	நலநூல்
சுகவாசி (ச)	–	இன்பமாக வாழ்வோன்
சுகவாழ்வு[1] (ச)	–	வளமையான வாழ்வு
சுகவாழ்வு[2] (ச+த)	–	நல்வாழ்வு
சுகவேளை (ச+த)	–	நற்காலம்
சுகவீனம் (ச)	–	உடல்நலமின்மை
சுகாசனன் (ச)	–	நலவிருக்கையன்
சுகாசுகம் (ச)	–	இன்பதுன்பம்
சுகாதாரம் (ச)	–	துப்பரவு, நலம், உடல்நலம்
சுகானுபவம் (ச)	–	பட்டறிவு
சுகித்தல் (ச)	–	இன்பநுகர்ச்சி
சுகிதம் (ச)	–	பால்
சுகிந்தகுணம் (ச)	–	நற்பண்பு
சுகிர்தம் (ச)	–	நற்செயல், நன்மை
சுகிர்தவசனம் (ச)	–	நற்சொல்
சுகிர்லாபம் (ச)	–	நட்புப்பேறு
சுகுணம் (ச)	–	நற்பண்பு
சுகுமாரன் (ச)	–	நற்குமரன்
சுகோதரி (ச)	–	இன்பக்கடல்
சுகோற்சவன் (ச)	–	கணவன்
சுகோஷ்ணம் (ச)	–	இதமான சூடு
சுங்கக்காரன் (பி+த)	–	ஆயம் தண்டுபவன்
சுங்கச்சாவடி (பி+த)	–	ஆயத்துறை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுங்கம் (பி)	–	ஆயம்
சுசனம் (ச)	–	காற்று
சுசூகம் (ச)	–	முலைக்கண்
சுசேலம் (ச)	–	புடைவை
சுத்தக்கிரயம் (ச)	–	முழுவிற்பனை
சுத்தசலம்[1] (ச)	–	குளிர்ந்த நல்ல நீர்
சுத்தசலம்[2] (ச)	–	தெளிநீர், தூயநீர்
சுத்தசூனியம் (ச)	–	முழுப்பாழ்
சுத்த தங்கம் (ச)	–	தூய பொன்
சுத்ததாளம் (ச)	–	தாளவகை
சுத்த தினம் (ச)	–	ஆண்டுப் பிறப்பு
சுத்தநீர்க்கடல் (ச+த)	–	நன்னீர்க்கடல்
சுத்தப்படுத்து (ச+த)	–	துப்புரவாக்கு
சுத்தப்பிரதி (ச)	–	செவ்வைப்படி
சுத்தப்பொய் (ச+த)	–	முழுப்பொய்
சுத்தபாடம் (ச+த)	–	பிழையற்ற மூலபாடம்
சுத்தபோஜனம் (ச)	–	காய்கறி உணவு
சுத்தம் (ச)	–	தூய்மை, துப்புரவு
சுத்தம் (ச)	–	உண்மை, கலப்பற்றது
சுத்தவீரன் (ச+த)	–	மிகுவீரன்
சுத்தன் (ச)	–	அருகன், கடவுள், சிவன்
சுத்திகரி (ச)	–	தூய்மையாக்கு
சுத்திகரிப்பு (ச)	–	தூய்மையாக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுதந்திர அரசு (ச+த)	–	தன்னரசு
சுதந்திர தினம் (ச)	–	விடுதலை நாள்
சுதந்திரம் (ச)	–	உரிமை, விடுதலை
சுதந்திரர் (ச)	–	உரிமையாளர்
சுதரிசனம் (ச)	–	அழகு, கண்ணாடி
சுதருமம் (ச)	–	நற்செயல்
சுதன் (ச)	–	மகன்
சுதா (ச)	–	அமுதாள்
சுதாகரன் (ச)	–	நிலவன்
சுதாரி (ச)	–	விழிப்படை, உணர்வு பெறு
சுதேசம் (ச)	–	சொந்த நாடு, தாய்நாடு
சுதேசி (ச)	–	உள் நாட்டுப்பொருள்
சுதேசியம் (ச)	–	தன்நாட்டுப் பொருள்
சுதை[1] (ச)	–	சுண்ணச்சாந்து
சுதை[2] (ச)	–	வெண்மை
சுதோற்பத்தி (ச)	–	பிள்ளைப்பேறு
சுந்தரம் (ச)	–	அழகு
சுந்தரமூர்த்தி (ச)	–	எழிலுருவன்
சுந்தரன் (ச)	–	சொக்கன், அழகன்
சுந்தரி (ச)	–	அழகி
சுப்பிரம் (ச)	–	ஒளி, மிகுவெண்மை
சுப்பிரமணியன் (ச)	–	பிராமனர்க்கு நல்லவன்
சுப்பிராசி (ச)	–	வேலையாள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுபகதி (ச)	–	மகிழ்ச்சி, வீடுபேறு
சுபகருமம் (ச)	–	மங்கலவினை
சுபகாரியம் (ச)	–	நற்செயல்
சுபசகுனம் (ச)	–	நன்னிமித்தம்
சுபசெய்தி (ச+த)	–	நற்செய்தி
சுபதினம் (ச)	–	நன்னாள்
சுபம் (ச)	–	நலம், மங்கலம், வாழ்த்து
சுபமங்களம்[1] (ச)	–	வாழ்த்துப் பாட்டு
சுபமங்களம்[2] (ச)	–	வாழ்த்து, நன்மங்கலம்
சுபமஸ்து (ச)	–	மங்கலச்சொல்
சுபமுகூர்த்தம் (ச)	–	நன் முழுத்தம்
சுபயோகம் (ச)	–	அரியபேறு
சுபவாக்கு (ச)	–	நற்சொல்
சுப வேளை (ச)	–	நல்ல நேரம்
சுபாதிசயம் (ச)	–	நற்செய்தி
சுபாவக்காரன் (ச+த)	–	பண்பாளன்
சுபாவப்பேச்சு (ச+த)	–	கவடற்ற பேச்சு
சுபாவம் (ச)	–	இயல்பு, தன்மை
சுபாவஸ்தன் (ச)	–	சுபாவக்காரன் பார்க்க
சுபாவி (ச)	–	சுபாவக்காரன் பார்க்க
சுபாவிகம் (ச)	–	இயற்கைத்தன்மை
சுபிட்சம் (ச)	–	சுபிக்ஷம் பார்க்க
சுபிக்ஷம் (ச)	–	செழிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுபுத்தி (ச)	–	நல்லறிவு
சுபேதார் (உ)	–	படை அதிகாரி
சுபோதம் (ச)	–	மெய்யறிவு
சும்பனம் (ச)	–	சூப்புதல், முத்தம்
சுமங்கலம் (ச+த)	–	நன்மங்கலம்
சுமங்கலி (ச+த)	–	நன்மங்கலத்தள்
சுமங்கலை (ச+த)	–	சுமங்கலி பார்க்க
சுமரணை (ச)	–	சுரணை, நினைவு
சுமார் (பார)	–	ஏறத்தாழ, சற்றொப்ப
சுமுகம்[1] (ச+த)	–	இன்முகம், இணக்கம்
சுமுகம்[2] (ச)	–	அமைதி
சுமுகன் (ச)	–	இன்முகமுள்ளவன்
சுய உணர்வு (ச+த)	–	தன் உணர்வு
சுய காரியம் (ச)	–	சொந்தவேலை
சுயகுணம் (ச+த)	–	தற்பண்பு
சுய சம்பாத்தியம் (ச)	–	தண்ணீட்டம்
சுய சரிதம் (ச)	–	தன் வரலாறு
சுய சார்பு (ச+த)	–	தற்சார்பு
சுய சேவை (ச)	–	தன்னூழியம்
சுயசோதி[1] (ச)	–	இயற்கை ஒளி
சுயசோதி[2] (ச)	–	தன்னொளி
சுயநலம் (ச+த)	–	தன்னலம்
சுய நினைவு (ச+த)	–	சுய உணர்வு பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுயபழக்கம் (ச+த)	–	தன்னியல்பு
சுய பாஷை (ச)	–	தாய்மொழி
சுய புத்தி (ச)	–	சொந்த அறிவு
சுயபுராணம் (ச)	–	தன்கதை
சுயபோக்கு (ச+த)	–	தன்மனப்போக்கு
சுயம் (ச)	–	தன், தானே
சுயம்பாகம் (ச)	–	தானே சமைத்த உணவு
சுயம்பிரகாசம் (ச)	–	இயற்கையொளி
சுயம்பு (ச)	–	தான்தோன்றி
சுயம்புலிங்கம் (ச)	–	தானேயான குறி
சுயம்வரம் (ச)	–	தன்வரிப்பு
சுயமரியாதை (ச)	–	தன்மானம், தன்மதிப்பு
சுய மனுஷர் (ச)	–	உறவினர்
சுயமாய் (ச)	–	தானாய்
சுயராஜ்யம் (ச)	–	தன்னாட்சி
சுயரூபம் (ச)	–	தன்னியல்பு
சுயாட்சி (ச+த)	–	தன்னாட்சி
சுயாதிகாரம் (ச+த)	–	தன் அதிகாரம்
சுயாதீனம் (ச)	–	சொந்தம், தன்விருப்பு
சுயார்ச்சிதம் (ச)	–	தானீட்டிய பொருள்
சுயேச்சை (ச)	–	தன்விருப்பு, தன்னார்வம்
சுரணை (ச)	–	உணர்ச்சி, அறிவு, கூர்மை
சுரதநீர் (ச+த)	–	காமநீர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுரதநூல் (ச+த)	–	காமநூல்
சுரதம் (ச)	–	அன்பு, புணர்ச்சி
சுரதலீலை (ச)	–	புணர்ச்சி விளையாட்டு
சுரதரு (ச)	–	நெட்டிலங்க மரம்
சுரபதம் (ச)	–	வானம், தேவருலகம்
சுரபி (ச)	–	சுரப்பி, ஊற்று
சுரம்[1] (ச)	–	இசைப்பிரிவு
சுரம்[2] (ச)	–	உப்பு
சுரர்பதி (ச)	–	தேவர்க்கரசன்
சுராபானம் (ச)	–	கள் முதலியன
சுராபானி (ச)	–	குடிகாரன்
சுருதி[1] (ச)	–	குரல், குரலோசை
சுருதி[2] (ச)	–	கேள்வி, இசை, ஒலி
சுருதி[3] (ச)	–	மங்கலச்சொல், மந்திரம்
சுரூபம் (ச)	–	நல்லுருவம்
சுரூபி (ச)	–	அழகுள்ளவன்
சுரேந்திரன் (ச)	–	துறக்கர்கோன்
சுரோணிதம் (ச)	–	குருதி
சுல்தான் (அ)	–	வல்லரசன்
சுலபம் (ச)	–	எளிமை, எளிது
சுலவடை (ச)	–	சுலோகம் பார்க்க
சுலனன் (ச)	–	நெருப்பு, தீ
சுலோகம் (ச)	–	சொலவகம், சொலவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுலோசனம் (ச)	–	எழிற்கண்
சுலோசனா (ச)	–	எழிற்கண்ணி
சுலோபம் (ச)	–	மிகச்சிறியது
சுவ (ச)	–	தன்னுடைய
சுவர்க்கலோகம் (ச)	–	விண்ணுலகம்
சுவர்ணபுஷ்பம் (ச)	–	பொற் பூ
சுவர்க்கம் (ச)	–	சொர்க்கம் பார்க்க
சுவர்ணபூமி[1] (ச)	–	இன்ப உலகம்
சுவர்ணபூமி[2] (ச)	–	பொன்னுலகம்
சுவர்ணம் (ச)	–	பொன்
சுவரூபம் (ச)	–	தன்னியல்பு
சுவாகா (ச)	–	தீயுள்
சுவாசகாசம் (ச)	–	மூச்சிழுப்பு நோய்
சுவாசம் (ச)	–	மூச்சு, உயிர்ப்பு
சுவாசி (ச)	–	மூச்சுவிடு
சுவாத்தியம் (ச)	–	மனநிறைவு
சுவாதீனம்[1] (ச)	–	தன்னடைவு
சுவாதீனம்[2] (ச)	–	தன்னுடைமை
சுவாமி (ச)	–	இறைவன், தலைவன்
சுவாமிகள் (ச)	–	அடிகள்
சுவாமிநாதன் (ச)	–	இறைக்குருவன்
சுவாரசியம் (ச)	–	சுவாரஷ்யம் பார்க்க
சுவாரஷ்யம் (ச)	–	மன ஈர்ப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சுவானுபவம் (ச)	–	தன் பட்டறிவு
சுவானுபோகம் (ச)	–	தன் துய்ப்பு
சுவிஷேசம் (ச)	–	நற்செய்தி
சுவீகரி (ச)	–	விழைந்தேற்றல்
சுவீகாரம் (ச)	–	மகவேற்பு
சுவேச்சை (ச)	–	சுயேச்சை பார்க்க
சுவேதம் (ச)	–	வெண்மை
சுவேதனம் (ச)	–	வெண்காடு
சுழுத்தி (ச)	–	புலனுறக்கம்
சுளுவு (ச)	–	எளிது
சுன்னத் (அ)	–	முனைத்தோல் நீக்கம்

சூ

சூக்கம் (ச)	–	நுண்மை, கூர்மை
சூக்கும காயம் (ச)	–	நுண்ணுடல்
சூக்கும சரீரம் (ச)	–	நுண்ணுடம்பு
சூக்குமம்[1] (ச)	–	அணு, நுண்மை
சூக்குமம்[2] (ச)	–	சூட்சுமம் பார்க்க
சூகம் (ச)	–	அன்பு, இரக்கம், காற்று
சூசகம் (ச)	–	அறிகுறி, குறிப்பு
சூசி (ச)	–	ஊசி, துளை
சூசிகன் (ச)	–	துன்னக்காரன்
சூசிகை[1] (ச)	–	ஊசி
சூசிகை[2] (ச)	–	துதிக்கை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சூட்சவழி (ச)	–	சுருக்கவழி
சூட்சுமசரீரம் (ச)	–	நுண்ணடம்பு
சூட்சுமம் (ச)	–	நுண்ணறிவு
சூடாமணி (ச+த)	–	முடிமணி
சூத்திரகாரி (ச)	–	கடவுள், இயக்குவோன்
சூத்திரதாரி (ச)	–	நாடக இயக்குநர்
சூத்திரம்[1] (ச)	–	நூற்பா
சூத்திரம்[2] (ச)	–	கயிறு
சூத்திரம்[3] (ச)	–	இயந்திரம்
சூத்திரன் (ச)	–	இழிந்தவன், கடைமகன்
சூதகசன்னி (ச)	–	விடாய் நளிரி
சூதகம் (ச)	–	மாதவிலக்கு, தீட்டு
சூதமாதர் (ச)	–	இசைபாடுநர்
சூதனம் (ச)	–	அழிக்கை
சூர்ணம் (ச)	–	சூரணம் பார்க்க
சூர்ப்பனகை (ச)	–	முற வுகிரி
சூர்ப்பம் (ச)	–	முறம்
சூரணம் (ச)	–	நுண்பொடி
சூரபதுமன் (ச)	–	தாமரையரக்கன்
சூரர் (ச)	–	படைவீரர்
சூரிக்கத்தி (ச)	–	கூர்க்கத்தி
சூரியகாந்தி (ச)	–	பொழுது வணங்கி
சூரிய கிரகணம் (ச)	–	கதிரவ மறைப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சூரிய சக்தி (ச)	–	கதிரவ ஆற்றல்
சூரிய நமஸ்காரம் (ச)	–	கதிரவன் வழிபாடு
சூரியபுத்திரன் (ச+த)	–	கன்னன்
சூரியபிரபை (ச)	–	பரிவேடம்
சூரியமூர்த்தி (ச+த)	–	கதிர்க்கடவுள்
சூர்யவம்சம் (ச)	–	கதிரவக்குலம்
சூரியன் (ச)	–	கதிரவன், ஞாயிறு, பரிதி
சூரியாஸ்தமனம் (ச)	–	ஞாயிறு மறைதல்
சூரியோதயம் (ச)	–	ஞாயிறு தோன்றல்
சூனியக்காரன் (ச+த)	–	அழிவுவித்தைக்காரன்
சூனியம்[1] (ச)	–	வெறுமை, பாழ்
சூனியம்[2] (ச)	–	கெடுத்தல்

செ

செகம் (ச)	–	ஜெகம் பார்க்க
செந்து (ச)	–	ஜந்து பார்க்க
செபம் (ச)	–	ஜெபம் பார்க்க
செபி (ச)	–	ஜெபி பார்க்க
செயத்தம்பம் (ச)	–	ஜெயத்தம்பம் பார்க்க
செயம் (ச)	–	ஜெயம் பார்க்க
செயமணி (ச)	–	ஜெயமணி பார்க்க
செயமுரசு (ச)	–	ஜெயமுரசு பார்க்க
செல்வாக்கு (ச)	–	சாய்கால்
செலாவணி (ச)	–	பணிப்பரிமாற்றம்

சே

சேகண்டி (தெ)	–	கோண்மணி, அடிமணி
சேகரம் (ச)	–	தொகுப்பு
சேகரி (ச)	–	தொகு, திரட்டு
சேட்டை (ச)	–	சேஷ்டை பார்க்க
சேடசாயி (ச)	–	சேஷசாயி பார்க்க
சேடாத்திரி (ச)	–	சேஷாத்திரி பார்க்க
சேட்டன் (ச)	–	சேஷ்டன் பார்க்க
சேடன் (ச)	–	சேஷன் பார்க்க
சேடி (ச)	–	தோழி
சேடிகை (ச)	–	பணிப்பெண்
சேடியம் (ச)	–	ஊழியம்
சேடை (உ)	–	கரம்புப் பாசனம்
சேடை வைத்தல் (உ+த)	–	தொளியடித்தல்
சேத்திரம் (ச)	–	க்ஷேத்திரம் பார்க்க
சேத்திரஞ்சன்(ச)	–	க்ஷேத்திரஞ்சன் பார்க்க
சேத்திரவாசம் (ச)	–	க்ஷேத்திரவாசம் பார்க்க
சேதம்[1] (ச)	–	அழிவு
சேதம்[2] (ச)	–	துண்டு
சேதம்[3] (ச)	–	இழப்பு
சேதாரம் (ச)	–	தேய்விழப்பு
சேது (ச)	–	செய்கரை
சேதுபதி (ச)	–	செய்கரைக் காவலர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சேதுபந்தனம் (ச)	–	அணைப்பாதை
சேமம் (ச)	–	க்ஷேமம் பார்க்க
சேவகம் (ச)	–	ஊழியம்
சேவகன் (ச)	–	ஊழியன், ஏவலன்
சேவாஸ்ரமம் (ச)	–	தொண்டுக்குடில்
சேவி (ச)	–	வழிபடு, வணங்கு
சேவை (ச)	–	தொண்டு, ஊழியம்
சேனாதிபதி (ச)	–	படைத்தலைவன்
சேனாவரையன் (ச)	–	படையரையன்
சேனாவீரன் (ச+த)	–	படைவீரன்
சேனை (ச)	–	படை, தானை
சேஷ்டன் (ச)	–	தமையன், மூத்தவன்
சேஷ்டர் (ச)	–	கண்காணியார்
சேஷ்டை (ச)	–	குறும்பு, தொந்தரவு
சேஷக் கிரியை (ச)	–	இறப்பு மேற்சடங்கு
சேஷகிரி (ச)	–	திருவேங்கட மலை
சேஷசயனம் (ச)	–	மாற்சயனம்
சேஷசாயி (ச)	–	திருமால்
சேஷம் (ச)	–	மிச்சம்
சேஷன் (ச)	–	ஏவல் செய்வோன்
சேஷாசலம் (ச)	–	வேங்கடமலை
சேஷாத்திரி (ச)	–	வேங்கடமலை
சேஷித்தல் (ச)	–	எஞ்சுதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

சை

சைசவம் (ச)	–	இளமை
சைத்தான் (அ)	–	பேய்
சைத்திரகம் (ச)	–	சித்திரைத்திங்கள்
சைத்திரியம் (ச)	–	தெளிவு, மனத்திடம்
சைதன்னியம் (ச)	–	சைதனியம் பார்க்க
சைதனியம் (ச)	–	அறிவு, உயிர்
சைரிகம் (ச)	–	உழவு மாடு
சைலபதி (ச)	–	இமயமலை
சைலம் (ச)	–	மலை
சைலாந்திரம் (ச)	–	மலைக்குகை
சைவச்சாரம் (ச)	–	சிவநெறியொழுங்கு
சைவம் (ச)	–	சிவம்
சைவர் (ச)	–	சிவனியர்
சைவாகமம் (ச)	–	சிவத்தோன்றியம்
சைனம் (ச)	–	சமணம் பார்க்க
சைனியம் (ச)	–	போர்ப்படை, சேனை

சொ

சொக்கநாதன் (ச)	–	அழகிறைவன்
சொக்கப்பன் (பி+த)	–	துய்யப்பன்
சொக்கம் (பி)	–	தூய்மை, எழில்
சொக்கலிங்கம் (ச)	–	அழகிலங்கம்
சொக்கன் (பி)	–	தூயன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சொக்கா (தெ)	–	சட்டை
சொகுசு (ச)	–	நேர்த்தி, மீ வசதிப்பாடு
சொண்டி (தெ)	–	நோஞ்சான்
சொப்பனம் (ச)	–	கனவு
சொர்க்கம் (ச)	–	துறக்கம்
சொக்க வாசல் (ச+த)	–	துறக்க வாயில்
சொர்ணம் (ச)	–	பொன்
சொர்ணலதா (ச)	–	பொற்கொடி
சொரணை (ச)	–	சுரணை பார்க்க
சொரூபஞானம் (ச+த)	–	உயர் பேரறிவு
சொரூபம்[1] (ச)	–	இயல்வடிவு
சொரூபம்[2] (ச)	–	அழகு
சொரூபி[1] (ச)	–	உருவமுள்ளவன்
சொரூபி[2] (ச)	–	உருவு, உருவம்
சொரூபி[3] (ச)	–	எழிலுருவோன்
சொலித்தல் (ச)	–	ஒளி வீசுதல்
சொலிப்பு (ச)	–	ஒளி
சொற்பம் (ச)	–	சிறியது
சொற்பிரயோகம் (த+ச)	–	சொல்லாளுகை
சொற்புத்தி (த+ச)	–	அறிவுரை
சொஜ்ஜி (இந்தி)	–	தேங்குறப்பம்
சொன்னமயம் (ச)	–	பொன்னிறம்
சொஸ்தம் (ச)	–	நலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

சோ

சோக்கு (உ)	–	ஆடம்பரம்
சோகசம் (ச)	–	மரப்பட்டை
சோகம் (ச)	–	துயரம், வருத்தம்
சோகாக்கினி (ச)	–	மிகுதுயர், துயர்த்தீ
சோசியம் (ச)	–	ஜோசியம் பார்க்க
சோசியர் (ச)	–	ஜோசியர் பார்க்க
சோட்டா[1] (உ)	–	சிறுகழி
சோட்டா[2] (இந்து)	–	சிறிய
சோடசம் (ச)	–	பதினாறு
சோடசாகம் (ச)	–	பதினாறுநாள் வேள்வி
சோடசாவதானம் (ச)	–	பதினாறு கவனகம்
சோடசோபசாரம் (ச)	–	பதினறு பணிவிடை
சோடனை (இந்தி)	–	அழகுப்படுத்துகை
சோடி (ச)	–	இரட்டை, இணை
சோடித்தல் (ச)	–	அழகுபடுத்துதல்
சோடு (ச)	–	மிதியடி
சோடுகட்டு (ச+த)	–	இணைசேர்
சோணம் (ச)	–	குருதி, ஆறு
சோணாசலம் (ச)	–	திருவண்ணாமலை
சோணிதம் (ச)	–	குருதி, சிவப்பு
சோதரம் (ச)	–	உடன்பிறப்பு
சோதரன் (ச)	–	உடன் பிறந்தவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சோதரி (ச)	–	உடன் பிறந்தவள்
சோதனை (ச)	–	நோட்டத்தேர்வு
சோதா (இந்தி)	–	சோம்பேறி
சோதி[1] (ச)	–	நோடு, கூர்ந்து ஆய்
சோதி[2] (ச)	–	பேரொளி
சோதிடம் (ச)	–	ஜோதிடம் பார்க்க
சோதிடன் (ச)	–	ஜோதிடன் பார்க்க
சோதித்தல் (ச)	–	ஆராய்தல், இலங்கல்
சோதிநாயகன் (ச)	–	ஜோதிநாயகன் பார்க்க
சோபானம் (ச)	–	தாழ்வாரம்
சோபித்தல் (ச)	–	ஒளிசெய்தல், ஒளிருதல்
சோபை (ச)	–	பொலிவு
சோம்பு (தெ)	–	பெருஞ்சீரகம்
சோமசம் (ச)	–	பால்
சோமசுந்தரன் (ச)	–	உமையொருபாகன்
சோமதாரை (ச)	–	வானம்
சோமநாதன் (ச)	–	சிவன்
சோமபானம் (ச)	–	தேவருலகு மது
சோமவாரம் (ச)	–	திங்கட்கிழமை
சோமன் (ச)	–	நிலா, திங்கள்
சோமாக்கியம் (ச)	–	செவ்வல்லி
சோமாஸ்கந்தர் (ச)	–	உமை சிவன் முருகர்
சோரசன்(ச)	–	கள்வன், திருடன்

சௌ

சௌக்கியம் (ச)	–	நலம்
சௌகர்யம் (ச)	–	ஏந்து
சௌசன்னியம் (ச)	–	சௌஜன்னியம் பார்க்க
சௌகதன் (ச)	–	புத்தன்
சௌகந்தம் (ச)	–	நறுமணம்
சௌகந்திகம் (ச)	–	கருங்குவளை
சௌடால் (ச)	–	வீம்பு
சௌதம் (ச)	–	அரண்மனை
சௌதாமினி (ச)	–	மின்னல் கொடி
சௌந்தர்யம் (ச)	–	பேரழகு
சௌந்தர்யவதி (ச)	–	அழகி, பேரழகி
சௌந்தரி (ச)	–	அழகி, மலைமகள்
சௌந்திரமுகம்[1] (ச+த)	–	மலர்ந்தமுகம்
சௌந்திரமுகம்[2] (ச+த)	–	அழகு முகம்
சௌந்திரியம் (ச)	–	அழகு
சௌபாக்கியம் (ச)	–	நற்பேறு, நன்னலம்
சௌபாக்கியவதி (ச)	–	மிகுபேறுடையவள்
சௌமாரம் (ச)	–	இளமை
சௌமியநாராயணன் (ச)	–	திருமால்
சௌமியர் (ச)	–	முனிவர்
சௌமியன் (ச)	–	அறிவன்
சௌரம் (ச)	–	கதிரவம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
சௌரமானம் (ச)	–	கதிரவமானம்
சௌளகம் (ச)	–	மயிர்கழித்தல்
சௌளப்பியம் (ச)	–	எளிதாந் தன்மை
சௌனிகன் (ச)	–	ஊன்விற்போன்
சௌஜன்னியம் (ச)	–	இனிய பண்பு

ஞா

ஞாதம் (ச)	–	அறியப்பட்டது
ஞாதவியம் (ச)	–	அறிதற்குரியது
ஞாதா (ச)	–	அறிவுடையோன்
ஞாபகக் கருவி (ச+த)	–	அறிவுநிலைப் பொறிகள்
ஞாபகப்படுத்துதல் (ச+த)	–	நினைவு கூர்தல்
ஞாபகம் (ச)	–	நினைவு, நினைப்பு
ஞாபகி (ச)	–	நினைப்பாளி
ஞாயம் (ச)	–	அறமுறை
ஞானகுரு (த+ச)	–	அறிவாசான்
ஞானசக்தி (த+ச)	–	அறிவாற்றல்
ஞானசூட்சம் (த+ச)	–	கடுங் கமுக்கம்
ஞானதீட்சை (த+ச)	–	அறிவுறுத்தல்
ஞானஸ்நானம் (த+ச)	–	கிறித்துவமேற்றல்
ஞானப்பிரகாசம் (த+ச)	–	அறிவொளி
ஞானப்பிராந்தி (த+ச)	–	அறிவு மயக்கம்
ஞானபூர்த்தி (த+ச)	–	நிறைஞானம்
ஞானபூர்வம் (த+ச)	–	முன்னறிவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஞானவான் (ச)	–	ஞானி, அறிவாளி
ஞானாத்மா (த+ச)	–	அறிவுயிர்
ஞானாந்தம் (ச)	–	உட்பொருள்
ஞானானந்தம் (த+ச)	–	பேரின்பம்
ஞானானுபவம் (த+ச)	–	ஞானநுகர்ச்சி
ஞானேந்திரியம் (த+ச)	–	உணர்வுறுப்பு
ஞானோபதேசம் (த+ச)	–	அறிவூட்டல்

ட

டகல் (பார)	–	சூழ்ச்சி
டகல் பாச்சி (பார)	–	வஞ்சகன்
டங்குவார் (தெ+த)	–	பரிப்பட்டை
டப்பா (இ)	–	சிமிழம், அடைப்பி
டப்பாசு (உ)	–	வெடி
டப்பி (இ)	–	டப்பா பார்க்க
டப்பை (தெ)	–	மூங்கிற் பிளாச்சு
டபாய்த்தல் (இ)	–	ஏமாற்றி மேற்கொள்ளுதல்
டபேதார் (உ)	–	தலைமையேவலன்
டம்பக்காரன் (ச+த)	–	பகட்டுக்காரன்
டம்பாசாரி (ச)	–	வெற்றுப் பகட்டன்
டம்பம் (ச)	–	பகட்டு, ஆராவரம்
டமருகம் (ச)	–	உடுக்கை
டமாரம் (தெ)	–	பெருஞ்செவிடன்
டவாலி (பார)	–	தோட்கச்சை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

டா

டாணா (உ)	–	காவலிடம்
டாபர் (உ)	–	கூட்டிக்கொடுப்போன்
டாம்பிகன் (ச)	–	பகட்டன்
டாம்பீகம் (ச)	–	வீண்பகட்டு
டால் (கன்)	–	ஒளி
டாலடித்தல் (கன்+த)	–	ஒளிவீசுதல்

டி

டிகாணா (இந்தி)	–	தங்குமிடம்

டீ

டீக் (இந்தி)	–	மிடுக்கு
டீக் கொடுத்தல் (கன்+த)	–	இடி கொடுத்தல்
டீகாப் பொட்டு (உ+த)	–	பதிக்கப் பொட்டு
டீலா (இந்தி)	–	தளர்ச்சி, நெகிழ்ச்சி
டீலாவில்விடுதல் (இந்தி+த)	–	திண்டாடவிடுதல்

டே

டேரா (இந்தி)	–	கூட்டகம்
டேவணி (தெ)	–	முன்பணம்

டொ

டொங்கு (தெ)	–	பொந்து
டொங்கு விழுதல் (தெ+த)	–	பொருள் குறைதல்

டோ

டோகர் (இந்தி)	–	மோதுகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
டோகர் கொடு (இந்தி)	–	மோது
டோப்பா (ச)	–	செயற்கைத் தலைமுடி
டோபி (இந்தி)	–	சலவையாளர்
டோபிகானா (இந்தி+உ)	–	சலவையாளர் கொட்டில்
டோல் (இந்தி)	–	பதலை
டோலக் (இந்தி)	–	சிறு பதலை
டோலி (ச)	–	தூக்கேணை

த

தக்கடி (தெ)	–	வஞ்சனை
தக்கணம் (ச)	–	தட்சிணம் பார்க்க
தக்கணாக்கினி (ச)	–	தட்சிணாக்கினி பார்க்க
தக்கன் (ச)	–	கள்வன்
தக்கிரம் (ச)	–	மோர்
தகரம் (ச)	–	வெள்ளீயம்
தகராறு (அ)	–	மோதல், குழப்பம்
தகவல் (ச)	–	செய்தி, சேதி
தகன் (ச)	–	நெருப்புக்கடவுள்
தகனக்கிரியை (ச)	–	ஈமச்சடங்கு
தகனசேதனம் (ச)	–	புகை
தகனபலி (ச)	–	தீயிலிடும் வதை
தகனம் (ச)	–	எரித்தல்
தகனன் (ச)	–	தீ கடவுள்
தகனித்தல் (ச)	–	சுட்டெரித்தல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தசகண்டன் (ச)	–	இராவணன்
தசகம் (ச)	–	பத்து
தசகாரியம் (ச)	–	பதின்வினை
தசப்பொருத்தம் (ச+த)	–	பத்துப்பொருத்தம்
தசமுகன் (ச+த)	–	பத்துமுகத்தான்
தசதானம் (ச)	–	பத்துக்கொடை
தசம் (ச)	–	பத்து
தசமம் (ச)	–	பத்தாவது
தசமி (ச)	–	பத்தாவது நாள்
தசமூலம் (ச)	–	பத்து மருத்துவ வேர்கள்
தசமொழி (ச)	–	பத்துக் கட்டளைகள்
தசியூ (ச)	–	அடிமை
தசிரம் (ச)	–	உட்டுளை, மழைத்துளி
தசரா (ச)	–	பத்துநாள் காளி விழா
தசுமம் (ச)	–	தீ
தசாங்கம் (ச)	–	பத்து உறுப்பு
தசாவதாரம் (ச)	–	பத்துத் தோற்றரவு
தசாப்தம் (ச)	–	பத்தாண்டுக் காலம்
தசாவதானம் (ச)	–	பதின் கவனகம்
தசாவதானி (ச)	–	பதின் கவனகர்
தசேந்திரியம் (ச)	–	உடலுறுப்புப் பத்து
தட்சணாயனம் (ச)	–	கதிரவனின் தென்செலவு
தட்சகன் (ச)	–	தக்ககன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தட்ச சங்கரன் (ச)	–	சிவன்
தட்சண துருவம் (ச)	–	தென்முனை
தட்சிணாவர்த்தம் (ச)	–	வலம்புரிச்சங்கு
தட்சிணாசலம் (ச)	–	பொதிகைமலை
தட்சிணை (ச)	–	காணிக்கை
தட்சிணம்[1] (ச)	–	தெற்கு
தட்சிணம்[2] (ச)	–	தாராளம்
தட்சிணாமூர்த்தி (ச)	–	தென்முக நம்பி
தட்டுவாணி (இ)	–	நாட்டுக்குதிரை
தடாகம் (ச)	–	குளம்
தண்டகாரண்யம் (ச)	–	விந்திய மலைச்சாரல்
தண்டதாசன் (ச)	–	அடிமை
தண்டநீதி (ச)	–	கட்டளைச்சட்டம்
தண்டபாசிகன் (ச)	–	கொலைகாரன்
தண்டபாணி (ச)	–	வேலவன், பழனியாண்டி
தண்டயாமம் (ச)	–	நாள்தோறும்
தண்டாயுதம் (ச)	–	வளைதடி
தண்டாயுதன் (ச)	–	முருகன்
தண்டால் (கன்)	–	கிடந்தெம்பல்
தண்டுலம் (ச)	–	அரிசி
தண்டுலீயம் (ச)	–	சிறுகீரை
தண்டோரா (உ)	–	பறைசாற்றல்
தணிக்கை (அ)	–	கணக்கு நோட்டகம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தணிக்கையாளர் (அ+த)	–	கணக்காளி, கணக்காளர்
தத்தி (ச)	–	கொடை, வலிமை
தத்திதம் (ச)	–	பெயர்ச் சொல்லொட்டு
தத்திதாந்தம் (ச)	–	பெயர்ச்சொல் ஒட்டுப்பெயர்
தத்தியோதனம் (ச)	–	தயிர்ச்சோறு
தத்து (ச)	–	மகவுக் கொடை
தத்துப்பத்திரம் (ச)	–	மகவேற்பு ஆவணம்
தத்துப்பிள்ளை (ச+த)	–	வளர்ப்பு மகன்
தத்துப்புத்திரன் (ச)	–	ஏற்பு மகன்
தத்துவம் (ச)	–	மெய்ஞ்ஞானம், உண்மை
தத்துவ சாஸ்திரம் (ச)	–	மெய்ப்பொருள் நூல்
தத்துவ சுத்தி (ச)	–	மெய்ப்பொருள்தூய்மை
தத்துவஞானி (ச+த)	–	மெய்யியல் அறிஞர்
தத்துவ தரிசனம் (ச)	–	மெய்ப்பொருள் தெளிவு
தத்துவமசி (ச)	–	அது நீயாய் இருக்கிறாய்
தத்துவம் (ச)	–	மெய்ப்பொருள் மெய்யியல்
தத்துவன் (ச)	–	அதிகாரமுடையவன்
தத்தேயன் (ச)	–	தேவர்கோன்
தத்ரூபம் (ச)	–	மெய்யுருவம்
ததகம் (ச)	–	காற்று
ததம் (ச)	–	அகலம், விரிவு
ததபத்திரி (ச)	–	வாழைஇலை
ததாஸ்து (ச)	–	அப்படியே

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ததி (ச)	–	தயிர்
ததிசம் (ச)	–	வெண்ணெய்
ததிசமுத்திரம் (ச)	–	தயிர்க்கடல்
ததிபலம் (ச)	–	விளாமரம்
தந்தசடம் (ச)	–	எலுமிச்சைமரம்
தந்தசம்[1] (ச)	–	பால்
தந்தசம்[2] (ச)	–	யானைக்கொம்பு
தந்தசுத்தி (ச)	–	பல் துலக்குதல்
தந்தசூகன் (ச)	–	தீயன், கொடியன்
தந்தபலம் (ச)	–	விளாமரம்
தந்தபீஜம் (ச)	–	மாதுளை
தந்தம் (ச)	–	யானைக் கோடு, பல்
தந்தமலம் (ச)	–	பல்லழுக்கு
தந்தி[1] (ச)	–	ஆண்யானை
தந்தி[2] (ச)	–	கம்பி, நரம்பு
தந்திமுகன் (ச+த)	–	யானைமுகன்
தந்திரபாலன் (ச)	–	படைத்தலைவன்
தந்திரம்[1] (ச)	–	சூழ்ச்சி, உத்தி
தந்திரம்[2] (ச)	–	புலம், நூல்
தந்திரமா (ச)	–	நரி
தந்தரோகம் (ச)	–	பல்நோய்
தந்தவந்திரன் (ச)	–	சிவன்
தந்திரவிபன் (ச)	–	நெசவாளி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தந்திரி[1] (ச)	–	கரவடத்தன்
தந்திரி[2] (ச)	–	படைத்தலைவன்
தந்து சாரம் (ச)	–	கமுகு
தபசம் (ச)	–	பறவை
தபசி (ச)	–	தவமுடையோன்
தபசு (ச)	–	தவம்
தபத்தி (ச)	–	தவத்தி
தபலா (அ)	–	பதலை
தபளா (அ)	–	தபலா பார்க்க
தபனம் (ச)	–	நெருப்பு, மனத்துயர்
தபா (அ)	–	தடவை, முறை
தபால் (உ)	–	அஞ்சல்
தபால்காரன் (உ+த)	–	அஞ்சற்காரன்
தபித்தல் (ச)	–	தவித்தல்
தபுதல் (ச)	–	கெடுதல், சாதல்
தபுதாரநிலை (ச)	–	மனைவியை இழந்தநிலை
தபேதார் (உ)	–	தலைமைப் பணியாளர்
தபேலா (அ)	–	தபலா பார்க்க
தபோத்திரன் (ச)	–	தவமகன்
தபோதனர் (ச)	–	முனிவர்
தபோதி (ச)	–	தவத்தி
தபோவனம் (ச)	–	தவக்காடு
தம் (ச)	–	மூச்சடக்குகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தம்பதி (ச)	–	இணையர்
தம்பம்[1] (பி)	–	கம்பம்
தம்பம்[2] (பி)	–	வஞ்சனை, சினம்
தம்புரு (இ)	–	நரம்பொத்தியம்
தமசம் (ச)	–	தமசு பார்க்க
தமசு (ச)	–	இருள்
தமதன் (ச)	–	விருப்புடையோன்
தமம்[1] (ச)	–	கருங்கோள்
தமம்[2] (ச)	–	சேறு
தமருகம் (ச)	–	உடுக்கை
தமனம் (ச)	–	மருக்கொழுந்து
தமாலம் (ச)	–	இலை, மூங்கில்தோல்
தமாஷ் (உ)	–	வேடிக்கை, விளையாட்டு
தமிசு (ச)	–	வேங்கைமரம்
தமோகுணம் (ச)	–	முக்குணக்காரணி
தமோபகம் (ச)	–	திங்கள்
தமோமனு (ச)	–	மின்மினி
தயவு (ச)	–	தயை பார்க்க
தயவு தாட்சண்யம் (ச)	–	ஈவிரக்கம்
தயா (ச)	–	அருள்
தயாநிதி (ச)	–	அருணிதியன்
தயாபரன் (ச)	–	அருட்பரமன்
தயார் (உ)	–	அணியம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தயாரி (உ)	–	உருவாக்கு
தயாரிப்பாளர் (உ+த)	–	உருவாக்குபவர்
தயாளம் (ச)	–	அருள், பெருந்தன்மை
தயாளன் (ச)	–	அருளாளன்
தயாளு (ச)	–	அருளம்மை
தயிலகித்தம் (ச)	–	பிண்ணாக்கு
தயிலம் (ச)	–	தைலம் பார்க்க
தயை (ச)	–	அருள், இரக்கம்
தர்க்கம் (ச)	–	ஏரணம்
தர்கா (உ)	–	பள்ளிவாசல்
தர்ணா (உ)	–	சாலைமறியல்
தர்ப்பகன் (ச)	–	மன்மதன், வேள்
தர்ப்பணம் (ச)	–	நீர்ப்படையல்
தர்ப்பை (ச)	–	தருப்பை பார்க்க
தர்பார் (உ)	–	அரசுவீற்றிருக்கை
தர்மகர்த்தா (ச)	–	அறங்காவலர்
தர்ம சங்கடம் (ச)	–	அறத் தடுமாற்றம்
தர்ம சத்திரம் (ச)	–	அறச்சாலை
தர்மசபை (ச)	–	அறமன்றம்
தர்ம சாஸ்திரம் (ச)	–	அறநெறி நூல்
தர்மப்பிரபு (ச)	–	அறவோன்
தர்ம பத்தினி (ச)	–	கற்புக்கரசி
தர்மம்[1] (ச)	–	அறம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தர்மம்[2] (ச)	–	கொடை
தர்மவான்(ச)	–	அறவாணன்
தர்மன் (ச)	–	அறக்கடவுள்
தர்மாத்மா (ச)	–	அறமகன்
தர்மாபேதம் (ச)	–	அறத்தவறு
தர்மோபதேசம் (ச)	–	அறவுரை
தரங்கம்[1] (ச)	–	கடலலை
தரங்கம்[2] (ச)	–	கலக்கம்
தரணம்[1] (ச)	–	அரிசி
தரணம்[2] (ச)	–	இமயமலை
தரணி[1] (ச)	–	நிலம், மாநிலம்
தரணி[2] (ச)	–	உலகம்
தரணிதரன்(ச)	–	மன்னன்
தரணிபூரம் (ச)	–	பெருங்கடல்
தரந்தம் (ச)	–	கடல், தவளை
தராசு (உ)	–	துலைக்கோல், நிறைகோல்
தராதலம் (ச)	–	கீழேலுகில் ஒன்று
தராலயம் (ச)	–	பாடை
தரி (ச)	–	அணி, பூண், தாங்கு
தரிசனம்[1] (ச)	–	காட்சி, தோற்றம்
தரிசனம்[2] (ச)	–	திருக்காட்சி
தரிசனீயம் (ச)	–	அழகியது
தரிசி (ச)	–	பெரியோரைக் காணுதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தரிசித்தல் (ச)	–	காணுதல்
தரித்திரம் (ச)	–	வறுமை
தரு (ச)	–	மரம்
தருக்கசாஸ்திரம் (ச)	–	ஞாயநூல்
தருக்கம் (ச)	–	தர்க்கம் பார்க்க
தருச்சனம் (ச)	–	குற்றப்படுத்துதல்
தருணம்[1] (ச)	–	உரிய நேரம்
தருணம்[2] (ச)	–	இளமை
தருணி (ச)	–	இளம்பெண்
தருப்ப சயனம் (ச)	–	தவத்தோர் இடம்
தருப்பணம் (ச)	–	ஒப்படைப்பு
தருப்பை (ச)	–	திருப்புல்
தருப்பைப் புல் (ச)	–	தருப்பை பார்க்க
தருமகர்த்தா (ச)	–	தருமவான் பார்க்க
தருமசங்கடம் (ச)	–	அறவழியிடர்
தருமசபை (ச)	–	அறமன்றம்
தலகம் (ச)	–	பொய்கை
தலகிருதயம் (ச)	–	உள்ளங்கால்
தலசூசி (ச)	–	முள்
தலதரிசனம் (ச)	–	திருத்தலக்காட்சி
தலபம் (ச)	–	சாத்திரம், பொன்
தலபுஷ்பம் (ச)	–	தாழை
தலபுராணம் (ச)	–	திருக்கோயில் வரலாறு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தலம்[1] (ச)	–	இடம், வீடு
தலம்[2] (ச)	–	வழிபாட்டிடம்,
தலம்[3] (ச)	–	ஆழம்
தலம்[4] (ச)	–	உலகம்
தலவிருட்சம் (ச)	–	திருக்கோயிலுக்கான மரம்
தலவிசேஷம் (ச)	–	திருக்கோயில் சிறப்பு
தலாக் (உ)	–	மணமுறிப்பு
தலைக்கனம் (த+ச)	–	மிகு செருக்கு
தளவாடம் (ச)	–	அறைகலன்
தற்காலிகம் (ச)	–	நிலையற்றது
தற்சமம் (ச)	–	வடமொழிக்கு நிகரானது
தற்சமயம் (ச)	–	இப்பொழுது
தற்சுதந்திரம் (ச)	–	தன்னுரிமை
தற்பதம் (ச)	–	கடவுள்
தற்பம் (ச)	–	அகந்தை
தற்பவம் (ச)	–	வடமொழித்திரிபு
தன்னிச்சை (த+ச)	–	தன்விருப்பம்
தனகரன் (ச)	–	கள்வன், குபேரன்
தனதற்பம் (ச)	–	செல்வவிடம்பம்
தனபாரம் (ச)	–	கொங்கை
தனபோகம் (ச)	–	கூடல், கலவி
தனம்[1] (ச)	–	செல்வம்
தனம்[2] (ச)	–	கொங்கை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தனயன் (ச)	–	மகன்
தனயை (ச)	–	மகள்
தனரேகை (ச)	–	செல்வ வரிகை
தனலட்சுமி (ச)	–	செல்வத்திருமகள்
தனவந்தன் (ச)	–	தனவான் பார்க்க
தனவான் (ச)	–	பணக்காரன், செல்வன்
தனியா (ச)	–	கொத்துமல்லி விதை
தனு (ச)	–	வில்
தனுசு (ச)	–	தனு பார்க்க
தஸ்கரன் (ச)	–	திருடன்
தஸ்தாவேஜு (ச)	–	ஆவண அடங்கல்
தக்ஷணம் (ச)	–	உடனே, உடன்
தக்ஷிணாமூர்த்தி (ச)	–	தென்முகநம்பி

தா

தாக்கல்[1] (ச)	–	தரவு, சேதி
தாக்கல்[2] (ச)	–	மேற்கட்டளை
தாகசாந்தி (ச)	–	விடாய் தீர்த்தல்
தாகம் (ச)	–	நீர்வேட்கை
தாகித்தல் (ச)	–	விடாய்கொள்ளுதல்
தாச மார்க்கம் (ச)	–	அடிமை நெறி
தாசர் (ச)	–	அடிமைகள்
தாசன் (ச)	–	ஊழியன், அடிமை
தசாத்துவம் (ச)	–	அடிமைத்தனம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தாசி[1] (ச)	–	கணிகை
தாசி[2] (ச)	–	பணிப்பெண்,
தாசி[3] (ச)	–	அடிமைப்பெண்
தாசில்தார் (உ)	–	வட்டாட்சியர்
தாசியம் (ச)	–	அடிமைத்தனம்
தாசேரம் (ச)	–	ஒட்டகம்
தாட்சணியம் (ச)	–	தாட்சினியம் பார்க்க
தாட்சாயணி (ச)	–	உமையவள்
தாட்சினியம் (ச)	–	இணக்கம், பரிவு
தாத்திரிபலம் (ச)	–	நெல்லிக்கனி
தாத்திரியம் (ச)	–	வறுமை
தாதன் (ச)	–	அடிமை
தாதி (ச)	–	அடியவள்
தாது[1] (ச)	–	விந்து
தாது[2] (ச)	–	முளை
தாது[3] (ச)	–	நரம்பு
தாது[4] (ச)	–	சுரங்கப்பொருள்
தாபகம் (ச)	–	ஸ்தாபகம் பார்க்க
தாபதர் (ச)	–	முனிவர்
தாபதவிரதம் (ச)	–	கைம்மை நோன்பு
தாபம்[1] (ச)	–	வெப்பம், காட்டுத்தீ
தாபம்[2] (ச)	–	நீர்வேட்கை
தாபரன் (ச)	–	கடவுள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தாபனம்[1] (ச)	–	வெப்பம்
தாமசபார்த்தம் (ச)	–	வெறியூண்
தாமசம்[1] (ச)	–	இருள்
தாமசம்[2] (ச)	–	காலந் தாழ்த்துதல்
தாமதம் (ச)	–	சுணக்கம், காலத்தாழ்வு
தாமதி[1] (ச)	–	நேரம் கடத்து
தாமதி[2] (ச)	–	தங்கு
தாமதித்தல் (ச)	–	காலம் நீட்டித்தல்
தாமநிதி (ச)	–	கதிரவன்
தாமம் (ச)	–	ஒளி, மலை, கயிறு
தாம்பிரவர்ணி (ச)	–	தாமிரபரணி பார்க்க
தாம்பூலவல்லி (ச)	–	வெற்றிலைக்கொடி
தாமிரபரணி (ச)	–	பொருநையாறு
தாமிரம் (ச)	–	செம்பு
தாமோதரன் (ச)	–	கயிற்றால் கட்டப்பட்டவன்
தாய்ப்பத்திரம் (த+ச)	–	மூல ஆவணம்
தாயபந்து (ச)	–	பிறப்பின் வழி பங்கு
தாயத்து (உ)	–	மந்திரக் கட்டு
தாயித்து (உ)	–	தாயத்து பார்க்க
தார்மீகம் (ச)	–	அறஞ்சார்ந்தது
தாரகம் (ச)	–	உச்சவிசை, மந்திரம்
தாரகாபதி (ச)	–	வியாழம்
தாரகை[1] (ச)	–	கண்மணி, அழகி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தாரகை[2] (ச)	–	நிலவுலகம்,
தாரகை[3] (ச)	–	விண்மீன்
தாரசங்கிரசம் (ச)	–	திருமணம்
தாரணம் (ச)	–	கடன், பூடு, தெப்பம்
தாரணி (ச)	–	நிலவுலகம்
தாரதம் (ச)	–	கடல்
தாரம்[1] (ச)	–	அரும்பண்டம்
தாரம்[2] (ச)	–	மனைவி, துணைவி
தாரம்[3] (ச)	–	வெண்கலம், வெள்ளி
தாராசாரம் (ச)	–	பெருமழை
தாராபதம் (ச)	–	வானம்
தாராளம் (ச)	–	கொடை, விருப்பம், மிகுதி
தாரிகம் (ச)	–	தீர்வை
தாரித்தல் (ச)	–	தங்குதல்
தாரீடம் (ச)	–	பெருங்கடல்
தாருகதலி (ச)	–	கான்வாழை
தாருகாவனம் (ச)	–	தேவமரக்காடு
தாருகம் (ச)	–	சேலை
தாரை[1] (ச)	–	நீராட்டு
தாரை[2] (ச)	–	ஒப்பு
தாரை[3] (ச)	–	ஒழுங்கு
தாரோபங்கிரம் (ச)	–	மணம் முடித்தல்
தாலகி (ச)	–	கள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தாலுகா (ச)	–	வட்டம்
தாவரம் (ச)	–	பயிரி
தாவர ஜங்கமம் (ச)	–	நிலைத்திணை
தாவரித்தல் (ச)	–	காப்பாற்றுதல்
தாவாக்கினி (ச)	–	திருநீறு
தாவா (அ)	–	வழக்கீடு, முறையீடு
தாளப்பிரமாணம் (ச)	–	மாறா இசையொழுங்கு
தாற்பரியம் (ச)	–	கருத்து
தானசீலம் (ச)	–	கொடைப்பண்பு
தானபதி (ச)	–	வள்ளல்
தானபத்திரம் (ச)	–	கொடையுறுதி
தானம்[1] (ச)	–	இடம்
தானம்[2] (ச)	–	நன்கொடை
தானம்[3] (ச)	–	ஈகை
தானவம் (ச)	–	மிருது
தானி (ச)	–	இருப்பிடம்
தானிப்பு (ச)	–	தணித்தல்
தானியக்கோட்டை (ச+த)	–	ஒரு குறுக்க நிலவளவு
தானியம் (ச)	–	கூலம், தவசம்
தானியமணி (ச)	–	தவச மணி
தானியாரி (ச)	–	பெருச்சாளி
தாஜா[1] (ச)	–	தடவுதல், நீவுதல்
தாஜா[2] (ச)	–	வயப்படுத்துகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

தி

திக்கஜம் (ச)	–	திசையானை
திக்கஜங்கள் (ச)	–	திசையானைகள்
திக்கரன் (ச)	–	இளம்பருவத்தான்
திக்கரி (ச)	–	இளம்பெண்
திக்கரித்தல் (ச)	–	ஏசுதல், பழித்தல்
திக்குபந்தனம் (ச)	–	திசைகள் கட்டுதல்
திகம் (ச)	–	புலித்தோல், மிகுதி
திகம்பரர் (ச)	–	சமணமுனிவர்
திகம்பரம் (ச)	–	இருள், ஆடையின்மை
திகரடி (ச)	–	சோர்வு
திகரம் (ச)	–	அவா, இளைப்பு, ஈளை
திகாந்தம் (ச)	–	வான்
திகிரி (ச)	–	உருளை
திகில் (ச)	–	மிகு அச்சம்
திசாமுகம் (ச)	–	திக்குப்புறம்
திசிலன் (ச)	–	இராக்கதன்
திடபரம் (ச)	–	உறுதி, மனவலி
திடபுருஷன் (ச)	–	அச்சமற்றவன்
தித்தம் (ச)	–	எண்ணெய், நிலவேம்பு
திதி (ச)	–	ஐந்தங்கத்துள் ஒன்று
திதிகை (ச)	–	இருத்தல்
திதிசர் (ச)	–	அரக்கர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
திதித்தல் (ச)	–	நிலைபெறுதல்
திதியம் (ச)	–	அழிவின்மை
திந்திடம் (ச)	–	புளியமரம்
திமிரம் (ச)	–	தயிர்குத்தல்
திமிசு (ச)	–	மிதிக்கம்
தியாகம் (ச)	–	ஈகம், கொடை
தியாகராஜன் (ச)	–	ஈகவரசன்
தியாகி (ச)	–	ஈகி, கொடையாளன்
தியானம் (ச)	–	சிந்திப்பு, நினைவு
தியுதம் (ச)	–	ஒளி
தியுகாரி (ச)	–	காகம்
தியுநிசம் (ச)	–	இரவுபகல்
தியோதம் (ச)	–	ஒளி, வெயில்
திரணபதி (ச)	–	வாழை
திரதயம் (ச)	–	பலகால்கேட்டல்
திரப்பியம் (ச)	–	பொருள்
திரப்புசம் (ச)	–	கத்திரி
திரபம் (ச)	–	வெட்கம்
திரமிளம் (ச)	–	தமிழ்
திரராசி (ச)	–	சிங்கம்
திரவம் (ச)	–	நீர்மம்
திரவியம்[1] (ச)	–	ஒருமருந்து
திரவியம்[1] (ச)	–	பொருள், பொன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
திரவியசித்து (ச)	–	தெய்வவளம்
திரவியலோபம் (ச)	–	பொருட்குறைபாடு
திராணி (ச)	–	தகுதி, வலிமை
திராபை (ச)	–	அறிவற்றவன்
திராவகம் (ச)	–	எரிநீரம்
திராவகன்[1] (ச)	–	அறிஞன்
திராவகன்[2] (ச)	–	கள்வன்
திரி (ச)	–	விளக்குநூல்
திரிகடுகம் (ச)	–	சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி
திரிகண்டகி (ச)	–	நெருஞ்சில்
திரிகம் (ச)	–	முச்சந்தி
திரிகாலஞானம் (ச+த)	–	முக்காலமும் அறிதல்
திரிகுணம் (ச+த)	–	முக்குணம்
திரிகூடம் (ச+த)	–	முக்கூடல்
திரிகூலம் (ச)	–	வாஞ்சை
திரிகேது (ச)	–	குயவன்சக்கரம்
திரிசூத்திரம் (ச)	–	முப்புரிநூல், பூணூல்
திரிசூலி (ச)	–	சிவன்
திரிதசாவசம் (ச)	–	துறக்கம்
திரிதோஷம் (ச)	–	முப்பிணி
திரிபதகை (ச)	–	கங்கை
திரிபதம் (ச)	–	முச்சந்தி
திரிபலாசம் (ச)	–	முருங்கைமரம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
திரிபுடகம் (ச)	–	முக்கோணம்
திரிபுரசுந்தரி (ச)	–	உமையவள்
திரிபுரம் (ச)	–	முப்புரம்
திரிபுராந்தகன் (ச)	–	சிவன்
திரிபுருஷம் (ச)	–	முத்தலைமுறை
திரிமார்க்கம் (ச)	–	முச்சந்தி
திரிமூர்த்தி (ச)	–	முக்கடவுள்
திரியம் (ச)	–	விலக்கு
திரிலோகேசன் (ச)	–	கதிரவன்
திரிலோசநி (ச)	–	கொற்றவை
திரேகம் (ச)	–	உடல்
திரேதம் (ச)	–	இரண்டாம் யுகம்
திரேதாக்கினி (ச)	–	முத்தீ
திரேத்து (ச)	–	நிறைவு
திரோபவம்[1] (ச)	–	மயக்கம்
திரோபவம்[2] (ச)	–	மறைத்தல்
தில்லானா (ச)	–	சந்தக்குறிப்பு
தில்லுமுல்லு (ச)	–	மாறுபாடு, சண்டை
திலககண்டம் (ச)	–	ஊர்க்குருவி
திலகம்[1] (ச)	–	பொட்டு
திலகம்[2] (ச)	–	மேன்மை
திலகற்பம் (ச)	–	பிண்ணாக்கு
திலசூர்ணம் (ச)	–	எள்பொடி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
திலதம் (ச)	–	சுட்டி, நெற்றிப்பொட்டு
திலதைலம் (ச)	–	நல்லெண்ணெய்
திலமலம் (ச)	–	பிண்ணாக்கு
திலம் (ச)	–	எள்
திவ்வியப்பிறப்பு (ச+த)	–	மேலோர் பிறப்பு
திவ்வியப் பிரபந்தம் (ச)	–	தெய்வப் பனுவல்
திவ்வியம் (ச)	–	தெய்வத்தன்மை
திவ்வியாபரணம் (ச)	–	தெய்வ அணிகலன்
திவ்வியகவி (ச)	–	அருட்கவி
திவ்யோதகம் (ச)	–	மழைநீர்
திவசம்[1] (ச)	–	நாள்
திவசம்[2] (ச)	–	பகல்
திவசம்[3] (ச)	–	நினைவு நாள்
திவசமுகம் (ச)	–	கதிரெழும் காலை
திவாகரன் (ச)	–	கதிரவன்
திவாடனம் (ச)	–	காக்கை
திவாந்தகி (ச)	–	மூஞ்செலி
திவாமத்தியம் (ச)	–	நடுப்பகல்
திவாமானம் (ச)	–	பகற்காலம்
திவாமீதம் (ச)	–	ஆந்தை
திவாராத்திரி (ச)	–	பகலிரவு
திவால் (ச)	–	நொடிப்பு, நொடிவு
திவாலா (ச)	–	திவால் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
திவிபிநாபம் (ச)	–	கொடிவேலி
தினக்கூலி (ச+த)	–	நாள் கூலி
தினகரன் (ச)	–	கதிரவன், பரிதி
தினகாலம் (ச+த)	–	நாள்தோறும்
தினசரி[1] (ச)	–	நாளிதழ்
தினசரி[2] (ச)	–	நாள்தோறும்
தினந்தோறும் (ச+த)	–	நாள்தோறும்
தினம்[1] (ச)	–	நாள்
தினம்[2] (ச)	–	திருநாள்
தினமானம் (ச)	–	ஒவ்வொரு நாளும்
தினங்கிசம் (ச)	–	யாமம்
தினாதி (ச)	–	விடியல்
தினாரம்பம் (ச)	–	வைகறை
தினாவசானம் (ச)	–	அந்தி
திஷ்டாந்தம் (ச)	–	உறுதி
திஷ்டிதோஷம் (ச)	–	கண்ணேறு
திஷ்டி (ச)	–	கண், ஞானம்
திஷ்டித்தல் (ச)	–	காண்டல்

தீ

தீட்சணகம் (ச)	–	வெண்கடுகு
தீட்சணம்[1] (ச)	–	ஆயுதம்
தீட்சணம்[2] (ச)	–	கூர்மை
தீட்சணியம்[1] (ச)	–	வெப்பம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தீட்சணியம்[2] (ச)	–	கூர்மை
தீட்சதர் (ச)	–	தில்லை வாழந்தணர்
தீட்சை (ச)	–	நோன்புறுதி
தீத்தாங்கம் (ச)	–	மயில்
தீத்தலோசனம் (ச)	–	பூனை
தீபகம்[1] (ச)	–	ஓர் அணி
தீபகம்[1] (ச)	–	விளக்கு
தீபகம்[3] (ச)	–	மிக்கொளி
தீபகாந்தி (ச)	–	வயிரக்கல்
தீபம் (ச)	–	விளக்கு
தீபாக்கினி (ச)	–	சுடர் நெருப்பு
தீபாராதனை (ச)	–	விளக்காலத்தி
தீபாவலி (ச)	–	விளக்கு வரிசை
தீபாரதனை (ச)	–	ஒளிவலம்
தீபாவளி (ச)	–	விளக்கணி விழா
தீபிகை (ச)	–	விளக்கு
தீர்க்ககதி (ச)	–	ஒட்டகம்
தீர்க்க சதுரம் (ச)	–	ஒத்த நாற்கரம்
தீர்க்கசந்தி (ச+த)	–	நெட்டுயிர்ச்சந்தி
தீர்க்கசுமங்கலி[1] (ச+த)	–	நெடுமங்கலத்தி
தீர்க்கசுமங்கலி[2] (ச+த)	–	கணிகை
தீர்க்கசுரம் (ச)	–	நெடில்
தீர்க்கதரிசனம் (ச)	–	முக்காலமும் அறிதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தீர்க்கதரிசி (ச)	–	முற்றுணர்வாளர்
தீர்க்கதரு (ச)	–	பனை
தீர்க்கநித்திரை (ச)	–	நெடுந்துயில்
தீர்க்கம் (ச)	–	திட்டம், தெளிவு
தீர்க்க மாருதம் (ச)	–	யானை
தீர்க்க ரேகை (ச)	–	நிலநெடுங்கோடு
தீர்க்க வசனம் (ச)	–	உறுதிமொழி
தீர்க்காயுசு[1] (ச)	–	நிறையகவை
தீர்க்காயுசு[2] (ச)	–	நிறைவாழ்நாள்
தீர்த்தம் (ச)	–	கோயிற் குளத்து நீர்
தீர்த்தன்[1] (ச)	–	அருகன்
தீர்த்தன்[2] (ச)	–	ஆசான்
தீர்த்தி (ச)	–	தூயவள்
தீர்த்த யாத்திரை (ச)	–	திருக்கோயிற் செலவு
தீரம்[1] (ச)	–	துணிவு, மைந்து
தீரம்[2] (ச)	–	ஆற்றங்கரை, கரைப்பகுதி
தீரன் (ச)	–	துணிவாளன், மறவன்
தீவனம் (ச)	–	விலங்குத் தீனி
தீவாந்தரம் (ச)	–	தொலைத் தீவு
தீவான் (ச)	–	கரையான்
தீவிரம் (ச)	–	முனைப்பு, வேகம்
தீவிரவாதி (ச)	–	கொடு வெறியாளர்
தீவிரவேதனை (ச)	–	மிகு துன்பம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தீவியது (ச)	–	இனியது
தீவி (ச)	–	புலி
தீன் (உ)	–	மதம்
தீனதயாளன் (ச)	–	நலிந்தோர்க்கருளி
தீனபந்து[1] (ச)	–	கடவுள்
தீனபந்து[2] (ச)	–	அற்றோர்க்குறவு
தீனம் (ச)	–	ஏழைமை
தீனர் (ச)	–	இரப்பவர்
தீனன் (ச)	–	வறியவன்

து

துக்கடா (இ)	–	துண்டு, துணுக்கு
துக்கம் (ச)	–	துயரம், வருத்தம்
துகலிகை (ச)	–	எழுதுகோல்
துகி (ச)	–	மகள்
துகி பதி (ச)	–	மருமகன்
துகிரிகை (ச)	–	சித்திரம்
துங்கம் (ச)	–	உயர்ச்சி
துங்கி (ச)	–	இரவு
துச்சம் (ச)	–	இழிவு
துச்சன் (ச)	–	இழிந்தவன்
துச்சனம் (ச)	–	பொல்லாங்கு
துசகம் (ச)	–	மாதுளை
துசன் (ச)	–	பார்ப்பான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
துத்தம்[1] (ச)	–	தீ
துத்தம்[2] (ச)	–	பால்
துத்தம்[3] (ச)	–	வயிறு
துத்தநாகம் (ச)	–	வெள்ளடம்
துத்தல் (ச)	–	புசித்தல்
துத்தி (ச)	–	பெருஞ் சோற்றன்
துத்தியம்[1] (ச)	–	வணக்கம்
துத்தியம்[2] (ச)	–	புகழ்ச்சி
துத்து[1] (தெ)	–	கம்பிளி
துத்து[2] (தெ)	–	பொய், வஞ்சனை
துத்தூரம் (ச)	–	ஊமத்தை
துதி[1] (ச)	–	வழிபாடு
துதி[2] (ச)	–	வணங்கு, போற்று
துதித்தல்[1] (ச)	–	வாழ்த்துதல்
துதித்தல்[2] (ச)	–	போற்றுதல்
துந்தம் (ச)	–	வயிறு
துந்தியன் (ச)	–	பெருவயிற்றன்
துந்துபி (ச)	–	பேரிகை, பேரொலி
துந்துமி (ச)	–	மயன் மகன்
துப்பட்டி (இ)	–	வன்போர்வை
துப்பாக்கி	–	துமுக்கி
துபாஷ் (உ)	–	இருமொழி வல்லவன்
துர் (ச)	–	தீய

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
துர்த்தினம் (ச)	–	கெட்டநாள்
துர்நாற்றம் (ச+த)	–	முடை நாற்றம்
துர்மார்க்கம் (ச)	–	தீயவழி
துர்லபம்[1] (ச)	–	இன்மை
துர்லபம்[2] (ச)	–	அரியது
துர்வாதம் (ச)	–	அறமற்ற பேச்சு
துர்வியாதி (ச)	–	பெருநோய்
துரகம் (ச)	–	குதிரை
துரங்காரி (ச)	–	எருமை
துரதிஷ்டம் (ச)	–	நற்பேறின்மை
துராகிரதம் (ச)	–	தீத்தொழில்
துராத்மா (ச)	–	தீம்பன்
துராலோசனை (ச)	–	தீய அறிவுரை
துரியத்தனம் (ச)	–	கொப்பூழ்
துரிய பாகம் (ச+த)	–	காற்பங்கு
துரிதம் (ச)	–	விரைவு, வேகம்
துரித ரயில் (ச+ஆ)	–	விரைவுத் தொடரி
துரியம் (ச)	–	பேருறக்கம்
துருகம் (ச)	–	மலைமேற் கோட்டை
துருணன் (ச)	–	சிக்கனக்காரன்
துருமம் (ச)	–	மரம்
துருவம்[1] (ச)	–	அசையாநிலை
துருவம்[2] (ச)	–	முனை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
துரோகம்[1] (ச)	–	குற்றம்
துரோகம்[2] (ச)	–	தப்பிதம்
துரோகம்[3] (ச)	–	சூது, இரண்டகம்
துரோகம்[4] (ச)	–	கெடுமனம்
துரோகி (ச)	–	இரண்டகர்
துல்லபம் (ச)	–	அரியது, கிட்டாதது
துல்லிபம் (ச)	–	மேன்மை
துல்லியம் (ச)	–	மிகச்சரியான, ஒருமிப்பு
துல்லியவிருத்தி (ச)	–	ஒத்ததொழில்
துலாபாரம் (ச)	–	துலைநிறை
துலாம் (ச)	–	நிறைகோல்
துலிபலை (ச)	–	இலவம், இலவு
துலுக்குதல் (ச)	–	குலுக்குதல்
துலை[1] (ச)	–	நூறுபலம்
துலை[2] (ச)	–	மடைமுகம்
துவாத்தம்பம் (ச)	–	கதவுநிலை
துவாதசம் (ச)	–	பன்னிரண்டு
துவாந்தம் (ச)	–	இருள், நரகம்
துவாபரம் (ச)	–	மூன்றாம் காலம்
துவாரகேசன் (ச)	–	திருமால்
துவாரகை (ச)	–	துவரை நகர்
துவாரபாலகன் (ச)	–	வாயிற் காப்போன்
துவாரயந்திரம் (ச)	–	பூட்டு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
துவாரம்[1] (ச)	–	துளை
துவாரம்[2] (ச)	–	ஓட்டை
துவாரம்[3] (ச)	–	நுழைவாயில்
துவாரா (ச)	–	வழியாக
துவி (ச)	–	இரண்டு
துவிகாபா (ச)	–	வட்டத்திருப்பி
துவிச்சக்கர வண்டி (ச+த)	–	ஈருருளி, மிதிவண்டி
துவிசபதி (ச)	–	திங்கள்
துவிசம் (ச)	–	முட்டையிற் பிறப்பன
துவிசாதி (ச)	–	இருபிறப்பாளர்
துவிசோத்தமன் (ச)	–	பார்ப்பான்
துவிதம் (ச)	–	இரண்டு, அசைவு
துவிதேசன் (ச)	–	யானை முகன்
துவிரதம் (ச)	–	யானை
துவிரம் (ச)	–	தேனீ
துவீபம் (ச)	–	தீவு, புலித்தோல்
துவேஷம் (ச)	–	பகை, வெறுப்பு
துவைதம் (ச)	–	இருமை
துற்கதி[1] (ச)	–	ஒடுங்கிய பாதை
துற்கதி[2] (ச)	–	வறுமை
துற்கன்மம் (ச)	–	தீவினை
துற்கிருதம் (ச)	–	அறமின்மை
துற்சகுனம் (ச)	–	தீநிமித்தம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
துற்சனம் (ச)	–	பொல்லாங்கு
துற்பகை (ச)	–	பண்பற்ற மனைவி
துற்புத்தி[1] (ச)	–	தீயறிவு
துற்புத்தி[2] (ச)	–	பொல்லாத உறவு
துன்மரணம் (ச)	–	அவச்சாவு
துன்மார்க்கம் (ச)	–	தப்பு வழி
துஷ்கரம் (ச)	–	வானம்
துஷ்டம் (ச)	–	அடங்காமை
துஷ்டர் (ச)	–	தீயர்
துஷ்டன்[1] (ச)	–	கொடியவன், அரம்பன்
துஷ்டன்[2] (ச)	–	துடுக்கன், தீயவன்

தூ

தூபம் (ச)	–	நறும்புகை
தூபக்கலசம் (ச)	–	புகைக்குடம், புகை மூட்டி
தூபி[1] (ச)	–	மலை முகடு
தூபி[2] (ச)	–	முடி கோபுரம்
தூமகேது (ச)	–	விண்வீழ் கொள்ளி
தூமம் (ச)	–	சூளை, புகை
தூமலம் (ச)	–	கருமை
தூமாகாரம் (ச)	–	புகை வடிவு
தூமிராபம் (ச)	–	காற்று
தூர்தர்ஷன் (ச)	–	தொலைக்காட்சி
தூரதரிசி[1] (ச)	–	வலியான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தூரதரிசி[2] (ச)	–	புலமையாளன்
தூரதிருஷ்டி (ச)	–	முன்னுணர்வு
தூரம் (ச)	–	தொலைவு
தூலசரீரம்[1] (ச)	–	பருவுடல்
தூலசரீரம்[2] (ச)	–	புறவுடல்
தூளிகேதாரம் (ச)	–	கொத்தளம்
தூனிதம் (ச)	–	திருநீறு
தூனனம் (ச)	–	அகற்றல், அசைதல்
தூஷ்ணம் (ச)	–	வசைமொழி
தூஷணை (ச)	–	பழித்துரை

தெ

தெக்கணை (ச)	–	படையல்
தெய்வசகாயம் (த+ச)	–	கடவுளருள்
தெய்வத்தரு (த+ச)	–	கடவுள் மரம்
தெய்வத்துவம் (த+ச)	–	கடவுட்டன்மை
தெய்வத்துரோகம் (த+ச)	–	இறைக்கு இரண்டகம்
தெய்வத்துதி (த+ச)	–	கடவுள் வாழ்த்து
தெய்வதூஷணம்[1] (த+ச)	–	கடவுளைப்பழித்தல்
தெய்வதூஷணம்[2] (த+ச)	–	தெய்வப்பழிப்பு
தெய்வபயம் (த+ச)	–	இறையச்சம்
தெய்வபாத்திரம் (த+ச)	–	கடவுட்கலம்
தெய்வபூசை (த+ச)	–	கடவுள் வழிபாடு
தெய்வமந்திரி (த+ச)	–	வியாழன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தெய்வாதீனம் (த+ச)	–	கடவுள் செயல்
தெய்வீகம் (ச)	–	கடவுள் தன்மை
தெய்வோபாசனை (ச)	–	கடவுள் வழிபாடு
தெக்ஷண கைலாசம் (ச)	–	தென்கயிலை
தெக்ஷண துருவம் (ச)	–	தென்மூலை
தெக்ஷணாமூர்த்தி (ச)	–	தென்முக நம்பி
தெக்ஷணை (ச)	–	காணிக்கை
தெக்ஷணம் (ச)	–	தெற்கு, தென்னாடு

தே

தேக்சா (உ)	–	வாயகன்ற பாத்திரம்
தேகக்கட்டு (ச+த)	–	உடற்கட்டு
தேக காந்தி (ச)	–	உடலொளி
தேக கோசம் (ச)	–	தோல்
தேக சாரம் (ச)	–	மூளை
தேகசுகம் (ச)	–	உடலின்பம்
தேகதாரகம் (ச)	–	என்பு (எலும்பு)
தேகப்பயிற்சி (ச+த)	–	உடற்பயிற்சி
தேகம் (ச)	–	உடல், யாக்கை
தேகரசம் (ச)	–	வெயர்வை
தேகாந்தம் (ச)	–	சாக்காடு, இறப்பு
தேகாபரணம் (ச)	–	உடை
தேகாப்பியாசம் (ச)	–	உடற்பயிற்சி
தேகாபிமானம் (ச)	–	உடற்பற்று

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தேசத்துரோகி (ச)	–	நாட்டு இரண்டகர்
தேசம் (ச)	–	நாடு, இடம்
தேசனம் (ச)	–	திருத்தம்
தேசாச்சாரம் (ச)	–	மயிர்
தேசாதிபதி (ச)	–	நாட்டின் தலைவன்
தேசாதிபத்தியம் (ச)	–	நாடாளும் உரிமை
தேசாதேசம் (ச)	–	நாட்டுக்கு நாடு
தேசாந்திரி (ச)	–	நாடுசுற்றுவோன்
தேசாபிமானம் (ச)	–	நாட்டுப்பற்று
தேசாபிமானி (ச)	–	நாட்டுப் பற்றாளர்
தேசி[1] (ச)	–	குதிரை
தேசி[2] (ச)	–	எலுமிச்சை
தேசிகன்[1] (ச)	–	ஆசான்
தேசிகன்[2] (ச)	–	அரசன்
தேசிகன்[3] (ச)	–	அழகன்
தேசு[1] (ச)	–	அழகு
தேசு[2] (ச)	–	பொன், ஒளி
தேசோ மயம்[1] (ச)	–	பேரொளி
தேசோ மயம்[2] (ச)	–	மிக்கழகு
தேதி (ச)	–	பக்கல்
தேவகங்கை (ச)	–	வானாறு
தேவகன்னி (ச)	–	அரம்பை
தேவகாயன் (ச)	–	கந்தருவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தேவகிரகம் (ச)	–	திருக்கோயில்
தேவதாரு (ச)	–	தெய்வமரம்
தேவதீபம் (ச)	–	கண்
தேவதை (ச)	–	கடவுளச்சி
தேவப்பிரதிமை (ச)	–	கடவுள்சிலை.
தேவமாதா (ச)	–	கன்னியம்மை
தேவராஜன் (ச)	–	தேவர்கோன்
தேவயோனி (ச)	–	கடவுள் பிறப்பு
தேவலோகம் (ச)	–	துறக்கம்
தேவவிரதன் (ச)	–	வீடுமன்
தேவன் (ச)	–	அகம்படியன், கடவுள்
தேவாங்கம் (ச)	–	பட்டுப்புடவை
தேவாதிபன் (ச)	–	இந்திரன்
தேவாதீனம் (ச)	–	கடவுளுரிமை
தேவாமிர்தம்[1] (ச)	–	அமிழ்தம்
தேவாமிர்தம்[2] (ச)	–	சாவாமருந்து
தேவாலயம் (ச)	–	திருக்கோயில்
தேவி (ச)	–	அரசி
தேவேந்திரன் (ச)	–	வானரசன்
தேஜஸ் (ச)	–	ஒளி, அழகு

தை

தைக்கா (பா)	–	புதைமேடை
தைத்தியர் (ச)	–	அரக்கர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தைத்தியாரி (ச)	–	திருமால்
தைத்திரம் (ச)	–	கிச்சிலிக் குருவி
தைரியம் (ச)	–	திடாரிக்கம்
தைரியலட்சுமி (ச)	–	வீரத்திருமகள்
தைரியவான் (ச)	–	துணிவானவன்
தைலக்காரன் (ச+த)	–	எண்ணெய் வணிகன்
தைலம்[1] (ச)	–	எண்ணெய்
தைலம்[2] (ச)	–	விரல்நுனி
தைலம்[3] (ச)	–	நெய்மருந்து
தைலமாலி (ச)	–	திரி
தைலமிறக்கு (ச+த)	–	எண்ணெய் வடி
தைலா (உ)	–	மரப்பெட்டி
தைவிகம் (ச)	–	கடவுட் செயல்

தொ

தொக்கம் (உ)	–	வழக்கு
தொகம் (உ)	–	மதிப்பு
தொந்த சத்துரு (ச)	–	தொடர்ப்பகைவன்
தொந்தார்த்தம் (ச)	–	பழவினை
தொப்பி (உ)	–	கவிப்பு
தொலை தூரம் (த+ச)	–	மிகு தொலைவு
தொனி[1] (ச)	–	இசையொலி
தொனி[2] (ச)	–	குறிப்புப் பொருள்
தொனியர்த்தம் (ச)	–	குறிப்புப் பொருள்

தோ

தோகசம் (ச)	–	பால்
தோகதம் (ச)	–	விருப்பம்
தோகம் (ச)	–	சிறுமை
தோட்டா (உ)	–	துமுக்கிக் குண்டு
தோடத்திரயம் (ச)	–	முப்பிணி வகை
தோத்திரம்[1] (ச)	–	வாழ்த்து, வழுத்து
தோத்திரம்[2] (ச)	–	போற்றிப்பாட்டு
தோமாக்கிரகன் (ச)	–	வேலாயுதன்
தோயதி (ச)	–	கடல்
தோயம் (ச)	–	நீர்
தோரணம் (ச)	–	வாயிலழகு
தோரத்தம் (ச)	–	தொந்தரை
தோலனம் (ச)	–	நிறுத்தல்
தோஷகம் (ச)	–	பசுக்கன்று
தோஷம் (ச)	–	குற்றம், இரவு
தோஷி (ச)	–	குற்றப்படுமாள்
தோஸ்து (பா)	–	நண்பன்

தௌ

தௌகித்திரன் (ச)	–	பெயரன்
தௌகித்திரி (ச)	–	பெயர்த்தி
தௌசாரம் (ச)	–	குளிர், பனி
தௌதிகம் (ச)	–	முத்து

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
தௌர்ப்பல்லியம் (ச)	–	வலுக்குறை
தௌர்ப்பாக்கியம் (ச)	–	பேறின்மை
தௌரிதம்[1] (ச)	–	குதிரை நடை
தௌரிதம்[2] (ச)	–	விரைவு
தௌலம் (ச)	–	நிறைகோல்
தௌலேயம் (ச)	–	ஆமை
தௌவாரிகன் (ச)	–	வாயிற்காப்போன்

ந

நக்கல் (அ)	–	பகடி, ஏகடியம்
நக்கினகானம் (ச)	–	அம்மணமாக்குதல்
நகக்கண் (ச+த)	–	உகிர்கண்
நகச்சுற்று (ச+த)	–	நகக்கண் பார்க்க
நகபதி (ச)	–	இமயம்
நகமகம் (ச)	–	வில்
நகம் (ச)	–	உகிர்
நகரசம் (ச)	–	யானை
நகரிபதம் (ச)	–	காகம்
நகரோபாந்தம் (ச)	–	நகரஎல்லை
நகல் (ச)	–	படி
நகலகம் (ச)	–	படியகம்
நகவிஷம் (ச)	–	உகிர் நஞ்சு
நகுலம் (ச)	–	கீரி
நட்சத்திரம்[1] (ச)	–	விண்மீன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நட்சத்திரம்[2] (ச)	–	நாண்மீன்
நட்சத்திரம்[3] (ச)	–	நாள்
நட்டம் (ச)	–	நஷ்டம் பார்க்க
நடராசன் (ச)	–	நடராஜன் பார்க்க
நடராஜன் (ச)	–	நடவரசன்
நடு நிசி (த+ச)	–	நள்ளிரவு
நதி (ச)	–	ஆறு
நதிமூலம் (ச+த)	–	ஆறு தோன்றுமிடம்
நந்தகம் (ச)	–	வாள்
நந்தகோபன் (ச)	–	இடையர் தலைவன்
நந்தபாலன்[1] (ச)	–	வருணன்
நந்தபாலன்[2] (ச)	–	திருமால்
நந்தவனம் (ச)	–	பூந்தோட்டம்
நந்தி (ச)	–	எருது
நந்தினி (ச)	–	மகள்
நபசங்கமம் (ச)	–	பறவை
நபசம் (ச)	–	வான்
நபமணி (ச)	–	கதிரவன்
நபம் (ச)	–	ஆவணி
நபர் (ச)	–	ஆள்
நபி (உ)	–	வருவதுரைப்போன்
நபுஞ்சகலிங்கம் (ச)	–	அலிப்பால்
நபுஞ்சகன் (ச)	–	ஆண்மையிழந்தவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நபோலயம் (ச)	–	புகை
நமசம் (ச)	–	இணக்கம்
நமஸ்கரி (ச)	–	வணங்கு
நமஸ்காரம் (ச)	–	வணக்கம்
நமாஸ் (உ)	–	தொழுகை
நமூனா (பா)	–	விண்ணப்பப் படிவம்
நயநௌஷதம் (ச)	–	கண்மருந்து
நயனபாஷை (ச)	–	விழிமொழி
நயனம் (ச)	–	கண், விழி
நயனமோட்சம் (ச)	–	கண்திறத்தல்
நயவஞ்சகம் (ச)	–	அடுத்துக் கெடுத்தல்
நயனோபாந்தம் (ச)	–	கடைக்கண்
நயிஷ்டகம் (ச)	–	நைஷ்டகம் பார்க்க
நர்த்தகம் (ச)	–	களிறு
நர்த்தரி (ச)	–	பிடி
நர்த்தகன் (ச)	–	கூத்தாடுபவன்
நர்த்தகி (ச)	–	ஆடல்மகள்
நர்த்தனம் (ச)	–	நடனம், ஆடல்
நரகபாதாளம் (ச)	–	ஆழ் அளறு
நரகம் (ச)	–	அளறு
நரகர்[1] (ச)	–	அளறுவில் வாழ்பவர்
நரகர்[2] (ச)	–	மாந்தர்
நரகாமயம் (ச)	–	ஆதன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நரசிங்கம் (ச)	–	மாந்த சிம்மம்
நரசிங்கமூர்த்தி (ச)	–	திருமால்
நரதுதி (ச)	–	மாந்தப்புகழ்ச்சி
நரபலி (ச)	–	மாந்தக்கொலை
நரர் (ச)	–	மாந்தர்
நரமாமிசம் (ச)	–	மாந்த உடற்சதை
நராதிபன் (ச)	–	மன்னன்
நலகீலம் (ச)	–	முழந்தாள்
நவக்கிரகம் (ச)	–	ஒன்பது கோள்கள்
நவகம் (ச)	–	ஒன்பது
நவசக்தி (ச)	–	ஒன்பது ஆற்றல்
நவதளம் (ச)	–	தாமரைத்தளிர்
நவதானியம் (ச)	–	ஒன்பான் தவசங்கள்
நவநிதி (ச)	–	ஒன்பான் பொருட்குவை
நவம்[1] (ச)	–	ஒன்பது
நவம்[2] (ச)	–	புதுமை
நவமி (ச)	–	ஒன்பதாம் நாள்
நவரசம் (ச)	–	ஒன்பான் சுவை
நவரத்தினம் (ச)	–	தொண்மணிகள்
நவராத்திரி (ச)	–	ஒன்பான் இரவு
நவலோகம் (ச)	–	ஒன்பது உலகம்
நவவஸ்திரம் (ச)	–	புத்தாடை, புதுத்துணி
நவாம்பரம் (ச)	–	கோடித்துணி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நவான்னம் (ச)	–	வெஞ்சோறு
நவியம்[1] (ச)	–	புதியது, புதுமை
நவியம்[2] (ச)	–	கோடாரி
நவீனம்[1] (ச)	–	புதுமை
நவீனம்[1] (ச)	–	புதினம்
நவீனமாக்கு (ச+த)	–	புதிதாக்கு
நஷ்டம் (ச)	–	இழப்பு
நக்ஷத்திரம் (ச)	–	விண்மீன்

நா

நாககங்கனன் (ச)	–	பாம்பு வளையணிந்தவன்
நாகதாளி (ச)	–	ஒருவகைக் கள்ளி
நாகபாசம் (ச)	–	பாம்புக்கணை
நாகபூஷணன்(ச)	–	பாம்பணி பூண்டவன்
நாகம்[1] (ச)	–	பாம்பு
நாகம்[2] (ச)	–	வானம்
நாகம்[3] (ச)	–	ஒலி
நாகரத்தினம் (த+ச)	–	பாம்புமணி
நாகலோகம் (த+ச)	–	கீழேழுலகில் ஒன்று
நாகவல்லி (ச)	–	வெற்றிலைக் கொடி
நாகவீதி (ச)	–	பால் வீதி மண்டிலம்
நாகஸ்வரம் (த+ச)	–	நாதஸ்வரம் பார்க்க
நாகேஸ்வரன் (ச)	–	நாகச்செல்வன்
நாசிகாமலம் (ச)	–	மூக்குச்சளி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நாசகாரம் (ச)	–	பேரழிவு
நாசம் (ச)	–	அழிவு
நாசமாய்ப் போ (ச)	–	உருப்படாமல் போ
நாசவேலை (ச)	–	அழிவுப்பணி
நாசி (ச)	–	மூக்கு
நாசித்துவாரம் (ச)	–	மூக்குத்துளை
நாசித்தூள் (ச+த)	–	மூக்குப்பொடி
நாசுவன் (ச)	–	மயிற் வினைஞன்
நாசூக்கு (உ)	–	நேர்த்தி, நயத்திறம்
நாடிசுத்தி (த+ச)	–	தூய்மை செய்தல்
நாணயம் (ச)	–	காசு
நாத்திகம் (ச)	–	இறைமறுப்பு
நாத்திகன் (ச)	–	இறை மறுப்பாளன்
நாதசுரம் (ச)	–	நாதஸ்வரம் பார்க்க
நாதம் (ச)	–	ஒலி
நாதன் (ச)	–	தலைவன், கடவுள்
நாதஸ்வரம் (ச)	–	பெருவங்கியம், ஓலகம்
நாதி (ச)	–	உறவினன், பேணுநன்
நாபி (ச)	–	கொப்பூழ், தொப்புள்
நாபிக்கமலம் (ச)	–	கொப்பூழ்
நாபிக்கொடி (ச+த)	–	தொப்புட்கொடி
நாபித்தானம் (ச)	–	கொப்பூழ்
நாமக்காரர் (ச+த)	–	வைணவர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நாமகரணம் (ச)	–	பெயரிடுதல்
நாமசாஸ்திரம் (ச)	–	நிகண்டு பார்க்க
நாமதேயம் (ச)	–	பெயர்
நாமம்[1] (ச)	–	இணக்கம், பெயர்
நாமம்[2] (ச)	–	ராமம் பார்க்க
நாமாவளி (ச)	–	திருப்பெயர் வரிசை
நாமிதம் (ச)	–	வளைவு
நாயகம் (ச)	–	தலைமை, ஆளுகை
நாயகன் (ச)	–	தலைவன், இறைவன்
நாயகி (ச)	–	தலைவி, இறைவி
நாயகிமேனி (ச)	–	மரகதப்பச்சை
நாராசம் (ச)	–	இரும்புக்கம்பி
நாராயம் (ச)	–	அம்பு
நாரணன் (ச)	–	திருமால்
நாரதர் (ச)	–	மால்மகன்
நாரதை (ச)	–	பேராறு
நாராயணன் (ச)	–	திருமால்
நாராயணி (ச)	–	திருமகள்
நாரி (ச)	–	பெண்
நாரிகேரம் (ச)	–	நாளிகேரம் பார்க்க
நாரிபாகன் (ச)	–	உமைபங்கன், சிவன்
நாவிதர் (ச)	–	முடிதிருத்தாளர்
நாளிகேரம் (ச)	–	தென்னை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நானா (ச)	–	பல
நானாவிதம் (ச+த)	–	பலவகை, பன்முறை
நாஜூக் (உ)	–	நேர்த்தி, நயத்திரம்
நாஸ்டா (பா)	–	காலைச் சிற்றுண்டி
நாஸ்தி (ச)	–	இன்மை. அழிவு
நாஸ்திகமதம் (ச)	–	இல்மதம்

நி

நிக்கிரசனம் (ச)	–	கீழ்ப்படுதல்
நிக்கிரம் (ச)	–	எல்லை, கொலை, தண்டம்
நிக்கா (அ)	–	திருமணம்
நிகசம் (ச)	–	உணவு
நிகடம் (ச)	–	அருகு, அண்மை
நிகண்டு (ச)	–	சொற்பொருள் நூல்
நிகதம் (ச)	–	சொல், பேச்சு
நிகரம்[1] (ச)	–	கூட்டம்
நிகரம்[2] (ச)	–	மொத்தம்
நிகிருதி (ச)	–	வறுமை
நிகீனன் (ச)	–	கீழ்மகன்
நிகுஞ்சம் (ச)	–	குகை, சிற்றில்
நிகும்பலை (ச)	–	வேள்வியிடம்
நிகேதனம் (ச)	–	திருக்கோயில்
நிச்சயதார்த்தம் (ச)	–	திருமண உறுதி
நிச்சயதாம்பூலம் (ச)	–	திருமண உறுதி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிச்சலம் (ச)	–	நீருமுண்ணா நோன்பு
நிசங்கம் (ச)	–	அம்புக்கட்டு
நிசப்தம் (ச)	–	அமைதி
நிஜம் (ச)	–	உண்மை, வாய்மை
நிசாசலம் (ச)	–	பனி
நிசாதனம் (ச)	–	இடம், வீடு
நிசாந்தம் (ச)	–	விடியல்
நிசாரம் (ச)	–	வருத்தம்
நிசி[1] (ச)	–	இரவு
நிசி[2] (ச)	–	இருள்
நிசிதம்[1] (ச)	–	இகழ்ச்சி
நிசிதம்[2] (ச)	–	பொய்
நிசும்பம் (ச)	–	கொலை
நிசூதனம் (ச)	–	அழித்தல்
நிசேஷம் (ச)	–	முழுமை
நித்தரங்க சமுத்திரம் (ச)	–	அலையற்ற கடல்
நித்தாரம் (ச)	–	உறுதி
நித்தியகதி (ச)	–	காற்று
நித்தியத்துவம் (ச)	–	நிலைபேறு
நித்தியதானம் (ச)	–	அழிவு
நித்தியபூசை (ச)	–	நாள் வழிபாடு
நித்தியம் (ச)	–	அழியாமை
நித்தியயௌவனம் (ச)	–	என்றும் இளமை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நித்தியன் (ச)	–	கடவுள்
நித்தியானந்தம்[1] (ச)	–	அழியா இன்பம்
நித்தியானந்தம்[2] (ச)	–	வீடு பேறு
நித்தியானந்தம்[3] (ச)	–	நீடுமகிழ்நன்
நித்தியானுஷ்டானம் (ச)	–	நாட்கருமம்
நித்திராலு (ச)	–	உறங்குநன்
நித்திரை (ச)	–	தூக்கம், உறக்கம்
நித்தை (ச)	–	உறக்கம்
நிதம்பம்[1] (ச)	–	அல்குல், பெண்குறி
நிதம்பம்[2] (ச)	–	புட்டம்
நிதர்சனபத்திரம் (ச)	–	நற்சான்றிதழ்
நிதர்சனம் (ச)	–	மேற்கோள்
நிதரிசனம் (ச)	–	காட்சி, கட்டளை
நிதனம்[1] (ச)	–	அழிவு
நிதனம்[2] (ச)	–	நாட்கொடை
நிதாகரன் (ச)	–	கதிரவன்
நிதானம் (ச)	–	பொறுமை
நிதானித்தல்[1] (ச)	–	மதித்தல்
நிதானித்தல்[2] (ச)	–	உறுதிசெய்தல்
நிதி (ச)	–	செல்வம்
நிதியம் (ச)	–	பொருட் குவியல்
நிந்தி (ச)	–	இகழ்
நிபந்தம் (ச)	–	கடமை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிபந்தனம் (ச)	–	கட்டுதல்
நிபந்தனை (ச)	–	கட்டுப்பாடு
நிபானம் (ச)	–	கிணறு
நிபுணம் (ச)	–	திறன், சிறப்பு
நிபுணர் (ச)	–	வல்லுநர்
நிபுணன் (ச)	–	வல்லுநன், திறவோன்
நிம்பம் (ச)	–	வேம்பு
நிம்மதி (ச)	–	மனவமைதி
நிமலம் (ச)	–	அழுக்கின்மை
நிமலன் (ச)	–	கடவுள், தூயோன்
நிமித்தம் (ச)	–	அடையாளம்
நிமிடம் (ச)	–	நிமிஷம் பார்க்க
நிமிஷம் (ச)	–	மணித்துளி
நியதி[1] (ச)	–	கடமை, ஒழுக்க நெறி
நியதி[2] (ச)	–	ஊழ், செய்கடன்
நியமக்காரன் (ச+த)	–	நோன்பிருப்பவன்
நியமம்[1] (ச)	–	வழக்கம்
நியமம்[2] (ச)	–	தெரு
நியமம்[3] (ச)	–	செய்கடன்
நியமம்[4] (ச)	–	வழுவாதொழுகல்
நியமம்[5] (ச)	–	வரையறுக்கை
நியமம்[6] (ச)	–	நேர்த்தி
நியமனம்[1] (ச)	–	கட்டளை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நியமனம்[2] (ச)	–	முறை
நியமனம்[3] (ச)	–	அமர்த்தம்
நியமனம்[4] (ச)	–	உத்தரவு
நியமம் கெட்டவன் (ச+த)	–	நெறி தவறியவன்
நியமி (ச)	–	பணியமர்த்து
நியாயசபை (ச)	–	அறங்கூறவையம்
நியாயத்தலம் (ச)	–	அறமன்றம்
நியாயதிபதி (ச)	–	அறமுதல்வன்
நியாயம் (ச)	–	முறை, முறைமை
நியாமம் (ச)	–	சரியானது, நெறியானது
நியாயராசன்(ச)	–	ஒழுக்கமுள்ளோன்
நியாயவாதி (ச)	–	நன்னெறியாளன்
நியாயவான் (ச)	–	நியாயவாதி பார்க்க
நியாயவிரோதம் (ச)	–	முறை தவறுகை
நியாயவிலைக் கடை (ச+த)	–	அறவிலைக் கடை
நியாயஸ்தலம் (ச)	–	முறைமன்றம்
நிர்க்கதி (ச)	–	வழியின்மை
நிர்க்குணம் (ச)	–	இயல்பின்மை
நிர்ணயம் (ச)	–	தீர்மானம், முடிவு
நிர்ணயி (ச)	–	தீர்மானி, முடிவுசெய்
நிர்த்தோஷம் (ச)	–	குற்றமின்மை
நிர்தாட்சணியம் (ச)	–	இறக்கமின்மை
நிர்நாசம் (ச)	–	அழியாமை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிர்ப்பந்தம் (ச)	–	வலுக்கட்டாயம்
நிர்ப்பந்தி (ச)	–	கட்டாயப்படுத்து
நிர்பாக்கியம் (ச)	–	நற்பேறின்மை
நிர்மலம் (ச)	–	மாசின்மை
நிர்மாணம் (ச)	–	உருவாக்கம், கட்டுமானம்
நிர்மாணி (ச)	–	உருவாக்கு, அமை
நிர்மி (ச)	–	இயற்று, ஏற்படுத்து
நிர்மிதம் (ச)	–	உருவாக்கப்பட்டது
நிர்மூடன் (ச)	–	முழுமூடன்
நிர்மூலம் (ச)	–	முற்றழிவு
நிர்வகி (ச)	–	செயற்படுத்து
நிர்வகித்தல் (ச)	–	நிலைப்படுத்துதல்
நிர்வாகம்[1] (ச)	–	நடத்துகை
நிர்வாகம்[2] (ச)	–	பொறுப்பு
நிர்வாகம்[3] (ச)	–	ஆளுமை
நிர்வாகம்[4] (ச)	–	மேலாண்மை
நிர்வாகி[1] (ச)	–	ஆட்சிப் பொறுப்பாளி
நிர்வாகி[2] (ச)	–	செயலாண்மையன்
நிர்வாகி[3] (ச)	–	திறத்தன்
நிர்வாணம்[1] (ச)	–	அம்மணம்
நிர்வாணம்[2] (ச)	–	முத்திநிலை
நிர்விக்கினம் (ச)	–	தடையின்மை
நிர்விகற்பம்[1] (ச)	–	ஐயமின்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிர்விகற்பம்[2] (ச)	–	வேறுபாடின்மை
நிர்விகாரம் (ச)	–	மாறுபாடின்மை
நிரகங்காரம் (ச)	–	செருக்கின்மை
நிரங்குசம் (ச)	–	கட்டுப்படாமை
நிரசம் (ச)	–	சாரமின்மை, சுவையற்றது
நிரசவஸ்து (ச)	–	சுவையற்ற பொருள்
நிரசனம் (ச)	–	அழித்தல், தள்ளுதல்
நிரஞ்சனம் (ச)	–	மாசற்றது, நிறைவு
நிரஞ்சனன் (ச)	–	நிறைந்தவன், கடவுள்
நிரத்தகம் (ச)	–	பயனின்மை
நிரந்தரம் (ச)	–	எப்போதும், யாண்டும்
நிரந்தரனி (ச)	–	கடவுள், அழிவில்லாதவன்
நிரந்தரி (ச)	–	உமையாள்
நிரபராதி (ச)	–	குற்றமற்றவன்
நிரர்த்தகம் (ச)	–	வீண்
நிராகரணம் (ச)	–	மறுத்தல்
நிராகரித்தல் (ச)	–	தள்ளுதல், மறுத்தல்
நிராகரி (ச)	–	புறக்கணி, மறு
நிராகரிப்பு (ச)	–	மறுப்பு
நிராகாரம் (ச)	–	உணவின்மை
நிராகிருதி (ச)	–	ஒழுக்கம் தவறியவன்
நிராசை[1] (ச)	–	விருப்பமின்மை
நிராசை[2] (ச)	–	ஆசையின்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிராமயம் (ச)	–	நோயின்மை
நிராயம் (ச)	–	வரமின்மை
நிராயுதபாணி (ச)	–	படைக்கலனற்றவன்
நிருணயம் (ச)	–	நிர்ணயம் பார்க்க
நிருத்தம்[1] (ச)	–	ஆடல், நடனம்
நிருத்தம்[2] (ச)	–	கூத்து
நிருதாட்சண்யம் (ச)	–	நிர்தாட்சண்யம் பார்க்க
நிருதிதிசை (ச)	–	தென்மேற்கு
நிருபம் (ச)	–	கட்டளை, கடிதம்
நிருபர் (ச)	–	செய்தியாளர்
நிருபன் (ச)	–	அரசன்
நிருபாதி (ச)	–	தடையின்மை
நிருமூலம் (ச)	–	நிர்மூலம் பார்க்க
நிருவகித்தல் (ச)	–	நிர்வகித்தல் பார்க்க
நிருவிகற்பகம் (ச)	–	நிர்விகற்பம் பார்க்க
நிருவிகாரம் (ச)	–	நிர்விகாரம் பார்க்க
நிரூபணம் (ச)	–	நிறுவுதல், ஆராய்தல்
நிரூபி (ச)	–	நிலைநாட்டு, மெய்ப்பி
நிரூபித்தல் (ச)	–	நிலைநாட்டுதல்
நிரூபிதம் (ச)	–	நிலை நிறுத்தப்பட்டது
நிரோதம் (ச)	–	அழிவு, தடை, வெறுப்பு
நிலச்சுவான்தார் (ச)	–	நிழக்கிழார், பண்ணையார்
நிவகம் (ச)	–	திரள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிவசனம் (ச)	–	புடைவை
நிவத்தல் (ச)	–	உயர்த்தல்
நிவர்த்தி (ச)	–	நிவிர்த்தி பார்க்க
நிவாசம் (ச)	–	இருப்பிடம்
நிவாசனம் (ச)	–	வீடு
நிவாரணம் (ச)	–	துயர் துடைப்பு
நிவாரணி (ச)	–	விடுவிப்பது
நிவாரம் (ச)	–	தடை
நிவிர்த்தி[1] (ச)	–	ஒழிப்பு, விடுதலை
நிவிர்த்தி[2] (ச)	–	துறவு, ஈடுசெய்தல்
நிவிர்த்தை (ச)	–	பகுதிப்படல்
நிவேசனம் (ச)	–	இடம், ஊர், வீடு
நிவேதனம்[1] (ச)	–	படையல் உணவு, அமுது
நிவேதனம்[2] (ச)	–	ஒப்புவித்தல், படைத்தல்
நிற்குணன் (ச)	–	கடவுள்
நிற்சலம் (ச)	–	அசைவின்மை
நிற்பாக்கியம் (ச)	–	ஏதுமின்மை
நின்மலன் (ச)	–	இறைவன், தூயன்
நிஜம் (அ)	–	உண்மை, வாய்மை
நிஜாம் (அ)	–	அரசமைப்பு
நிஜார் (உ)	–	கால்சட்டை
நிஷ்கம்பம் (ச)	–	அசைவின்மை
நிஷ்களங்கம் (ச+த)	–	மாசின்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நிஷ்காமிதர்மம் (ச)	–	பயன்கருதா அறம்
நிஷ்காரியம் (ச)	–	பயன்கருதாமை
நிஷ்சணம் (ச)	–	முத்தம் கொடுத்தல்
நிஷ்டை (ச)	–	ஊழ்கம்
நிஷ்டூரன் (ச)	–	கொடியவன்
நிஷ்டூரி (ச)	–	கொடியவள்
நிஷ்டூரம் (ச)	–	கொடுமை
நிஷேதம் (ச)	–	முதற்கூடல்
நிஸ்தரங்கம் (ச)	–	அலையில்லாமை

நீ

நீசம் (ச)	–	இழிவு, ஈனம்
நீசசாதி (ச)	–	கீழ்க்குடி
நீசத்தனம் (ச+த)	–	இழிதன்மை
நீச நடை (ச+த)	–	தீயொழுக்கம்
நீசர் (ச)	–	கீழ்மக்கள்
நீசன் (ச)	–	இழிந்தவன்
நீதி (ச)	–	நயன்மை
நீதிபதி (ச)	–	முறைமன்ற நடுவர்
நீதிமன்றம் (ச+த)	–	முறைமன்றம், அறமன்றம்
நீதிமான் (ச)	–	அறவாணன்
நீதிவான் (ச)	–	நீதிமான் பார்க்க
நீர்ப்பிரமியம் (ச+த)	–	நீர்க்கறுப்பு
நீராகாரம் (த+ச)	–	பழஞ்சோற்றுநீர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நீலகண்டன் (ச+த)	–	கறைமிடற்றன்
நீலக்கிரீயன் (ச)	–	கருமலையான் (சிவன்)
நீலவிதானம் (ச)	–	வான்நிற மேற்கட்டி
நீலாஞ்சலம் (ச)	–	கறுப்புக்கல்
நீலிகை (ச)	–	அவுரி, தழும்பு
நீலோற்பலம் (ச)	–	கருங்குவளை
நீவரம் (ச)	–	சேறு

நூ

நூதனம் (ச)	–	புதுமை
நூதனத்துவம் (ச)	–	புதுநெறி
நூதனவிவாகம் (ச)	–	புதுமைத்திருமணம்
நூதனவஸ்திரம் (ச)	–	புத்தாடை
நூபுரக்கங்கை (ச)	–	சிலம்பாறு
நூபுரம்[1] (ச)	–	சிலம்பு
நூபுரம்[2] (ச)	–	பாதக்கிண்கினி
நூனாதிகம் (ச)	–	குறைசொல்லும் குணம்

நே

நேசகன் (ச)	–	சலவையாள்
நேசம் (ச)	–	அன்பு
நேசித்தல் (ச)	–	அன்பு காட்டுதல்
நேத்திரம் (ச)	–	கண்
நேத்திராஞ்சனம்[1] (ச)	–	கண்மை
நேத்திராஞ்சனம்[2] (ச)	–	கண்மருந்து

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
நேத்திரோற்சவம் (ச)	–	கண்ணுக்கினிய காட்சி
நேதாஜி (ச)	–	மேதகு தலைவர்
நேந்திரம் (ச)	–	மலைவார வாழை
நேபம் (ச)	–	நீர்
நேமநிமிட்டை (ச)	–	நேமநிஷ்டை பார்க்க
நேமநிஷ்டை (ச)	–	கட்டுபாடு
நேமம் (ச)	–	நியமனம் பார்க்க
நேமிநாதன்[1] (ச)	–	அருகன்
நேமிநாதன்[2] (ச)	–	நேமிநம்பி

நை

நைச்சியம்[1] (ச)	–	தாழ்மை
நைச்சியம்[2] (ச)	–	கீழ்மை
நைசியம் (ச)	–	மூக்குமருந்து
நைட்டிகம் (ச)	–	நைஷ்டிகம் பார்க்க
நைரந்திரியம் (ச)	–	இறுக்கம்
நைராக்கியம் (ச)	–	பரிகாசம்
நைவேத்தியம் (ச)	–	திருப்படையல்
நைவேதனம் (ச)	–	படையல், காணிக்கை
நைர்மல்லியம் (ச)	–	தூய்மை
நைஷ்டிகம் (ச)	–	வாழ்நாள் துறவு

ப

பக்கபலம் (ச)	–	துணைவலி
பக்கவாத்தியம் (த+ச)	–	துணை இசைக் கருவி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பக்கவாதம் (த+ச)	–	பக்க ஊதை
பக்கா (உ)	–	சரியான
பக்கோடா (உ)	–	முறுவடம்
பக்தவத்சலம்[1] (ச)	–	அடியார்க்கு நல்லான்
பக்தவத்சலம்[2] (ச)	–	அடியார்க்கருளி
பக்தன் (ச)	–	அன்பன்
பக்தி (ச)	–	இறையன்பு
பக்திநூல் (ச+த)	–	தெய்வப்பனுவல்
பக்திமான் (ச+த)	–	இறையுணர்வாளன்
பக்தை (ச)	–	இறைப்பற்றுள்ளவள்
பகிரங்கம் (ச)	–	வெளிப்படை
பகிரண்டம் (ச)	–	வெளிப்புடவி
பகிறு (ச)	–	செருக்கு
பகினி (ச)	–	உடன்பிறந்தாள்
பகிஷ்கரி (ச)	–	புறக்கணி
பகிஷ்காரம் (ச)	–	புறக்கணிப்பு
பகீரதப்பிரயத்தனம் (ச)	–	பெருமுயற்சி
பகீரதன் (ச)	–	கங்கை தந்தான்
பகீரதி (ச)	–	கங்கை
பகீர் (ச)	–	அச்சக்குறிப்பு
பகுசா (ச)	–	அநேகமாய்
பகுமானம் (ச)	–	பெருமதிப்பு
பகுவசனம் (ச)	–	பன்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பகுளபட்சம் (ச)	–	கரும்பக்கம்
பகுளம் (ச)	–	மிகுதி
பகோளம் (ச)	–	வான மண்டிலம்
பங்கக்கேடு (ச+த)	–	அவமானம்
பங்கப் படுதல் (ச+த)	–	இழிவடைதல்
பங்கம்[1] (ச)	–	குற்றம், அவமானம்
பங்கம்[2] (ச)	–	அசைவு, அச்சம்,பின்னம்
பங்கம்[3] (ச)	–	சேறு, புழுதி
பங்கம்[4] (ச)	–	மூடம்
பங்கயச் செல்வி (ச)	–	கலைமகள்
பங்கயம் (ச)	–	பங்கஜம் பார்க்க
பங்கயன் (ச)	–	கதிரவன்
பங்கஜம் (ச)	–	தாமரை
பங்கா (உ)	–	படவிசிறி
பங்காரம் (தெ)	–	பங்காரு பார்க்க
பங்காரு (தெ)	–	பொன்
பங்கியடித்தல் (உ+த)	–	குல்லைப் புகைத்தல்
பங்குசம் (ச)	–	தலைக்கோலம்
பங்குதாரர் (த+ச)	–	கூட்டாளி
பங்குரம்[1] (ச)	–	வளைவு
பங்குரம்[2] (ச)	–	ஆற்றுமுடக்கு
பங்குனி (ச)	–	மீனமாதம்
பச்சாதாபம்[1] (ச)	–	கழிவிரக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பச்சாதாபம்[2] (ச)	–	இரக்கம் கொள்ளுதல்
பச்சாதாபம்[3] (ச)	–	கழிந்ததற் கிரங்கல்
பச்சைநாவி (ச)	–	வயம்பு வேர் நச்சு
பசகன் (ச)	–	சமயற்காரன்
பசந்த் (உ)	–	நேர்த்தி
பசலி (அ)	–	தொடராண்டு
பசனன் (ச)	–	தீக்கடவுள்
பசாசு (ச)	–	பேய்
பசாரி (ச)	–	பஜாரி பார்க்க
பசிதம் (ச)	–	நீறு (சாம்பல்)
பசு[1] (ச)	–	ஆன், ஆ
பசு[2] (ச)	–	உயிர் (ஜீவான்மா)
பசுக்காவலர் (ச+த)	–	இடையர்
பசுநாகு (ச)	–	கிடாரிக்கன்று
பசுப்பால் (ச)	–	ஆவின்பால்
பசுபதி (ச)	–	சிவன்
பசுபாலனம் (ச)	–	ஆ காத்தல்
பசுமாடு (ச+த)	–	பசு[1] பார்க்க
பசுராசன் (ச)	–	அரிமா
பசுவதை (ச)	–	ஆக்கொலை
பஞ்ச (ச)	–	ஐந்து
பஞ்சக்கம் (ச)	–	ஐங்குழுத் தீர்ப்பு
பஞ்சக்கிலேசம் (ச)	–	ஐம்பெரும் துன்பம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பஞ்சகம்[1] (ச)	–	தீய வேளை
பஞ்சகம்[2] (ச)	–	ஐந்தின் கூட்டம்
பஞ்சகலை (ச+த)	–	ஐவகைக்கலை
பஞ்சகவ்வியம் (ச)	–	ஆனைந்து
பஞ்சகாவியம் (ச)	–	ஐம்பாவியம்
பஞ்சகோணம் (ச+த)	–	ஐங்கோணம்
பஞ்ச சதம் (ச)	–	ஐந்நூறு
பஞ்ச சன்னியம் (ச)	–	குதிரை
பஞ்சசீலம்[1] (ச)	–	ஐந்தொழுக்கம்
பஞ்சசீலம்[2] (ச)	–	ஐங்கோள்
பஞ்ச தந்திரம் (ச)	–	ஐவகை நுண்மதி
பஞ்சநதீஸ்வரர் (ச)	–	ஐயாற்றர்
பஞ்சபாணன் (ச)	–	காமவேள்
பஞ்சபாண்டவர் (ச+த)	–	பாண்டவர் ஐவர்
பஞ்சபூதம் (ச)	–	ஐம்பெரும்பொருள்
பஞ்சம்[1] (ச)	–	ஐந்து
பஞ்சம்[2] (ச)	–	வறட்சி, கருப்பு
பஞ்சமம் (ச)	–	ஐந்தாவது
பஞ்சமர் (ச)	–	ஐந்தாம் பிரிவினர்
பஞ்சமாபாதகன் (ச)	–	பெருங்கேடன்
பஞ்சமா பாதகம் (ச)	–	ஐம்பெருங் குற்றம்
பஞ்சமி (ச)	–	ஐந்தாம் நாள்
பஞ்ச மூலம் (ச+த)	–	ஐவகை வேர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பஞ்சயாகம் (ச)	–	ஐவகை வேள்வி
பஞ்சலட்சணம் (ச)	–	ஐந்திலக்கணம்
பஞ்சலவணம் (ச)	–	ஐந்துப்பு
பஞ்சலோகம் (ச)	–	ஐம்பொன்
பஞ்சவடம் (ச+த)	–	ஐம்புரிப் பூணூல்
பஞ்சவர் (ச)	–	பாண்டுமக்கள் ஐவர்
பஞ்சவர்ணம் (ச)	–	ஐந்து வண்ணம்
பஞ்சாங்கம் (ச)	–	ஐந்திறம்
பஞ்சாட்சரம் (ச)	–	பஞ்சாக்ஷரம் பார்க்க
பஞ்சாமிர்தம் (ச)	–	ஐயமுதம்
பஞ்சாயத்தார் (ச)	–	ஊரவையார்
பஞ்சாயத்து (ச)	–	ஊராட்சி
பஞ்சாயத்து யூனியன் (ச+ஆ)	–	ஊராட்சி ஒன்றியம்
பஞ்சாயுதம் (ச)	–	(திருமாலின்) ஐம்படை
பஞ்சாக்ஷரம் (ச)	–	ஐந்தெழுத்து
பஞ்சிதம் (ச)	–	விண்மீன்
பஞ்சேந்திரியம் (ச)	–	ஐம்புலன்
பட்சசம் (ச)	–	திட்டிவாயில்
பட்சணம் (ச)	–	பணியாரம், தின்பண்டம்
பட்சணி (ச)	–	உண்போன்
பட்சணித்தல் (ச)	–	உண்டல்
பட்சணியம் (ச)	–	உண்பொருள்
பட்சத்தில் (ச)	–	ஆயின்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பட்சபாதம் (ச)	–	பக்ஷபாதம் பார்க்க
பட்சம்[1] (ச)	–	பக்கம், கட்சி
பட்சம்[2] (ச)	–	உருக்கம், அன்பு
பட்சாதாபம் (ச)	–	பச்சாதாபம் பார்க்க
பட்சி (ச)	–	சிறகையுடையது, பறவை
பட்டா (இ)	–	நிலவுரிமை ஆவணம்
பட்டாக்கத்தி (இ+த)	–	பெரிய உடைவாள்
பட்டாணி (மரா)	–	உருள் கடலை
பட்டாதார் (இ)	–	உரிமைப்பட்டத்தார்
பட்டாபிஷேகம் (ச)	–	முடிசூட்டுவிழா
பட்டாளம் (பி)	–	காலாட்படைப் பிரிவு
பட்டுவாடா (உ)	–	கணக்குத்தீர்ப்பு
படவா (உ)	–	போக்கிரி, கொடியவன்
படா (உ)	–	படு, பெரிய, மிக
படாடோபம் (ச)	–	வெற்றாரவாரம்
படுதா (உ)	–	திரை, திரைச்சீலை
பண்டார சன்னிதி[1] (ச)	–	சைவமடத்துறவி
பண்டாரசன்னிதி[2] (த+ச)	–	திருமடத்தலைமை
பண்டாரம்[1] (ச)	–	சிவனடியான்
பண்டாரம்[2] (ச)	–	கருவூலம்
பண்டாரி[1] (ச)	–	பண்டாரம்[1]பார்க்க
பண்டாரி[2] (ச)	–	கருவூலக்காரன்
பண்டிதம்[1] (ச)	–	புலமை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பண்டிதம்[2] (ச)	–	மருத்துவம்
பண்டிதன்[1] (ச)	–	புலவர்
பண்டிதன்[2] (ச)	–	மருத்துவர்
பணசாரகன் (ச)	–	பணியாள், வேலையாள்
பணதரம் (ச)	–	பாம்பு
பத்தங்கம் (ச)	–	செஞ்சந்தனம்
பத்தம் (ச)	–	உணா, நன்றி, உண்மை
பத்தா (ச)	–	கணவன்
பத்தி[1] (ச)	–	அன்பு, ஒழுக்கம்
பத்தி[2] (ச)	–	வரிசை
பத்தியம்[1] (ச)	–	கட்டுப்பட்டு உணவு
பத்தியம்[2] (ச)	–	மருந்துக் கிசைந்த புசிப்பு
பத்திரகம் (ச)	–	பத்திரம், இலை, இறகு
பத்திரதாலி (ச)	–	சாதிமல்லிகை
பத்திரபாணி (ச)	–	பூசணி
பத்திரம்[1] (ச)	–	பாதுகாப்பு
பத்திரம்[2] (ச)	–	ஆவணம்
பத்திராதம் (ச)	–	பறவை
பத்திரன் (ச)	–	சிவன்
பத்திரி (ச)	–	அம்பு, இலை
பத்திரிகை[1] (ச)	–	ஓலை, திருமுகம்
பத்திரிகை[2] (ச)	–	செய்தி இதழ்கள்
பத்திரிகை[3] (ச)	–	அழைப்பிதழ்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பத்திரிகையாளர் (ச+த)	–	செய்தியாளர்
பத்தினி (ச)	–	கற்புடையாள்
பத்தினித்தனம் (ச)	–	கற்புநெறி
பத்மபூஷன் (ச)	–	தாமரையணி
பத்மம் (ச)	–	பதுமம் பார்க்க
பத்மவிபூஷன் (ச)	–	தாமரை நல்லணி
பத்மா (ச)	–	தாமரை
பத்மினி (ச)	–	தாமரையாள்
பதணம் (ச)	–	மதில், மதில் மேடை
பதத்திரி (ச)	–	பறவை
பதளியாசம் (ச)	–	காலடி, நடை
பதம்[1] (ச)	–	கிளவி, சொல்
பதம்[2] (ச)	–	அழகு, அடையாளம்
பதமம் (ச)	–	திங்கள், விட்டில்
பதரி (ச)	–	இலந்தை
பதவி (ச)	–	ஒழுங்கு, இடம், செல்வம்
பதவுரை (ச+த)	–	சொற்பொருளுரை
பதாதி (ச)	–	காலாட் படை
பதார்த்தம்[1] (ச)	–	கறி, பொருள், உணவு
பதார்த்தம்[2] (ச)	–	சொற்பொருள்
பதார்த்தம்[3] (ச)	–	வெஞ்சனம்
பதி (ச)	–	இறைவன், தலைவன்
பதிசேவை (ச)	–	கணவற்றொண்டு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பதிபக்தி (ச)	–	தலைவன் மீது உள்ளன்பு
பதில் (உ)	–	மறுமொழி, விடை
பதிலி (உ)	–	ஒன்றனுக்கு மாற்றானது
பதிலிப்பெயர் (உ+த)	–	மாற்றுப்பெயர்
பதிவிரதம் (த+ச)	–	கற்புநெறி
பதிவிரதை (த+ச)	–	குலமகள், கற்பரசி
பதுமதந்து (ச)	–	தாமரை நாளம்
பதுமநாபம் (ச)	–	திருமால்
பதுமநிதி (ச)	–	தாமரை வடிவப் பொன்
பதுமம்[1] (ச)	–	கோடானுகோடி
பதுமம்[2] (ச)	–	தாமரை, செந்தாமரை
பதுமராகம் (ச)	–	ஒன்பான் மணியுள் ஒன்று
பதுமன் (ச)	–	நான்முகன்
பதுமாசனம் (ச)	–	தாமரை இருக்கை
பதுமாசனை (ச)	–	திருமகள்
பதுமினி (ச)	–	ஒருவகைப் பெண்
பந்த் (உ)	–	வேலை நிறுத்தம்
பந்தம் (ச)	–	அழகு, உறவு, கட்டு
பந்தா (ச)	–	மிடுக்கு, ஆரவாரம்
பந்தி (பி)	–	வரிசை, ஒழுங்கு
பந்து (உ)	–	உறவு, உறவினர், சுற்றம்
பந்துத்துவம் (ச)	–	உறவு
பந்தோபஸ்து (உ)	–	பாதுகாவல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பப்படம் (ச)	–	அப்பளம்
பப்பாளி (மலையம்)	–	கொழுங்கனி
பபதி (ச)	–	நிலவோன்
பம்பளிமாஸ் (டச்சு)	–	இன்னரந்தம்
பம்மாத்து (ச)	–	பகட்டு
பயங்கரம்[1] (ச)	–	கொடுமை
பயங்கரம்[2] (ச)	–	அச்சமிகுதி
பயங்கரவாதம் (ச)	–	வன்முறைப் போக்கு
பயங்கரவாதி (ச)	–	வன்முறையாளன்
பயங்கொள்ளி (ச+த)	–	அச்சங்கொள்ளி
பயச்சுரம் (ச+த)	–	நடுக்குக் காய்ச்சல்
பயணச்சீட்டு (ச+த)	–	ஊர்திச் சீட்டு
பயணம் (ச)	–	செலவு
பயணி (ச)	–	செலவு செல்பவர்
பயப்படு (ச+த)	–	அச்சப்படு
பயபக்தி (ச)	–	பயபத்தி பார்க்க
பயபத்தி (ச)	–	ஒடுக்க வணக்கம்
பயாப்தி (ச)	–	பாற்கடல்
பயம் (ச)	–	அச்சம்
பயம்காட்டு (ச+த)	–	பயமுறுத்து பார்க்க
பயமுறுத்து (ச+த)	–	அச்சுறுத்து
பயில்வான் (உ)	–	மல்லன்
பயோசனம் (ச)	–	கடல், பால்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பர்காணா (உ)	–	மாவட்டப் பகுதி
பர்ணசாலை[1] (ச)	–	இலைவேய்ந்த குடில்
பர்ணசாலை[2] (ச)	–	இருடியர் குடில்
பர்ணம் (ச)	–	இலை
பர்ணீ (ச)	–	முருக்கமரம்
பர்த்தா (ச)	–	கணவன்
பர்த்தி (ச)	–	நிரப்புகை
பர்தா (உ)	–	மேல்
பர்பி (உ)	–	தேங்காய் இன்னி
பர்வதம் (ச)	–	மலை
பர்வதராஜன்[1] (ச)	–	இமயமலை
பர்வதராஜன்[2] (ச)	–	மலையரசன்
பர்வதாக்கிரம் (ச)	–	மலையுச்சி
பர்வா (உ)	–	குற்றம், தாழ்வு
பரகதி (ச)	–	வீடுபேறு
பரகாயப் பிரவேசம் (ச)	–	மாற்றுடல் புகல்
பரகீயம் (ச)	–	பிறருடைமை
பரகீயை (ச)	–	பிறர்க்குரியாள்
பரகேசரி (ச)	–	பகைக்கு அரி
பரங்கி (பா)	–	மேலையர்
பரசமயம் (ச)	–	புறமதம்
பரசமயி (ச)	–	புறமதத்தான்
பரசு (ச)	–	கோடரி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பரசியம் (ச)	–	அம்பலமான கமுக்கம்
பரசுராமன் (ச)	–	மழுவழகன்
பரசாதம் (ச)	–	பலநூறு
பரசுகம் (ச)	–	வீட்டின்பம்
பரசூசணன் (ச)	–	வருணன்
பரஞ்சுடர் (ச+த)	–	மிக்கொளி, தன்னொளி
பரஞ்ஜோதி (ச)	–	பரஞ்சுடர் பார்க்க
பரணர் (ச)	–	பொறைஞர்
பரத்திரவியம் (ச)	–	பிறர் பொருள்
பரத்துவம் (ச)	–	முன்மை
பரதன் (ச)	–	தேவர்கோன்
பரதாரி (ச)	–	பிறனில் விழைவன்
பரதேசம் (ச)	–	பிறநாடு, வெளிநாடு
பரதேசி (ச)	–	அயலவன், இரவலன்
பரப்பிரம்மம் (ச)	–	முழுமுதல்
பரபுருஷன் (ச)	–	கள்ளக் காதலன்
பரம்பரை (ச)	–	தலைமுறை, கொடிவழி
பரம்பொருள் (ச+த)	–	இறைவன், கடவுள்
பரமகதி (ச)	–	வீடுபேறு
பரம சந்தோஷம் (ச)	–	பெருமகிழ்ச்சி
பரமண்டலம் (ச)	–	மேலுலகம், வானுலகம்
பரமபதம் (ச)	–	வீட்டுலகம்
பரமன் (ச)	–	முதற்கடவுள்
பரமாத்மா (ச)	–	இறையாதன்
பரமான்மா (ச)	–	இறைவன், கடவுள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பரமானந்தம் (ச)	–	பேரின்பம்
பரலோகம் (ச)	–	மேலுலகம்
பரவசம் (ச)	–	மெய்ம்மறக்கை
பரவா (உ)	–	பர்வா பார்க்க
பரஸ்பரம் (ச)	–	இணைவு, இணைவிசைவு
பராக்கிரமசாலி (ச)	–	பெருந்திறலோன்
பராக்கிரமம் (ச)	–	ஆண்மை, பெருந்திறல்
பராக்கு (ச)	–	மேல்நோட்டம்
பராதீனம் (ச)	–	பிறருடைமை
பராரி (ச)	–	ஓடிப்போனவன்
பரிகரி (ச)	–	நீக்கு, குணப்படுத்து
பரிகாசம் (ச)	–	நகையாடல், எள்ளல்
பரிகாசி (ச)	–	நகையாடுபவன்
பரிகாரம் (ச)	–	மாற்றுவழி, கழுவாய்
பரிச்சயம் (ச)	–	பழக்கம், நட்பு
பரிசம் (ச)	–	தொடுவுணர்வு
பரிசீலனை (ச)	–	ஆராய்கை, சீர்தூக்கல்
பரிசுத்தம் (ச)	–	முழுத்தூய்மை
பரிசுத்தி (ச)	–	தூய்மை, மாசின்மை
பரிசோதகர் (ச)	–	ஆராய்பவர்
பரிசோதனை (ச)	–	நோட்டம், முற்றாய்வு
பரிசோதனைச் சாலை(ச+த)	–	ஆய்வுக்கூடம்
பரிசோதி (ச)	–	ஆராய்
பரிணாமம் (ச)	–	திரிவாக்கம், அடுக்கு
பரிணாம வளர்ச்சி (ச+த)	–	படிமுறை வளர்ச்சி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பரிதவி (ச)	–	வருந்து, துயருறு, இரங்கு
பரிதாபம் (ச)	–	இரக்கம், கழிவிரக்கம்
பரிபக்குவம் (ச)	–	மிகுசமைவு
பரிபாலி (ச)	–	காத்தல் செய்
பரிபாஷை (ச)	–	குறியீடு, குழூஉக்குறி
பரிபூரணம் (ச)	–	முழுநிறைவு
பரிமளம் (ச)	–	நறுமணம்
பரிமாணம் (ச)	–	அளவு
பரியங்கம் (ச)	–	கட்டில்
பரியந்தம் (ச)	–	வரை, எல்லை
பரியஸ்தம் (ச)	–	மேல்கீழாதல்
பரிவருத்தம் (ச)	–	உலக முடிவு
பரிவற்சரம் (ச)	–	ஆண்டு
பரிவாசம் (ச)	–	தங்குதல்
பரிவாரம்[1] (ச)	–	சூழ்வோர்
பரிவாரம்[2] (ச)	–	உடன் சுற்றம்
பரிவாரம்[3] (ச)	–	அணிசெய்வோர்
பரியாரி (ச)	–	முடித்திருத்தாளன்
பரீச்சை (ச)	–	பரீட்சை பார்க்க
பரீசாரம் (ச)	–	சுற்றுதல்
பரீட்சை (ச)	–	ஆய்வு
பருவதம் (ச)	–	மலை
பரேபம் (ச)	–	நீர்நிலை
பரேதம் (ச)	–	பிசாசு
பரோதிதம் (ச)	–	அச்சுறுத்தல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பரோபகாரம் (ச)	–	உதவி, பிறர்க்குதவி
பல்டி (உ)	–	குட்டிக்கரணம்
பலகீனம் (ச)	–	வலுக்குறைவு
பலசாலி (ச+த)	–	வலுமிக்கவர்
பலதாரமணம் (ச)	–	பல பெண்டிர் மணம்
பலம் (ச)	–	வலிமை
பலவந்தம் (ச)	–	வலுக்கட்டாயம்
பலவான் (ச)	–	வலியோன்
பலவீனன் (ச)	–	வலுக்குறைந்தவன்
பலன் (ச)	–	பயன்
பலாத்காரம் (ச)	–	வலுக்கட்டாயம்
பலாபம் (ச)	–	யானை மத்தகம்
பலாயனம் (ச)	–	நிலைகுலைவு
பலாலம் (ச)	–	வைக்கோல்
பலி[1] (ச)	–	கைகூடு
பலி[2] (ச)	–	படையல், காவு
பலி[3] (ச)	–	காணிக்கை
பலி[4] (ச)	–	விண்ணோருணவு
பலிகை (ச)	–	பிண்ணாக்கு
பலித்தம் (ச)	–	பொருள்வரவு
பலித்தல் (ச)	–	வாய்த்தல்
பலிதம் (ச)	–	பயன் விளைவி
பலுகம் (ச)	–	குரங்கு
பலே (உ)	–	நன்று
பவ்வம் (ச)	–	கடல், ஆழி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பவ்வியசீவன் (ச)	–	நல்லுயிர்
பவ்வியம்[1] (ச)	–	பணிவு
பவ்வியம்[2] (ச)	–	பயன், உண்மை, இனிது
பவகாரணி (ச)	–	பிறப்புணர்த்தும் பொய்கை
பவசாகரம் (ச)	–	பிறவிக்கடல்
பவம் (ச)	–	அழிவு, பிறப்பு, மேன்மை
பவன்[1] (ச)	–	கடவுள், சிவன்
பவன்[2] (ச)	–	பவனம் பார்க்க
பவன்[3] (ச)	–	தான்தோன்றி
பவனம்[1] (ச)	–	வீடு, மனை, இல்லம்
பவனம்[2] (ச)	–	அரண்மனை
பவனன் (ச)	–	காற்று
பவனி[1] (ச)	–	பயணம்
பவனி[2] (ச)	–	உலா வருகை
பவனை (ச)	–	கழுகு
பவானி (ச)	–	மலைமகள்
பவித்திரம்[1] (ச)	–	முழுத்தூய்மை
பவித்திரம்[2] (ச)	–	தேன்
பவித்திரம்[3] (ச)	–	செம்பு
பவித்திரம்[4] (ச)	–	மோதிரம்
பவித்திரவிரல் (ச)	–	மோதிரவிரல்
பவித்திரன் (ச)	–	தூயவன்
பவித்திரை (ச)	–	தூயவள்
பவிதம் (ச)	–	தூய்மை
பவுராணிகம் (ச)	–	பழைமை நாட்டம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பவுசு (ச)	–	பவிஷூ பார்க்க
பவிஷியம் (ச)	–	எதிர்காலம், வருங்காலம்
பவிஷூ (ச)	–	செல்வம், செருக்கு, மதிப்பு
பவுஞ்சு (ச)	–	படை, ஒழுங்கு
பவுத்திரன் (ச)	–	பௌத்திரன் பார்க்க
பவுத்திரி (ச)	–	பௌத்திரி பார்க்க
பவுராணிகன் (ச)	–	பௌராணிகன் பார்க்க
பவுர் (அ)	–	செருக்கு
பளு (தெ)	–	பளுவு பார்க்க
பளுவு (தெ)	–	எடை
பற்பம் (ச)	–	பஸ்பம் பார்க்க
பறங்கிக்காய் (உ+த)	–	பூசனிவகை
பறங்கியர் (உ)	–	வெள்ளையர்
பன்னசாலை (ச+த)	–	புல்வீடு, குடில்
பன்னபோசனம் (ச)	–	இலையுணவு
பன்னாகம் (ச)	–	துளசி
பஜ்ஜி (ச)	–	தோய்ச்சி, உப்பி
பஜனை (ச)	–	இறைப்பாட்டு
பஜார் (பா)	–	கடைத்தெரு
பஜாரி (உ)	–	விலைமகள், பரத்தை
பஸ்பம் (ச)	–	துகள், பொடி, பூதி
பஹதூர் (உ)	–	மீமறவர்
பக்ஷகன் (ச)	–	அழிப்பவன்
பக்ஷபாதம் (ச)	–	ஒருதலைச் சார்பு
பக்ஷம் (ச)	–	பக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பக்ஷி[1] (ச)	–	பறவை
பக்ஷி[2] (ச)	–	தலைமை அதிகாரி
பக்ஷிராஜன் (ச)	–	கழுலப் பறவை

பா

பாக்கி (அ)	–	நிலுவை, எச்சம்
பாக்கி கைபீது (அ)	–	நிலுவைக் கணக்கு
பாக்கிதார் (அ)	–	நிலுவையாளர்
பாக்கியசாலி (ச)	–	நல்வினையாளன்
பாக்கியம்[1] (ச)	–	பேறு
பாக்கியம்[2] (ச)	–	செல்வம்
பாக்கியவதி[1] (ச)	–	திருவினாள்
பாக்கியவதி[2] (ச)	–	பேற்றாளி
பாக்கியவந்தன் (ச)	–	செல்வன்
பாக்கியவான் (ச)	–	பாக்கியவந்தன் பார்க்க
பாக்கியனுகூலம் (ச)	–	செல்வப்பேறு
பாகசாலை (ச)	–	மடைப்பள்ளி
பாகம் (ச)	–	சமைத்தல்
பாகவதன் (ச)	–	இசைப்பாடகன்
பாகாரம் (ச)	–	பிரிவுக்கணக்கு
பாகாரி (ச)	–	தேவர்கோன்
பாகியம் (ச)	–	புறம்பானது
பாகீரதி (ச)	–	கங்கை
பாகை[1] (ச)	–	தலைப்பா
பாகை[2] (ச)	–	பகுதி
பாகோடன் (ச)	–	கதிரவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பாசகம் (ச)	–	மடைத்தொழில், சமையல்
பாசபந்தம் (ச)	–	பிறவித்தளை
பாசம்[1] (ச)	–	அழகு, அன்பு
பாசம்[2] (ச)	–	தளை
பாசலம் (ச)	–	காற்று
பாசவிமுக்தன் (ச)	–	கடவுள்
பாசவிமோசனம் (ச)	–	பிறவிநீங்கல்
பாசாங்குசன் (ச)	–	பிள்ளையார்
பாசாபாசம் (ச)	–	அன்புக்கட்டு
பாசுபதம் (ச)	–	சிவவழிபாடு
பாசுபததேசுரர் (ச)	–	சிவன்
பாசுரம் (ச)	–	பாட்டு
பாஞ்சசன்னியம் (ச)	–	கண்ணனின் சங்கு
பாஞ்சாலிகை (ச)	–	சித்திரப்பாவை
பாடபேதம் (த+ச)	–	பாடவேறுபாடு
பாடாணம் (ச)	–	பாஷாணம் பார்க்க
பாடாந்தரம் (ச)	–	வேற்றுமொழி
பாடாவதி[1] (ச)	–	பயனற்றது
பாடாவதி[2] (ச)	–	துன்பம்
பாடை (ச)	–	மொழி
பாண்டவர் (ச)	–	பாண்டுமைந்தர்
பாண்டாகரம்	–	பண்டசாலை
பாண்டித்யம் (ச)	–	புலமை, கல்வித்திறம்
பாண்டுகம் (ச)	–	காமாலை
பாண்டுரம் (ச)	–	வெண்மை (நோய்)

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பாணம் (ச)	–	அம்பு, பூம்பட்டு
பாணா (ச)	–	சிலம்பம், நெடுங்கழி
பாணி[1] (ச)	–	கை
பாணி[2] (ச)	–	இலைச்சாறு, கூத்து
பாணிகிரகணம் (ச)	–	கைப்பிடித்தல், திருமணம்
பாணிக்கிரகம் (ச)	–	பாணிகிரகணம் பார்க்க
பாணிகன் (ச)	–	பாடன்மகன்
பாணிருகம் (ச)	–	தாமரை
பாத்தியம் (ச)	–	உரிமை
பாத்தியஸ்தன் (ச)	–	பங்காளி
பாத்திரன் (ச)	–	தக்கோன்
பாத்திரம் (ச)	–	கொள்கலன், ஏனம்
பாதகம்[1] (ச)	–	பெருங்கோடு, இரண்டகம்
பாதகம்[2] (ச)	–	தீங்கு
பாதகன் (ச)	–	இரண்டகன், தீங்ககன்
பாதசாரி (த+ச)	–	நடந்து செல்பவர்
பாததட்சணை (த+ச)	–	திருவடிக்காணிக்கை
பாததாடனம் (த+ச)	–	உதை
பாததீட்சை (த+ச)	–	திருவடிமுத்திரை
பாததூளி (த+ச)	–	திருவடித்துகள்
பாதபீடம் (த+ச)	–	திருவடி இருக்கை
பாதபூஜை (த+ச)	–	பாதங்களை வணங்குகை
பாதமூலம் (த+ச)	–	குதிகால்
பாதாளம் (ச)	–	கிடங்கு, குகை
பாதித்தயம் (ச)	–	உரிமை, பங்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பாதாளலோகம் (ச)	–	கீழுலகம்
பாதயாத்திரை (த+ச)	–	நடைப்பயணம்
பாதரசம் (ச)	–	இதளியம்
பாதரட்சை (த+ச)	–	மிதியடி, செருப்பு
பாதாம் (பார)	–	கற்பழம்
பாதாம்கீர் (பார+ஆ)	–	கற்பழப் பால்
பாதாளக் கரண்டி (ச+த)	–	ஆழ்கிணற்றுத் துளாவி
பாதிப்பு (ச)	–	கேடு, அழிவு
பாதிரி (போ)	–	கிறித்துவ சமயக் குரவர்
பாதுகை (ச)	–	செருப்பு
பாதுஷா (உ)	–	இனிகம்
பாமரன் (ச)	–	பேதை, எளியவன்
பாயா (உ)	–	சாற்றுக் குழம்பு
பாயாசம் (ச)	–	கன்னலமுது
பார்க்கவன் (ச)	–	திருமால்
பார்க்கவி (ச)	–	திருமகள்
பார்த்தசாரதி (ச)	–	கண்ணன்
பார்த்தவம் (ச)	–	மிகுதி
பார்த்திபன் (ச)	–	அரசன்
பாரணம் (ச)	–	உணவு
பாரணை (ச)	–	உண்ணுதல்
பாரதம் (ச)	–	நாவலம்
பாரதன் (ச)	–	கூத்தாடி
பாரதாரியம் (ச)	–	நெறிபிறழ்தல்
பாரதி[1] (ச)	–	நாமகள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பாரதி[2] (ச)	–	கொற்றவை
பாரபட்சம் (ச)	–	பாரபக்ஷம் பார்க்க
பாரபக்ஷம் (ச)	–	ஓரவஞ்சனை
பாரவிருதம் (ச)	–	உதவி
பாரம் (ச)	–	சுமை, எடை
பாரா[1] (உ)	–	காவல்
பாரா[2] (உ)	–	பாகம்
பாரா[3] (உ)	–	துண்டு
பாராசாரி (உ)	–	பெருங்குதிரை
பாராயணம்[1] (ச)	–	ஓதுகை, மனப்பாடம்
பாராயணம்[2] (ச)	–	முற்றுறமுடித்தல்
பாராயணன் (ச)	–	முறையோதுநன்
பாராவதம் (ச)	–	கருங்காலி, கரும்புறா
பாராவாரம் (ச)	–	கடல், கடலலை
பாரி[1] (ச)	–	அரிமா
பாரி[2] (உ)	–	இரவுக் காவலர் பாடல்
பாரிசம் (ச)	–	திசை, பக்கம்
பாரிசாரம் (ச)	–	ஏவல், கட்டளை
பாரிணாயம் (ச)	–	சீதனம்
பாரிப்பு (ச)	–	மிகுதல், வீக்கம்
பாரிபத்திரம் (ச)	–	வேம்பு, ஒருபட்டினம்
பாரிசவாதம் (ச)	–	பக்கவலிப்பு
பாரியாள் (ச)	–	மனைவி, துணைவி
பாரிஜாதம் (ச)	–	பவழமல்லி
பாருஷியம் (ச)	–	அகில், கடுஞ்சொல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பால்யம் (ச)	–	குழந்தைப் பருவம்
பால்யவிவாகம் (ச)	–	குழந்தைமணம்
பாலகன் (ச)	–	குழந்தை
பாலசிகிச்சை (ச)	–	குழந்தை மருத்துவம்
பாலலீலை (ச)	–	குழந்தை விளையாட்டு
பாலபருவம் (ச+த)	–	பிள்ளைப் பருவம்
பாலபாடம் (ச+த)	–	தொடக்க பாடம்
பாலன் (ச)	–	சிறுவன்
பாலனம் (ச)	–	காத்தல்
பாலி[1] (ச)	–	வழக்கு
பாலி[2] (ச)	–	அணை, கள்
பாலி[3] (ச)	–	ஒருமொழி
பாலிகை[1] (ச)	–	இளம்பெண்
பாலிகை[2] (ச)	–	முளைப்பாரி
பாலித்தல் (ச)	–	அருளுதல், ஈதல்
பாவகம் (ச)	–	இயல்பு, உருவு, கருத்து
பாவகாரி (ச)	–	தீவினையோன்
பாவகி (ச)	–	முருகன்
பாவசம் (ச)	–	காமம்
பாவநாசம் (ச)	–	தீவினை நீக்குதல்
பாவ பூமி (ச)	–	தீவினை நிலம்
பாவம்[1] (ச)	–	கரிசு, தீவினை
பாவம்[2] (ச)	–	மெய்ப்பாடு
பாவமன்னிப்பு (ச)	–	தீயனபொறுத்தல்
பாவலா (உ)	–	நடிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பாவவிமோசனம் (ச)	–	தீவினை விடிவு
பாவனை (ச)	–	தோற்றம், வெளிப்பாடு
பாவி[1] (ச)	–	தீவினைஞன்
பாவி[2] (ச)	–	எண்ணு, தியானி
பாவிதம் (ச)	–	கலப்பு, கூட்டு
பாவிகம் (ச)	–	மகிழ்ச்சி, நன்னாள்
பானகம் (ச)	–	இன்பருகை
பானபாத்திரம் (ச)	–	வள்ளம், கிண்ணம்
பானம்[1] (ச)	–	குடிப்பு, பருகம்
பானம்[2] (ச)	–	கள்
பாவை (ச)	–	பெண்
பானு (ச)	–	கதிரவன்
பானுபலை (ச)	–	வாழை
பானுமதி (ச)	–	கதிர் நிலா
பானுவாரம் (ச)	–	ஞாயிற்றுக்கிழமை
பாஷ்கலன் (ச)	–	மகன்
பாஷ்கலி (ச)	–	மகள்
பாஷ்பம் (ச)	–	கண்ணீர்
பாஷ்வரர் (ச)	–	தேவகூட்டத்தார்
பாஷ்யம் (ச)	–	பாஷியம் பார்க்க
பாஷணம் (ச)	–	உரையாடல்
பாஷாணம்[1] (ச)	–	நஞ்சு
பாஷாணம்[2] (ச)	–	கல்
பாஷாந்தரம் (ச)	–	அயன்மொழி
பாஷிதம் (ச)	–	பேச்சு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பாஷியம் (ச)	–	விரிவிரை, பேருரை
பாஷை (ச)	–	மொழி

பி

பிகம் (ச)	–	குயில்
பிகவிரோதி (ச)	–	முகில்
பிகு[1] (ச)	–	ஊன்றுகை
பிகு[2] (ச)	–	செருக்கு, பிலுக்கு
பிகுவு (தெ)	–	இறுக்கம்
பிங்கம் (ச)	–	இளங்கன்று
பிங்கனி (ச)	–	ஆண் குழந்தை
பிங்களம் (ச)	–	களிம்பு, வஞ்சகம்
பிச்சுவா (உ)	–	குத்துவாள்
பிச்சை (ச)	–	இரப்புணவு
பிச்சைக்காரன் (ச+த)	–	இரப்போன், இரவலன்
பிசம் (ச)	–	இறகு
பிசனம் (ச)	–	செஞ்சந்தனம்
பிசாசு (ச)	–	பேய்
பிசூகம் (ச)	–	வேலிப்பருத்தி
பிடிவாதம் (ச)	–	விடாப்பிடி, ஒட்டாரம்
பிண்டகருமம் (ச)	–	மூதாதையர் வழிபாடு
பிண்டகம் (ச)	–	நறும் தூபம்
பிண்டீகரணம் (ச)	–	தொகுப்பு
பிதா (ச)	–	தந்தை
பிதிர்[1] (ச)	–	ஈன்றோர் ஆவி
பிதிர்[2] (ச)	–	மூதாதையர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிதிர்க்கடன் (ச+த)	–	மூதாதையர்க் கடனாற்றல்
பிதிர்தேவர் (ச+த)	–	தென்புலத்தார்
பிதிர்பதம் (ச+த)	–	தெற்கு
பிதிர்பிண்டம் (ச)	–	இறந்தோர்க்கிடும் அமுது
பிதிர்வனம் (ச)	–	சுடுகாடு
பிதிரார்ச்சிதம் (ச)	–	வழியுரிமை
பிதுரம் (ச)	–	இடி
பிதுரர் (ச)	–	தென்புலத்தார்
பிந்து[1] (ச)	–	புள்ளி
பிந்து[2] (ச)	–	விந்து
பிப்பலகம் (ச)	–	நகிற்காம்பு
பிம்பகம் (ச)	–	கோவைக்கனி
பிம்பம் (ச)	–	உருவம், படிமை
பிர்க்கா (உ)	–	வட்டாரம்
பிரக்ஞை (ச)	–	உணர்வு, உணர்ச்சி
பிரகடனம் (ச)	–	அறிவிப்பு, அறிக்கை
பிரகண்டம் (ச)	–	மேற்கையெலும்பு
பிரகதம் (ச)	–	முன்பு
பிரகதி (ச)	–	கத்திரிச்செடி
பிரகஸ்பதி[1] (ச)	–	வியாழன்
பிரகஸ்பதி[2] (ச)	–	குரவன்
பிரகாசம் (ச)	–	வெளிச்சம், பேரொளி
பிரகாசி (ச)	–	ஒளிர்
பிரகாசித்தல் (ச)	–	ஒளிர்தல்
பிரகாரம்[1] (ச)	–	முறை, ஒப்பு, வகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரகாரம்[2] (ச)	–	இடைச்சொல்
பிரகாரம்[3] (ச)	–	கோவில் திருச் சுற்று
பிரகிருதம் (ச)	–	வாய்ப்பு
பிரகிருதி (ச)	–	மூலம்
பிரகோவம் (ச)	–	கடும்சினம்
பிரச்சனை (ச)	–	சிக்கல்
பிரச்சார சபை (ச)	–	பரப்புரை மன்றம்
பிரச்சாரம் (ச)	–	பரப்புரை
பிரச்சினை (ச)	–	பிரச்சனை பார்க்க
பிரசங்கம்[1] (ச)	–	சொற்பொழிவு
பிரசங்கம்[2] (ச)	–	முற்படுதல்
பிரசங்கி (ச)	–	சொற்பொழிவாளர்
பிரசவக் காலம் (ச+த)	–	பேறுகாலம்
பிரசவம் (ச)	–	மகப்பேறு
பிரசவவலி (ச+த)	–	பிள்ளைப்பேற்று நோவு
பிரசவவிடுதி (ச)	–	தாய்சேய் நலவிடுதி
பிரசவ வேதனை (ச)	–	பிரசவவலி பார்க்க
பிரசவி (ச)	–	பிள்ளைபெறு
பிரசன்னம் (ச)	–	தெளிவு, பெரியோர் காட்சி
பிரசன்னமாகு (ச)	–	தோன்று
பிரசன்னவதனம் (ச)	–	மலர்ந்த முகம்
பிரசன்னன் (ச)	–	காட்சி தருபவன்
பிரசாதம்[1] (ச)	–	திருச்சோறு, படையலுணா
பிரசாதம்[2] (ச)	–	அமுதம்
பிரசாந்த் (ச)	–	அறியாமை யொழிந்தான்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரசாரம் (ச)	–	பிரச்சாரம் பார்க்க
பிரசாவிருத்தி (ச)	–	மக்கள் பெருக்கம்
பிரசித்தம்[1] (ச)	–	புகழ், விளக்கம்
பிரசித்தம்[2] (ச)	–	வெளிப்படை, பெரும்புகழ்
பிரசித்தி (ச)	–	புகழ், சிறப்பு
பிரசிதம் (ச)	–	சிதல், கரையான்
பிரசுர கர்த்தர் (ச)	–	பதிப்பாளர்
பிரசுரம் (ச)	–	அறிவிப்பு, வெளியீடு
பிரசுரி (ச)	–	வெளியிடு
பிரசூதம் (ச)	–	பிள்ளைப்பேறு
பிரசூதியம் (ச)	–	பேற்றுக் காலத் தீட்டு
பிரணம் (ச)	–	பழைமை
பிரணயம் (ச)	–	அன்பு, கீழ்ப்படிதல்
பிரணவம் (ச)	–	மூலமந்திரம்
பிரணாசம் (ச)	–	அழிவு
பிரணாமம் (ச)	–	இறை வணக்கம்
பிரணீதம் (ச)	–	உண்டாக்கப்பட்டது
பிரத்தியட்சப்பிரமணம் (ச)	–	கண்டுறுதிப்படுத்துவது
பிரத்தியட்சம்[1] (ச)	–	காண்டலளவை
பிரத்தியட்சம்[2] (ச)	–	காட்சி
பிரத்தியக்ஷணம் (ச)	–	கண்கூடு
பிரத்தியாகரணம் (ச)	–	புலனடக்கம்
பிரத்தியானம் (ச)	–	அறிவு
பிரத்தியுபகாரம் (ச)	–	கைம்மாறு
பிரத்தியேகம் (ச)	–	தனிமை, சிறப்பியல்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரதக்கு (ச)	–	தனிமை
பிரதட்சிணம் (ச)	–	பிரதக்ஷிணம் பார்க்க
பிரதம் (ச)	–	கொடை
பிரதமகாலம் (ச)	–	விடியற்காலம்
பிரதமசாலை (ச+த)	–	முதன்மைச்சாலை
பிரதமப்பிரயத்தனம் (ச)	–	பெருமுயற்சி
பிரதம் (ச)	–	கொடுப்பது
பிரதமம் (ச)	–	தொடக்கம்
பிரதம மந்திரி (ச)	–	பிரதமர் பார்க்க
பிரதமர் (ச)	–	தலைமை அமைச்சர்
பிரதமை (ச)	–	முதல் நாள்
பிரதலம் (ச)	–	அம்பு, பாதாளம்
பிரதன் (ச)	–	ஈகையான்
பிரதனம் (ச)	–	கிழிழுத்தல், நீளுதல்
பிரதக்ஷிணம்[1] (ச)	–	வலஞ்செய்தல்
பிரதக்ஷிணம்[2] (ச)	–	திருச்சுற்று
பிரதாபம்[1] (ச)	–	புகழ், வீரம், பெருமை
பிரதாபம்[2] (ச)	–	உயர்ச்சி
பிரதானம் (ச)	–	முதன்மை, அடிப்படை
பிரதான்மந்திரி (ச)	–	தலைமை அமைச்சர்
பிரதானி (ச)	–	அமைச்சர்
பிரதி[1] (ச)	–	ஒத்த தன்மை, படி
பிரதி[2] (ச)	–	அற்பம், மூலம்
பிரதிக்ஞை (ச)	–	உறுதி, சூளுரவு
பிரதிக்கினை (ச)	–	உறுதியேற்றல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரதிகரணம் (ச)	–	வெறுத்தல்
பிரதிகாசம் (ச)	–	எள்ளல், இகழ்தல்
பிரதிகாரம் (ச)	–	இணக்கம்
பிரதிகூலம்[1] (ச)	–	கைகூடாமை
பிரதிகூலம்[2] (ச)	–	மாறுபாடு, எதிர்விளைவு
பிரதிசரன் (ச)	–	வேலைக்காரன்
பிரதிஷ்டம் (ச)	–	நிறுத்துதல்
பிரதிதினம் (ச)	–	நாள்தோறும்
பிரதிதொனி (ச)	–	எதிரொலி
பிரதிநிதி (ச)	–	மாற்றாள், சார்பாளர்
பிரதியாகம் (ச)	–	பங்கு
பிரதிமூர்த்தி (ச)	–	தோற்றம், பாவனை
பிரதிமை (ச)	–	படிமம், செப்புச்சிலை
பிரதிபலன் (ச)	–	கைம்மாறு
பிரதிபலி (ச)	–	எதிரொலி, எதிரொளிர்
பிரதிபிம்பம் (ச)	–	போலிஉருவம், நிழலுருவம்
பிரதிபேதம் (ச)	–	பாட வேறுபாடு
பிரதியுபகாரம் (ச)	–	கைம்மாறு
பிரதிவசனம் (ச)	–	எதிரொலி, இணக்கம்
பிரதிவாதன் (ச)	–	எதிர்வழக்குரை
பிரதிவாதி (ச)	–	எதிர்வழக்காளி
பிரதிவாதிப்பு (ச)	–	மறுமொழி
பிரதிவேசம் (ச)	–	அயல்வீடு
பிரதிஷ்டை[1] (ச)	–	கால்கோள்
பிரதிஷ்டை[2] (ச)	–	நிறுவுதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரதேசம்[1] (ச)	–	இடம், அயல்நாடு
பிரதேசம்[2] (ச)	–	நிலப்பகுதி, பைதிரம்
பிரதோஷம் (ச)	–	பகலிரா இடைப்பொழுது
பிரபஞ்சம்[1] (ச)	–	பெரும்புடவி, அண்டம்
பிரபஞ்சம்[2] (ச)	–	உலகம், கூட்டம், மாயை
பிரபஞ்சபந்தம் (ச)	–	உலகமயக்கக் கட்டு
பிரபஞ்சவிருத்தி (ச)	–	உலகச்செய்கை
பிரபணம் (ச)	–	விதைத்தல்
பிரபந்தம்[1] (ச)	–	சிற்றிலக்கியம்
பிரபந்தம்[2] (ச)	–	பாமாலை, கதைத்தொடர்
பிரபலம்[1] (ச)	–	பெரும்புகழ்
பிரபலம்[2] (ச)	–	முதன்மை, பெருமை
பிரபவம் (ச)	–	பிறப்பு, கரணியம்
பிரபன்னம் (ச)	–	அடைதல், ஒதுங்குதல்
பிரபாகரன் (ச)	–	கதிரவன், எல்லாளன்
பிரபாவம் (ச)	–	ஒளி, புகழ், பெருமை
பிரபு[1] (ச)	–	பெருமையில் சிறந்தவன்
பிரபு[2] (ச)	–	கொடையாளி, தலைவன்
பிரபை (ச)	–	ஒளி, திருவாசி, தெளிவு
பிரபோதனம் (ச)	–	எழுப்புதல், படிப்பித்தல்
பிரமசரியம் (ச)	–	வரைவிலா வாழ்வு
பிரமசாரி (ச)	–	மணமிலி
பிரமசூத்திரம் (ச)	–	முப்புரிநூல், வியாசர் நூல்
பிரமதம் (ச)	–	மகிழ்ச்சி, வெறி
பிரமதிதம் (ச)	–	கடைதயிர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரமதேவன் (ச)	–	பிரமன் பார்க்க
பிரம புரி (ச)	–	சீகாழி
பிரமம் (ச)	–	கதிரவன், கடவுள்
பிரமயம் (ச)	–	கொலை
பிரமயாகம் (ச)	–	பெருவேள்வி
பிரமரகஸ்யம் (ச)	–	பெருமக் கமுக்கம்
பிரம ரிஷி (ச)	–	பார்ப்பன முனிவன்
பிரமன் (ச)	–	நான்முகன்
பிரமஜனம் (ச)	–	கடவுளையறிதல்
பிரமஸ்தானம் (ச)	–	கருவறை
பிரமாண்டம் (ச)	–	மிகப்பெரியது, பேருலகம்
பிரமாணப்பத்திரம் (ச)	–	உறுதியுரை
பிரமாணம்[1] (ச)	–	அளவு, ஆணை
பிரமாணம்[2] (ச)	–	எல்லை, அத்தாட்சி
பிரமாணம் செய் (ச)	–	வாய்மையுறுதி செய்
பிரமாணன் (ச)	–	மெய்யன்
பிரமாதம் (ச)	–	அருமை
பிரமானந்தம் (ச)	–	பேரின்பம்
பிரமாஸ்திரம் (ச)	–	பெருமனம்பு
பிரமி (ச)	–	மலைத்து நில்
பிரமித்தல் (ச)	–	திகைத்தல், வியத்தல்
பிரமிப்பு (ச)	–	மயக்கம்
பிரமுகம் (ச)	–	மிக நல்லது
பிரமுகன் (ச)	–	இன்றியமையாதவன்
பிரமேயம் (ச)	–	அளவிடப்படுவது

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரமை[1] (ச)	–	அறியாமை
பிரமை[2] (ச)	–	மயக்கம், மருள், பித்து
பிரமோகம் (ச)	–	மயக்கம்
பிரமோதம் (ச)	–	உவகை
பிரமோற்சவம் (ச)	–	கோயிற் பெருவிழா
பிரயத்தனம் (ச)	–	பெருமுயற்சி
பிரயாசை (ச)	–	முயற்சி, கடும் உழைப்பு
பிரயாணம் (ச)	–	வழிப்போக்கு, செலவு
பிரயாணி (ச)	–	வழிப்போக்கன்
பிரயோகம்[1] (ச)	–	பயன்பாடு
பிரயோகம்[2] (ச)	–	பயன்படுத்துகை
பிரயோகித்தல் (ச)	–	செலுத்துதல், பயன்பாடு
பிரயோசனம் (ச)	–	பிரயோஜனம் பார்க்க
பிரயோஜனம் (ச)	–	பயன், பயன்பாடு, உதவி
பிரலாபம்[1] (ச)	–	புலம்பல், பிதற்றல்
பிரலாபம்[2] (ச)	–	நாக்குளறுதல்
பிரலோபம் (ச)	–	காமம்
பிரவசம் (ச)	–	காற்று
பிரவசனம் (ச)	–	சொற்பொழிவு, சுற்றுதல்
பிரவஞ்சம் (ச)	–	பிரபஞ்சம் பார்க்க
பிரவத்தகம் (ச)	–	செயல்
பிரவர்த்தி (ச)	–	பிரவிருத்தி பார்க்க
பிரவருக்கம் (ச)	–	வேள்வித்தீ
பிரவாகம்[1] (ச)	–	தொழில்
பிரவாகம்[2] (ச)	–	பெருக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிரவாகம்[3] (ச)	–	குளம்
பிரவாசம் (ச)	–	வெளிப்புறப்பாடு
பிரவாரம் (ச)	–	புடைவை
பிரவாளம் (ச)	–	பவளம்
பிரவிருத்தி (ச)	–	முயற்சி
பிரவிருத்தர் (ச)	–	முயற்சியுடையோர்
பிரவேசம்[1] (ச)	–	நுழைவு
பிரவேசம்[2] (ச)	–	தொடங்கல்
பிரவேசி (ச)	–	நுழை, புகு
பிரவேட்டம் (ச)	–	யானைமேலிருக்கை
பிரளயம் (ச)	–	ஊழி முடிவு, அழிவு
பிரளயாக்கினி (ச)	–	ஊழித்தீ
பிரளயாகலர் (ச)	–	முத்தி பெறுவோர்
பிரஜாபதி (ச)	–	நான்முகன்
பிரஜாவுரிமை (ச)	–	குடியுரிமை
பிரஜை (ச)	–	குடி, குடிமகன்
பிரஸ்தாபம் (ச)	–	பிரஸ்தாவம் பார்க்க
பிரஸ்தாவம் (ச)	–	அறிவிக்கை, விளம்பல்
பிரஷ்டம்[1] (ச)	–	தள்ளுபடி
பிரஷ்டம்[2] (ச)	–	குண்டி
பிராகிருதம் (ச)	–	முன்னாக்க மொழி
பிரசாபத்தியம் (ச)	–	ஒரு நோன்பு
பிராச்சித்தம் (ச)	–	பிராயசித்தம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிராசிதம் (ச)	–	காணிக்கை
பிராசீனம் (ச)	–	பழைமை
பிராசீனர் (ச)	–	முன்னோர்
பிராட்டி (ச)	–	பெருமாட்டி, தலைவி
பிராண சங்கடம் (ச)	–	பெருந்துன்பம்
பிராணத்தியாகி (ச)	–	உயிரீகி
பிராணம் (ச)	–	உயிர், மூச்சு
பிராணவாயு (ச)	–	உயிர்வளி
பிராணன் (ச)	–	உயிர்
பிராணி (ச)	–	உயிரி
பிராதகம் (ச)	–	காப்பாற்றல்
பிராதம் (ச)	–	விடியற்பொழுது
பிராது (உ)	–	முறையீடு, விண்ணப்பம்
பிராந்தம்[1] (ச)	–	மனத்திரிவு, மருள்
பிராந்தம்[2] (ச)	–	அருகு, மருதயானை
பிராந்தி (ச)	–	பிராந்தம்[1] பார்க்க
பிராந்தியம் (ச)	–	வட்டாரம், பைதிரம்
பிராப்தம் (ச)	–	ஊழ்வினை, பேறு
பிராப்தி (ச)	–	பேறு, ஆசை
பிராபவம் (ச)	–	முதன்மை
பிராமணன் (ச)	–	பார்ப்பான்
பிராமி[1] (ச)	–	கலைமகள்
பிராமி[2] (ச)	–	வட வடிவெழுத்து

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிராய்ச்சித்தம் (ச)	–	பிராயச்சித்தம் பார்க்க
பிராயச்சித்தம் (ச)	–	கழுவாய்
பிராயம்[1] (ச)	–	அகவை
பிராயம்[2] (ச)	–	ஆயுள், அளவு, பக்குவம்
பிரார்த்தம் (ச)	–	ஊழ்வினை
பிரார்த்தனை (ச)	–	வேண்டுதல், வழிபாடு
பிரார்த்தி (ச)	–	வேண்டு, வழிபாடு
பிராவிருத்தம் (ச)	–	காணிக்கை
பிரான் (ச)	–	பெருமான், தலைவன்
பிரியம் (ச)	–	விருப்பம், அன்பு
பிரியன் (ச)	–	கணவன், அன்பன்
பிரியா (ச)	–	பெண்
பிரியை (ச)	–	மனைவி, பெண்
பிரீதி (ச)	–	அன்பு, விருப்பம்
பிரீது (ச)	–	பறவை
பிருகதி (ச)	–	கத்திரிச்செடி
பிருகதீஸ்வரர் (ச)	–	பெருவுடையார்
பிருகதீஸ்வரி (ச)	–	பெருமாட்டி
பிருகஸ்பதி (ச)	–	வியாழன்
பிருகு[1] (ச)	–	சிவன்
பிருகு[2] (ச)	–	வெள்ளி
பிருகுபதி (ச)	–	திருமால்
பிருஷ்டம்[1] (ச)	–	புட்டம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிருஷ்டம்[2] (ச)	–	பரப்பு
பிருதத்துவம் (ச)	–	தனிமை
பிருதி (ச)	–	கூலி
பிருதிவி (ச)	–	உலகம்
பிருதிவிலிங்கம் (ச)	–	மண்ணிலங்கம்
பிருதை (ச)	–	குந்திதேவி
பிருந்தாவனம் (ச)	–	துளசிக்காடு
பிரேதக் கிரியை (ச)	–	இறுதிச்சடங்கு
பிரேதக்குழி (ச+த)	–	கல்லறை
பிரேதம் (ச)	–	பிணம்
பிரேதவனம் (ச)	–	இடுகாடு
பிரேத சமக்காரம் (ச)	–	பிண எரிப்பு
பிரேத பரிசோதனை (ச)	–	பிணக் கூராய்வு
பிரேமா (ச)	–	விருப்பம்மை
பிரேமை (ச)	–	அன்பு, நேயம்
பிரேரித்தல் (ச)	–	முன்மொழிதல்
பில்லாக்கு (உ)	–	மூக்கணி
பில்லாணி (ச)	–	மிஞ்சி
பில்லி (சிங்க)	–	கேடு செய்கை, சூழியம்
பில்லி சூனியம் (சிங்க+ச)	–	அழிப்புக் கலை
பிலகாரி (ச)	–	பெருச்சாளி
பிலவகன் (ச)	–	கழைக்கூத்தாடி
பிலவங்கம் (ச)	–	குரங்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பிலவம் (ச)	–	ஆடு, குரங்கு, தவளை
பினாமி (உ)	–	கரவுப்பெயர்
பிக்ஷை (ச)	–	பிச்சை பார்க்க
பிக்ஷாபாத்திரம் (ச)	–	இரப்போன்கலம்
பிக்ஷான்னம் (ச)	–	இரந்த சோறு
பிக்ஷீகன் (ச)	–	இரவலன்

பீ

பீங்கான் (ச)	–	வெண் களிமண்
பீசம் (ச)	–	பீஜம் பார்க்க
பீசம் வாங்கு (ச+த)	–	பீஜம்வாங்கு பார்க்க
பீசவாதம் (ச)	–	பீஜவாதம் பார்க்க
பீசவீக்கம் (ச+த)	–	பீஜவீக்கம் பார்க்க
பீடணம் (ச)	–	அச்சம்
பீடபூமி (ச)	–	மேட்டுநிலம்
பீடம் (ச)	–	அடிமணை, இருக்கை
பீடி (உ)	–	இலைச்சுருட்டு
பீடிகை[1] (ச)	–	தேர்த்தட்டு, இருக்கை
பீடிகை[2] (ச)	–	முகவுரை, தொடக்கம்
பீடிகை[3] (ச)	–	தவத்தோர் இருக்கை
பீடித்தல்[1] (உ)	–	துன்புறுத்தல்
பீடித்தல்[2] (உ)	–	பற்றித் துயர்செய்தல்
பீடு (ச)	–	துன்பம்
பீதகதலி (ச)	–	செவ்வாழை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பீதம்[1] (ச)	–	அச்சம்
பீதம்[2] (ச)	–	சிவப்பு
பீதம்[3] (ச)	–	பருமை
பீதாம்பரம் (ச)	–	பொன்னாடை
பீதாம்பரன் (ச)	–	திருமால்
பீதி[1] (ச)	–	மதுக்கடை
பீதி[2] (ச)	–	அச்சம், விதிர்விதிப்பு
பீப்பா (போ)	–	மரப்புட்டியம்
பீமசாசனம் (ச)	–	பெருங்கொலை
பீமரம் (ச)	–	போர்
பீரங்கி (போ)	–	தகரி, வேட்டெஃகம்
பீருகம் (ச)	–	ஆந்தை, கரடி
பீலுகம் (ச)	–	கரடி
பீவரம் (ச)	–	ஆமை, பருத்தவள்
பீனம் (ச)	–	பருமை, பெருமை
பீனிசம்[1] (ச)	–	மூக்குநோய்
பீனிசம்[2] (ச)	–	உட்சளி
பீஜகணிதம் (ச)	–	குறிகணக்கு
பீஜகோசம் (ச)	–	விதையுண்டாகும் பகுதி
பீஜம் (ச)	–	விதை, மூலம்
பீஜம்வாங்கு (ச)	–	விதையடித்தல்
பீஜ மந்திரம் (ச+த)	–	மூலமந்திரம்
பீஜ வீக்கம் (ச)	–	விரைவீக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பீஷ்மன் (ச)	–	பேரச்சுறுத்தி
பீஷ்மாசாரி (ச)	–	பேரச்சுறுத்துமாசான்

பு

புகார் (உ)	–	குறையீடு, முறையீடு
புங்கம்[1] (ச)	–	அம்பு
புங்கம்[2] (ச)	–	குழியல்
புங்கம்[3] (ச)	–	மெல்லாடை
புங்கவன் (ச)	–	சிறந்தோன்
புசம்[1] (ச)	–	எருவரட்டி, தயிராடை
புசம்[2] (ச)	–	புஜம் பார்க்க
புசிதம் (ச)	–	பூசை
புட்கலம் (ச)	–	நிறைவு
புட்டா (ச)	–	ஆடைப் பூத்தையல்
புடகம் (ச)	–	இலைக்கலம், தாமரை
புடகினி (ச)	–	தாமரைப் பூங்கொத்து
புண்டரிகபுரம் (ச)	–	சிற்றம்பலம்
புண்டரிகம் (ச)	–	வெண்டாமரை
புண்டரிகன் (ச)	–	திருமால்
புண்டரிகாட்சன் (ச)	–	திருமால்
புண்டரிகை (ச)	–	திருமகள்
புண்ணிய காரியம் (ச)	–	நற்கருமம்
புண்ணியத்தானம் (ச)	–	அறக்கொடை
புண்ணிய திசை (ச)	–	வடக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
புண்ணிய தினம் (ச)	–	நன்னாள்
புண்ணியபாவம் (ச)	–	நல்வினை, தீவினை
புண்ணிய பூமி (ச)	–	நல்வினைநிலம்
புண்ணியம் (ச)	–	நல்வினை, அறப்பயன்
புண்ணியவதி (ச)	–	அறமகள்
புண்ணியவான் (ச)	–	நல்வினையாளன்
புண்ணியன் (ச)	–	அறவோன், தூயோன்
புண்ணியக்ஷேத்திரம் (ச)	–	அற நிலம்
புண்ணியாத்துமா (ச)	–	அறப்பயன் மிக்கோன்
புணர்ச்சி விகாரம் (த+ச)	–	புணர்ச்சித் திரிபு
புத்தன் (ச)	–	அறிவன்
புத்தி (ச)	–	அறிவு, நுண்மதி
புத்திமதி (ச+த)	–	மதியுரை
புத்திமாறாட்டம் (ச+த)	–	மனமாறாட்டம்
புத்தியோற்பத்தி (ச)	–	பிள்ளைகளைப் பெறுதல்
புத்திரசந்தானம் (ச+த)	–	மக்கட்பேறு
புத்திரன் (ச)	–	மகன்
புத்திரி (ச)	–	மகள்
புத்திவான் (ச)	–	அறிவாளி
புதன் (ச)	–	அறிவன், புலவன்
புதினா (உ)	–	மணக்கீரை
புயகம் (ச)	–	பாம்பு
புயபலம் (ச)	–	புஜபலம் பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
புயம் (ச)	–	புஜம் பார்க்க
புரசம் (ச)	–	கைச்சங்கு
புரஞ்சரம் (ச)	–	மாலின் கேடகம்
புரஞ்சனி (ச)	–	அழிவு
புரட்டாசி (ச)	–	கன்னிமாதம்
புரந்தரன்[1] (ச)	–	தேவர்கோன்
புரந்தரன்[2] (ச)	–	கள்வன்
புரஸ்கரித்தல் (ச)	–	மதிப்பளித்தல்
புரஸ்காரம் (ச)	–	நிறை வாக்குகை
புராகிருதபாவம் (ச)	–	ஊழ்வினை
புராகிருதம் (ச)	–	முன்செய்தது
புராணம் (ச)	–	தொன்மம்
புராணிகன் (ச)	–	தொல் கதையாளன்
புராதன சின்னம் (ச)	–	தொல் அடையாளம்
புராதனம் (ச)	–	பழைமை
புராவிருத்தம் (ச)	–	பழங்காப்பியம்
புருடா (தெ)	–	புருடால் பார்க்க
புருடால் (தெ)	–	புரட்டு, பொய்
புருண்டி (ச)	–	மல்லிகை
புருஷதத்துவம் (ச)	–	ஆண்மை
புருஷரூபம் (ச)	–	ஆண்வடிவம்
புருஷன் (ச)	–	ஆடவன்
புருஷோத்தமன் (ச)	–	ஆண்டகை (ஆண் தகை)

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
புரூணகம் (ச)	–	கருவிற்பிள்ளை
புரூரம் (ச)	–	புருவம்
புரோட்சிதம் (ச)	–	தூய்மைசெய்தல்
புரோகிதன் (ச)	–	சடங்காசிரியன்
புல்லிங்கம் (ச)	–	ஆண்பால்
புலாகம் (ச)	–	அழகு, சோறு
புலோமசித்து (ச)	–	தேவர்கோன்
புலோமசை (ச)	–	தேவர்கோன் துணைவி
புவலோகம் (ச)	–	மேலேழுகில் ஒன்று
புவனம் (ச)	–	உலகம், பூமி, வான்
புவனி (ச)	–	ஞாலம்
புவிப்பாத்திரம் (ச)	–	மட்கலம்
புவனேசுவரி (ச)	–	உலகப் பெருந்தேவி
புளகம் (ச)	–	மெய்சிலிர்ப்பு
புளகாங்கிதம் (ச)	–	புளகம் பார்க்க
புளகி (ச)	–	மயிர்ப் பொடி(த்தல்)
புளகிதம் (ச)	–	புளகம் பார்க்க
புனர் வாழ்வு (ச)	–	நல்வாழ்வு, மறுவாழ்வு
புனர் விசாரணை (ச)	–	மறு உசாவல்
புனர்விவாகம் (ச)	–	மறுமணம்
புனர் ஜன்மம் (ச)	–	மறுபிறவி
புனரமை (ச)	–	திருத்தியமை, சீரமை
புனரமைப்பு (ச)	–	சீரமைப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
புனராவர்த்தம் (ச)	–	சுற்றுதல்
புனருத்தம் (ச)	–	புதுப்பித்தல்
புனஸ்காரம் (ச)	–	வழிபடுகை
புனிதம் (ச)	–	போற்றுதலுக்குரியது
புனித வெள்ளி (ச)	–	தூய வெள்ளி
புஜபலம் (ச)	–	தோள்வலிமை
புஜம் (ச)	–	தோள்
புஷ்கரம்[1] (ச)	–	நிறைவு
புஷ்கரம்[2] (ச)	–	அம்பு
புஷ்கரிணி (ச)	–	கோயில் குளம்
புஷ்டி (ச)	–	பருமன், செழிப்பு
புஷ்பம் (ச)	–	பூ, மலர்
புஷ்பவதி (ச)	–	பருவமடைந்த பெண்
புஷ்பாகனன் (ச)	–	நான்முகன்
புஷ்பாசினி (ச)	–	திருமகள்
புஷ்பித்தல் (ச)	–	பூத்தல், மலர்தல்
புஸ்தகம் (ச)	–	புத்தகம், நூல்

பூ

பூகம்பம் (ச)	–	நிலநடுக்கம்
பூகேசம் (ச)	–	ஆலமரம்
பூகோள சாஸ்திரம் (ச)	–	நிலநூல்
பூகோளம் (ச)	–	நிலவுலகம்
பூச்சி (ச)	–	பூதம், பேய்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பூச்சியம் (ச)	–	பூஜ்யம் பார்க்க
பூசாபலன் (ச)	–	பூஜாபலன் பார்க்க
பூசிதம் (ச)	–	பூஷிதம் பார்க்க
பூசுத்தி (ச)	–	மெழுகுதல், துடைத்தல்
பூசுரர்[1] (ச)	–	அந்தணர்
பூசுரர்[2] (ச)	–	நிலத்தேவர்
பூடணம் (ச)	–	பூஷணம் பார்க்க
பூதபஞ்சகம் (ச)	–	ஐம்பூதம்
பூதபத்திரி (ச)	–	துளசி
பூதம்[1] (ச)	–	ஆல்
பூதம்[2] (ச)	–	உயிர்
பூதம்[3] (ச)	–	பேய்
பூதயாகம் (ச)	–	பலியீதல்
பூதரநாதன் (ச)	–	மாலரையன்
பூதரபுத்திரி (ச)	–	உமையவள்
பூதலமார்க்கம் (ச)	–	உலகநெறி
பூதவம் (ச)	–	மருது, ஆல்
பூதவாக்கு (ச)	–	கெட்ட பேச்சு
பூதனன் (ச)	–	மன்னன்
பூதாங்குசம் (ச)	–	பேய்மருட்டி
பூதாரம் (ச)	–	பன்றி
பூதானம் (ச)	–	நிலக்கொடை
பூதி[1] (ச)	–	சாம்பர், நீறு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பூதி[2] (ச)	–	புழுதி
பூதிகம் (ச)	–	அகில்
பூதிகாமன் (ச)	–	அமைச்சன்
பூதிமாருதம் (ச)	–	வில்வமரம்
பூதியம் (ச)	–	உடல், பூமி
பூதேசன் (ச)	–	சிவன்
பூதேவர் (ச)	–	பார்ப்பனர்
பூதை (ச)	–	அம்பு
பூந்தி (உ)	–	பொலந்தி, பொடிக்கோளி
பூபதி (ச)	–	அரசன்
பூபாலன் (ச)	–	அரசன், காவலன்
பூபாளம் (ச)	–	புறநீர்மைப் பண்
பூமத்திய ரேகை (ச)	–	நில நடுக்கோடு
பூமி[1] (ச)	–	நிலம், ஞாலம், உலகம்
பூமி[2] (ச)	–	இடம்
பூமிசம் (ச)	–	அளறு
பூமிதானம் (ச)	–	நிலக்கொடை
பூமிபாரம் (ச)	–	நிலச்சுமை
பூமி பூஜை (ச)	–	அடிக்கல் நாட்டு விழா
பூர்ணம்[1] (ச)	–	நிறைவு
பூர்ணம்[2] (ச)	–	பூரணம் பார்க்க
பூர்ணாகுதி (ச)	–	வேள்வி முடிவு
பூர்த்தி (ச)	–	நிறைவு, முடிவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பூர்தல்[1] (ச)	–	நிறைதல்
பூர்தல்[2] (ச)	–	நுழைதல்
பூர்வ (ச)	–	பழைய, கடந்த
பூர்வகதை (ச)	–	பழங்கதை
பூர்வகருமம் (ச)	–	பழவினை
பூர்வசனனம் (ச)	–	முற்பிறப்பு
பூர்வபக்கம் (ச)	–	பிறைப்பக்கம்
பூர்வ பக்ஷம் (ச)	–	வளர்பிறை
பூர்வபாகம் (ச)	–	முற்பங்கு
பூர்வ புண்ணியன் (ச)	–	முற்பிறவி நல்வினைஞன்
பூர்வம் (ச)	–	பழைமை, பண்டைக்காலம்
பூர்வ ஜன்மம் (ச)	–	முற்பிறப்பு பழம்பிறவி
பூர்வாங்கம் (ச)	–	தொடக்கம்
பூர்வாசாரம் (ச)	–	பழைய வழக்கம்
பூர்வார்த்தம் (ச)	–	முற்பாதி
பூர்வார்ஜிதம் (ச)	–	முன்னோர் ஈட்டம்
பூர்விகச் சொத்து (ச+த)	–	முன்னோர் சொத்து
பூர்விகன் (ச)	–	முதியோன்
பூர்வீகம் (ச)	–	பழைமை, முற்காலம்
பூர்ஷா (பிரா)	–	பூதுடைமையர்
பூரகம் (ச)	–	பூரித்தல், பெருகுதல்
பூரட்சகன் (ச)	–	மன்னன்
பூரட்டாதி (ச)	–	ஐயைந்தாமுடு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பூரணகலசம் (ச)	–	நிறைகுடம்
பூரண கிரகணம் (ச)	–	முழுக் கோள்மறைப்பு
பூரண கும்பம் (ச)	–	நிறை குடம்
பூரண சந்திரன் (ச)	–	முழுமதி
பூரணம் (ச)	–	எல்லாம், முழுமை, நிறைவு
பூரணபிண்டம் (ச)	–	நிறைகரு
பூரணவயசு (ச)	–	நிறைவாணாள்
பூரணன் (ச)	–	கடவுள், அருகன்
பூரணி[1] (ச)	–	இலவமரம்
பூரணி[2] (ச)	–	நிறைந்தவள்
பூரா (உ)	–	முழுவதும்
பூராசருக்கரை (ச)	–	பழுப்புச்சருக்கரை
பூராயம் (ச)	–	விருப்பம், ஆராய்வு
பூரி (உ)	–	மாப்பூதி, பூதி
பூரிப்பு (ச)	–	மிகக்களிப்பு
பூலோகம் (ச)	–	நிலவுலகம்
பூஜ்யம் (ச)	–	சுழி
பூஜாபலன் (ச+த)	–	வழிப்பாட்டுப் பலன்
பூஜாரி (ச)	–	பூசகர்
பூஜை (ச)	–	பூசனை
பூஷணம்[1] (ச)	–	உயர்த்திப்பேசுகை
பூஷணம்[2] (ச)	–	அணிகலம்
பூஷிதம்[1] (ச)	–	அணிசெய்தல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பூஷிதம்[2] (ச)	–	வணக்கம்
பூஸ்திதி (ச)	–	நிலவுடைமை

பெ

பெருவியாதி (த+ச)	–	பெருநோய், தொழுநோய்
பெலசாலி (ச+த)	–	பலசாலி பார்க்க
பெலத்தல் (ச)	–	பலத்தல் பார்க்க
பெருவந்தம் (ச)	–	வலுவந்தம்
பெலி (ச)	–	பலி பார்க்க
பெலிபீடம் (ச)	–	பலிபீடம் பார்க்க

பே

பே (உ)	–	இல்லை
பேகம் (உ)	–	சிறந்தவள்
பேகன் (ச)	–	ஆண் தவளை
பேகி (ச)	–	பெண் தவளை
பேக்கு (உ)	–	மூடன், அறிவிலி
பேட்டா[1] (இந்தி)	–	மகன்
பேட்டா[2] (இந்தி)	–	தலைச்சுற்றி
பேட்டா[3] (இந்தி)	–	படிப்பணம்
பேட்டி[1] (உ)	–	நேர்காணல், செவ்வி
பேட்டி[2] (இந்தி)	–	மகள்
பேட்டு (தெ)	–	பட்டைக்கரை
பேட்டை[1] (மரா)	–	புறநகர்
பேட்டை[2] (மரா)	–	பேரூர்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பேடா (ச)	–	தெப்பம்
பேடிகை[1] (ச)	–	கூடை
பேடிகை[2] (ச)	–	உறை
பேதகம் (ச)	–	வேறுபாடு
பேதகன் (ச)	–	கருத்துமுரணன்
பேதம் (ச)	–	வேறுபாடு, முரண்
பேதனம் (ச)	–	பகுப்பு
பேதா (உ)	–	காலாள்
பேதாபேதம் (ச)	–	ஒற்றுமை வேற்றுமைகள்
பேதி[1] (ச)	–	கழிச்சல்
பேதி[2] (ச)	–	பிரிவு
பேதித்தல் (ச)	–	மாறுபடுதல்
பேதி மருந்து (ச+த)	–	மலமிளக்கி
பேது (உ)	–	கமுக்கம்
பேதுரு (இலத்)	–	திருத்தந்தை
பேபாக்கி (உ)	–	நிலுவையின்மை
பேமானி (உ)	–	இழிந்தோன்
பேரம்[1] (ச)	–	வடிவம்
பேரம்[2] (ச)	–	உடல்
பேரம்[3] (ச)	–	சிலை
பேலகம் (ச)	–	தெப்பம்
பேலவம் (ச)	–	மென்மை
பேலா (உ)	–	கிண்ணம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பேலி (ச)	–	குதிரை
பேஜார் (உ)	–	சோர்வு, அலைச்சல்
பேஷ் (உ)	–	நன்று
பேஷ்கார் (உ)	–	செயலன்
பேஷக் (உ)	–	ஐயமின்றி

பை

பை (உ)	–	காசு
பைகி (மரா)	–	அளவுக்கு
பைசல் (உ)	–	வழக்குத்தீர்வு
பைசா (உ)	–	காசு
பைசாசம்[1] (ச)	–	பிசாசு
பைசாசம்[2] (ச)	–	துயின்றாறைக்கூடுதல்
பைசாசி (ச)	–	இராக்கத்தி
பைத்தியம்[1] (ச)	–	கோட்டி, கிறுக்கு
பைத்தியம்[2] (ச)	–	பித்தியம்
பைரவம்[1] (ச)	–	அச்சம்
பைரவம்[2] (ச)	–	சிவ வழிபாடு
பைரவர் (ச)	–	சிவன்
பைரவி (ச)	–	கொற்றவை
பைராகி (ச)	–	வட இந்தியத் துறவி
பைல்வான் (ச)	–	மற்போர் வீரன்

பொ

பொக்கரணி (பிரா)	–	கோயிற்குளம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பொக்கிஷதார் (ச+உ)	–	கருவூலக்காரர்
பொக்கிஷம் (ச)	–	கருவூலம்
பொட்டி (கன்)	–	விலைமகள்
பொட்டிமகன் (க+த)	–	பரத்தையின் மகன்
பொத்தான் (பிரஞ்)	–	பொத்தியான்
பொதுஜனம் (த+ச)	–	வெகுமக்கள்
பொய்சத்தியம் (த+ச)	–	பொய்யாணை
பொய்சாட்சி (த+ச)	–	பொய்ச்சான்று

போ

போக்கியப் பத்திரம் (ச)	–	ஒற்றியுரிமை ஆவணம்
போக்கியம்[1] (ச)	–	ஒற்றியுரிமை
போக்கியம்[2] (ச)	–	செல்வம், துய்த்தல்
போககிருகம் (ச)	–	வாழும்வீடு
போககுஞ்சம் (ச)	–	பணயம்
போகபிருதன் (ச)	–	கூலிக்காரன்
போகபூமி[1] (ச)	–	துறக்கம்
போகபூமி[2] (ச)	–	விளைநிலம்
போகபோக்கியம் (ச)	–	செல்வத்துய்ப்பு
போக பொக்கிஷம் (ச)	–	நுகர்ச்சிப்பொருள்
போகம் (ச)	–	துய்ப்பு, நுகர்ச்சி, இன்பம்
போகர் (ச)	–	இல்லறம் துய்ப்போர்
போகவாசம் (ச)	–	அந்தப்புரம்
போகஸ்தானம் (ச)	–	உடல், தூய்ப்பிடம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
போகஸ்திரி (ச)	–	வைப்பாட்டி, கணிகை
போகி (ச)	–	பட்டறிவுடையவன்
போகிணி (தெ)	–	நீர் ஏனம்
போகிவாசம் (ச)	–	சந்தனமரம்
போசனசாலை (ச)	–	போஜனசாலை பார்க்க
போசனப்பிரியன் (ச)	–	போஜனப்பிரியன் பார்க்க
போசனபதார்த்தம் (ச)	–	போஜனபதார்த்தம் பார்க்க
போணி (உ)	–	முதல் விற்பனை
போத்திரம் (ச)	–	இடியேறு
போதகன்[1] (ச)	–	ஆசிரியன்
போதகன்[2] (ச)	–	நல்லுரையாளன்
போதம் (ச)	–	அறிவு, கன்று, வீட்டுநிலம்
போதன் (ச)	–	அறிவன், அருகன்
போதனம் (ச)	–	அறிவித்தல், அறிவு
போதனை (ச)	–	புகட்டுதல்
போதனைமுறை (ச+த)	–	கற்பிக்கும் முறை
போதாந்தம் (ச)	–	ஞான முடிவு
போதி[1] (ச)	–	அரசமரம்
போதி[2] (ச)	–	அறிவு
போதி[3] (ச)	–	மலை
போதி[4] (ச)	–	கற்பி, நுவல்
போதிசத்துவன் (ச)	–	அறிவுத்திறத்தன்
போதை[1] (ச)	–	வெறிமயக்கம், மதர்ப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
போதை[2] (உ)	–	மயக்கம்
போளா (ச)	–	மூடன்
போளி (ச)	–	தொலிபண்ணியம்
போனகம் (ச)	–	சோறு
போஜனகஸ்தூரி (ச)	–	நாரத்தங்காய்
போஜனசாலை (ச)	–	சோற்றுவிடுதி
போஜனபதி (ச)	–	கஞ்சன், இவறன்
போஜன பதார்த்தம் (ச)	–	உணவுப் பண்டம்
போஜனபிரியன் (ச)	–	உணவு விரும்பி
போஜனம் (ச)	–	உணவு
போஷகம் (ச)	–	ஊட்டம்
போஷகன் (ச)	–	காப்பவன், ஊட்டுநர்
போஷனை (ச)	–	பராமரிப்பு, காத்து வருதல்
போஷாக்கு[1] (ச)	–	ஊட்டம்
போஷாக்கு[2] (ச)	–	வளர்ப்பு
போஷி (ச)	–	ஊட்டு
போஷிப்பு (ச)	–	பேணுதல்

பௌ

பௌத்தம் (ச)	–	அறிவமதம்
பௌத்தன் (ச)	–	அறிவமதத்தன்
பௌத்திரம் (ச)	–	சிறுநீர்ப் பை நோய்
பௌத்திரன் (ச)	–	பெயரன்
பௌத்திரி (ச)	–	பெயர்த்தி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
பௌதிகசரீரம் (ச)	–	பருவுடல்
பௌதிகம் (ச)	–	இயற்பியல்
பௌதிகன் (ச)	–	சிவன்
பௌமி (ச)	–	சீதை
பௌர்ணசந்திரன் (ச)	–	நிறைமதியன்
பௌர்ணமி (ச)	–	வெள்ளுவா, நிறைமதி
பௌரணை (ச)	–	நிறைமதி
பௌரம் (ச)	–	பட்டினம்
பௌராணிகம் (ச)	–	பழைமைச்சமயம்
பௌராணிகன் (ச)	–	பழைமை வாதி
பௌருஷம் (ச)	–	ஆண்டகை
பௌவம்[1] (ச)	–	உப்பு, கடல்
பௌவம்[2] (ச)	–	நீர்க்குமிழி

ம

மக்கர் (அ)	–	இடக்கு, இடைஞ்சல்
மகசூல் (ச)	–	விளைச்சல்
மகத்து[1] (ச)	–	பெரியது, பெருமையானது
மகத்து[2] (ச)	–	பெரியவர்
மகத்துவம் (ச)	–	மேன்மை, பெருமை
மகதி[1] (ச)	–	சேம்பு
மகதி[2] (ச)	–	வீணை
மகதிமுனி (ச)	–	நாரதன்
மகபதி (ச)	–	தேவர்கோன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மகம்மது (அ)	–	புகழாளி
மகமை (உ)	–	அறப்பணி வரி, கட்டணம்
மகர் (அ)	–	மணமுன் நன்கொடை
மகரந்தம் (ச)	–	பூந்துகள், மலர்த்துகள்
மகரம்[1] (ச)	–	மீனம்
மகரம்[2] (ச)	–	மீன், சுறவம்
மகரமாதம் (ச+த)	–	சுறவத் திங்கள்
மகரமீன் (ச+த)	–	சுறவு
மகராசன் (ச)	–	பேரரசன்,கோமகன்
மகர யாழ் (ச+த)	–	சுறவ யாழ்
மகராசி (ச)	–	பேரரசி, கோமகள்
மகரி (ச)	–	கடல்
மகரிஷி (ச)	–	பெரு முனிவர்
மகவன் (ச)	–	தேவர்கோன்
மகஜர் (உ)	–	விண்ணப்பம்
மகா (ச)	–	மா, பெரிய, சிறப்புமிக்க
மகாக்கினி[1] (ச)	–	வேள்வித்தீ
மகாக்கினி[2] (ச)	–	பெருந்தீ
மகாகவி (ச)	–	பெரும் பாவாணன்
மகாகோணி (ச)	–	கோடானுகோடி
மகாசங்காரம்[1] (ச)	–	உலகப்பேரழிவு
மகாசங்காரம்[2] (ச)	–	முற்றழிவு
மகாசபை (ச)	–	பொதுக்குழு, பேரவை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மகாசமுத்திரம் (ச)	–	பேராழி
மகாசயம் (ச)	–	பெருங்கடல்
மகாசிவராத்திரி (ச)	–	சிவன் பேரிரவு
மகாசுகம் (ச)	–	புணர்ச்சி, கூடல்
மகாசூதம் (ச)	–	போர்ப்பறை
மகாத்மா (ச)	–	பேராதன், பெருமகன்
மகாதனம் (ச)	–	பொன்
மகாதேவன்[1] (ச+த)	–	கடவுள், சிவன்
மகாதேவன்[2] (ச+த)	–	பெருந்தேவன்
மகாதேவி (ச+த)	–	பெருந்தேவி, கொற்றவை
மகாநதி (ச)	–	பேராறு
மகாநந்தம் (ச)	–	பேரின்பம்
மகாநாடு (ச)	–	மாநாடு
மகாநாதம்[1] (ச)	–	சங்கு
மகாநாதம்[2] (ச)	–	சிங்கம்
மகாநாதம்[3] (ச)	–	யானை
மகாநாதம்[4] (ச)	–	பேரொலி
மகாநித்திரை (ச)	–	பெருந்துயில், இறப்பு
மகாபட்சி (ச)	–	ஆந்தை
மகாபத்திரம் (ச)	–	பனைமரம்
மகாபதம் (ச)	–	பெருநிலை
மகாபலிபுரம் (ச)	–	மாமல்லபுரம்
மகாபாதகம் (ச)	–	பெருந்தீயக் குற்றம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மகாபிரபு (ச)	–	பெரும்பேராளான்
மகாபிரளயம் (ச)	–	பேரழிவு
மகாபிலம் (ச)	–	வானம்
மகாபுருஷன் (ச)	–	பேராண்மையன்
மகாமகம் (ச)	–	பன்னீராட்டை
மகா மகோபாத்தியாயர் (ச)	–	பெரும் பேராசிரியர்
மகாமதி (ச)	–	பேரறிவு
மகாமந்திரி (ச+த)	–	முதலமைச்சர்
மகாமுனி (ச+த)	–	பெருமுனி
மகாமேதை (ச)	–	மாமேதை
மகாரதன் (ச)	–	பெருந்தேர்ப் போராளி
மகாவாக்கியம் (ச)	–	பெரும்பதம்
மகாவித்துவான் (ச)	–	பெரும்புலவர்
மகாவிஷ்ணு (ச)	–	திருமால், பெருமாள்
மகாவீரன்[1] (ச)	–	பெருவீரன்
மகாவீரன்[2] (ச)	–	கலுழன்
மகான் (ச)	–	பெரியோன், பெருந்தகை
மகானந்தம் (ச)	–	வீடுபேறு
மகாவிரதம் (ச)	–	மாநோன்பு
மகானுபாவன் (ச)	–	சிறந்தவன்
மகாஜனம் (ச)	–	பெருமக்கள்
மகி (ச)	–	நிலம்
மகிதலம் (ச)	–	பூமி, உலகு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மகிபதி (ச)	–	மன்னன், அரசர்
மகிபாலன் (ச)	–	அரசன், மன்னன்
மகிமா (ச)	–	மிகவும் பருத்தல்
மகிமை[1] (ச)	–	பெருமை, மதிப்பு
மகிமை[2] (ச)	–	மூடுபனி
மகிஷி (ச)	–	அரசி
மகிஷம் (ச)	–	எருமைக்கடா
மகிஷன் (ச)	–	ஓர் அசுரன்
மகீதரம் (ச)	–	மலை
மகுடபங்கம் (ச)	–	மணிமுடி பறித்தல்
மகுடாதிபதி (ச)	–	முடிமன்னன்
மகுடம்[1] (ச)	–	மணிமுடி
மகுடம்[2] (ச)	–	தலைப்பு
மகுடாபிஷேகம் (ச)	–	முடிசூட்டு
மகுரம் (ச)	–	கண்ணாடி
மகேஷ்வரன் (ச)	–	பெருந்தேவன்
மகேஷ்வரியம் (ச)	–	செல்வம்
மகேந்திரஜாலம் (ச)	–	மாயவித்தை
மகோதரம் (ச)	–	பெருவயிறு
மகோதரன் (ச)	–	பெருவயிறன்
மகோற்சவம் (ச)	–	பெருவிழா, திருவிழா
மகோற்பலம் (ச)	–	தாமரை
மகோன்னதம் (ச)	–	மிகச்சிறந்தது

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மங்களம் (ச)	–	நற்செயல், வாழ்த்து
மங்களாதேவி (ச)	–	இலக்குமி, திருமகள்
மங்கிலம் (ச)	–	காட்டுத்தீ
மச்சம் (ச)	–	மீன், மீனவோரை
மச்சாவதாரம் (ச)	–	மீனத் தோற்றரவு
மச்சினன் (ச)	–	மைத்துனன் பார்க்க
மச்சினி (ச)	–	மைத்துனி பார்க்க
மசகம் (ச)	–	கொக்கு
மசரதம் (தெ)	–	பேய்த்தேர்
மசனம் (ச)	–	அளத்தல், வருத்தல்
மசாகம் (ச)	–	குருவி
மசாலா (உ)	–	உசிலை, கறிக்கூட்டு
மசானம் (ச)	–	மயானம் பார்க்க
மசூதி (உ)	–	பள்ளிவாசல்
மசோதா (உ)	–	சட்ட முன்வரைவு
மஞ்சகம் (ச)	–	மஞ்சம் பார்க்க
மஞ்சம் (ச)	–	கட்டில்
மஞ்சரி (ச)	–	பூங்கொத்து
மஞ்சனம் (ச)	–	முழுக்காட்டு
மஞ்சுலம் (ச)	–	நீர்ப்பாய்ச்சல்
மஞ்சுளம் (ச)	–	அழகு, மென்மை
மஞ்சுளா (ச)	–	அழகி
மடம் (ச)	–	முனிவர் வாழிடம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மடாதிபதி (ச)	–	திருமடத்தலைவர்
மடாலயம் (ச)	–	துறவிகள் வாழிடம்
மண்டலாதிபதி (ச)	–	வேந்தன், வேந்தர்
மண்டலார்த்தம் (ச)	–	பாதிவிட்டம்
மண்டலீகர் (ச)	–	மன்னர்கள்
மண்டி (உ)	–	விளைபொருள் கிடங்கு
மண்டூகம்[1] (ச)	–	தவளை
மண்டூகம்[2] (ச)	–	மூடன்
மண்டைக் கருவம் (ச+த)	–	மிகு செருக்கு
மணிப்பிரவாளநடை (ச+த)	–	இருமொழிக் கலந்த நடை
மணிப்பிரவாளம் (ச)	–	இருமொழிக் கலப்பு
மணிலாக்கொட்டை (ச+த)	–	நிலக்கடலை
மத்தகம் (ச)	–	நெற்றி, சென்னி
மத்தகஜம் (ச)	–	மதயானை
மத்தகாசி (ச)	–	மேன்மையன்
மத்தபிரமத்தன் (ச)	–	மிகுகளிப்புடையோன்
மத்தம் (ச)	–	எருமைக்கடா, வெறி
மத்தாப்பு (உ)	–	தீப்பூ, தீப்பூக்குச்சி
மத்தி (ச)	–	நடு
மத்திகை (ச)	–	குதிரைச்சம்மட்டி
மத்திபண்பு (ச)	–	நடுநிலை
மத்திமம்[1] (ச)	–	நடு, நடுப்பம்
மத்திமம்[2] (ச)	–	இசை, குறைவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மத்தியட்சம் (ச)	–	நடுவறம்
மத்தியரேகை (ச)	–	நடுக்கோடு
மத்திமன் (ச)	–	நடுத்தரமானவன்
மத்திய அரசு (ச)	–	நடுவணரசு
மத்திய தரம் (ச)	–	நடுத்தரம்
மத்தியஸ்தம் (ச)	–	இணக்கம்
மத்தியஸ்தர் (ச)	–	இணக்கர்
மத்தியானம் (ச)	–	நண்பகல் (உச்சிவேளை)
மத்திரிப்பு (ச)	–	சினம்
மதகிரி (ச)	–	யானை
மதம்[1] (ச)	–	அறிவு
மதம்[2] (ச)	–	கொள்கை
மதனபாடகம் (ச)	–	குயில்
மதபோதனை (ச)	–	சமயம் கற்பிக்கை
மதனம்[1] (ச)	–	கடைதல்
மதனம்[2] (ச)	–	காமன்
மதனம்[3] (ச)	–	தேன்
மதனலீலை (ச)	–	காமவிளையாட்டு
மதனன் (ச)	–	காமவேள்
மதனாவத்தை (ச)	–	மதனாவஸ்தை பார்க்க
மதனாவஸ்தை (ச)	–	பிரிவு
மதனோற்சவம் (ச)	–	வேனில்விழா
மதாசாரம் (த+ச)	–	சமயவொழுக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மதாபிமானம் (ச)	–	சமயப்பற்று
மதாபிமானி (ச)	–	சமயப்பற்றாளன்
மதாமஸ்து (ச)	–	மிகுமயக்கம்
மதாரன் (ச)	–	எத்தன், இழிஞன்
மதிசகன் (ச)	–	காமன்
மதிதம் (ச)	–	மோர்
மதியம் (ச)	–	நண்பகல்
மதினி (ச)	–	அண்ணி
மதுகந்தம் (ச)	–	இலுப்பைமரம்
மதுகரம் (ச)	–	வண்டு
மதுசூதனன் (ச)	–	திருமால்
மதுதூதம் (ச)	–	மாமரம்
மதுமேகம் (ச)	–	நீரிழிவு
மதுஸ்தலம் (ச)	–	மதுக்கடை
மதுரம்[1] (ச)	–	இனிமை
மதுரம்[2] (ச)	–	செஞ்சந்தனம்
மதுரவசனம் (ச)	–	இனிய உரையாடல்
மதுரகவி (ச)	–	இன்பாவலன்
மதுரித்தல் (ச)	–	இனித்தல், தித்தித்தல்
மதுலேகம் (ச)	–	வண்டு
மதுவம் (ச)	–	கள்
மதுவனம் (ச)	–	குயில்
மதுனம் (ச)	–	காமன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மந்தகதி (ச)	–	மெதுநடை
மந்தகம் (ச)	–	வெண்ணெய்
மந்தகாமி (ச)	–	பையநடப்பவன்
மந்தணம் (ச)	–	கமுக்கம்
மந்தம்[1] (ச)	–	செரியாமை
மந்தம்[2] (ச)	–	சோம்பல்
மந்தமதி (ச+த)	–	அறிவுக்குறை
மந்தமாருதம் (ச)	–	இளந்தென்றல்
மந்தரன் (ச)	–	ஒற்றன், சோம்பன்
மந்தவோசை (ச+த)	–	மெல்லொலி, மெல்லோசை
மந்தாகம் (ச)	–	புகழ்
மந்தாகினி[1] (ச)	–	அறுபதகவையள்
மந்தாகினி[2] (ச)	–	கங்கை
மந்தாட்சம் (ச)	–	வெட்கம்
மந்தாரம்[1] (ச)	–	செம்பருத்தி
மந்தாரம்[2] (ச)	–	முள்முருக்கு
மந்தாரம்[3] (ச)	–	மழை மூட்டம்
மந்தி[1] (ச)	–	மன்னன்
மந்தி[2] (ச)	–	தப்பிதம்
மந்திரக்கூடன் (ச)	–	ஒற்றன்
மந்திரதன் (ச)	–	ஆசிரியன்
மந்திரம்[1] (ச)	–	கோவில்
மந்திரம்[2] (ச)	–	மறை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மந்திரவாதி (த+ச)	–	மந்திரக்காரன்
மந்திராலோசனை[1] (த+ச)	–	சூழுரையாடல்
மந்திராலோசனை[2] (த+ச)	–	ஆராய்ந்து பார்த்தல்
மந்தினி (ச)	–	தயிர்கடைதாழி
மந்தோததி (ச)	–	பாற்கடல்
மமகாரம் (ச)	–	செருக்கு, அகந்தை
மமதை[1] (ச)	–	செருக்கு, இறுமாப்பு
மமதை[2] (ச)	–	அகந்தை, பெருமை
மய்யம் (ச)	–	நடுவம்
மயானக்கிரியை (ச)	–	சுடலைக்கருமம்
மயானக் கொள்ளை (ச)	–	சுடுகாட்டுக் கொள்ளை
மயானம் (ச)	–	சுடுகாடு
மயானவைராக்கியம் (ச)	–	சுடுகாட்டு உள்ளுரம்
மயூரகம் (ச)	–	நாயுருவி, மயில்
மயூரபுரி (ச)	–	மயிலார்ப்பூர்
மயூரம் (ச)	–	மயில்
மயூரி (ச)	–	பெண்மயில்
மயூராசனம் (ச)	–	மயிலிருக்கை
மயேச்சுவர்[1] (ச)	–	சிவன்
மயேச்சுவர்[2] (ச)	–	இலக்கணநூலர்
மயேசுவரி (ச)	–	பார்வதி
மர்க்கடம் (ச)	–	குரங்கு
மர்க்கடவைரி (ச)	–	பாம்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மர்த்தியம் (ச)	–	உலகம்
மர்மம் (ச)	–	மறைநிலை, கமுக்கம்
மரகதம் (ச)	–	பச்சைக்கல்
மரண சாசனம் (ச)	–	விருப்பாவணம்
மரணம் (ச)	–	சாவு, இறப்பு, மறைவு
மரணயோகம் (ச)	–	அழியும் வேளை
மரணாவஸ்தை (ச)	–	சாத்துன்பம்
மரணித்தல் (ச)	–	இறத்தல்
மரவாடி (த+ச)	–	மரக்கடை
மராமத்து (அ)	–	செப்பனிடல்
மரியாதை (ச)	–	மதிப்புரவு, நன்மதிப்பு
மரியாதைக்காரன் (ச+த)	–	நல்லொழுக்கமுள்ளவன்
மரீசம் (ச)	–	மிளகு
மல்யுத்தம் (ச)	–	மற்போர்
மலினம் (ச)	–	அழுக்கு, குற்றம், மாசு
மவுசு (ச)	–	மதிப்பு
மவுட்டியம் (ச)	–	மௌட்டியம் பார்க்க
மவுனம் (ச)	–	மௌனம் பார்க்க
மவுனி (ச)	–	மௌனி பார்க்க
மறுசனனம் (த+ச)	–	மறுபிறப்பு
மறுவிவாகம் (த+ச)	–	மறுமணம்
மன்மதன் (ச)	–	காமன்
மனச்சஞ்சலம் (த+ச)	–	மனக்குழப்பம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மனச்சாட்சி (த+ச)	–	உளச்சான்று
மனப்பிரமை (த+ச)	–	மனமயக்கம்
மனஸ்தாபம் (த+ச)	–	மனவேறுபாடு
மனாகுலம் (ச)	–	சிந்தைகலங்குதல்
மனிதச் சங்கிலி (ச)	–	மக்கள் தொடரி
மனிதன் (ச)	–	மாந்தன், ஆண் மகன்
மனு[1] (ச)	–	அறநூல்
மனு[2] (ச)	–	விண்ணப்பம்
மனுக்கள் (ச)	–	மக்கள்
மனுதர்மம் (ச)	–	மக்களறம்
மனுநீதி (ச)	–	செங்கோல்முறை
மனுவவதாரம் (ச)	–	மானிடப்பிறப்பு
மனுஷன்[1] (ச)	–	மாந்தன்
மனுஷன்[2] (ச)	–	ஆண்மகன்
மனுஷி (ச)	–	பெண் மகள்
மனோகரம் (ச)	–	மனக்களிப்பு
மனோசன் (ச)	–	காமன், மன்மதன்
மனோசாட்சி (ச)	–	உளமறிந்தபடி
மனோதைரியம் (ச)	–	மனத்துணிவு
மனோபவம் (ச)	–	மனநிலை, நினைவு
மனோபாவனை (ச)	–	மனப்பாவிப்பு
மனோரமா (ச)	–	மனவழகி
மனோலயம் (ச)	–	மனவொடுக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மனோவிகாரம் (ச)	–	மனம் அலைதல்
மனோவேகம் (ச)	–	மனவிரைவு, எரிச்சல்
மனோற்சாகம் (ச)	–	மனமுயற்சி
மனோரஞ்சிதம் (ச)	–	மனமகிழம்பூ
மனோரதம் (ச)	–	மனவிருப்பம்
மனோன்மணி (ச)	–	மனமணி
மஜ்ஜை (ச)	–	மஞ்சட் சோறு
மஜா[1] (பார)	–	இன்சுவை
மஜா[2] (பார)	–	களிப்பு
மஜா[3] (பார)	–	ஆர்வம்
மஜூம்தார் (உ)	–	நிலவரிக் கணக்கன்
மஸ்தான்[1] (உ)	–	இறைமயக்கத்தன்
மஸ்தான்[2] (உ)	–	குடிகாரன்
மஸ்து[1] (ச)	–	தயிர், வெறி
மஸ்து[2] (ச)	–	மயக்கப் பொருள்
மஹாதேவன் (ச)	–	பெருவுடையார்
மஹால் (அ)	–	அரண்மனை

மா

மாகந்தம் (ச)	–	மாமரம்
மாகந்தி (ச)	–	வானகங்கை
மாகலோகம் (ச)	–	விண்ணுலகு
மாகபதி (ச)	–	தேவர்கோன்
மாகனன் (உ)	–	மறையவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மாகாண சபை (ச)	–	மாநில அவை
மாகாணம் (ச)	–	மாநிலம்
மாகாத்மியம் (ச)	–	பெருமை, மதிப்பு
மாகேஸ்வரன் (ச)	–	பெருவுடையான்
மாகேஸ்வரி (ச)	–	பெருவுடையாள்
மாகேயம் (ச)	–	பவளம்
மாங்கல்யதாரணம் (ச)	–	தாலிக்கட்டு
மாங்கல்யப்பிச்சை (ச+த)	–	தாலிப்பிச்சை
மாங்கிசம் (ச)	–	ஊன்
மாச்சரியம் (ச)	–	பொறாமை, பகைமை
மாசம் (ச)	–	மாதம்
மாசலம் (ச)	–	முதலை, நோய்
மாசூல் (உ)	–	மகசூல் பார்க்க
மாஞ்சா (உ)	–	ஆடித்தூள்
மாத்துரு பூதம் (ச)	–	தாயுமானவன்
மாத்துரு பூமி (ச)	–	தாய் நாடு
மாதவப்பிரியம் (ச)	–	செம்பூசினி
மாதா (ச)	–	தாய், அன்னை
மாதாந்தம் (ச)	–	திங்களிறுதி
மாதாந்திரம் (ச)	–	மாதந்தோறும்
மாதிகம் (ச)	–	குதிரைவழி
மாதிரம்[1] (ச)	–	திக்கு, திசை
மாதிரம்[1] (ச)	–	மலை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மாதிரி (ச)	–	போலிகை, வகை
மாதுபாகம் (ச)	–	பெண்பக்கம்
மாதுபாகன் (ச)	–	உமைபங்கன், சிவன்
மாதுரம் (ச)	–	மல்லிகை
மாதுலன் (ச)	–	மாமன்
மாதொருபாகன் (ச+த)	–	உமையொருபங்கன்
மாந்தம் (ச)	–	செரியாமை
மாந்திரியம் (ச)	–	மாந்திரீகம் பார்க்க
மாந்திரீகம் (ச)	–	மந்திரவினை
மாபலன் (ச)	–	காற்று
மாபலி (ச)	–	மாவலிப்பேரரசன்
மாபாடியம் (ச)	–	மாபாஷ்யம் பார்க்க
மாபாஷ்யம் (ச)	–	பேருரை
மாமாங்கம் (ச)	–	பன்னீராட்டை
மாமிசப்பட்சிணி (ச)	–	ஊனுண்ணி
மாமிசம் (ச)	–	இறைச்சி, புலால், ஊன்
மாமூல் (அ)	–	வழமை
மாமூல்நாமா (ச)	–	அரசிறை நெறிமுறை
மாமேரு (த+ச)	–	பெரும் பொன்மலை
மாய்மாலம் (ச)	–	ஏமாற்று
மாயரூபம் (ச)	–	பொய்யுரு
மாயா (ச)	–	மாயை
மாயாசாலம் (த+ச)	–	மாயக்கலை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மாயாதரிசனம் (த+ச)	–	மாயக்காட்சி
மாயாதாரகம் (த+ச)	–	முதலை
மாயாதேகம் (த+ச)	–	நிலையிலாவுடல்
மாயாபாசம் (த+ச)	–	மாயைக்கட்டு
மாயரூபம் (த+ச)	–	பொய்த்தோற்றம்
மாயாவாதம் (த+ச)	–	மாயைக் கொள்கை
மாயாவாதி (த+ச)	–	மாயைக் கொள்கையன்
மாயாவி[1] (ச)	–	மாயக்காரன்
மாயாவி[2] (ச)	–	வஞ்சகன்
மாயாவித்தை (ச)	–	தந்திரத்தொழில்
மாயூரம்[1] (ச)	–	மயில்
மாயூரம்[2] (ச)	–	மயிலாடுதுறை
மாயை (ச)	–	பொய், வஞ்சகம், இரக்கம்
மாயைமலம் (ச)	–	மறைப்பு
மார்க்கசகாயம் (ச)	–	வழித்துணை
மார்க்க சகாயன் (ச)	–	வழித்துணையன்
மார்க்கம்[1] (ச)	–	வழி, நெறி
மார்க்கம்[2] (ச)	–	தெரு
மார்க்கம்[3] (ச)	–	சமயம்
மார்ச்சரியம்[1] (ச)	–	பொறாமை
மார்ச்சரியம்[2] (ச)	–	உட்பகை
மார ரதம் (ச)	–	காமன் தேர்
மாரன் (ச)	–	காமன், வேள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மாருதம் (ச)	–	காற்று, சூறாவளி
மாருதி[1] (ச)	–	வீமன்
மாருதி[2] (ச)	–	காற்றின் மைந்தன்
மாலதி (ச)	–	மல்லிகை
மாலா (ச)	–	மாலை
மாலிஷ் (பா)	–	தேய்ப்பு, தடவுகை
மாலியம்[1] (ச)	–	மலர், மானம்
மாலியம்[2] (ச)	–	கடன்
மாலினி[1] (ச)	–	உமை
மாலினி[2] (ச)	–	கங்கை
மாலினி[3] (ச)	–	காளி
மாலுமி (பா)	–	மீகாமன், கப்பலோட்டி
மாவுத்தன் (ச)	–	யானைப்பாகன்
மாளயபட்சம் (ச)	–	ஒரு பருவக்காலம்
மாளிகை (ச)	–	அரண்மனை
மானசம் (ச)	–	கருத்து, மனம், அறிவு
மானசூத்திரம் (த+ச)	–	அரைஞாண்
மானநஷ்டம் (த+ச)	–	புகழ்க்கேட்டு இழப்பீடு
மானபங்கம் (த+ச)	–	மதிப்புக்கேடு
மானமரியாதை (த+ச)	–	மானமதிப்பு
மானஸ்தன் (த+ச)	–	மானி
மானிடம் (ச)	–	மாந்தம்
மானிடன் (ச)	–	மாந்தன்
மானியம் (ச)	–	இறையிலி நிலம்
மானுடம் (ச)	–	மாந்தவினம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மாஜி (உ)	–	மேனாள், முன்னை
மாஸம் (ச)	–	மாதம்

மி

மிகிரம் (ச)	–	காற்று, முகில்
மிகிரன் (ச)	–	கதிரன்
மிசிரம் (ச)	–	கலப்பு, நிகர்
மிசிரன் (ச)	–	மிகக்கற்றோன்
மிசுரம் (ச)	–	உச்சவிசை
மிட்டாதார் (இ)	–	நிலக்கிழார்
மிட்டாய் (அ)	–	இன்னி, கண்டி
மித்தியம் (ச)	–	பொய்
மித்தியாமதி (ச)	–	அறியாமை
மித்தியை (ச)	–	சூது, பொய்
மித்திரதுரோகி (ச)	–	நட்புக்கிரண்டகன்
மித்திரபேதம் (ச)	–	நண்பரைப் பிரிதல்
மித்திரம் (ச)	–	நட்பு
மித்திரன் (ச)	–	நண்பன், தோழன்
மித்துரு (ச)	–	மித்திரன் பார்க்க
மித்திரை (ச)	–	தோழி
மிதம் (ச)	–	அளவு
மிதவாதி (ச)	–	மென்போக்காளன்
மிதாகாரம் (ச)	–	அளவான உணவு
மிதாசனம்[1] (ச)	–	குறைந்த உணவு
மிதாசனம்[2] (ச)	–	எளிய உணவு
மிராசுதார் (உ)	–	நிலக்கிழார்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மிருகசீரிடம் (ச)	–	மான்றலை விண்மீன்
மிருகத்தனம் (ச+த)	–	விலங்கியல்பு
மிருகநத்தகம் (ச)	–	நரி
மிருகபதி (ச)	–	சிங்கம்
மிருகம் (ச)	–	விலங்கு
மிருகாண்டி (ச)	–	விலங்காண்டி
மிருடங்கணம் (ச)	–	பிள்ளை
மிருடிகம் (ச)	–	மான்
மிருடை (ச)	–	கொற்றவை
மிருத்தியம் (ச)	–	மண்
மிருத்து (ச)	–	மண், நிலம்
மிருத்து சூதி (ச)	–	நண்டு
மிருத்து பாண்டம் (ச)	–	மண்கலம்
மிருத்துயு (ச)	–	இயமன், காலன்
மிருதங்கம் (ச)	–	மதங்கம்
மிருதம் (ச)	–	பிணம்
மிருதி (ச)	–	அறநூல்
மிருது (ச)	–	மென்மை, நொய்ம்மை
மிருதுபாஷி (ச)	–	மென்மொழியாள்
மிருதை (ச)	–	நிலவுலகம்
மிலிந்தம் (ச)	–	வண்டு
மிலேச்சன்[1] (ச)	–	பிறநாட்டான்
மிலேச்சன்[2] (ச)	–	இழிந்தவன்
மிலேச்சாரியம் (ச)	–	செம்பு
மிலேச்சிதம் (ச)	–	வழுவுள்ளபேச்சு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மின்சக்தி (த+ச)	–	மின் ஆற்றல்

மீ

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மீரம் (ச)	–	பெருங்கடல்
மீரா (ச)	–	கடலன்னை, ஆழித்தாய்
மீலம் (ச)	–	வானம்
மீனகாதி (ச)	–	கொக்கு
மீனங்கம் (ச)	–	மீனெலும்பு
மீன ராசி (ச)	–	மீனம் ஓரை
மீனாங்கன் (த+ச)	–	காமன்
மீனாட்சி (ச)	–	மீனாக்ஷி பார்க்க
மீனாலயம் (ச)	–	கடல்
மீனாக்ஷி (ச)	–	கயற்கண்ணி

மு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
முக்காபுலா (அ)	–	போட்டி
முக்கியம் (ச)	–	கட்டாயம், முகாமை
முக்கிய மந்திரி (ச+த)	–	முதலமைச்சர்
முக்கியன் (ச)	–	முதன்மையாளன்
முக்கியஸ்தர் (ச)	–	முகாமையர், முதன்மையர்
முக்தபாலம் (ச)	–	முத்து
முக்தி (ச)	–	விடுதலை, வீடுபேறு
முகச்சவரம் (த+ச)	–	முகமழிப்பு
முகதலை (உ)	–	கைமாற்றுக் கடன்
முகரம்[1] (ச)	–	காகம், சங்கு
முகரம்[2] (உ)	–	இரைச்சல்
முகராசி[1] (த+ச)	–	முகக்கவர்ச்சி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
முகராசி^{2} (த+ச)	–	ஆகூழ்
முகரூபம் (த+ச)	–	முகத்தழகு
முகவசியம் (த+ச)	–	முக ஈர்ப்பு
முகவாதம் (த+ச)	–	முகவலிப்பு
முகவாதஜன்னி (த+ச)	–	முகவாதம் பார்க்க
முகவி (ச)	–	முடிவு, கடை
முகஸ்துதி (ச)	–	முன்னிலைப் புகழ்மொழி
முகாந்தரம் (ச)	–	முகாந்திரம் பார்க்க
முகாந்திரம் (ச)	–	மூலம், அடிப்படை
முகாம் (அ)	–	தாவளம், தங்கல்
முகுடம் (ச)	–	முடி
முகூர்த்தக்கால் (ச+த)	–	முழுத்தக்கால்
முகூர்த்தம் (ச)	–	நல்வேளை
முகோல்லாசம் (ச)	–	முகமலர்ச்சி
முச்சங்கம் (த+ச)	–	முக்கழகம்
முச்சலிக்கா (இந்து)	–	உடன்படிக்கை
முசகம் (ச)	–	எலி
முசாபர் (அ)	–	சுற்றுலா
முசிகுந்தன் (ச)	–	நான்முகன்
முசிரன் (ச)	–	கொடையாளி
முண்டகம் (ச)	–	தாமரை
முண்டசணன் (ச)	–	மல்லன்
முண்டபலம் (ச)	–	தேங்காய்
முண்டா (உ)	–	தோள், தோள்பட்டை
முண்டாசு (இ)	–	தலைப்பாகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
முண்டாத்தட்டுதல் (உ+த)	–	தோள்தட்டி மறங்காட்டுதல்
முத்துசலாபம் (த+ச)	–	முத்துக்குளிக்கை
முத்துத்தாமம் (த+ச)	–	முத்துமாலை
முதல்மரியாதை (த+ச)	–	தலைச்சிறப்பு
முரப்பா (ச)	–	இனிப்புப் பண்டம்
முரளி (ச)	–	புல்லாங்குழல்
முரளீதரன் (ச)	–	குலழேந்தி
முராசுர மர்த்தகன் (ச)	–	கண்ணன்
முராரி (ச)	–	திருமால்
முருகேசன் (ச)	–	முருகிறைவன்
முல்லா (பார)	–	ஆசான்
முழுச்சவரம் (ச)	–	முழுமழிப்பு
முளைத்தானியம் (த+ச)	–	முளைத்தவசம்
முற்பவம் (ச)	–	முற்பிறப்பு
முறிசாதனம் (ச)	–	அடிமையோலை
முன்கோபம் (த+ச)	–	முன் சினம்
முன்கோபி (த+ச)	–	முன்சினத்தன்
முன்ஷி (அ)	–	மொழி ஆசிரியர்
முன்சீப் (அ)	–	நயனாளர்
முனியர் (ச)	–	தவத்தோர்
முனிஷி (ச)	–	எழுத்தர்
முஷ்கரம் (தெ)	–	முரட்டாட்டம்
முஷ்கரன் (தெ)	–	முரண்டன்
முஷ்டி (ச)	–	மடக்கிய கை
முஷ்டிகன்[1] (ச)	–	இவறன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
முஷ்டிகன்[2] (ச)	–	தூதன்
முஷ்டிபந்தம் (ச)	–	கைப்பிடி
முஷ்டியுத்தம் (ச)	–	குத்துச்சண்டை
முஷ்டிவாங்கி (ச+த)	–	பிடியரிசி இரவலன்
முஷரப் (அ)	–	கணக்காய்வாளன்
முஷிதம் (ச)	–	திருட்டுத்தனம்
முஸ்திப்பு (அ)	–	செயற்கருவிகள்
முஸ்லீம் (அ)	–	அமைதி மதத்தன்

மூ

மூக்கம் (ச)	–	சீற்றம்
மூக்கன் (ச)	–	கீழ்மகன்
மூகம் (ச)	–	ஊமை
மூகன்[1] (ச)	–	ஊமையன்
மூகன்[2] (ச)	–	கீழ்மகன்
மூகை (ச)	–	ஊமை
மூங்கி (இந்தி)	–	பாசிப்பயிர்
மூடாத்மா (ச)	–	அறிவுகெட்டவன்
மூத்திரகோசம் (ச)	–	மூத்திரகோஷம் பார்க்க
மூத்திரகோஷம் (ச)	–	சிறுநீர்ப்பை
மூத்திரதோஷம் (ச)	–	நீரிழிவுநோய்
மூர்க்கம் (ச)	–	மிகுசினம், முரட்டுத்தனம்
மூர்க்கன் (ச)	–	மூடன்
மூர்ச்சித்தல் (ச)	–	நினைவு தப்புதல்
மூர்ச்சிதம் (ச)	–	நெட்டுயிர்ப்பு
மூர்ச்சை (ச)	–	மயக்கம், நினைவு தப்புதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மூர்த்தம் (ச)	–	வடிவுடைப்பொருள்
மூர்த்தி (ச)	–	தலைவன், திருமேனி
மூர்த்திகரம் (ச)	–	தெய்வஅழகு
மூர்த்திகன் (ச)	–	முருகக் கடவுள்
மூலகாரியம் (ச)	–	முதற்செயல்
மூலகிரந்தம் (ச)	–	முதனூல்
மூலச்சோதி (ச)	–	கடவுள்
மூலசம் (ச)	–	வேர்ப்பயிர்
மூலத்தானம் (ச)	–	கருவறை
மூலதனம் (ச)	–	முதலீடு, முதற்பணம்
மூலபலம் (ச)	–	அடிப்படை வலிமை
மூலபாஷை (த+ச)	–	மூலமொழி
மூலவல்லி (த+ச)	–	வெற்றிலை
மூலமலம் (த+ச)	–	செருக்கு
மூலாக்கினி (த+ச)	–	வயிற்றுத்தீ
மூலாதாரம்[1] (ச)	–	அடிப்படை
மூலாதாரம்[2] (ச)	–	அடிவயிறு
மூலி (ச)	–	கிழங்கு, வேருள்ளமரம்
மூலியம்[1] (ச)	–	கொண்டபொருள்
மூலியம்[2] (ச)	–	விலை
மூஷிகம் (ச)	–	பெருச்சாளி
மூஷிவாகனன் (ச)	–	பிள்ளையார்

மெ

மெய்ப்பரிசம் (த+ச)	–	மெய்த் தொடுவுணர்வு
மெய்விரதன் (த+ச)	–	மெய்நோன்பி (வீடுமன்)

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மெருவணை (மார)	–	ஊர்வலம்
மெழுகுவத்தி (த+ச)	–	மெழுகுத்திரிக்குச்சி

மே

மேகக் காங்கை (ச)	–	வெட்டைநோய்
மேக காலம் (ச+த)	–	கார்காலம்
மேகச்சிலை (ச+த)	–	மாக்கல்
மேகசஞ்சாரம்[1] (ச)	–	முகிலுலா
மேகசஞ்சாரம்[2] (ச)	–	வெட்டைப் படர்ச்சி
மேகசம் (ச)	–	முத்து
மேகத்தீபம் (ச)	–	மின்னல்
மேகத்துவாரம் (ச)	–	வானம்
மேகத்தொலி (ச+த)	–	முழக்கம்
மேகநாதன் (ச)	–	வாரணன்
மேகப்புள் (ச+த)	–	வானம்பாடி
மேகபுஷ்பம் (ச)	–	நீர், மழை
மேகம்[1] (ச)	–	முகில், கொண்டல்
மேகம்[2] (ச)	–	வெள்ளைநோய்
மேகயோனி (ச)	–	புகை
மேகராசி (ச)	–	முகிற்கூட்டம்
மேகலாபதம் (ச)	–	இடை
மேகலாரேகை (ச)	–	நண்ணிலக் கோடு
மேகவர்ணம் (ச)	–	கருநீலம்
மேகவியாதி (ச)	–	வெள்ளைநோய்
மேகோதகம் (ச)	–	மழை
மேசை (போ)	–	மேஜை பார்க்க

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மேதம் (ச)	–	கொழுப்பு
மேதரம் (ச)	–	மலை
மேதாரம் (ச)	–	மலை
மேதாவதி (ச)	–	அறிவு மிக்கோன்
மேதாவி (ச)	–	அறிஞன்
மேதினி (ச)	–	நிலம், உலகம்
மேதை (ச)	–	அறிஞன், பேரறிவாளன்
மேரி (இலத்)	–	கன்னித்தாய்
மேரு பர்வதம் (ச)	–	பொன்மலை
மேல்விசாரணை (த+ச)	–	மேல் உசாவல்
மேலங்கி (த+ச)	–	மேற்சட்டை
மேனகை (ச)	–	இளவெழிலி
மேஜை (ச)	–	மிசை
மேஷம் (ச)	–	ஆடு, மேழம்
மேஷ ராசி (ச)	–	மேழ ஓரை
மேஸ்திரி (ச)	–	தலைமைத் தொழிலன்

மை

மைசூர்பாகு (உ)	–	கண்டப்பாகு
மைத்திரி (ச)	–	நட்பு
மைத்திரியம் (ச)	–	நட்பு
மைத்திரேயன் (ச)	–	நண்பன்
மைத்துனன் (ச)	–	அளியன்
மைத்துனி (ச)	–	கொழுந்தி
மைதா (ச)	–	முக்கைச் சோளமாவு
மைதானம்[1] (பா)	–	வெளித்திடல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மைதானம்[2] (அ)	–	படைப்பயிற்சித் திடல்
மைதுனம் (ச)	–	புணர்ச்சி
மையம் (ச)	–	நடு, நடுவண், நடுவம்
மையல் (ச)	–	மயக்கம்
மையாத்தல் (ச)	–	மயக்குதல்
மைனிகன் (ச)	–	கரையான்
மைனா (ச)	–	நாகணவாய்ப் புள்
மைனிகன் (ச)	–	கரையான்

மொ

மொக்கையீனம் (த+ச)	–	மதிப்புக் குறைவு

மோ

மோககரன் (ச)	–	காமவேள்
மோகசாஸ்திரம் (ச)	–	அறிவை மயக்கும் நூல்
மோகநீயம் (ச)	–	மயக்கமின்மை
மோகம் (ச)	–	காமம், காமவெறி
மோகலீலை (ச)	–	காமவிளையாட்டு
மோகர்[1] (அ)	–	பொருட்கொடை
மோகர்[2] (அ)	–	உடன்படிக்கை
மோகன் (ச)	–	வேள், மயக்குபவன்
மோகனம்[1] (ச)	–	காந்தாரம், ஆசான் திறம்
மோகனம்[2] (ச)	–	புணர்ச்சி மயக்கம்
மோகனம்[3] (ச)	–	மன மயக்கம்
மோகனம்[4] (ச)	–	ஏமாற்றுகை
மோகனவித்தை (ச+த)	–	மயக்கும் தொழில்
மோகனாங்கனை (ச)	–	மயக்கெழிலி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மோகனாங்கி (ச)	–	மோகனாங்கனை பார்க்க
மோகனாஸ்திரம் (ச)	–	மயக்கும் அம்பு
மோகித்தல் (ச)	–	மயங்கல்
மோகினி (ச)	–	அரமகள், அணங்கு
மோசம்[1] (ச)	–	கேடு
மோசம்[2] (ச)	–	தவறு, வஞ்சனை, கீழ்
மோசகம் (ச)	–	துறவு
மோசாடம் (ச)	–	சந்தனம்
மோசித்தல் (ச)	–	பிசரிப்போதல்
மோசூல் (அ)	–	காவற்காரன்
மோட்சம் (ச)	–	வீடு, பேரின்பம்
மோட்சமார்க்கம் (ச)	–	வீட்டுநெறி
மோட்சானந்தம் (ச)	–	வீட்டின்பம்
மோட்டா (இந்தி)	–	பெரிய, முருடான
மோதகம் (ச)	–	கொழுக்கட்டை
மோதவம் (ச)	–	நன்னாற்றம்
மோதனம் (ச)	–	உவகை
மோந்தர் (உ)	–	எழிற்பாங்கு
மோர்சிங் (பார)	–	எஃகிசை, அதிர் முரலி
மோரி (உ)	–	சிறுவாய்க் கால்
மோனம்[1] (பாலி)	–	மௌனம் பார்க்க
மோனம்[2] (பாலி)	–	முன்னம்
மோனீகம் (ச)	–	பெருச்சாளி
மோஷகன் (ச)	–	தட்டான், திருடன்
மோஷகம் (ச)	–	இணக்கம், பணிகாரம்
மோக்ஷம் (ச)	–	பேரின்பம், வீடுபேறு

மௌ

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
மௌட்டியம் (ச)	–	அறியாமை
மௌடி (ச)	–	ஒருவித்தை, பகடித்தல்
மௌத்திகம் (ச)	–	முத்து
மௌல்வி (அ)	–	திறக்கலைஞர்
மௌலானா (அ)	–	திறத்தன்
மௌலி (ச)	–	உச்சிக்குடுமி, மணிமுடி
மௌனம் (ச)	–	அமைதி
மௌனவிரதம் (ச)	–	பேசா நோன்பு
மௌனி (ச)	–	பேசா நோன்பன்

ய

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
யக்கிரு மூர்த்தி (ச)	–	தீயிறைவன்
யக்ஞோபவீதம் (ச)	–	பூணூல், புரிணூல்
யக்கியசாலை (ச)	–	வேள்விச்சாலை
யக்கியபசு (ச)	–	குதிரை
யக்கிய புருஷன் (ச)	–	வேள்வியுருவோன்
யக்கியம் (ச)	–	வேள்வி
யக்கியவராகம் (ச)	–	பன்றிப்பிறப்பு
யக்கியாரி (ச)	–	சிவன்
யக்ஞம் (ச)	–	வேள்வி
யசமானன் (ச)	–	தலைவன்
யசஸ்வி (ச)	–	புகழுடையவன்
யசு (ச)	–	வேள்விமறை
யஞ்ஞம் (ச)	–	வேள்வி
யஞ்ஞன் (ச)	–	தீக்கடவுள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
யட்டி (ச)	–	ஊன்றுகோல்
யத்தனம் (ச)	–	முயற்சி, உழைப்பு
யதா (ச)	–	ஏற்ற, சரியான
யதாகாரம் (ச)	–	உண்டிப்பொறுப்பு
யதாகாலம் (ச)	–	காலத்துக்கேற்ப
யதார்த்தம்[1] (ச)	–	சரிமுறை, இயல்முறை
யதார்த்தம்[2] (ச)	–	உண்மைப்பாங்கு
யதார்த்தவாதி (ச)	–	உண்மைவிளம்பி
யதாஸ்து (ச)	–	முற்றும் அப்படியாக
யதி (ச)	–	துறவி
யதேச்சாதிகாரம் (ச)	–	தன்முனைப்பதிகாரம்
யதேச்சையாய் (ச)	–	தன் விருப்பப்படி
யந்திரு[1] (ச)	–	தேர்ப்பாகன்
யந்திரு[2] (ச)	–	ஆள்வோன்
யமகண்டம் (ச)	–	எமப்பொழுது
யமகம் (ச)	–	மடக்கணி
யமகாதகன் (ச)	–	பேராற்றல் உள்ளவன்
யமபாசம் (ச)	–	எமன் கயிறு
யமம் (ச)	–	அடக்கம், காக்கை, சனி
யமராசன் (ச)	–	எமன்
யமவாகனம் (ச)	–	எருமைக்கடா
யமவேதனை (ச)	–	பெருந்துன்பம்
யமுனை (ச)	–	தொழுநை ஆறு
யயு (ச)	–	வேள்விப்பரி
யவனம் (ச)	–	விரைவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்

யா

யாககுண்டம் (ச+த)	–	வேள்விக்குழி
யாகசாலை (ச+த)	–	வேள்வி மண்டபம்
யாகம் (ச)	–	வேள்வி, வழிபாடு
யாசகம் (ச)	–	இரப்பு
யாசகன் (ச)	–	இரப்போன்
யாசனை (ச)	–	வேண்டல்
யாசித்தல் (ச)	–	இரத்தல்
யாத்ரிகன் (ச)	–	உலாச்செலவன்
யாத்திரை (ச)	–	உலா
யாதவம் (ச)	–	கால்நடைத் திரள்
யாதவர் (ச)	–	இடையர்
யாதாஸ்து (உ)	–	நினைவுக் குறிப்பு
யாதி (உ)	–	நினைவு
யாமம் (ச)	–	தெற்கு
யாமிகன் (ச)	–	இரவுக் காவலன்
யாமியன் (ச)	–	தெற்கு
யாமினி (ச)	–	இரவு
யானைத் தந்தம் (த+ச)	–	யானை மருப்பு

யு

யுக்தி (ச)	–	பொருத்தம்
யுக்திமொழி (ச+த)	–	நயவுரை
யுகந்தரம் (ச)	–	ஏர்க்கால்
யுகப்பிரளயம் (ச)	–	வெள்ளப் பெருக்கு
யுகாதி (ச)	–	ஊழித் தொடக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
யுகாந்தம் (ச)	–	ஊழி யிறுதி
யுகாந்தாக்கினி (ச)	–	ஊழ்த் தீ
யுத்த சன்னத்தன் (ச)	–	போர்க்கோலம் பூண்டவன்
யுத்த சன்னாகம் (ச)	–	போருக்கு அணியநிலை
யுத்த சன்னியாசம் (ச)	–	போர் துறப்பு
யுத்தம் (ச)	–	போர்
யுத்தாயுத்தம் (ச)	–	தக்கதும் தகாதும்
யுவதி (ச)	–	இளம் பெண்
யுவராஜன் (ச)	–	இளவரசன்
யுவன் (ச)	–	இளைஞன்
யுனானி (ச)	–	சேணியம்

யூ

யூகம்[1] (ச)	–	உன்னிப்பு
யூகம்[2] (ச)	–	படையணி வகுப்பு
யூகவான் (ச)	–	யூகி பார்க்க
யூகி (ச)	–	அறிவாளி
யூகித்தல் (ச)	–	உன்னித்தல்
யூதநாயகன் (ச)	–	படைத்தலைவன்
யூதம் (ச)	–	பெரும்படை
யூதர் (எபி)	–	அக்கரையர்
யூபம் (ச)	–	வேள்வி

யோ

யோக்கிதா பட்சம் (ச)	–	தகை மதிப்பு
யோக்கிதா பத்திரம் (ச)	–	தகுதியாவணம்
யோக்கியதை (ச)	–	தகுதி, நேர்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
யோக்கியம் (ச)	–	தகுதி, நேர்மை
யோக்கியன் (ச)	–	நற்குணத்தன்
யோக்கியாசனம் (ச)	–	தகுதிகேற்ற இடம்
யோக சாதனை (ச)	–	ஓகப் பயிற்சி
யோக சித்தி (ச)	–	ஓகவழிப் பேறு
யோக நித்திரை (ச)	–	அறிதுயில்
யோக நிஷ்டை (ச)	–	ஓகமுறை யூழ்கம்
யோகப்பியாசம் (ச)	–	உடற்பயிற்சி
யோகப்பிரமாணம் (ச)	–	ஓகவூழ்கம்
யோகப்பரீட்சை (ச)	–	யோகப்பியாசம் பார்க்க
யோகபீடம் (ச)	–	ஓகி மனை
யோகபூசை (ச)	–	ஓகப் பூசனை
யோகம்[1] (ச)	–	ஓகம்
யோகம்[2] (ச)	–	புணர்ச்சி
யோகம்[3] (ச)	–	ஆகூழ்
யோகர் (ச)	–	முனிவர்
யோகவான் (ச)	–	ஆகூழாளன்
யோகாசனம் (ச)	–	ஓக விருக்கை
யோகாசாரம் (ச)	–	ஓகக் கடைப்பிடி
யோகசிரியன் (ச+த)	–	ஓக ஆசிரியன்
யோகாதிசயம் (ச)	–	உடனலநிலை
யோகாப்பியாசம் (ச)	–	ஓகப் பயிற்சி
யோகி (ச)	–	ஓகி, துறவி
யோகீஸ்வரன் (ச)	–	ஓகத் திறத்தன்
யோசனை (ச)	–	கருத்து

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
யோசித்தல் (ச)	–	கலந்தாய்தல்
யோனி (ச)	–	கருப்பை, பெண்குறி
யோனி மேகம் (ச)	–	வெள்ளை நோய்

யௌ

யௌவன தசை (ச)	–	இளமைப் பருவம்
யௌவனம் (ச)	–	இளமை, அழகு
யௌவன லக்கணம் (ச)	–	எழிலிக்கணம்

ர

ரகசியம் (ச)	–	கமுக்கம், மந்தனம்
ரகம் (ச)	–	வகை, பிரிவு
ரகளை (ச)	–	தகராறு, கலவரம்
ரசம் (ச)	–	சாறு, தெளிசாறு
ரசவாதம் (ச)	–	பொன்னாக்கம்
ரசனை (ச)	–	சுவை
ரசாயனம் (ச)	–	வேதியியல்
ரசி (ச)	–	சுவை
ரசிகர் (ச)	–	ஆர்வலர், சுவைஞர்
ரசிகர் மன்றம் (ச+த)	–	சுவைஞர் மன்றம்
ரசிகன் (ச)	–	சுவைஞன்
ரசீது (பா)	–	பற்றுமுறி, பற்றுச்சீட்டு
ரட்சகர் (ச)	–	காப்பவன்
ரட்சி (ச)	–	கா, மீள், காப்பாற்று
ரட்சை (ச)	–	பாதுகாப்பு
ரணகளம்[1] (ச+த)	–	பெருங்குழப்பம்
ரணகளம்[2] (ச+த)	–	போர்க்களம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ரண சிகிச்சை (ச)	–	அறுவை சிகிச்சை
ரணம் (ச)	–	புண்
ரணவைத்தியம் (ச)	–	அறுவை மருத்துவம்
ரணவைத்தியன் (ச)	–	அறுவை மருத்துவர்
ரத்தக்கட்டி (ச)	–	புண்கட்டிவகை
ரத்தக்கட்டு (ச+த)	–	நாளத்தில் குருதி கட்டுதல்
ரத்தக்கண்ணன் (ச+த)	–	சினக்கண்ணுடையவன்
ரத்தக் கலப்பு (ச+த)	–	நெருங்கிய உறவு
ரத்தக்கொதிப்பு (ச+த)	–	குருதி அழுத்தம்
ரத்த சம்பந்தம் (ச)	–	நெருங்கிய உறவு
ரத்தப்போக்கு (ச+த)	–	குருதி வெளியேறுகை
ரத்தபேதி (ச)	–	குருதிக்கழிச்சல்
ரத்தம் (ச)	–	குருதி
ரத்தமூலம் (ச+த)	–	எருவாய் நோய்
ரத்த வாந்தி (ச)	–	குருதி உமட்டல்
ரத்தனச்சுருக்கம்[1] (ச+த)	–	சொற்சுருக்கம்
ரத்தனச்சுருக்கம்[2] (ச+த)	–	மணிச்சுருக்கம்,
ரத்தினம் (ச)	–	மணிக்கல்
ரத்து (அ)	–	நீக்கம்
ரத்து செய் (அ+த)	–	தள்ளுபடிசெய், நீக்கு
ரதம் (ச)	–	தேர்
ரதோற்சவம் (ச)	–	தேர்த்திருவிழா
ரப்பை (ச)	–	இமையிதழ்
ரம்பம் (ச)	–	மரம் அறுக்கும் வாள்
ரம்மியம் (ச)	–	மகிழ்ச்சி தருவது

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ரமணன் (ச)	–	கணவன், தலைவன்
ரமிணியம்[1] (ச)	–	மகிழ்ச்சி தருவது
ரமிணியம்[2] (ச)	–	அழகானது
ரவி (ச)	–	கதிரவன், ஞாயிறு
ரவிக்கை (தெ)	–	கச்சுடை
ரவை (இ)	–	குறுநொய், குறுணை
ரஜ்ஜு[1] (அ)	–	கயிறு
ரஜ்ஜு[2] (ச)	–	தாலிக்கயிறு
ரஜா[1] (அ)	–	ஒப்பம்
ரஜா[2] (ச)	–	விடுமுறை
ரஸ்தா (பா)	–	பெரும்பாதை
ரஸவாதம் (ச)	–	இதல் மாற்றியம்
ரஹ்மத் (அ)	–	அருள்
ரஹ்மான் (அ)	–	கடவுள்
ரஹீம் (அ)	–	கடவுள்
ரக்ஷா பந்தனம் (ச)	–	காப்புப் பூணீடு
ரக்ஷை (ச)	–	காப்பு, பேணுகை

ரா

ராக்கடி (ச)	–	உச்சியணி
ராக்கதன்	–	அரக்கன், அசுரன்
ராகம்	–	பண்
ராகவன் (ச)	–	எழிலன்
ராகி (ச)	–	கேழ்வரகு
ராகு (ச)	–	கருங்கோள்
ராகு காலம் (ச+த)	–	கருங்கோள் வேளை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ராசன் (ச)	–	ராஜன் பார்க்க
ராசி[1] (ச)	–	விண்மீன் கூட்டம்
ராசி[2] (ச)	–	குவியல்
ராசி[3] (ச)	–	ஓரை வீடு
ராசிபலன் (ச)	–	ஓரை விளைவு
ராட்டினம் (ச)	–	விளையாட்டுச் சுழல் தேர்
ராணி (ச)	–	அரசி
ராணுவம் (ச)	–	போர்ப்படை, படைத்துறை
ராத்தல் (ச)	–	நாற்பது துலையம்
ராத்திரி (ச)	–	இரவு, இரா, அல்
ராமச்சந்திரன் (ச)	–	எழில் நிலவன்
ராமம் (ச)	–	திருமண்
ராமன் (ச)	–	அழகன்
ராமானுசன் (ச)	–	எழிலன் தம்பி
ராயப்பர் (ச)	–	அரையப்பர்
ராயர் (கன்)	–	அரையர்
ராவ் (உ)	–	அரையவர்
ராவ் பகதூர் (உ)	–	அராவ ஆண்டகை
ராவணன் (ச)	–	அரவத்தன்
ராவுத்தன் (உ)	–	பரிமறவன்
ராஜ்பவன் (ச)	–	அரசகம்
ராஜ்யசபா (ச)	–	மாநிலங்களவை
ராஜ்யம் (ச)	–	அரசாண்மை நிலம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ராஜ்யலக்ஷ்மி (ச)	–	அரசத் திருமகள்
ராஜகரம் (ச+பிரா)	–	அரசாட்சி
ராஜகிருகம் (ச)	–	அரண்மனை
ராஜகீயம் (ச)	–	நல்லாட்சி
ராஜசபை (ச)	–	அரசவை
ராஜசூரியம் (ச)	–	வெற்றிவேந்தன் வேள்வி
ராஜசேகரன் (ச)	–	அரசர் தலைவன்
ராஜத் துரோகம் (ச)	–	அரச இரண்டகம்
ராஜதூஷணை (ச)	–	அரசைப் பழித்தல்
ராஜநிந்தனை (ச)	–	அரசைப் பழிக்கை
ராஜநோய் (ச)	–	ஈளை நோய்
ராஜராஜேஸ்வரி (ச)	–	கொற்றவை
ராஜரிஷி (ச)	–	கோமுனி
ராஜன் (ச)	–	அரசன்
ராஜஸ்ரீ (ச)	–	அரசச் செல்வம்
ராஜஸ்திரீ (ச)	–	அரசி
ராஜா (ச)	–	அரசன்
ராஜாங்கம் (ச)	–	அரசு
ராஜா சர் (ச)	–	அரசவயவர்
ராஜாத்தி (ச)	–	அரசம்மை
ராஜாம்பாள் (ச)	–	அரசம்மாள்
ராஜிநாமா (உ)	–	பதவி விலகலாவணம்
ராஜு (தெ)	–	அரசன்
ராஷ்டிரபதி (ச)	–	குடியரசுத் தலைவர்
ராக்ஷஸன் (ச)	–	அரக்கன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
	ரி	
ரிக் (ச)	–	போற்றிமறை
ரிக்ஷா (சப்பா)	–	மிதியிழுவை
ரிக்ஷாவாலா (சப்பா+உ)	–	மிதியிழுவையன்
ரிஷபம் (ச)	–	எருது
ரிஷபவாகனன் (ச)	–	காளையூர்தியன்
ரிஷி (ச)	–	முனிவன்
ரிஷிகேசன்[1] (ச)	–	திருமால்
ரிஷிகேசன்[2] (ச)	–	சடைமுனி
	ரீ	
ரீதி (ச)	–	முறைமை
	ரு	
ருசி (ச)	–	சுவை
ருசு (ச)	–	உண்மை
ருசுப்படுத்து (ச+த)	–	நிலைநாட்டு
ருது[1] (ச)	–	பருவம்
ருது[2] (ச)	–	மகளிர் பூப்பு
	ரே	
ரேகை (ச)	–	வரிகை
ரேணுகா (ச)	–	மலர்த்துகளி
ரேவதி (ச)	–	ஒளிச்செல்வி
	ல	
லக்கினம் (ச)	–	நல்முழுத்தம், ஓரை
லங்கனம் (ச)	–	தடை
லங்கோடு (ச)	–	தாழ்சீலை, நீர்ச்சீலை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
லச்சினை (ச)	–	அரசு சின்னம்
லச்சை (ச)	–	கூச்சம், வெட்கம்
லஞ்சம் (ச)	–	கையூட்டு
லட்சணம் (ச)	–	அழகு, செப்பம்
லட்சம் (ச)	–	நூறாயிரம்
லட்சாதிபதி (ச)	–	பெருஞ்செல்வன்
லட்சாதிலட்சம் (ச)	–	பெருந்தொகை
லட்சியம்[1] (ச)	–	குறிக்கோள், நோக்கம்
லட்சியம்[2] (ச)	–	இலக்கு
லட்சியவாதி (ச)	–	கொள்கையன்
லட்சோபலட்சம் (ச)	–	இலட்சாதிலட்சம் பார்க்க
லட்டு (ச)	–	இனிப்புருண்டை
லண்டம் (ச)	–	யானைச்சாணி
லத்தி (உ)	–	கடி
லதா (ச)	–	கொடி
லதை (ச)	–	படர்கொடி
லயம்[1] (ச)	–	இரண்டறக் கலக்கை
லயம்[2] (ச)	–	அழிவு
லயமாகு (ச)	–	ஒன்றுசேர்
லயி (ச)	–	ஒன்று
லவங்கப்பட்டை (ச)	–	கருவாப்பட்டை
லவங்கம் (ச)	–	கருவாமரம்
லவணம் (ச)	–	உப்பு
லாகிரி (ச)	–	மயக்கம், கள்வெறி
லாடம் (ச)	–	குளம்பணி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
லாபம் (ச)	–	ஊதியம்
லாவணி (ச)	–	கைப்பறைப்பாடல்
லாவணியம் (ச)	–	எழில், பொருத்தம்
லிங்கம் (ச)	–	சிவன் உருவம்
லேசு (ச)	–	எளிது
லோக்சபா (ச)	–	மக்களவை
லோக்பால் (ச)	–	உலகோம்பி
லோகநாதன் (ச)	–	உலகநம்பி
லோகம் (ச)	–	உலகம்
லோகோபசாரம் (ச)	–	உலக நன்மை
லோசனா (ச)	–	கண்ணி
லோட்டா (ச)	–	நீர்ச் செப்பு
லோலன் (ச)	–	பெண்பித்தன்
லோலாக்கு (ச)	–	தொங்கணி
லௌகிகம் (ச)	–	உலகியம்
லௌகீகன் (ச)	–	உலகப் பற்றாளன்
லௌத்துவம் (ச)	–	அவமானம்

வ

வக்கலாத்து (ச)	–	அதிகாராவணம்
வக்கிரக்கண் (ச)	–	மாறுகண்
வக்கிரதுண்டன் (ச)	–	பிள்ளையார்
வக்கிரம் (ச)	–	வளைவு
வக்கிரன் (ச)	–	மாறுபாடுள்ளவன்
வக்கீல் (அ)	–	வழக்குரைஞர்
வக்கு (ச)	–	வழி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வகாரவுப்பு (ச)	–	கல்லுப்பு
வகி (ச)	–	தாங்கு, ஏற்று, நடத்து
வகையறா (உ)	–	வழியினர், மரபினர்
வங்காரம் (ச)	–	மாழைக்கட்டி
வங்கி (ச)	–	வைப்பகம்
வச்சலன் (ச)	–	அருளாளன்
வச்சலா (ச)	–	அருளம்மை
வச்சிரம் (ச)	–	வச்சிராயுதம் பார்க்க
வச்சிராயுதம் (ச)	–	இருதலைச் சூலம்
வசதி (ச)	–	ஏந்து
வசந்த காலம் (ச)	–	இளவேனிற் காலம்
வசந்தம் (ச)	–	இளவேனில்
வசந்தருது (ச)	–	இளவேனிற் பருவம்
வசந்தன்[1] (ச)	–	காமன்
வசந்தன்[2] (ச)	–	தென்றல்
வசந்தா (ச)	–	இளவேனில்
வசந்தி (ச)	–	நள்ளிருள் நாறி
வசனம் (ச)	–	உரையாடல்
வசிகரம் (ச)	–	வசீகரம் பார்க்க
வசியம் (ச)	–	கவர்கை
வசீகரம் (ச)	–	கவர்ச்சி, அழகு
வசீகரித்தல் (ச)	–	தன்வயமாக்குதல்
வசுதேவன் (ச)	–	கண்ணந்தை
வசுந்தரா (ச)	–	வசுந்தரை பார்க்க
வசுந்தரை (ச)	–	நிலமகள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வசுமதி (ச)	–	நிலமகள்
வசூல் (ச)	–	தண்டல்
வசை (ச)	–	நிணம்
வத்தி (ச)	–	மணக்குச்சி
வத்திப்பெட்டி (ச+த)	–	தீப்பெட்டி
வதந்தி (ச)	–	பொய்யலர்
வதனம் (ச)	–	முகம்
வதூ (ச)	–	மணமகன்
வதை (ச)	–	கொலை
வந்தனம் (ச)	–	வணக்கம்
வந்தனித்தல் (ச)	–	பணிதல்
வந்தனை (ச)	–	வணக்கம்
வம்சம் (ச)	–	மரபுவழி, குலம்
வம்சபரம்பரை (ச)	–	குலமுறை
வம்சவிருத்தி (ச)	–	குலப்பெருக்கம்
வம்சாவளி (ச)	–	குலக்கால்வழி
வமிசம் (ச)	–	வம்சம் பார்க்க
வயசு (ச)	–	வயது பார்க்க
வயசுப்பிள்ளை (ச)	–	விடலைப்பருவத்தினன்
வயது (ச)	–	அகவை
வயோதிகம் (ச)	–	முதுமை
வர்க்கம் (ச)	–	வகை, பிரிவு, இனம்
வர்ணம் (ச)	–	வண்ணம்
வர்ண மாலை (ச)	–	வண்ணமாலை
வர்ணி (ச)	–	வண்ணி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வர்த்தகம் (ச)	–	வணிகம்
வர்ஷம் (ச)	–	மழை
வரகவி (ச)	–	அருட்பாவலன்
வரதட்சணை (ச)	–	மாப்பிள்ளைப் பரிசம்
வரதன் (ச)	–	வரமளிப்பவன்
வரபிரசாதம் (ச)	–	அருள்கொடை
வரம் (ச)	–	அருள்
வரன் (ச)	–	மணமகன்
வராகம் (ச)	–	பன்றி
வராகன் (ச)	–	திருமால்
வராந்தா (போர்த்.)	–	கட்டடநடை
வராளி (ச)	–	நிலா
வருடம் (ச)	–	வருஷம் பார்க்க
வருஷம் (ச)	–	ஆண்டு
வல்லபன் (ச)	–	அன்பன்
வன்மீகம் (ச)	–	கறையான் புற்று
வன்மீகர் (ச)	–	புற்றுமுனி
வனதுர்க்கம் (ச)	–	காட்டரண்
வனராஜன் (ச)	–	அரிமா
வனலட்சுமி (ச)	–	வாழை
வனவாசம் (ச)	–	காடுறைவு
வனாந்தரம் (ச)	–	நடுக்காடு
வனிதா (ச)	–	வனிதை பார்க்க
வனிதை[1] (ச)	–	பெண்
வனிதை[2] (ச)	–	மனைவி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வஜ்ரம் (ச)	–	வயிரம்
வஜா (ச)	–	தள்ளுபடி
வஸ்தாது (பார.)	–	மல்லன்
வஸ்திரம் (ச)	–	ஆடை, கழிவு
வஸ்து (ச)	–	பொருள்

வா

வாக்காள் (ச)	–	நாமகள்
வாக்காளர் (ச)	–	ஒப்போலையர்
வாக்கியம் (ச)	–	சொற்றொடரியம்
வாக்கு[1] (ச)	–	வாய்ச்சொல்
வாக்கு[2] (ச)	–	குடவோலை, நேரி
வாக்கு[3] (ச)	–	உறுதிமொழி
வாக்குச் சுத்தம் (ச)	–	சொல்தவறாமை
வாக்குமூலம் (ச)	–	சான்றியம்
வாக்குரிமை (ச)	–	தெரிந்தெடுப்புரிமை
வாக்குவாதம் (ச)	–	வாய்ச்சண்டை
வாக்குறுதி (ச+த)	–	வாய்மொழியுறுதி
வாகடம் (ச)	–	மருத்துவ நூல்
வாகடர் (ச)	–	மருத்துவர்
வாகனம்[1] (ச)	–	இயங்கி, ஊர்தி
வாகனம்[2] (ச)	–	அணிகம்
வாகினி (ச)	–	படை, கூட்டம்
வாகீசர் (ச)	–	திருநாவுக்கரசு
வாகீசுவரி (ச)	–	வாகீஸ்வரி பார்க்க
வாகீஸ்வரி (ச)	–	கலைமகள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வாசகம் (ச)	–	செய்தி, சொற்றொடர்
வாசத்தலம் (ச)	–	வாசஸ்தலம் பார்க்க
வாசம் (ச)	–	வாழ்விடம், வசிப்பிடம்
வாசன் (ச)	–	வசிப்பவன்
வாசனை (ச)	–	மணம், நறுமணம்
வாசனைத் திரவியம் (ச)	–	நறுமணப்பொருள்
வாசஸ்தலம் (ச)	–	வாழ்விடம், வசிப்பிடம்
வாசு (ச)	–	கடவுள்
வாசுகி (ச)	–	நாகம்
வாசுதேவன் (ச)	–	திருமால்
வாஞ்சை (ச)	–	விருப்பம்
வாணம் (ச)	–	வான் பொறியம்பு
வாணி (ச)	–	கலைமகள்
வாத்தியக்காரன் (ச)	–	இயவன்
வாத்தியம் (ச)	–	இன்னியம்
வாத்தியார் (ச)	–	கல்வி கற்பிப்போன்
வாதம்[1] (ச)	–	உரையாடல்
வாதம்[2] (ச)	–	காற்று, வளி
வாத ரோகம் (ச)	–	இழுப்பு நோய்
வாதனை (ச)	–	துன்பம்
வாதாடுதல் (ச)	–	உறழாடுதல்
வாதி (ச)	–	எடுத்துரைப்போன்
வாதித்தல் (ச)	–	உறழாடுதல்
வாதிடு (ச)	–	எதிராடு
வாது (ச)	–	அறமன்ற வழக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வாந்தி (ச)	–	கக்கல், குமட்டல்
வாந்தி பேதி (ச)	–	கக்கல் கழிச்சல்
வாபஸ் (ச)	–	மீட்டல், மீட்பு
வாமனன் (ச)	–	குறளுருமால்
வாய்தா (ச)	–	காலக்கெடு, தவணை
வாய்வு (ச)	–	வளி, காற்று
வார்த்தை ஜாலம் (ச)	–	சொல்விளையாட்டு
வாரம் (ச)	–	கிழமை
வாரிசு (உ)	–	பிறங்கடை
வாரிசுதார் (உ)	–	மரபுரிமையர்
வாரிதி (ச)	–	கடல்
வாலிபம் (ச)	–	இளமை
வாவி (ச)	–	நீர்நிலை
வான்மீகம் (ச)	–	புற்று
வான்மீகன் (ச)	–	புற்றுமுனிவன்
வானரம் (ச)	–	குரங்கு
வாஸ்தவம் (ச)	–	உண்மை
வாஸ்து (ச)	–	மனையடிக் குறிப்பு
வாஸ்துசாஸ்திரம் (ச)	–	மனையடிக் குறிப்பு நூல்

வி

விக்ரகம் (ச)	–	படிமம்
விக்ரமன் (ச)	–	மறவன்
விக்கிரமாதித்தன் (ச)	–	மறக் கதிரோன்
விக்கிரயபத்திரம் (ச)	–	விற்பனையாவணம்
விக்கிரயம் (ச)	–	விற்பனை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
விக்னேஸ்வரன் (ச)	–	பிள்ளையார்
விகடகவி (ச)	–	பகடியப் பாவலன்
விகடம்[1] (ச)	–	வேறுபாடு
விகடம்[2] (ச)	–	பகை
விகடன்[1] (ச)	–	செருக்கன்
விகடன்[2] (ச)	–	பகடியன்
விகடன்[3] (ச)	–	பகைவன்
விகற்பம்[1] (ச)	–	வேற்றுமை
விகற்பம்[2] (ச)	–	வேறுபாடு
விகற்பித்தல் (ச)	–	பகுத்தறிதல்
விகாசம் (ச)	–	மலர்ச்சி
விகாரம்[1] (ச)	–	வேறுபாடு
விகாரம்[2] (ச)	–	அறிவுக்கோயில்
விகிதம்[1] (ச)	–	நெறிமுறை
விகிதம்[2] (ச)	–	விழுக்காடு
விகுதி (ச)	–	ஈறு
விசயம் (ச)	–	செய்தி
விசயலக்குமி (ச)	–	வெற்றித் திருமகள்
விசயன் (ச)	–	வெற்றியன்
விசனம் (ச)	–	துயரம், கலவை
விசாகம் (ச)	–	பதினாறாமுடு
விசாகன் (ச)	–	முருகன்
விசாரணை (ச)	–	உசாவல்
விசாரம் (ச)	–	கலந்தாய்வு
விசாரித்தல் (ச)	–	உசாவுதல்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
விசாலம் (ச)	–	இடப்பரப்பு
விசாலாட்சி (ச)	–	தடங்கண்ணி
விசித்திரம்[1] (ச)	–	நுண் வேலைப்பாடு
விசித்திரம்[2] (ச)	–	வேடிக்கை
விசுவகருமா (ச)	–	பெருந்திருக்கம்மியன்
விசுவநாதன் (ச)	–	புடவி நம்பி
விசுவரூபம் (ச)	–	பேருருவம்
விசுவாசம் (ச)	–	விருப்பப்பற்று
விசுவாமித்திரர் (ச)	–	இறை நண்பன்
விசுவேசுவரன் (ச)	–	விசுவநாதன் பார்க்க
விசேடம் (ச)	–	விஷேசம் பார்க்க
விசேஷம் (ச)	–	சிறப்பு
வித்தியகாரன் (ச)	–	பெருங்கல்வியாளன்
வத்தியாகர்வம் (ச)	–	கல்விச்செருக்கு
வித்தியாசம் (ச)	–	வேறுபாடு
வித்தியாசாலை (ச)	–	கல்விக்கூடம்
வித்தியாதானம் (ச)	–	கல்விக்கொடை
வித்தியாப்பியாசம் (ச)	–	கல்விப் பயிற்சி
விதண்டாவாதம் (ச)	–	ஏமாற்றுரை
விதம்[1] (ச)	–	வகை, முறை
விதம்[2] (ச)	–	தன்மை
விதவை (ச)	–	கைம்பெண்
விதானம் (ச)	–	மேற்கட்டு
விதி[1] (ச)	–	கட்டளையிடு
விதி[2] (ச)	–	ஊழ்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
விதி[3] (ச)	–	முறைமை
விதிவசம் (ச)	–	ஊழ்வயம், ஊழ்வலி
விநாடி (ச)	–	நொடி, நொடிப்பொழுது
விநாயக சதுர்த்தி (ச)	–	பிள்ளையார் நோன்பு
விநோதம் (ச)	–	புதுமை, வியப்பு
விபக்தி (ச)	–	வேற்றுமை
விபச்சாரம் (ச)	–	பாலியல் தொழில்
விபச்சாரி (ச)	–	விலைமகள்
விபத்து (ச)	–	நேர்ச்சி, அழிவு
விபரீதம் (ச)	–	கெடுவிளைவு
விபூதி (ச)	–	திருநீறு
விமர்சனம் (ச)	–	திறனாய்வு, தேர்ந்துரை
விமரிசை (ச)	–	பெருஞ்சிறப்பு
விமலன் (ச)	–	தூயவன்
விமானம் (ச)	–	வானூர்தி
விமோசனம் (ச)	–	விடிவு, கழுவாய்
வியஞ்சனம் (ச)	–	மெய்யெழுத்து
வியாக்கியானம் (ச)	–	விளக்கவுரை, பேருரை
வியாகரணம் (ச)	–	இலக்கணம்
வியாச்சியம் (ச)	–	வழக்கு
வியாதி (ச)	–	நோய், பிணி
வியாதியஸ்தர் (ச)	–	நோயாளி, பிணியாளி
வியாபாரம் (ச)	–	பண்டமாற்று, வணிகம்
வியாபாரி (ச)	–	வணிகன்
வியாஜ்ஜியம் (ச)	–	வழக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வியூகம் (ச)	–	படை வகுப்பு
விரக்தி (ச)	–	மனச்சோர்வு, வெறுப்பு
விரகம் (ச)	–	பிரிவு
விரத்தி (ச)	–	விரக்தி பார்க்க
விவாக சுபமுகூர்த்தம் (ச)	–	திருமண நல்வேளை
விவாகம் (ச)	–	திருமணம், மன்றல்
விவாகரத்து (ச)	–	மணமுறிவு, மணவிலக்கு
விவாதம் (ச)	–	தருக்கம்
விவாதி (ச)	–	வழக்காடு
விவேகப்பருவம் (ச)	–	பகுத்தறியும் அகவை
விவேகம் (ச)	–	பகுத்தறிவு
விவேகி (ச)	–	பகுத்தறிவர்
விற்பன்னன் (ச)	–	வல்லுநன்
வினாடி (ச)	–	விநாடி பார்க்க
வினோதம் (ச)	–	விநோதம் பார்க்க
விஜயன் (ச)	–	வென்றியன்
விஜயா (ச)	–	வென்றியள்
விஷ்ணு (ச)	–	திருமால்
விஷ்வ வித்தியாலயம் (ச)	–	பல்கலைக்கழகம்
விஷக்கடி (ச+த)	–	நச்சுயிரிக்கடி
விஷக்கண் (ச+த)	–	நச்சுக்கண்
விஷக்காய்ச்சல் (ச+த)	–	நச்சுக் காய்ச்சல்
விஷக்காற்று[1] (ச+த)	–	குளிர்காற்று
விஷக்காற்று[2] (ச+த)	–	நச்சுக்காற்று
விஷநாக்கு (ச+த)	–	நச்சு நாக்கு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
விஷப்பரிட்சை (ச)	–	இடரார் முயற்சி
விஷம் (ச)	–	நஞ்சு
விஷமம் (ச)	–	குறும்பு
விஷயம் (ச)	–	புலனம், செய்தி
விஸ்தீரணம் (ச)	–	பரப்பளவு

வீ

வீசம் (ச)	–	விதை
வீதம் (ச)	–	விழுக்காடு
வீரசூரம் (த+ச)	–	பேராண்மை
வீரசூரன் (த+ச)	–	மறவுரவன்
வீரசேனன் (த+ச)	–	வீரப்படைஞன்
வீரசைவம் (த+ச)	–	வீரசிவனியம்
வீரதீரன் (த+ச)	–	மறவுரவன்
வீரபத்திரன் (த+ச)	–	மறக்கற்பினன்
வீரம் (ச)	–	வேர்
வீரலட்சுமி (த+ச)	–	வீரத்திருமகள்
வீரவாகு (த+ச)	–	மறத்தோளன்
வீரவிரதம் (த+ச)	–	மறநோன்பு
வீரவிருட்சம் (த+ச)	–	அழிஞ்சில்
வீரவேசம் (த+ச)	–	மறவெறி
வீரியக்கட்டு (ச+த)	–	விந்தடக்கல்
வீரியம்[1] (ச)	–	வலிமை
வீரியம்[2] (ச)	–	ஆற்றல்
வீரியம்[3] (ச)	–	வலிமை, ஆற்றல்
வீரியம்பிடி (ச)	–	உறுதிகொள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வீரியவிருத்தி (ச)	–	விந்துப் பெருக்கு
வீரியன் (ச)	–	வீரன்
வீரோதுங்கன் (ச)	–	வீரத்தால் சிறந்தவன்

வெ

வெகுமதி[1] (ச)	–	நன்கொடை
வெகுமதி[2] (ச)	–	பரிசு
வெகுஜனம் (த+ச)	–	வெகுமக்கள்
வெதிரன் (ச)	–	செவிடன்
வெள்ளிமுலாம் (த+அ)	–	வெள்ளிப்பூச்சு
வெள்ளியங்கிரி (த+ச)	–	வெள்ளிமலை
வெளிவிருத்தம் (த+ச)	–	வெளிமண்டிலப்பா
வெற்றிப் பத்திரம் (த+ச)	–	வெற்றியாவணம்

வே

வேகவதி (ச)	–	வையை யாறு
வேங்கடாஜலபதி (த+ச)	–	வேங்கட மலையன்
வேங்கடாஜலமூர்த்தி (த+ச)	–	வேங்கட மலையிறை
வேங்கடாஜலன் (த+ச)	–	வேங்கட மலையன்
வேங்கடேசன் (த+ச)	–	வேங்கடக்கடவுள்
வேங்கடேஸ்வரன் (த+ச)	–	வேங்கடத் திருமால்
வேத மார்க்கம் (ச)	–	மறவழி
வேத முதல்வன் (ச)	–	கடவுள்
வேத முனி (ச)	–	வேதவியாசன் பார்க்க
வேத மூர்த்தி (ச)	–	மறையுடலன்
வேத வாக்கியம்[1] (ச)	–	மறைமொழி
வேத வாக்கியம்[2] (ச)	–	உண்மை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வேத வாக்கு (ச)	–	வேத வாக்கியம் பார்க்க
வேத வித்தகன் (ச+த)	–	மறையறிஞன்
வேத வியாக்கியானம் (ச)	–	மறை விளக்கவுரை
வேத வியாசன் (ச)	–	மறை தொகுத்த முனி
வேகம் (ச)	–	விரைவு
வேசி (ச)	–	விலைமகள், பரத்தை
வேசித்தனம் (ச)	–	பரத்தமை
வேணு (ச)	–	மூங்கில்
வேணுகானம் (ச)	–	புல்லாங்குழலிசை
வேதக்காரன் (ச)	–	கிறித்தவன்
வேதம் (ச)	–	மறை, மறைநூல்
வேதமாந்தர் (ச)	–	பார்ப்பனர்
வேதர் (ச)	–	பார்ப்பனர்
வேதவாக்கியம் (ச)	–	மறைச்சொற்றொடர்
வேதவாக்கு (ச)	–	வேதவாக்கியம்
வேதவாணர் (ச)	–	பார்ப்பனர்
வேதவிற்பன்னர் (ச)	–	மறைவல்லார்
வேதன் (ச)	–	நான்முகன், கடவுள்
வேதனம் (ச)	–	கூலி, மதிப்பூதியம்
வேதனை (ச)	–	துன்பம், வருத்தம்
வேதா (ச)	–	நான்முகன்
வேதாக்கினி (ச)	–	முத்தீ
வேதாகமம் (ச)	–	மறையும் தோன்றியமும்
வேதாசலம் (ச)	–	மறைமலை
வேதாசாரம் (ச)	–	மறையொழுக்கம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வேதாசாரியார் (ச)	–	மறையாசிரியர்
வேதாத்தியயனம் (ச)	–	மறையோதுகை
வேதாத்தியாயி (ச)	–	மறையோதுநன்
வேதாந்தம் (ச)	–	மறைமுடிபு
வேதாந்தன் (ச)	–	கடவுள்
வேதாந்தி (ச)	–	பற்றற்றான்
வேதாபியாசம் (ச)	–	மறைநூற் பயிறல்
வேதாரணியம் (ச)	–	திருமரைக்காடு
வேதி[1] (ச)	–	புலவன்
வேதி[2] (ச)	–	சடங்கு மேடை
வேதி[3] (ச)	–	வேள்வி குந்தம்
வேதிகை (ச)	–	திண்ணை
வேதாளம் (ச)	–	பேய், பிசாசு
வேதித்தல்[1] (ச)	–	பகையுண்டாக்குதல்
வேதித்தல்[2] (ச)	–	நலிதல்
வேதியர் (ச)	–	மறையவர்
வேதியன் (ச)	–	கடவுள்
வேலாயுதம்[1] (ச)	–	வேற்கருவி
வேலாயுதம்[1] (ச)	–	வேலன்
வேஷ்டி (ச)	–	வேட்டி, உடுக்கை
வேஷதாரி[1] (ச)	–	வேடந்தாங்கி
வேஷதாரி[2] (ச)	–	நயவஞ்சகன்
வேஷம் (ச)	–	புனைவு, மாற்றுரு

வை

வைகாசி (ச)	–	விடைத் திங்கள்
வைகுண்டநாதன் (ச)	–	திருமால்
வைகுண்டம் (ச)	–	திருமாலுலகம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வைகுண்டன் (ச)	–	திருமால்
வைகுந்தம் (ச)	–	வைகுண்டம் பார்க்க
வைகுந்தன் (ச)	–	வைகுண்டன் பார்க்க
வைகுந்தநாதன் (ச)	–	வைகுண்டநாதன் பார்க்க
வைசிகம் (ச)	–	பரத்தைமை
வைசியன் (ச)	–	வணிகன்
வைசூரி (ச)	–	பெரியம்மை நோய்
வைடூரியம் (ச)	–	ஒள்ளூரியம்
வைணவம் (ச)	–	வைஷ்ணவம் பார்க்க
வைணவன் (ச)	–	வைஷ்ணவன் பார்க்க
வைத்தியசாலை (ச+த)	–	மருத்துவமனை
வைத்தியநாதன் (ச+த)	–	கல்விநம்பி
வைத்தியம் (ச)	–	மருத்துவம்
வைத்தியன் (ச)	–	மருத்துவன்
வைதிகசைவம் (ச)	–	மறவழிச் சிவனியம்
வைதிகம் (ச)	–	வைதீகம் பார்க்க
வைதிக மார்க்கம் (ச)	–	மறைவழி மதம்
வைதிக வழக்கம் (ச+த)	–	மறைநெறி வழக்கம்
வைதிகன் (ச)	–	மறை வல்லவன்
வைதீகம் (ச)	–	மறைநெறியொழுக்கம்
வைபோகம் (ச)	–	கொண்டாட்டம்
வைபோகி (ச)	–	நல்லறிவன்
வைரம் (ச)	–	பகைமை
வைரவன் (ச)	–	பைரவன் பார்க்க
வைரன் (ச)	–	பகைவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
வைராக்கியம் (ச)	–	விடாப்பிடி, மனவுறுதி
வைரி (ச)	–	பகைவன்
வைரியம் (ச)	–	வலிமை
வைஷ்ணவம் (ச)	–	மாலியம்
வைஷ்ணவன் (ச)	–	மாலியன்
வைஷ்ணவி (ச)	–	விண்ணவள்
வைஷ்யன் (ச)	–	வணிகன்

வோ

வோரகம் (ச)	–	எழுத்து
வோலகம் (ச)	–	எழுத்து

ஜ

ஜகத் (ச)	–	உலகம்
ஜகத்குரு (ச+த)	–	கடவுள்
ஜகத்ரக்ஷகன் (ச)	–	உலகோம்பி
ஜகத்ஜோதி (ச)	–	உலகிற்கொளி
ஜகத்ஜாலம் (ச)	–	உலகப் புரட்டு
ஜகதீசன் (ச)	–	உலகிறைவன்
ஜகதீஸ்வரன் (ச)	–	ஜகதீசன் பார்க்க
ஜகதீஸ்வரி (ச)	–	உலகச் சிவை
ஜகந்நாதம் (ச)	–	திருமாலூர்
ஜகந்நாதன் (ச)	–	உலகநம்பி
ஜகம் (ச)	–	உலகம்
ஜகா (இந்து)	–	இடம், அறை
ஜகாவாங்குதல் (இந்து+த)	–	எதிர்ப்பிற் பின்வாங்குதல்
ஜங்கமம் (ச)	–	கூடுகை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜங்கம லிங்கம் (ச)	–	வளியிலங்கம்
ஜட்கா (மரா.)	–	குதிரைவண்டி
ஜட்கா வாலா (மரா+உ)	–	பரிவண்டிக்காரன்
ஜட்டி (தெ)	–	கட்டி, இடைக்கட்டு
ஜடம் (ச)	–	உணர்விலி
ஜடாதாரி (ச)	–	சடை தாங்கி
ஜடாபாரம் (ச)	–	சடை முடி
ஜடாமுனி (ச)	–	சடை முனிவன்
ஜடாயு (ச)	–	கழுகுவேந்தன்
ஜடிலம் (ச)	–	சடை
ஜடுதி[1] (ச)	–	விரைவு
ஜடுதி[2] (உ)	–	உண்ணோட்டம்
ஜடுதிசிட்டா (உ)	–	நாட்செலவுக் குறிப்பேடு
ஜடை (ச)	–	சடைப்பின்னல்
ஜண்டா (உ)	–	படாகைக் கொடி
ஜண்டாமரம் (உ+த)	–	கொடிக்கம்பம்
ஜண்டை (தெ)	–	இணை
ஜண்டை வரிசை (தெ+த)	–	இணையணி வரிசை
ஜதி[1] (ச)	–	சொற்கட்டு
ஜதி[2] (ச)	–	நடவடி
ஜதை (ச)	–	இரட்டை, இணை
ஜந்து (ச)	–	ஊர்ந்து செல்லும் உயிரி
ஜப்தி (ச)	–	பறிமுதல், கைப்பற்றல்
ஜபமாலை (ச+த)	–	உருவெண்ணு மாலை
ஜபர்தஸ்த் (அ)	–	பகட்டாரம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜபர்தஸ்தி (அ)	–	வல்லந்தம்
ஜம்பம் (மரா.)	–	வீண்பெருமை, அலட்டல்
ஜம்பு (ச)	–	நாவல்
ஜம்புகேஸ்வரம் (ச)	–	ஆனைக்கா
ஜம்புத்தீவு (ச)	–	நாவலந்தீவு
ஜமக்காளம் (ச)	–	விரிப்பு
ஜமா (அ)	–	கூட்டம்
ஜமாகர்ச்சு (உ)	–	வரவுசெலவுக் கணக்கு
ஜமாகட்டுதல் (அ)	–	கூட்டம் சேர்த்தல்
ஜமாத்து (அ)	–	தொழுகை கூட்டம்
ஜமாபந்தி (பார)	–	நிலமதிப்பீடு
ஜமாய் (ச)	–	ஆராவரி, மேம்பட்டுநில்
ஜமாய்த்தல் (ச)	–	திறம்பட முடித்தல்
ஜமீந்தாரி (அ)	–	பெருநிலக்கிழார் ஆட்சி
ஜமீன் (ச)	–	நிலபுலம்
ஜமீன்சர்க்கார் (ச)	–	பெருநிலக்கிழார் ஆட்சி
ஜமீன்தார் (ச)	–	நிலக்கிழார்
ஜமுக்காளம் (ச)	–	ஜமக்காளம் பார்க்க
ஜமேதார் (ச)	–	படையதிபன்
ஜயகோஷம் (ச)	–	வெற்றி முழக்கம்
ஜயதரன் (ச)	–	வெற்றி கொண்டான்
ஜயம் (ச)	–	வெற்றி
ஜயஸ்தம்பம் (ச)	–	வெற்றித்தூண்
ஜரிகை (ச)	–	பொன்னிழை

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜரூர் (ச)	–	விரைவு, மும்முரம், உறுதி
ஜல்தி (ச)	–	விரைவு
ஜல்லடம் (தெ)	–	குறுங் காற்சட்டை
ஜல்லடை (ச)	–	சலித்தட்டு
ஜல்சா (ச)	–	களிவிருந்து
ஜலக்கிரீடை (ச)	–	நீர்விளையாட்டு
ஜலசந்தி (ச+த)	–	கடலிணை
ஜலசயனம் (ச)	–	நீர்படுக்கை
ஜலசூத்திரம் (ச)	–	நீரெஃகி
ஜலதரங்கம் (ச)	–	நீரலையியம்
ஜலதம் (ச)	–	நீரகை
ஜலதாரை (ச)	–	சாய்கடை
ஜலதேவதை (ச)	–	நீரணங்கு
ஜலதோஷம் (ச)	–	தடுமம், நீர்க்கோவை
ஜலபுஷ்பம் (ச)	–	மீன்
ஜலம் (ச)	–	நீர்
ஜலவாயு (ச)	–	நீரியம்
ஜலஜந்து (ச)	–	நீர்வாழி
ஜலஸ்பரிசம் (ச)	–	மூத்திரம் பெய்கை
ஜவ்வாதுப் பூனை (ச)	–	புனுகுப் பூனை
ஜவ்வு மிட்டாய் (ச)	–	நெகிழ் இனியம்
ஜவகர் (அ)	–	மீமணி
ஜவாப் (ச)	–	மறுமொழி, பொறுப்பு
ஜவாப்தார் (உ)	–	பொறுப்பாளி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜவாப்தாரி (பார)	–	பொறுப்பு, கடமை
ஜவான் (இந்)	–	படைவீரன்
ஜவாஹிர் (அ)	–	அணிகலன்
ஜவுளி (ச)	–	துணி
ஜன்மக்காணி (ச)	–	பிறப்புரிமை
ஜன்ம தினம் (ச)	–	பிறந்த நாள்
ஜன்ம நட்சத்திரம் (ச)	–	பிறந்த நாண்மீன்
ஜன்மப் பகை (ச)	–	பிறவிப்பகை
ஜன்மப்பத்திரிக்கை (ச)	–	பிறப்புச் சான்றிதழ்
ஜன்ம பூமி (ச)	–	பிறந்த மண்
ஜன்மம் (ச)	–	பிறவி
ஜன்மராசி (ச)	–	பிறப்பு வீடு
ஜன்ம லக்னம் (ச)	–	பிறந்த ஓரை, பிறப்போரை
ஜன்மாந்தரம் (ச)	–	வேற்றுப்பிறப்பு
ஜன்மேந்திரியம் (ச)	–	பிறப்புறுப்பு
ஜன்மோத்சவம் (ச)	–	பிறந்தநாள் விழா
ஜன்னல் (ச)	–	காலதர்
ஜன்னி (ச)	–	இழுப்புநோய், இசிவு
ஜனக்கட்டு (ச)	–	சுற்றுத்தொடர்பு
ஜனகபுத்திரன் (உ+த)	–	ஈன்றமகன்
ஜனசக்தி (ச)	–	மக்களாற்றல்
ஜனசங்கியை (ச)	–	மக்கள்தொகை
ஜனநாயகம் (ச)	–	குடியாட்சி
ஜனம் (ச)	–	மக்கள்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜனரஞ்சகம் (ச)	–	மக்கட்பாங்கு
ஜனனம் (ச)	–	பிறப்பு
ஜனன மரணம் (ச)	–	பிறப்பு, இறப்பு
ஜனனி (ச)	–	தாய்
ஜனாதிபதி (ச)	–	குடியரசுத் தலைவர்
ஜனி (ச)	–	பிற

ஜா

ஜாக்கிரதாவஸ்தை (ச)	–	விழிப்புநிலை
ஜாக்கிரதை (ச)	–	விழிப்பு, எச்சரிக்கை
ஜாகை (உ)	–	இருப்பிடம், குடியிருப்பு
ஜாட்டி (உ)	–	சாட்டை
ஜாடராக்கினி (ச)	–	செரிமானத் தீ
ஜாடா (உ)	–	முழுவதும்
ஜாடி (இந்தி)	–	கொள்கலன்
ஜாடித்தல் (தெ)	–	கண்டித்துக் கூறுதல்
ஜாடை (தெ)	–	அறிகுறி
ஜாடை மாடை (ச)	–	குறிப்பாலுணர்த்துதல்
ஜாதகம் (ச)	–	பிறப்பியம்
ஜாதி (ச)	–	குலம், இனம்
ஜாதித்வேஷம் (ச)	–	இனப்பகை
ஜாதிபிரஷ்டம் (ச)	–	இனநீக்கம்
ஜாதிபுஷ்பம் (ச)	–	சாதிப் பூ
ஜாதிபேதம் (ச)	–	இனவேற்றுமை
ஜாபிதா (அ)	–	சட்டக்குறிப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜாமம் (ச)	–	ஏழரை நாழிகை
ஜாமீன் (அ)	–	பிணை, பொறுப்பு
ஜாமீன்தார் (உ)	–	பிணையன்
ஜாமீன்தொகை (ச)	–	பிணைப்பணம்
ஜால்ரா (இந்துத்)	–	கைத்தாளம், ஒத்தூதுதல்
ஜால்ஜாப்பு (ச)	–	ஏய்ப்பு, ஏமாற்று
ஜாலம் (ச)	–	வேடிக்கை
ஜானவாசம் (ச)	–	மாப்பிள்ளை அழைப்பு
ஜாஸ்தி (ச)	–	மிகுதி, அதிகம்
ஜாஹிர் (அ)	–	செய்தி

ஜி

ஜிகண்டி[1] (ச)	–	தொந்தரையன்
ஜிகண்டி[2] (ச)	–	இவறன்
ஜிகினா (ச)	–	மினுக்கு, மினுமினுக்கி
ஜித்தன் (தெ)	–	மாயத்திற வினையன்
ஜிந்தகி (பார)	–	உடைமை
ஜிப்பா (ச)	–	தளர்சட்டை, தளராடை
ஜில்லா (ச)	–	மாவட்டம்

ஜீ

ஜீர்ணம் (ச)	–	செரிமானம்
ஜீர்ணோத்தாரணம் (ச)	–	சிதைவு நீக்கம்
ஜீரர் (ச)	–	திருமால்
ஜீரகம் (ச)	–	சீரகம்
ஜீரண உறுப்பு (ச)	–	செரிமான உறுப்பு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜீரணசக்தி (ச)	–	செரிமானவாற்றல்
ஜீரணம் (ச)	–	ஜீர்ணம் பார்க்க
ஜீரணி (ச)	–	செரி
ஜீவகாருண்யம் (ச)	–	உயிரிரக்கம், அருள்
ஜீவசரிதை (ச)	–	வாழ்க்கை வரலாறு
ஜீவநதி (ச)	–	வற்றாத ஆறு
ஜீவநாடி (ச)	–	உயிர்நாடி
ஜீவராசி (ச)	–	உயிரினம்
ஜீவன் (ச)	–	உயிர்
ஜீவனம் (ச)	–	பிழைப்பு
ஜீவனாம்சம் (ச)	–	வாழ்க்கைப்படி
ஜீவஜெந்து (ச)	–	உயிர்த்திரள்
ஜீவாத்மா (ச)	–	உயிராதன்
ஜீவி (ச)	–	வாழ்
ஜீவிதம் (ச)	–	வாணாள், வாழ்க்கை
ஜீவியம் (ச)	–	வாழ்க்கை

ஜு

ஜுரம் (ச)	–	காய்ச்சல்
ஜுவாலை (ச)	–	எரிநெருப்பு, ஒளிச்சுடர்

ஜெ

ஜெகதாம்பிகை (ச)	–	உலகம்
ஜெண்டா (உ)	–	துகிற்கொடி
ஜெந்து (ச)	–	உயிரி
ஜெபம் (ச)	–	மந்திரம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜெபி (ச)	–	மந்திரம் ஓது
ஜெய்ஹிந்த் (ச)	–	நாவலம் வெல்க
ஜெயசீலன் (ச)	–	வெற்றிப் பண்பன்
ஜெயந்தி (ச)	–	பிறந்தநாள் விழா
ஜெயஸ்தம்பம் (ச)	–	வெற்றித்தூண்
ஜெயம் (ச)	–	வெற்றி
ஜெயலலிதா (ச)	–	வெல்லினி
ஜெயி (ச)	–	வெல், வெற்றியடை
ஜென்மம் (ச)	–	பிறப்பு, தோற்றம்
ஜென்ம விரோதி (ச)	–	பிறவிப்பகை

ஜே

ஜேசு (எபி)	–	இயேசு
ஜேப்படி (ச)	–	கைக்களவி, பையடி
ஜேப்பி (உ)	–	சட்டைப்பை
ஜேஷ்டை (ச)	–	குறும்பு

ஜோ

ஜோகி (இந்தி)	–	ஒகி, துறைவு
ஜோசியம் (ச)	–	கணியம்
ஜோசியன் (ச)	–	கணியன்
ஜோடி[1] (ச)	–	அழகுப்படுத்து
ஜோடி[2] (ச)	–	இணை
ஜோடு (ச)	–	காலணி, செருப்பு
ஜோதி[1] (ச)	–	சுடர், ஒளி, பேரொளி

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஜோதி[2] (ச)	–	விளக்கு, விண்மீன்
ஜோதிடம் (ச)	–	பிறப்பியம்
ஜோதிடன் (ச)	–	கணியன்

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ[1] (ச)	–	திரு
ஸ்ரீ[2] (ச)	–	செல்வம்
ஸ்ரீகாந்தன் (ச)	–	திருமால்
ஸ்ரீதரன் (ச)	–	திருமால்
ஸ்ரீதேவி (ச)	–	திருமகள்
ஸ்ரீநிவாசன் (ச)	–	திருமால்
ஸ்ரீபதி (ச)	–	திருமால்
ஸ்ரீமத் (ச)	–	திருத்தகை
ஸ்ரீமதி (ச)	–	திருவாட்டி
ஸ்ரீமுகம்[1] (ச)	–	திருமுகம்
ஸ்ரீமுகம்[2] (ச)	–	மடல்
ஸ்ரீரங்கம் (ச)	–	திருவரங்கம்
ஸ்ரீராமஜெயம் (ச)	–	திருவெழிலன் வெற்றி
ஸ்ரீவத்சன் (ச)	–	திருவன்பன்
ஸ்ரீவிகாரஞ்செய்தல் (ச+த)	–	உலாவியருளுதல்

ஷ

ஷகர் (பார)	–	நகரம்
ஷட் (ச)	–	ஆறு
ஷட்கருமம் (ச)	–	அறு தொழில்
ஷட்கோணம் (ச)	–	அறுகோணம்
ஷட்சமயம் (ச)	–	அறுசமயம்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஷட்ஜம் (ச)	–	பன்னிரு கைகளுள் ஒன்று
ஷட்சு (ச)	–	கண்
ஷட்சுவை (ச+த)	–	அறுசுவை
ஷட்பதம் (ச)	–	அறுகால் வண்டு
ஷட்ரசம் (ச)	–	அறுசுவை
ஷடாட்சரம்	–	ஆறெழுத்து
ஷடாட்சரன்(ச)	–	ஆறெழுத்தன்
ஷண்முகப்பிரியா (ச)	–	அறுமுக விழையம்
ஷண்முகன் (ச)	–	அறுமுகன்
ஷரத்து (ச)	–	குறிப்பு விளக்கம்
ஷரா (உ)	–	குறிப்புரை
ஷராப்பு (உ)	–	நகைக் கடைக்காரன்
ஷராப்புக் கடை (உ+த)	–	நகைக்கடை
ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி (ச)	–	மணிவிழா

ஸ்

ஸ்தபதி (ச)	–	சிற்பி
ஸ்தம்பம் (ச)	–	வட்டம், தூண்
ஸ்தலம் (ச)	–	தலம்
ஸ்தானம் (ச)	–	இடம்
ஸ்திரி (ச)	–	பெண், மனைவி
ஸ்துதி (ச)	–	போற்றி, வழிபாடு
ஸ்தூபி (ச)	–	கற்றூண்
ஸ்தூலம் (ச)	–	பருவியல்
ஸ்தூலசரீரம் (ச)	–	பருவுடல்
ஸ்தோத்திரி (ச)	–	பராவு

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
ஸ்நானம் (ச)	–	குளிப்பு, குளியல்
ஸ்நேகம் (ச)	–	நேயம், நட்பு
ஸ்மரணை (ச)	–	சுரணை
ஸ்மிருதி (ச)	–	மறைநூல் பகுதி
ஸ்வயம்பு (ச)	–	தான்தோன்றி
ஸ்வரம் (ச)	–	உயிரெழுத்து
ஸ்வாமி (ச)	–	இறைவன்
ஸ்வாரஸ்யம் (ச)	–	மன ஈர்ப்பு

ஸௌ

ஸௌசகம் (ச)	–	குறிப்பு
ஸௌக்ஷமம் (ச)	–	நுண்ணியல்
ஸௌக்ஷம சரீரம் (ச)	–	நுண்ணுடம்பு

ஸோ

ஸோதர்யம் (ச)	–	உடன்பிறக்கை
ஸோதரன் (ச)	–	உடன் பிறந்தவன்
ஸோதரி (ச)	–	உடன் பிறந்தவள்

ஹ

ஹமாம் (ச)	–	குளியலறை
ஹர்ஷம் (ச)	–	மகிழ்ச்சி
ஹரணம் (ச)	–	வீண் போக்குகை
ஹராம் (ச)	–	மதவழிப்படாதது
ஹவில்தார் (ச)	–	படையலுவலர்

ஹா

ஹாஸ்யம் (ச)	–	சிரிப்பு, நகைச்சுவை
ஹாஸ்யன் (ச)	–	ஏளனத்திற்குரியவன்

அயற்சொல்		தமிழ்ச்சொல்
	ஹி	
ஹிம்சை (ச)	–	கொடுமை
	ஹோ	
ஹோமம் (ச)	–	ஓமம், வேள்வி
	க்ஷ	
க்ஷணம் (ச)	–	நொடி
க்ஷவரம் (ச)	–	சவரம்
	க்ஷீ	
க்ஷீணம்[1] (ச)	–	மங்கல்
க்ஷீணம்[2] (ச)	–	குறைபாடு, கேடு
	க்ஷே	
க்ஷேத்திரம் (ச)	–	ஊர், இடம், நல்லிடம்
க்ஷேத்திராடமம் (ச)	–	திருக்கோயிற் சுற்றுலா
க்ஷேமம் (ச)	–	ஏமம், நல்வாழ்வு (காப்பு)

****